

ரா. ரா. சுவாமிநாதர்
மயங்குமலை, புதுச்சேரி - 44

மீருஷனுய் பாவமிகளே

ஸ்ரீ பகவத்கீதா நவத்தாம்.

வசனஞ் பம்.

இரண்டாம் பதிப்பு

இந்த

ஸ்ரீ சங்க பகவத்பாநம் விவாணஞ்செய்த

வடபொழி பாஷ்பாநத்ததைத்தழுவி

இல்லைத்திருநகா

ஸ்ரீசாமிநாத தேசிகேந்திர

சிவபோகியவர்களால்

தமிழ் தேசாயிமானிகள் பலின்வேண்டுகோட் கிசைந்து

அறுப்பதவுரையுடன்

வினாவுத்தா தியாயம் மொழியொய்ந்தருளியது.

மதுரை புதுமண்டபம்

பி. கா. சி. எஜனன்.

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

சென்னை

வித்தியாநநாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் கிடை

1916.

[ரூபா 1-4]

Registered Copy-right.

முகவுரை.

1. ஸ்ரீ வாணி மனோரது பி ரே ரணையால் துவாபர புகாந் தியமும் கலியுகாரம்பமுமான சந்தியிலே பூபாரத் தீர்த்தருள வேண்டி ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே இப்பூவுலகில் தேவகியென் பாளுக்கும் வசுதேவருக்குமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியா யவதரித் தாரென்பது விகசிதம்.

2. இந்தத் தேவகிமைந்தரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர், மகாபலிஷ்ட னும் மிகப்பிரசித்தனும் பஞ்சவரிலொருவனுமாய் நெடுகவண் ணக் கீரீடியைநோக்கி ஏ புஜபல வி ய! தற்போது யாம் பூபாரத் தீர்ப்பான்வேண்டியும், தர்மத்தை நிலைநாட்டவேண்டியும் இங் னனம் அவதரித்துள்ளோம். கொடிய கிராதகர்களான துரியோத னாதியர்களைத் துலைந்தாலல்லது பூமிபாரத் தீராதாகையால் இனி நீ அவர்களோடு போராடிந்து அவர்களை மாய்த்தல்வேண்டும், என்சொல்கின்ற யருச் சன? எனக் கூறினர்.

3. இவ்வார்த்தை வங்கத்தையுருக்கிச் செவியில் வார்த்த தென்ன அம்மன்னன் காதில் விழவே, மகா துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியவனாய் மெய்சொந்து நின்றனன். அக்கணமே இக் தீராதா சாஸ்திரத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியா லுபதேசிக்கலாயின.

4. இக்கிதந்தமானது மோக்ஷசாதனமாகிய ஞானத்தையும் பரம்பரையாய்க் கர்மத்தையும் இராயோகமுதலிய அநேக சாதன தர்மங்களையும்பற்றி மிகவிரிவாய்க் கூறப்படுகின்றது.

5. இன்னும் இக்கிதாநிர்தந் தோன்றியதற்கு முக்கிய காரணமொன்றுண்டு; அதாவது ஸ்ரீநாராயணமூர்த்தி ஒவ்வொரு யுகாந்தத்திலும் அதர்மங்களை நிகரிகித்துத் தர்மத்தை நிலை நாட்டுமென்பொருட்டே ஒவ்வோரவதார மெடுத்தாரென்பது ஸ்ருதி ஸ்மிருதி புராணங்களால் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

6. ஆகவே தர்மஸ்தாபனஞ் செய்யவந்தவர் முதற்கண் துஷ்டசிக்கரகஞ்செய்து பூபாரத்தீர்த்து அதன்பிறகே தர்மத்தை

ஸ்தாபிக்கவேண்டி அருச்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு அவனை தன் சுதன்மமாகிய யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கச்செய்து பின் முறையாக ஞான நிட்டையை யப்பியசிகுதும்பொருட்டு இரத்தையை யுபதேசித்தனரென்க.

7. இவ்வாறாகக் கன்மம் ஞானமென்னு மிரண்டையும் சாந்திய சாதன கிரமமாக வுபதேசிப்பதால் இக்கீதார்த்த சிலாக்கிய வாக்கியம் வெகு முக்கியப்ரக்கியாதியா யெத்தேசத்தும் எம்மதத்தும் எப்பாஷையினும் யெடுத்தாளப்பட்டுவருகின்றது.

8. இன்னல் அதிமேன்மையதென்பதற்கு ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் பாஷியஞ்செய்ததே போதிய சான்றுமென்க. இன்னும் இதன்மேன்மையைப் பின் விவரித்துள்ள தாமகாத்மியத்தில் மிகவிரிவாய்ந் காணலாம்.

9. விஷயசந்தர்ப்பந் தெரியும்பொருட்டு ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் விவரணஞ்செய்த பாஷியார்த்தத்தில் திரிதராஷ்டிரமகாராஜன் யுத்தாரம்பத்தைக்குறித்துச் சஞ்சயரை வினாத்தல்செய்ததைக் கூறினாகவின் அதனையே நூலாரம்பமாக்கொண்டு இந்நூற்குந் து ௧, ௨, 3-ல் யுத்த சன்னததமான பாகுபாட்டைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது.

10. இக்கீதை வடமொழிசுல்லோக பூர்வமாகவின் இதற்கு ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாத செய்த பாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து நந்தரித் தாட்டார்க்கு விபரித்து பயன்படுமாறு என்சிறற்றிவிற்கெட்டியவரையில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். கல்வியறினோழுக்கங்களிற் கிறந்தவனினங்கும் ஆப்தாசுள் குற்ற நீக்கிக் குணத்தைக்கொள்ளுமாறு பிரார்த்திப்பினேன்.

ஸ்ரீ சாமிநாத தேவிகேந்திரபிவயோகி.

சிதம்பரம்.

MAHARISHI HOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMITHUR 41 MADRAS-41
பகவத்கீதா மகாத்மியம்.

பதினெண் புராணங்களுள் சைவபரமாய புராணங்கள் 10-
 என்பது பெரும்பாலார்க்குத் தெரிந்ததே. இவைகளில் வராக
 புராணமென்ப தொன்றும். இப்புராணத்திலே பகவத் கீதா
 மகாத்மியத்தைப்பற்றி 10 - சுலோகங்கள் பூர்வமாக சூதமகா
 முனிவரால் சொனகர்க்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவைகளில்
 சிலவற்றைமட்டும் இங்கே விவரிக்கப்படுகிறதைச் சிரத்தையோ
 டும் அன்பர்கள் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனான நாராயணமூர்த்தியே கிருஷ்ணவ
 தாரமாகவந்து அருச்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு என்னையோரு
 முணர்ந்துய்புமாறு கருணையாலுபதேசித் துவந்த சதுர்வேதசார
 மும், பரமார்த்த தரிசனமெனப் பெயர்பெற்றதுமான இப்பகவத்
 கீதையின் பெருமையையும், அதன் அர்த்தங்களின் அருமையையும்,
 அதைப் பத்தியோடு பாராயணஞ்செய்த னுட்டிப்பாரது
 மகிமையையும் பற்றிக்கூறுவது மகா தவசிகாமணிகளாலு மரி
 தென்றால் இங்குயானே கூறவல்லேன்! ஆரி தம் என்னறிவுக்
 கெட்டிய சிலவற்றைக் கூறுவேன் சேடிரி, சொனகரே!

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாச்சுன சம்வாதமாகிய இப்பகவத் கீதையை
 யாவனொருவன் கைப்பற்றி ஆராய்ந்தறிந் தனுட்டிப்பானே
 அவன் பிறப்பிறப்பென்னும் பெருஞ்சாகர, தந்தகடந்து ஒப்
 பற்ற மோகசுகத்தைத் தாழ்ச்சியின்றி யறுபிப்பென்பதற்
 குச் சாக்ஷியாகக் கிழ்வ தம் வாக்கியங்களே போதியறிதன்க.

சர்வோத கிருஷ்டமாகிய இப்பகவத் கீதையை அன்போடுங்
 கேட்டவர்கள் கிடைத்தபடியி இத்திராதி போகங்களை யனு
 பவித்து சுற்றில் நான்சாம்பதவியாம் சாயுசகியத்தை யடையப்
 பெறுவார்கள். அன்றி அங்மனம் களாது உதாசினமாய்த் திரஸ்
 காரஞ்செய்தவர்கள் மீளா நரகத்துக் காளாதலோடு முடிவில்
 சர்வஜீவன்களினும் கேவலமான பன்றியாய்ப் பிறந் துழன்று
 மாய்வரென்க.

இக்கீதாயிர்த்ததைப் பாராயண மூலமாகப் பருகியவர்கள்
 சதுர்வேத சாஸ்திராதிகளையெல்லாம் சம்பூர்ணமாகக் கற்

றுணர்ந்தாரோ டொப்பாவரென்பதில் சந்தேகமின்றும். அன்றியும் தத்துவஞானத்தைப் போதித்துப் பிரம்மாநந்தத்திலாழ்த்துவதில் இதற்கொப்பான சாஸ்திர மில்லையென்றே சொல்லலாம்.

இந்த கீதா நவரீதத்தை நிர்விசாரமாயிருந்து சாவதானமாக 15-அத்தியாயங்களையும் சிரத்தா பத்தியோடு பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்கு ப்ரம்மஞானம் லபிக்கப்பெற்று மோக்ஷமெய் துவரென்க.

இன்னும் இக்கீதை முற்றிலும் பாராயணஞ்செய்யவியலாது பாதியையேனும் நித்திய கருமானுட்டான முடித்தபிறகு சுத்தமானஸ்தானத்திருந்து சிரத்தையோடும் அன்போடும் பாராயணஞ்செய்பவன் எல்லாவுலகங்களினு மேலான தேவலோகத்திலே பிறந்து தேவபோகங்களை யனுபவிப்பனென்க.

மற்றும் மேற்கூறிய 1) - அத்தியாயங்களைப் பாராயணஞ் செய்யவியலாதவன் அதிற் பாதியையாவது உள்ளபடியேதி வருவானாயின் அவனுக்குக் கோதானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்பதில் சம்சயமில்லை.

இன்னும் இப்பகவத்கீதையின் முன்றிலொரு பாகத்தைத் தினமானம் பாராயணஞ் செய்பவனுக்குச் சோமயாகபலமும், அதிற்பாதியை பாராயணஞ் செய்பவனுக்கு அக்கினிஷ்டோம யாகபலமும் சிந்தியாமென்க.

இப்பகவத்கீதையில், ஒவ்வொருநாளும் ஸ்நானஞ்செய்து அதுட்டானுதிகள் முடித்து ஒவ்வொரு அத்தியாயங்களாகப் பாராயணஞ் செய்துவருபவனுக்கு உருத்திர லோகத்திலேயுள்ள பிரமதகணங்களோடு தானுமொருவனாயிருந்து வாழ்வனென்க.

இன்னும் இக்கீதா நவரீதத்தில் தன் சத்தியானுசாரமாக பத்து வாக்கியங்களேனும், அல்லது 7 - அல்லது 5, 4, 3, 2, வாக்கியார்த்தங்களையாவது பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்து வருபவன் சந்திரலோகத்தையடைந்து பதினாயிர வருடகால பரியந்தஞ் சீவித்திருந்து சுகமெய்துவன்.

இதன்றி கீதையில் ஏகதேசம் சிலவற்றை மட்டும் முறையாக பாராயணஞ்செய்பவன் தேகம் நீங்கிடினும் அவனுக்குப் பிறகு சாரூபபதி கிடைக்குமென்க.

இன்னும் இக்கீதையினோர் சுலோகத்தையேனும் மாணந்த காலத்தில் ஸ்மரித்து உயிர் துறப்பானாயின் அவனது மறு ஜென்மம் பிரமஞானமுணர்ந்த பிராமணனிடத்தே யவதரிப்ப னென்க.

இன்னும் இக்கீதாமிர்தத்தைப் பூர்வம் ஜனகராஜன் முதலிய அநேக அரசர்களும் வீண தவசிரேஷ்டர்களும் விதிப்படி பத்தி சிரத்தையோடு பாராயணஞ்செய்து அதனால் பாவ நீங்கப்பெற் றுப் பிரபலமான கீர்த்தியோடு மோக்சசகத்தையு மடைந்திருப் பது செவ்வனே விளங்கும்.

இப்பகவத் கீதையைமட்டும் பாராயணஞ்செய்து மகாத் மியத்தை யோதாதொழிவரேல் மேற்கூறிய யாதொருபலனையு மடையப்பெறார்க ளாதலால் பகவத் கீதா பாராயண முடிந்த வுடனே மகாத்மியத்தையும் ஓர்முறை ஒதுதல் அத்தியா வஸ்யமாம்.

இன்னும் இக்கீதா சாஸ்திர பாராயணஞ் செய்பவன் முன்னே மகாபாவங்களைச் செய்தவனாயினும் அப்பாவங்க ளனைத்தும் தாமரையிலைத் தண்ணீரனைய அவனைப்பற்றுகொழியு மென்க.

மற்றும் இக்கீதையின் பாராயண நடக்குரிடங்களிலும், கீதையிருக்கு மிடங்களிலும், கீதார்த்த உபநித்யாச ஸ்தானங் களிலும், கங்கைமுதலான புண்ணிய தீர்த்தங்களும், சர்வதேவர் களும், கோபால கோபிகைகளும், யோகியர்கள் முனிவர்களும், வைகுண்ட துவாரபாலகர்களும், நாரதர் உத்தவர் முதலிய சமஸ்தமான பிரபதிகளும் வியுஞ்செய்வார்களென்க.

வராகபுராணத்துள்ள பகவத்கீதாமகாத்மிய

முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்துள்ள பகவத்கீதா மகாத்மியம்.

தேவகன்னியர்க்கிருவர் ஸ்ரீ இருடியின் தவத்துக்குத் திங் கிழைத்தமையால் இலந்தை விருக்ஷமாய்ப் பிறக்கச் சாபமேற்று அவ்வாறே மரவடிவந்தாங்கி நிறகுமார்க்கத்திலே, காசிக்ஷேத் திரத்திநின்றும் யாத்திரையாகவரும் வரதனேனும் பிராமண சீலன் ஷே மரத்தண்டை வரும்போது கீதையின் 1-வது அத்தியாயத்தை ஸுதிக்கொண்டுவர, அநுகேட்ட ஷேஸ்திரீ மரங்கள் சாபநீங்கி மண்தும் ஷே தெய்வ கன்னியர்களாய் நான்காமத்தி யாயத்தை யுபதேசிக்கக்கேட்டு அந்த சிரவண பக்திபிஞ்ஞலே முத்திபெற்றார்கள்.

கோதாவரி யென்னும் புண்ணிய நதியையுடைய கோதா வரிக்ஷேத்திரத்திலே தேவசன்மா னென்னுமோர் அந்தணன், அவ்விடத்துள்ள கானகத்திடையுலகிய யாதவனொருவனால் அக் காட்டின் கற்பாறையிறட்டியுள்ள பகவத்கீதை 2 - ம் அத்தி யாயத்தைத் தெரிவிக்கக்கேட்டு ஆங்கேசென்று அக்ரீதாவாக் கியத்தைக் சற்றுணர்ந்து பாராயணஞ்செய்த விசேடத்தால் முத்திசித்திக்கப் பெற்றனன்.

தக்ஷிணதேயத்தீன்கணுள்ள அமர்த்நன பட்டினவாசியான பாவசன்மா வென்றும் பெயருள்ள ஸ்ரீ பிராமண சீலன் சென் மார்தர பாவ விசேஷத்தால் பனைமரமாக ஸ்ரீமதிநறு நின்றனன். அவ்விடம் பிராப்தமான பிரம ராட்டை ஸ்திரீ புருஷர்க்கிருவர் ஆத்மஞான விஷயமாய் சம்பாஷணைசெய்த விவாதத்தில் கீதை யின் 3 - ம் அத்தியாய முதற் சுலோகத்தைச் சொல்லக்கேட்ட அம்மரவடிவப் பிராமணன் சாபநீங்கப்பெற்றுக் காசியிழ்நிறந்து அவ்வாக்கிய பாராயணத்தால் ஸ்ரீமத் நாராயணமுந்நதியின் பிர சன்னம்பெற்று வைகுண்டத்தை யடைந்தனன்.

கோதாவரிஜில்லா அபிஷ்டணி புரத்திலேயுள்ள சாணு சாரதி யென்னுமோர் அரசன், காஸ்திர தேசத்துள்ள மணிபுர வாசியாகிய ரெகு முனிவரின் பிரபாவத்தைக் கேள்வியுற்று அவர்பாற் சென்று சரணடைந்து கீதையின் 6 - வது அத்தியா யத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று அவ்வாக்கிய பாராயணத்தின் காரணமாக விதேகமுத்தி யடைந்தனன்.

மகாபாவிபான மத்துவதேசப் பிராமணனொருவன் பூர்வ சாப பாவத்தால் பருந்துபகியாயும், வியபிசாரதோஷந்தாங்கிய அவன்மனைவி கிளிப்பரவையாயும் பிறந்து, சாதியில் வேற்றுமை பற்றியும் பூர்வவிரோதக் காரணமாகவும், “கீதா 5 - ம் அத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்து முத்தியடைந்த பிராமணனது கபாலத்தில் நிறைந்துள்ள ஜலத்தில்” ஷட இரண்டு பகிகளும் ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டு இறந்த விசேஷத்தால் வைகுண்டத்திலே பூர்வமான பிராமண ஜென்மத்திலேயே பிறந்தனர்.

பாடவி புரத்திலே சங்குகர்னனென்னும் பிராமணனொருவன் தன்னிடமுள்ள திரவியத்தைத் திருடர்களுக்குப் பயந்து புதைத்து வைத்திருக்கும்போது தற்செயலாய் அப்பிராமணன் சர்ப்பந்திண்டிபிறந்து மீண்டும் ஏதோ பாவவிசேஷத்தால் பாம்பாய்ப்பிறந்து ஷட புதையலைக் காத்திருந்தான். இங்ஙனம் நிகழ்ந்தபின்னர் ஓர் சமயம் இப்பாம்புவடிவப் பிராமணனது குமாரர்களுக்குச் சொப்பனத்திலே “பகவத்கீதா 7 - ம் அத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்த பிராமணனுக்கு அன்னமளிப்பிரேல் உங்கள் பிதா சொர்க்க மடையவும், அவர் புதைத்து வைத்திருக்கும் திரவியம் உங்கட்குக் கிடைக்கவும் நேரும்” என்றுதெரிந்து அவ்வாறே செய்துமுடித்துப் பிதாவைச் சொர்க்கத்துக்கேற்றிப் புதைபொருளையும் பெற்றுச் சுகவியாயிருந்தனர்.

கோலவாபுரி யென்றும் பட்டினத்தில் வசித்த சித்தசுமாதிரியென்ற வேதிய ரொருவர் திதாமிர்த்தத்தின் 12 - ம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணஞ்செய்த விசேஷத்தால், இராஜகுமார னொருவன் கேட்டுக்கொண்டவண்ணம் தேவர்களா லபகரிக்கப்பட்ட யாகக்குதிரையை மீண்டும் வரவழைத்துக் கொடுத்துத் தேக வியோகமான அந்த இராஜனது பிதாவையும் உயிர்ப்பித்து அவனுக்கும் 12 - ம் அத்தியாயத்தையே யுபதேசித்து முத்திபெறச் செய்தனர்.

கெவுடதேசத் தரசனான கிருபால ராசிமன் என்பான் நாட்டைவிட்டுக் காட்டைநாடி வேட்டைக்குச் சென்றபோது அவ்வன விருகத்தின் ஓரிலையில் தீட்டியிருந்த திதாசுலோகத்தைச் சப்தத்தோடு வாசிக்க, அருகிருந்த அஸ்வம் ஷடசுலோகத்தைக் கேட்ட விசேஷத்தால் மோகமடைந்ததை அம்மன்னன்கண் டத்சயித்துத் தானும் 13 - ம் அத்தியாயத்

தின் சுலோகத்தைப் பெரியோர்வாயிலாக உபதேசிக்கவுணர்ந்து அப்பாராயண காரணமாகவே காலாந்தத்தில் மோக்ஷமெய்தினன்.

இந்த பரமார்த்ததரிசனத்துள்ள 18 - ம் அத்தியாயத்தின் சுலோகங்களில் 6 - சுலோகங்களை மட்டும் ஒதியுணர்ந்தனுட்டித்த விசேடத்தால் பொன்னுலகாக்ஷி கிடைக்கப்பெற்றனளேரிந்திரன். இவ்விசேஷத்தினை நன்குணர்ந்த மற்றுமோரிந்திரன் காலேசுரனென்னும் பிராமணோத்தமர் வாயிலாக ஷட 18 - ம் அத்தியாயத்தையே உபதேசிக்கப்பெற்று அதன்பயனாக வைகுண்டத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் திருவடிநீழுலைண்ணின்னென்க.

இவைகளன்றி பிற்காலத்தில் சற்றேறக்குறைய 150 - வருடங்களுக்கு முன்னர் இராச்சியபாரஞ் செய்துவந்த மகமதிய பாஷாவொருவர், “இவ்விந்திய தேயத்தவர்கள் முக்கியமாய்க் கைக்கொண்டனுட்டித்துவரும் சத்துவபோதனால் இக்கிதையென்றே இந்திய சிரேட்டரான அப்பாஜியவர்களால் சேட்டறிந்து” பிரதிதினமும் பகவத்கீதா பாராயணஞ்செய்தனுட்டித்துச் சீவன்முத்தராயினர்.

இன்னுஞ் சிலகாலத்துக்குமுன்னே இவ்விந்தியா தேசத்தைப் பரிபாலிக்கவந்த ஐரோப்பிய கனவானும் கெவர்னர் ஜனரலுமான வாரன் ஹெஸ்டிங்ஸ் துரையவர்கள், இந்து மதத்தவரால் கொண்டாடப்படும் உண்மையான நூலெதுவெனத் தக்கார் குழாத்தினரை நன்கு விசாரித்தறிந்து பகவத் பிரேரணையால் கிருஷ்ணர்ச்சுன சம்வாதமாகிய இப்பகவத் கீதையே மிகச் சிறந்ததெனவறிந்து இந்தியர்களைப்போலவே தன்மேயத்தவர்களும் ஆராய்ந்தறிந் தனுட்டித்துச் சுகம்பெறக்கருதி இதனை அங்கிலேய பாஷையிலும் மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டிய பொருளுதவிசெய்து வடமொழியில்வல்ல அறிஞர்கள் வாயிலாகச் சாராம்சங்களைத் தெளிவுறத்தெரிந்து இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்துத் தற்போதும் ஐரோப்பாக் கண்டத்தினரு ள்ளேனகர் பாராயணஞ்செய்து வருகின்றனர். இதுநிற்க; மற்றும் ஹிப்ரூ, எத்தின், தெலுங்கு, இந்துஸ்தான், தமிழ் முதலிய பற்பல பாஷைகளிலும் பல மதத்தினரும் தத்தமக்குரிய சாஸ்திரப் பயிர்ச்சியின் பேருதவியால் இந்நூலையும் பாராயணஞ்செய்து கிடைத்தற்கரிய தர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்கின்ற புருஷார்த்தங்களைப் பெற்றுப் பெருவாழ் வெய்துகின்றன ரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இக்கீதாமிரத்ததைப்பற்றிய மகாத்மியங்கள் இன்னும் பல வுளவேனும் இங்கு அவைகளினீத்தையுங் கூறாது முக்கியமான சிலவற்றைமட்டுக்கூறி மற்றதை விரிவஞ்சிவிடப்பட்டது.

பத்மபுராணத்துள்ள பகவத்கீதாமகாத்மிய

முற்றிற்று.

கீதா சாரசங்கிரகம்.

இந்த கீதை 18 - அத்தியாயங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 1 - முதல் 6 - அத்தியாயங்கள் வரையில் சத்கன்மங்களைப் பற்றியும், 7 - முதல் 12 - அத்தியாயங்கள் வரையில் பக்தியோகத்தைப்பற்றியும், 13 - முதல் 18 - அத்தியாயங்கள் வரையில் ஞானயோகத்தைப்பற்றியும் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இன்னும் இக்கீதை முதல் 6 - அத்தியாயங்களிலும் தொம்பத பரிசீலனையால் லக்ஷியார்த்தமும், மத்தியிலுள்ள 6 - அத்தியாயங்களிலும் தற்பதபரிசீலனையால் லக்ஷியார்த்தமும் கடையாயுள்ள 6 - அத்தியாயங்களிலும் இலக்ஷியார்த்தப் பரிசீலனையால் ஐக்கியத்தைப்பற்றியும் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனம் விவரித்துள்ள உத்தமநீதையைக் கைக்கொண்டு பத்திசுரத்தை யோடும் ஆசிரியர்வாரிலாக நன்குகேட்டுணர்ந்து இதிருக்கறிய வண்ணம் அநுட்டித்துவரு மகா உததமபுருஷர்கள் யெவ்விதத்தும் ஞானமோக்ஷங்களை யடைவரென்பது நிச்சயம்.

விஷய அட்டவணை.

எண்	அத்தியாயங்களின் பெயர்.	பக்கம்
1	அருச்சுனவிஷாதயோக அத்தியாயம்.	11
2	சாங்கியயோக அத்தியாயம்.	22
3	கர்மயோக அத்தியாயம்.	52
4	ஞானயோக அத்தியாயம்.	71
5	சந்திராசயோக அத்தியாயம்.	90
6	தியான அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.	104
7	விக்ஞானயோகமெனப்படும் பத்தியோக அத் தியாயம்.	120
8	அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம்.	133
9	இராசசூர்யயோக அத்தியாயம்.	142
10	விபூதிவிஸ்தாரயோக அத்தியாயம்.	156
11	விசுவரூப அத்தியாயம்.	166
12	பத்தியோக அத்தியாயம்.	177
13	பிரகிருதிபுருஷயோக அத்தியாயம்.	183
14	குணத்திரையோக அத்தியாயம்.	195
15	புருஷோத்தமயோக அத்தியாயம்.	204
16	தெய்வ அகாசம். த்தியோக அத்தியாயம்.	212
17	சிரத்தாத்திரையோக அத்தியாயம்.	221
18	சஞ்சேபயோக அத்தியாயம்.	230

ஓம்

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரப்பிரம்மணே நம :

ஸ்ரீ பகவத்கீதா நவந்த வசனம்.

கணேசர் துதி.

நீங்காத மலமென்னு நீண்டடிக் குடைத் தூம்பி
யாங்கார மெனுத்தறியை யடிப்போயிற் பறித்தீதாடத்
தூங்காத வொருகோடி சூரியர் உடொற்றித்
ரோங்காரக் கயமுனியை யுளக்கூடத் திருத்துவாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமந்தி ஸ்நோத்திரம்.

ஒப்புமைபற்றிவந்த சூரதத்தாவு மொச்சகக்ஷிபா

வண்டாடுபுத்துளப மாலயனைவாழேரர்கள்
கொண்டாடுஞ்சீர்த்தியனைக் கோவலர்பாடித்தயிர்மெய்
உண்டாடுசீதரனை யொப்பிலாவற்புதனைக்
கண்டாமென்பருளவ காதலிக்குற்புண்ணியனைத்
தொண்டாடுவன்றியெனச சொல்லித் தூதிமுழக்கி
கொண்டாடுனைக்கொண் டயர்வீருலக்ரே.

முதலாவது அந்நிராயம்

அருச்சுன விஷாதயோகம்.

பாண்டவகுல திலகனாயும், சோக மோக போக வசத்த
னாயும், சம்சார சாகரத்திலாழ்ந்து தனது குலதருமமாயி க்ஷத்
திரியதருமத்திற் சிறிதும் பற்றில்லாதவனாயும் விளங்கிய அருச்
சுனனுக்குச் சர்வபூத பௌதிகங்களிடத்தும் பரிபூரணமாய்
வியாபித்துள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அடியில்வருமாறு உபதே
சித்தருளிய பரமார்த்த ஞானத்தையே பகவந்தீதையென்று மகா
பிரமுகர்களாலே வழங்கிவிளங்குகின்றது.

இவ்வரியபெரிய கீதாமிர்த்தத்தையே வியாசமகாபிராந்த
'பரமார்த்ததரிசன' மெனப் பெயரிட்டு 700-சுருஷிகளால்
மாய்த் திருவாய்மலர்ந்த நுளப்பட்டது.

இந்தநிகர்த்தத்தைத் திரிகாலவர்த்தமானியாகிய சஞ்சயர்
என்பவரால் திரிதராஷ்டிர மகாராஜனுக்குச் சொல்லுகின்றது.
அங்ஙனம் திரிதராஷ்டிர மகாராஜனோக்கிச் சஞ்சயர் கூற
வேண்டிய அவசரம் என்னெனில், துரியோதனாதியர்களுடைய
சேனாசனியங்களும் தருமர் முதலியோர்களுடைய சேனை
களும் யுத்தசநந்தர்களா யிருக்குஞ்சமயத்திலே திரிதராஷ்டிர
மகாராஜன் அகமுகச்சிந்தனையாக அசைவறு நின்றனன். அப்
போது ஸ்ரீவேத வியாசபகவான் பிராப்தமாகி திரிதராஷ்டிரனை
நோக்கி ஏ இராஜமகப! பூமிபாரந தாத்தருளவேண்டி ஸ்ரீமந்
நாராயணமூர்த்தியே ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானாக அவதரித்துள்ளார்.
இப்போது நோந்துள்ள யுத்தத்தின்பொருட்டு இந்தப்போர்க்
களத்தில் யுத்தசநந்தர்களாக வந்திருக்கிற சைனியங்களெல்
லாம் நீண்டகாலமிருத்தற்கும் ஏதுவில்லை. இனி எவராலும்
யுத்தத்தைத் தடைசெய்யவு முடியாது. ஆகையால் நீர் ஏதோ
சிந்தித்துப்பொண்டு காலநாமதஞ்செய்வதில் யாதும்பிரயோசன
மில்லை. ஆகவே நினமானம் நடக்கும் யுத்தவிர்த்தாந்தங்களைப்
பற்றி உமக்குத் தெரிகிற்கும்படி நாம் கட்டளையிட்டவண்ணம்
சஞ்சயரால் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளும் என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளித் தம்மாரீமத்துக்குச் சென்றனர். பிழிச் சஞ்
சயர் திரிதராஷ்டிர மகாராஜரிடம் அணுகலும், சஞ்சயரை
நோக்கி இராஜன் வினவுகின்றான். முக்காலமுணர்ந்த ஏ முனி
புங்கவ! தற்காலம் தர்மபிரிந்ததிகு ஆன்தானமாயுள்ள *
குருஷேத்திரத்திலே போக்கோலங்கொண்டு அணிவகுத்து
நிறகும் பாண்டவர்களும் நமது துரியோதனாதியர்களும் இப்
போது என்ன நிலைமையிலிருக்கிறார்களென்பதை எனக்கு வியத்த
மாகக் கூறக்கடவீர் என்றனும்,

* குருஷேத்திரம் இதழில் அலங்குபுரியெனவும் பிரபுதமாய் வழங்கப்
படும. இத்தனது துரியோதனன் முறையிற் கிளையிருந்தனன் யானே சேனை
மிகுதியாயிருந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென ஓர் சாராரும், ஹஸ்தி யெனனும்
அரசனால் முதலில் ஏறபடுதபபட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றதென ஓர் சாராரும்
கூறத்தெரிகிறது. இது இக்காலத்தில் டில்லியென வழங்கப்படுகின்றது. இங்
கேயே துவாபாயு முடியில் துரியோதனாதியரும் பாண்டவாக்கும் பாரதயுத்தம்
உத்தெனது.

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் விவரணம்செய்தலில் முதலில் விஷய சந்தர்ப்பத்தெரியும்பொருட்டு திரிதராட்டிராணுடையதேன்வி ஆரம்பித்த தென்க. இன்னும் திரிதராட்டிரான். ஞானமென்னும் அகக்கண்ணுடையவனாயினும் வெளிப் பொருள் களைப் பார்த்தற்கு முகக்கண்ணில்லாத பிறவிக் குருடனான தால் யுத்தரங்கத்தில் நடக்கும் எல்லாவிஷயங்களை யுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்கிற சந்தோஷத்தை யுடையவனாய்த் தனக்கிதோபதேசஞ் செய்பவராகிய சுஞ்+யரை நோக்கி வினவினனென்க.

சஞ்சயர் வசனம்.

ஏ இராஜமகிப! தமது புத்திரான தரியோதனன், அணி வகுத்துள்ள பாண்டவர்களின் சேனையைப்பார்த்துப் பின் துரோணசாரியரையனுக்கி அவர்பால் பின்வருமாறு சொல்வானுயினன்.

2

ஆசாரிய! தமது சீடனும், த்ருபதராஜனுடைய புத்திரனுமான துஷ்டத்துய்மனனால் யுத்தாரம்பத்துக்கு அணிவகுத்துத் தயார் செய்யப்பட்டுள்ள இந்த பாண்டவர்களுடைய ஏராளமான சைனியங்களைப் பார்ப்பீராக.

3

இந்த யுத்தகளத்தில் பீமன், அருச்சுனன் இவர்களுக்குச் சமமான தீரர்களமிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் யாவரெனில் வீராடன், துருபதன், சாத்யகி என்பவர்களாம்.

4

இன்னும், திருஷ்டகேதனன் என்னும் இராஜனும், பராக் கிரமசாலியான காசிராஜனும், சேகிதானனும், புருஜித்து என்னும் மன்னனும், குந்தி போஜன், நரசிரேட்டனையாதொரு சைப்பியன் ஆகிய இவர்களுமிருக்கிறார்கள்.

5

இன்னும் மகாவீரசிகாமணியான யுதாமன்னியன், பராக் கிரம உத்தமௌஜன், சுபத்திரா புத்திரான அபிமன்யு * உப பாண்டவர்கள் ஆகிய இவர்கள் வெற்றிகொள்ளத்தக்க யுத்த முறைமையில்வல்ல † மகாரதர்களாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஏ உத்தமாசார்ய! நமது சேனையின் தலைவர்களைத் தாமறியும்வண்ணம் இனிவிவரிக்கிறேன் கேட்பீராக.

7

* உபபாண்டவர்களாவார்—பிரதிவிந்தியன், ச்ருதசோமன், ச்ருதகீர்த்தி, சதாரீகன், ச்ருதலேகன் என்னும் ஐவர்.

† மகாரதன் பதினொராயிரம் வில்லாளிகளோடு யுத்தஞ்செய்யத்தக்க சாமர்தியமுள்ளவனும், வாள்வித்தையில் மிகவும் சமர்த்தனுமானவன்.

தாமும் வீஷ்டமரும், கர்னனும், கிருபாசாரியரும், சமத் திஞ்யனும், அசுவத்தாமாவும், விகர்ணனும், சோமதத்தனது புத்திரனாகிய பூரிசிரவனும். 8

பின்னும், அநேக சூரர்களும் பலவித அஸ்திர சஸ்திரங் களைப் பிரயோகிக்கும் முறைதெரிந்தவர்களாய் என்னிமித்தம் தமது பிராணனிடத்தில் ஆசையில்லாதவர்களாய்க் காணப்படு கிறார்கள். 9

ஆயினும் வீட்டுமரால் காக்கப்பட்டுள்ள நமமுடைய சைனியபலம் அபரிமிதமாய்க்காணப்படுகிறது. மீமனூல் நடத்தப் பட்டுவரும் பாண்டவர்ச்சைசேனையோ மீதமாகக்காணப்படுகிறது.

துண்ணாவீழும் பெருமையு முடையவராகிய பீஷ்மாசாரியர் தன் சேனையுத் தலைவரென்றும், மகாசபல சுபாவமுள்ள பீமன் பாண்டவ சேனையுத் தலைவனென்றும், தனக்கே வெற்றி யுண்டாகுமென்றுத் துரியோதனன் எண்ணியதாகவுந் தோன்றுகின்றது.

ஆகையால் நீங்களனைவர்களும் அட்டதிக்கிலும் சாவதானமா யிருந்துகொண்டு வீட்டுமரைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று துரியோதனன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு. 11

துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி வீஷ்டமர் அட்டகாசஞ்செய்துச் சங்கத்வனியை முழக்கினார். 12

பீஷ்மர் இவ்வாறு செய்யவே கவுரவசேனையர் சங்கம், பேர்கை முதலிய அநேக யுத்தகோஷங்களை முழக்கின. ஆனால் அந்தச்சத்தம் பெரும் ஆர்ப்பாடத் தொனியாகக் கேட்கப் பட்டது. 13

உடனே பூகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் வெண்ணிறக் குதிரை கள்பூட்டியுள்ள மிகப்பெரிய ரதத்தி லாரோகணித்துத் தமது சங்கையெடுத்து முழக்கினார் அப்போதே அருச்சுனனும் தனது சிறந்த சங்கத்தைப் பூரித்தனன். 14

சேனாவீரர்களனைவரும் தேரின்மேலிருப்பதுதெரிந்த விஷயமே யாயினும், அருச்சுனனால் மெலுத்தப்பட்ட ரதம் அக்கினி தேவனால் தரப்பட்டதென்றும், அதன்மீதேறியுள்ள கிருஷ் ணர்ச்சுனர்கள் பிறரால்வெல்லப்படாரென்றும் அறிவிக்கும் பொருட்டே தேரின்மே லிருப்பவர்களுண்டு சொல்ல லாயிற்று. மேலுங்கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் நரநாராயணர்களாத

லால் சாமானியனை அதுசரித்துப் பிரவிர்த்திக்கத்தக்கவரல்லரென்றும், பாண்டலசேனையின் முகப்பில் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களையிருக்கின்றார்களென்றும் அறிவிக்கும்பொருட்டே கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் சங்கங்களை ஊதினார்களென்று மூன்னே சொல்லப்பட்டதாய்த் தோன்றுகின்றது.

மேலேகோஷிக்கப்பட்ட சங்கங்களின் பிரதாபமும் பெயரும் கூறிவேண்டுமென தவசியமாகத் தோன்றுவதாலே சொல்வோம். பூங்கிருஷ்ணன் தமது ஒப்பற்ற * பாஞ்சசன்யமும், தனஞ்செயன் என்னும் அருச்சுனன் தேவநத்தம் என்னும் சங்கையும், எதிரிகள் நடுங்கத்தக்கவனான யாதொரு பிமசேனன் பவுண்டரசங்கத்தையும் பூரித்தனர்.

15

பின்னும், தருமராஜன் அநந்தவிரியமென்னும் சங்கத்தையும், நகுலன் சகோஷம் என்னும் சங்கத்தையும், சகாதேவன் மணிபுஷ்பகம் என்னும் சங்கத்தையும் கோஷித்தார்கள்.

இன்னும் சிரேஷ்டமான வில்லைத்தாங்கிய காசிராஜனும், மகாநீரர்களான சிகண்டி, துஷ்டத்துய்மன், விராடராஜன், மகாவீரனான சாத்தியகி ஆகிய இவர்களெல்லாம் வெவ்வேறுகிய தங்கள் தங்கள் சங்கங்களைப் பூரித்தார்கள்.

17

மேலும், திரிதராட்டிரமகாராஜனே ! கேளும் தருபதன் உபபாண்டவர்கள், புலபலவானான அபிமந்தியமுதலாகிய சேனாதிபதிகள் தங்கடங்கள் சங்கங்களையும் தனித்தனியே பூரித்தார்கள்.

18

மேலே கூறப்பட்டுள்ள மகாபராக்கிரமிகளாகிய எல்லா ருடைய சங்கங்களையும் தனித்தனியாகக் கோஷிக்கப்பட்ட தொனியானது ஆகாசம் பூமிமுதலிய எல்லாத்திசைகளிலும் நிறம்பித் திரிதராட்டிரரன்புத்திரர்களைக் கலங்கும்படிச் செய்தது.

உடனே அருச்சுனன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருந்த துரியோதனாதியர்களைப்பார்த்து நல்லசமயம் இதுவேயென்று வில்லைவளைத்து நானேற்றிப் பாணங்களைத் தொடுக்க ஆரம்பித்தான்.

பின்னும் அருச்சுனன் பூங்கிருஷ்ண பகவானோக்கி ஏ அச்சதா ! இங்கே பிராப்தமாகியுள்ள இருவகைச் சேனாசனியங்களுக்கிடையே எனது ரதத்தை நிறுத்துவிராக என்றான்.

* பாஞ்சஜன்யம்—சங்கம் இது பாஞ்சஜனெனவும் இராகத்தாலு உண்டானதால் அப்பெயர் தாங்கியது.

எதற்காகவேன்னில், இந்தரணரங்கத்தில் தயாராயுள்ளவர், கனில் நாம் யாரோடே யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமோ அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்பதே யென்றான்.

22

இந்தவாக்கியத்தால், “அருச்சுன! நீயோ யுத்தஞ்செய்யவந்தவன்; ஆகையால் யுத்தஞ் செய்யவேண்டுமே தவிர பார்க்கவேண்டிய அவியமுனக்கில்லை. தவிர பார்த்தற்காக வந்தவனுமல்ல” என்று கிருஷ்ணமூர்த்திக் கேட்பரோவென்றெண்ணி உறவினரோடு யுத்தஞ்செய்ய நேர்த்ததால் நான் யாருடனே போர்செய்யவேண்டுமென்றும், யுத்தத்துக்கு யாரார் வந்தார்களோவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்னுஞ் சந்தோஷமுடைவனாயிருக்கிறேனெயன்றி அச்சத்தால் நான் பார்க்க நினைத்துத் தேரை நிறுத்தக்கடவையென்று சொல்லவில்லையென அறிவிக்கும் பொருட்டிற் சொன்னதாகத்தெரிகிறது.

தூர்ப்புத்தியைக்கொண்ட துரியோதனனுக்குத் துணைபலமாகக்கூடியிருக்கிற சேனாவீரர்கள் யாரோ அவர்களையும் இன்னமும் பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் பின்னும் வேண்டிக் கொள்ள.

23

அருச்சுனன் வேண்டுகோட்கிசைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அவ்விருதிறத்தவரது சைனியவகுப்பின் நடுவில் இரதத்தைநிறுத்தினார்.

24

பின்னும் பிஷ்மர், துரோணர் முதலாயினோர்க்கும், சகல அரச்சர்களுக்கும் எதிரில் நிறுத்தி ஏ அருச்சுன! இந்த கவுரவ சேனைகளைப்பாராய் என்கூறுகின்றார்.

25

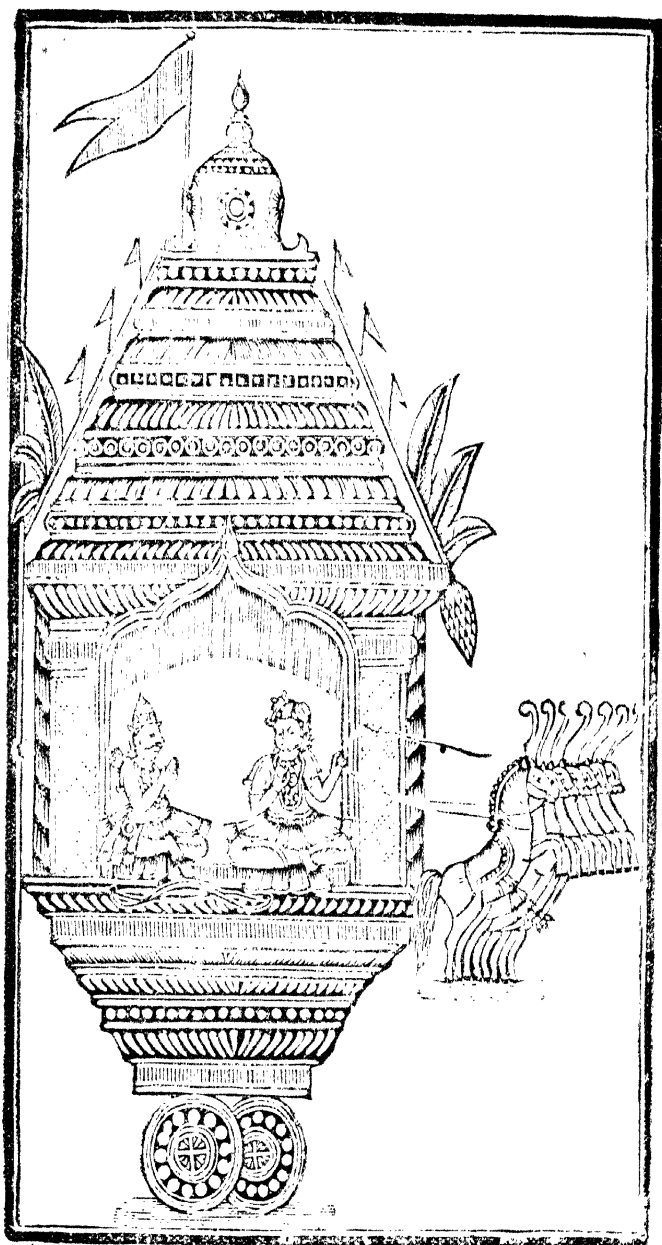
இரணரங்க வீரசிம்மமாகிய யாதொரு அருச்சுனனானவன் போர்க்களத்தில் வந்திருக்கிற சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பன், பாட்டன்மார், ஆசிரியர்கள், மாமன்; சகோதரர்கள், புத்திரபௌத்திரர், மித்திரமுதலானவர்களைத் தனதிருகண்களினாலுங்கண்டனன்.

26

மேற்கூறிய சமஸ்த பந்துமித்திரர்களையும்பார்த்த யாதொரு பார்த்தனானவன் அதிக தயாபரனையும் துக்காக்கிராந்தனையும் அடியில்வருமாறு கிருஷ்ணபகவானிடங் கூறுவானாயினன்.

27

மீண்டும் அருச்சுனன் கிருஷ்ணபரமாத்மனைநோக்கி ஏ தீனதயாளோ! ஈண்டு போர்க்கோலம்பூண்டு நிற்கின்ற என்னுரிமை

யுள்ள சர்வ பந்துமித்திரானையும்பார்த்த என்மனமும் சரீரமும்
நடுங்குகின்றதே! அவைவாழிகளெல்லாம் நிர்ப்பலமாகின்றதே!
என்றும்,

28

இந்தவாக்கியத்தால் அருஞ்சுனன் பிறழைவருத்தவது மிகவும்
அநர்த்த ஏதுவான காரியமென்று நினைத்ததாகவும், பொர்த்
தொழில் கூடித்திரியர்களுக்கு இயல்பான தர்மமாயினும்,
ஞானத்துக்குத்தடையாகிய மமகாரத்தாலும் நோகமோகங்
களாலும் உறவினர் மாணமடைவார்களைன்கிற விசாரத்தா
லுண்டாகிய மனோதுக்கத்தாலும் தம்மவர்க்கிடத்தில் தலைய
யுடையவனுயிருந்தானென்றும், இப்போது சத்துருபந்நித்
திலும் தலையுள்ளவனுயிருக்கின்றனென்றும் தோன்றுவ
தோடு “விசனமடைந் திவ்வாறுகூறின” னென்பதால்
கண்ணீ ரொழுகவிட்டிக்கொண்டு சழுதழுத்த குரலோடு
பேசினென்றும் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும் வாய் உலர்கின்றதே! மாரிர்க்குச்செறிக்கின்றதே!
அல்லாமலும் என்காண்டவம் கையிமின்றும் நழுவுகின்றதே!
* சருமம் மகாதாபமடைகின்றதே! என்றும்.

29

மனமோ என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் குலைகின்றது; மற்
றும் இரதத்திலிருத்தற்குங் கூடவில்லையே! யாதுசெய்வேன். 30

அன்றியும் ஏ கேசவ! அவசகுனங்கள் பற்பலவிதமாகக்
காணப்படுகின்றதே! தவிர இங்கே யுத்த சந்தத்தர்களாய் வந்தி
ருப்பவர்களான ஆசிரியர், பந்துஜனங்கள் முதலானவர்களை சம்
ஹாரம் செய்வதால் எனக்குவரக்கூடிய பெருமையென்ன, ஐஸ்
வரியமென்ன, சுகமென்ன இவைகளையாவும் எனக்குப் பிரிய மற்
றனவாயிருக்கிறதே!

31

சுவாமின்! வெற்றியையாவது அல்லது இராச்சியத்தை
யாவது அல்லது சுகந்தையாவது யான் கோறினவனே யல்ல
வென்பது தங்களுக்குவிக்கிதமல்லவா? யாவரையும் சம்ஹரித்து
நான் பிராணனை வைத்துக்கொண்டலுபவிப்பதில் என்ன பிர
யோசனம்!

32

ஏ ஜனார்த்தனா! நான் யாரை உத்தேசித்து இராச்சியமும்
பொருள் போகங்களையும் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அவர்களெல்

* சருமம் - தோல்.

லாம் இராச்சியத்தையும் பொருளையும் உத்தேசித்துப் பிராணனைத் திருணமாக நினைத்துவந்து நிற்கின்றார்களே! 33

அவ்வித தீடவீரத்தன்மையோடுங்கூடி வந்திருப்பவர்களோ பார்க்கும்போது சூழமார்களும் பிதாக்களும் பாட்டன்மார்களும் புத்திரர்களும் மாமன், மாமனார், பேரப்பிள்ளைகளும் சம்பந்திகளாய் மிருக்கின்றார்களே! 34

ஓ மதுசூதன! இவ்வாறான பிராண விசுவாச பந்து மித்திரர்களை நான் கொன்று வாழ்வதைப்பார்க்கிலும் அவர்கள் கையால் யான் மரணமடைதல் மிக நலமென நினைக்கின்றேன். இப்படி இவர்களை நாசஞ்செய்வதில் திரிலோகாதிபத்தியம் வருகிறதாயி நந்தாலும் எனக்கு மனமில்லை. கேவலம் அறித்தியபூமி போகக்களைக் கவந்த நானடையப்போகிற சிலாக்கியமானது எதையுங்காணும். 35

வாக்கிய உன்னுரை. “அருச்சுன! ஒருக்கால் நீ தையையினாலே இவர்களைக் கொல்லாவிடினும் இவர்கள்மாத திரம் இராச்சியத்தினமேலுள்ள ஆசையினால் உங்களைக் கொல்லாமற் போசார்க்கனாயால் நீ சும்பாயிராமல் இவர்களைக்கொல்லக் கடவாய். (கொல்லாதினப்பலனைக்கொல்லவேண்டும்) என்கிற நாயாத்திந்தாடி நீ இவர்களைக் கொல்லதால் பாபியாகமாட்டாய். ஆகையால் நீ இவர்களைக்கொன்று இராச்சியத்தைச் சும்பாதிக்கக் கடவாயென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்வதோ” யென்றெண்ணியே மெனக்கு முன்னாலக ஆகியிலும் ஆசையிலேயென்றும், அப்படிப்பட்ட நான் பூலோகத்தாக்கியின் பொருட்டிக் கொல்லமாட்டேனென்றும் சொன்னதாகத் தோன்றுகின்றது.

ஓ மாதவ! இந்த துரியோதனாதியரைக்கொன்று அதனால் எனக்குவரப்போகிற சந்தோஷமின்னதென்றுத் தெரியவில்லை. அல்லாமலும் * ஆததாயிகளாயிருந்தபோதிலும் பந்துமித்திரர்களைக்கொன்றால் அதனால் எனக்குவருவது மகாபாவமேயல்லது வேறில்லை. ஆகவே இராச்சியத்தைப் பட்டங்கட்டிக்கொள்வதற்கு முன்னதாக மகாபாவியென்னும் பட்டம் யாதொரு தடையுமின்றி கிடைத்துவிடுமே! 36

* ஆததாயிகள்—தனத்தை யபகரிப்பவன், பிறர்மனைவியை யபகரிப்பவன், பூரியை யபகரிப்பவன், விஷமிட்டுக் கொல்ல எத்தனிப்பவன், வீட்டில் தீழுட்டு பவன், கொலைபுரிய ஆயுதபாணிமாய்வந்து நிற்பவன் ஆகிய இவர்கள்.

ஏ பிரபோ! ஆகையினாலே திரிதராட்டிர புத்திரர்களான ஆப்தபந்துவர்க்கத்தவர்களைக் கொல்லக்கூடியவனேயல்ல. பந்து ஜனர்களைத் துலைத்துவிட்டு இனியாரிடத்தே சுகமும் பெருமையும் அடைவேன். 37

அல்லாமலும் இந்த தூரியோதனாதிபர்கள் * உலோபகுணா கிர்தியர்களாயும் தீயவர்களாயும் விளங்கிக் குலத்தை நாசஞ் செய்வதால்வரும் பாவத்தையும், மித்திர துரோகத்தினாலுடைய பாவத்தையும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாயில்லை. 38

வாக்கிய உன்னுரை: “அருச்சுன! தூரியோதனாதிபர்களும் பீஷ்மாதியர்களும் உங்களைப்போல பந்துவர்க்க வதைவாய் குறித்து விசனப்படாது யுத்தஞ்செய்கையில் நீயேன் யுத் தஞ் செய்யக்கூடாதென்று இருஷ்ணமூர்த்தி கேட்பாரோ” வென்றெண்ணிச் சொன்னதாகவுந், மேலும் “லோபித்தன முடையவர்கள்” என்றதாலே “தூரியோதனாதிபர்கள் ஐராக் சியத்தின்மீதுள்ள ஆசையால் யுத்தாரம்பஞ் செய்குமரிக னென்றும், அவர்களது சோற்றையுண்ட பீஷ்மாதியர்களும் அவர்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றவேற்றும்பொருட்டி உப பலமாய் வந்தார்களென்றும், எனக்கு அவ்வித லோபமின் மையால் நான்யுத்தத்தில் பிரவீர்த்துக்கமாட்டே” எனென்ற சொன்னதாகத் தோன்றுகின்றது.

ஏ இராகவ! குலநாசஞ்செய்வதால் வரும் பாவத்தை நன் றுப்த் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற நாம் எவ்விதத்திலும் அதி நின்றுத் தப்பித்துக்கொள்வதே தகுதியாகும். 39

ஏ வாசுதேவ! இந்த இராஜ இராஜாக்களென்ன இவர்க ளுடைய சந்ததிகளென்ன மற்றுமுள்ள ஆசிரியர்கள் மித்து ருக்கள் முதலிய அனைவருடைய பூண்டதற்போய் விடுமானல் பூர்வீகமாயுள்ள குலதருமங்களெல்லாம் நாசமடையுமன்றோ? அங்ஙனங் குலதருமங்கள் நாசமுதவே எல்லோரும் அதர்மத் திலே பிரவீர்த்திப்பார்களே! அவ்வாறு அதர்மம் வீர்த்தியாகி அதனால் அளவில்லாத பாவத்துக்கு ஆளாக நேருமென்பதிற் சந்தேகமுமுண்டோ; இல்லை. 40

ஏ உருக்மணீசமேத! இன்னும் அதர்மம் அதிகப்படவே குலஸ்திரீகள்கெட ஏதுவானமே; அவர்கள் கெடுவதனால் வரு ணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமின்றிச் சர்வமும் சங்கர மாகுமல்லவோ? 41

* உலோபகுணாகிர்தியர் — உலோபித்தனமே சொருபமாகவுடையவர்.

சுவாமின்! மேற்கூறிய வருணசங்கிரகத்தினால் அவர்கள் நரகத்தையடைவதோடு நில்லாமல் அவர்களுடைய பிதர்களுக்கும் பிண்டோதகக் கிரியைசெய்ய யோக்கியமின்றி யெல்லோருக்கும் நரகமேகதியாய் முடியுமே; ஆகவே இவ்வதிபாதகத்துக்கு நானல்லவோ ஆளாகவேண்டும். 42

எ கிருஷ்ண! மற்றும் குலதருமங்கள் கெடுவதுமின்றி நல்ல வருணத்தவர்களோடு சேர்ந்து அவர்களுயுங் கெடச்செய்திருத்திலே வரும்பாவம் அதிகமாகும். இவ்விஷயத்தை அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ள கொஞ்சமும் சம்பந்திக்கமாட்டார்கள். அன்றியுங் கெட்டகுலத்தவர்களுக்கு நரகவாசம் உண்மையென்று சாஸ்திராதிகளில் சொல்லப்படுவதை நான் பலமுறையுங் கேட்டிருந்து இப்போது அவர்களைச் சமரில் கொல்வேனாயின் நானே மேற்கூறிய குலத்துரோகியும் நரகபோகியுமாய்விடுவேன். 43, 44.

அந்தோ! அந்தோ! நதென்ன ஆச்சரியம்! கஷ்டமாயிருக்கிறதே! மட்டற்றதான பாவத்தைச்செய்ய முன் வந்துவிட்டோமே! எக்காரணத்தினால் இராச்சியத்திலும் சுகபோகத்திலும் ஆசைகொண்டு நமது பந்துஜனங்களைக் கொல்லத் தயாரானோமோ ஆ! ஆ! இதென்னவிபரீதம்! 45

இந்த வாக்கியத்தால் பந்துஜனக் கொலை செய்வது மகாபாவ கிருத்தியமென்று யுத்தாரம்பஞ் செய்தபோது யோசியாமல் பிறகு தனக்குத்தானே தோன்றி விசாரத்தையடைந்ததாக அறிதல் வேண்டும்.

எ என்னுலதெய்வமே! எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய மனமில்லாமல் நிராயுதபாணியாயிருக்கிற யென்னை அஸ்திர சஸ்திர ஆயுதபாணிகளாகவந்து நிற்கிற துரியோதனாதிகள் மகா கோபாவேசத்தோடும் சம்ஹரிப்பார்களானால் அது எனக்குப் பெருத்த ஷேமகரமாயிருக்குமே! என்று 46

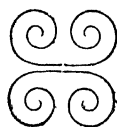
சஞ்சயர் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறாக அருச்சுனன் பூதிகிருஷ்ண பரமாத்மாவின்னிடத்தில் விண்ணப்பித்துத் துக்காக்கிராந்தனாகச் சோகமுற்றுக் கண்ணீர் ததும்பக் கைப்பிடிவிலையும அம்பையும் விடுத்து இருவிதச் சேனைகளுக்கு மிடையில் நிறுத்தியுள்ள இரதத்தின் பேரில் மெய்சோர்ந்திருந்தானென்று திரிதராட்டிர மகாராஜனுக்குச் சஞ்சயர் கூறினார். 47

வாக்கிய உள்ளுரை:—பிறகு நடந்த செய்தியென்னவென்று
 திரிதராட்டிரன் கேட்பானென்றெண்ணி, சஞ்சயர் இந்த
 வாக்கியத்தைச் சொன்னாரென்று தோன்றுகின்றது. இன்
 னும், துக்கத்தால் சலனமடைந்த மனமுடையவனாய் வில்
 லையும் பாணங்களையும்விட்டுத் தேரின்மேல் உட்கார்த்தா
 நென்று சொல்லுதலால், அருச்சுனன் சுருஷி ஸ்மிருஷி
 யுத்திகளால் நன்காராய்ந்து இகபரலோக சுகங்க ளிரண்டுந்
 தனக்கு வேண்டியதில்லையென்று முன்னமே சொன்னவ
 னாகிறானானதால் வைராக்கியத்தை மெற்கொண்டு சுந்நி
 யாசமே மிக மேலானதென்றெண்ணி வில்லையும் பாணத்
 தையும்விட்டு நான் யுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்று தேரின்
 மேலுட்கார்த்தானென்றுத் தோன்றுகின்றது.

அருச்சுன விஷ்ணுதயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம் சாங்கிய யோகம்.

தயை நிரம்பியவனாயும், கண்ணீர்சோரத் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியவனாயுமுள்ள அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பின்வறுமாறு பூரீநெய்நப்பகவான் ஓர் வாக்கியம் கூறுவாராயினார். 1

அருச்சுன! யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பிக்கும் இந்த நல்லசமயத்தில் வீரத்தனத்துக்கு அழவில்லாததும், சுவர்க்கானுபவத்துக்கு வீரோதமானதும் அபக்கியாதிக்கு ஏதுவானதுமான பேதமைத் துக்கம் உனக்கெப்படியுண்டாயிற்று? 2

அருச்சுன! நீ பயமும் அதன்மமும்மடையாதே; கூடித்திரியர்களுக்கடுத்ததல்ல; மனக்கோழையாலுண்டான துர்ப்பலத்தை விட்டுச் சுயமான குலதாமாசாரப்படி யுத்தஞ்செய்ய யெத்தனியென்ற கண்ணீர்நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான். 3

சுவாமின்! இந்நயுத்தகளத்தில் வந்திராரின்ற விட்டுமர், துரோணர் முதலியோர் யான்வழிபட்டுப்பூசைசெய்ய யோக்கியமானவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை வதைக்க அதிதிகூண்யமான பாணங்களைக்கொண்டு நான் எவ்வாறு பிரையோகிப்பேன்; அஷ்ட பாக்கியங்களைச் சம்பாதித்துத் தன்னாசிரியர்களுக்கும் இனத்தவர்களுக்கும் அர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டுவது நியாயமாயிருக்க, அதைவிட்டு எதை யெய்த வதைசெய்வது? ஆகையால் முற்றிலும் நியாய வீரோதமான காரியத்தைச் செய்ய வல்லேனல்லேன். மன்னிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களை மலர்கொண்டு பூசிக்கவேண்டிய நியாயமிருக்க, அங்ஙனஞ் செய்யாதுவிடிலும் வில் வான்முதலியவைகளால் வதம்செய்வதோ உத்தமனுக்கழகு? நன்று நன்று! என்றிரங்கினானென்று தோன்றுகின்றது.

பெரியதான கீர்த்திவந்தானைக் கொல்வதைக்காட்டிலும் இவ்வுலகில் வாழ்தற் கேதுவான இடம் பொருளெவல் இல்லை யெனினும் பிச்சையேற்றுண்ணுதல் மா நன்றும். தவிர அவர்களைத் துவம்சஞ்செய்து நாடு நகரங்களைக் கைப்பற்றி நான் அதுபவிக்கும் போகானுபவங்களை நோக்க, அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்கலந்து புசிப்பதற்கொப்பாமெனத்தோன்றுகிறது.

புத்தஞ்செய்வோமானால் எதிரிகளான துரியோதனாதியரை நாம் வெல்வோமோ அல்லது அவர்கள்தான் நம்மை வெல்வார்களோ தெரியவில்லை. எந்த துரியோதனாதியரைக்கொன்று நாம் சிவித்திருக்க பிரியமற்றிருப்போமோ அவர்களைச்சேர்த்த பிஷ்மத் துரோணாதியர்களும் நேராகவந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

6

சுவாமின்! இதுநல்லது இதுதீயது என்று தெரிந்துநடக்கக் கூடாதவனாயிருக்கிற என் கிருபணசித்தத்துக்கேற்ற இதமான உண்மைப்பொருளை நானறியும்படி கிருபைசெய்வீராக. அன்றியும் தேவரீர் ஆசிரியரும் யான் சேடனுபாயிருக்கிறபடியால் கெதயற்றவனாகிய என்னை எப்படியும் இரத்தினருள்வேண்டும்.

எவன் அருஷாமாகிய பிரமத்தை யறியாமல் இத்தவுலகத்திருந்த மரணமடைகிருந்ரு அவன் * கிருபணன் எனப்படுவான். என்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டபிரகாரம் அருச்சுனனுக்குப் பிரம்மக்ஞான மில்லையென்றும், ஆகையாலேயே தான் கிருபணத்துவ முள்ளவனானவன் என்றும் சொன்னதாகத் தெரிகின்றது.

தவிர, என் பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஐழிக்க விருக்கும் இத்துக்கத்தை எந்த வுபாயத்தால் விலக்கக்கூடுமோ அந்தக்காரியம் இன்னதெனத் தெரிந்திலன். பூமண்டலாதிபத்தியமும் தேவேந்திரத்துவமும் தந்தாலும் இத்தயரை நீக்கவில்ல தல்லவெனத் தோற்றுகிறதே.

8

சஞ்சயர் திரிதராட்டிரமகாராஜனைப் பார்த்துச் சத்துருசம் ஹார வல்லவனாகிய யாதொரு அருச்சுனனவன் மேற்கண்டவாறுகூறிப் பின் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இனி நான் புத்தஞ்செய்யும் எண்ணமற்றவனாயிருக்கிறேனென்றான். இவ்வாறு கூறிய அருச்சுனனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தநோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்வருமாறு சொல்வாராயினார்.

9, 10

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாங்கியம்.

அருச்சுன! துக்கிக்கத் தகாதவர்களைக் குறித்து நீ துக்கிக்கிறாய்; சர்வமும் அறிந்தவன்போலவும் பேசுகிறாய்; ஆத்மஞானிகள் காலஞ்சென்றவர்களைக் குறித்தாவது ஜீவவந்தர்களைப்பற்றியாவது விசாரப்படார்கள்.

11

பின்னும் துக்கப்பட அருகனல்ல வென்பதற்கு ஏது யாதெனில், கூறுதும்: பகவத் குணனுபவங்களோடுகூடிய யாங் அநித்தியனேயல்ல. முக்காலங்களிலும் நிரந்தரமா யிருப்பவன். நீயும் இந்த யுத்தரங்கத்தில் வந்துள்ள சர்வ மன்னராதியர்களும் நித்தியர்கள்தான். இனியும் சாஸ்வதமாயே யிருப்பீர்கள். எவ்வாறெனின், எல்லா சீவகோடிகளும் எம்மா அம்சமாகவே யிருக்கிற படியால் இனிப் பிறக்கிறோமென்ற எண்ணமேவேண்டாம். நாம் எப்போதும் சார்ந்தியர்களா யிருக்குமோ அது நீ துக்கிக்கக் காரணமில்லை யல்லவா? ஆகவே பேதைத்தனமான துக்கத்தை விட்டுச் சுயகுல விர்த்தியாதிய யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திப்பாயாக வெணக் கூறுவாராயினர்.

12

சங்கர பாஷ்ய தாத்பரியம். அருச்சுன! மாணமடையா நின்ற பீஷ்மத் துரோணையரைக் குறித்து, நான் எப்படி விசாரப்படாம யிருப்பேனென்று நினையாதே. பீஷ்மாத் சப்தங்களுக்கு லக்ஷியார்த்தங்களான ஜீவர்கள் நித்தியர்களா யிருப்பவர்களே யன்றி நசிப்பவர்களல்ல. நித்தியர்களென்று செறிந்த பிறகு விசனப்படவேண்டிய அவசிய மில்லை யல்லவா? ஆகையால் விசனப்படவேண்டாமென்றும், நித்தியத்துவபுத்தி விசனப்படா திருப்பதற்குக் காரணமென்றும் நாராயணர் இந்த வாக்கியத்தால் தெரிவிக்கிறார். மேலும், அருச்சுன! நித்தியத்வம் பிரமாணமில்லை யாதலால் சம்பவிக்காதென்று நினையாதே. யெப்படியென்றால், முக்காலங்களிலு மில்லாத முயற்கொம்பு உண்டாகாததுபோல முக்காலங்களிலு மிருக்கிற ஆத்மா பிறக்கமாட்டாது. ஆத்மா முன்னில்லாமல் இப்போ துண்டானால் பிறப்பானென்று சொல்லாமலேயன்றி முன்பும் இப்போதும் இருக்கையாலே பிறப்பானென்று சொல்லக்கூடாது. நித்தியமானதால் குடம் ஆடை முதலானவைகள் போலப் பிறப்புள்ளன வல்ல.

நித்தியவஸ்துவாய் விளங்கும் ஏ உத்தமபுருஷ! மேலே கூறிவந்த நித்தியத்துவம் தமக்குரியனவேயன்றி என்போன்ற பேதை மனிதப் பிறப்பினர்களுக்குஞ் சொல்லலாகுமோ? ஆகாது; அருச்சுன! தேகத்துக்குப் பால்யம் யவ்வனம் வயோ திகமென்னும் இப்பருவங்கள் வந்தாலும் அல்லது சரீர மடிந்தாலும் தேகத்தை நடத்தும் ஆன்மா ஒருபோதும் அழிவின்றி மீண்டும் தூதனதேசத்தைப்பெற்றுவிடுகிறான். ஆகையால் இது

கனையெல்லாம் அறிந்த தேகாத்ம விவேகிகள் இது விஷயத்தில் சந்தேகமும் பிரமிக்கமாட்டார்கள்.

13

சங்கர பாஷ்யம்:—ஆத்மா இச்சரீரத்தைவிட்டு மற்றோர் சரீரத் தையடையுமென்று சொன்னபகஷத்தில் ஆத்மாவுக்கு வரவு போக்குகள் உண்டென்று சொன்னபடி யாயிற்று. வரவு போக்குகள் விகாரங்களே யல்லவா? அப்படியாகுமாயின் ஆத்மாவுக்கு விகார முண்டென்று சொல்லவேண்டிவரும். ஆத்மாவுக்கு விகாரமுண்டென்று ஒப்புக்கொண்ட பகஷத்தில் விகாரமுள்ள சரீரத்துக்கு ஜனன மரணங்கள் எப்படியோ அப்படியே ஆத்மாவுக்கு ஜனன மரணங்கள் உண்டென்று சொல்லவேண்டும். அப்படி சொன்ன பகஷத்தில் ஆத்மா நித்தியன் என்கிற வார்த்தை பொய்யாய்ப் போகின்றது. ஆத்மா நித்தியனல்லன் ஆதலால் ஆத்மாவுக்கு நாச முண்டாகும்போது துக்கத்தை யடையவேண்டியதே. ஆதலால் வியசனத்தை யடையக்கூடாது என்று சொல்லுதல் உசிதமா யில்லையென்று சங்கையுண்டாக, ஆத்மாவுக்கு அவஸ்தா பேதங்க ளிருக்கிறதாகத் தோன்றினாலும் உண்மையாக இல்லை யாதலால் ஆத்மாவுக்கு விகாரமில்லை. ஆதலால் நித்தியன் என்று சொல்லலாமென்றும், நித்தியன் என்கிற வார்த்தை பொய்யல்லவென்றும் திருஷ்டாந்தத்தோடு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார். அத்தெப்படியென்றால், ஆத்மா நித்தியன் என்றும், தேகத்தைக்காட்டிலும் பின்னமானவனென்றும் வேதம்கூறுகின்றது. வேதத்திற் சொல்லப்படுதலேயன்றி பாலியத்துக்கும்கிழத்தனத்துக்கும் அதிகமான பேதமிருந்தாலும், பாலியத்தில் நடந்த சங்கதிகள் கிழத்தனத்தில் நினைப்புக்கு வருகிறதுபோல பூர்வ ஜன்மத்தின் பழக்கத்தாலேயே சிசுக்கள் ஸ்தனத்தில் வாய்வைத்துப்பால் பருகுகின்ற சுபாவம் உண்டாயிற்றென்கிற யுத்தியாலும் ஆத்மா நித்தியனென்று தோன்றுகின்றது.

இன்னும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சரீரத்திலேநிபட்ட விரோதங்களான பால்ய கௌமார விருத்தத்துவங்கள் முறையே வந்துகொண்டிருக்கின்றன வல்லவா? இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஒன்று கழிந்தாலன்றி மற்றொன்று வராது. அப்படிப்பட்ட மூன்றவஸ்தைகளுள் ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலும் சரீரம் மாறுதலடைகின்றது. அப்படிச் சரீரம் மாறுதலடையினும் ஆத்மாமாத்திரம் மாறுபடாதிருக்கிறது. ஆகையாற்றான் பாலியத்தில் நிகழ்ந்தசங்கதிகளை முதுமைப்பருவத்தில் நினைக்கிறான். இவ்விதமாகவே ஆத்மா மற்றோர்தேகத்தில்

பிரவேசிக்கும்போதும் விகாரமில்லாதவனாயிருக்கிறானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகவே ஆத்மா நசிக்குமென்னுஞ் சூக்கத்தையடையா திருவென்று சொல்லுதல் தகுதியே யாகுமென்று அறியவேண்டும்.

சுவாமின்! யான் சரீரத்தினூடேயுள்ள ஆன்மாவைக் குறித்து விசாரப்பட்டேனல்லேன். என்னுட்புகித்து வழிபடக் கூடிய கடன்களுடையதேயும் மலினமாய்ப்போகிறதை யுத்தேசித்தே துக்கத்தேன்; சரி. அருச்சுன கேட்பாய்: ஒவ்வொரு தேகங்களும் மாயையினது விசேடத்தால் காரியமாய்வந்து அழிவனவுந் தோன்றுவனவுமாயுள்ள தியர்க்கையாம். அந்ததேகத்துள்ள யானே ஒருபோதும் ஜனன மரணமுடையவனல்லன். ஆகவே துர்க்கப்பட நியாயமேயில்லை. இங்கே சுகதுக்கங்களுக்குப் பாத்தியப்படுவதெதுவென்னில், பஞ்சேந்திரியங்களானவை விஷயநுகர்ச்சியி லுள்ளபோது சீதோஷ்ணத்தின் ஏற்றத்தாழ்வைப்போலவே சுகதுக்கங்களும் ஏற்பட்டு தொந்திக்குமே யொழிய உண்மையில் நித்தியமுள்ளன வல்லவென்று நிச்சயமாயறிவாயாக.

14

ஆசாரிய கிரேஷ்ட! சுகதுக்கங்கள் உண்மையானவையல்லவென்று தாங்கள் கூறினும் அவைகள் எனக்குமட்டும் நித்தியமானவையென்றே தோன்றுகின்றன. ஆகையால் அவைகள் என்னைச் சாராதவுண்ணஞ் செய்விக்க யாதானும் ஓர் உபாயமில்லையா? எனில்லை அருச்சுன! கேட்பாய்: பிரதமத்தில் வாராமைக்கு வழிதேடுவதைவிட வந்த யிந்த சுகதுக்கங்களை அறுபவிக்கிறது நாமல்லவெனவறிந்து தள்ளுவதே அவசியமாகும். இன்னும் சுகதுக்கங்களின் வயப்படாது சந்தோஷத்தையும் சூக்கத்தையும் சமபாவனைசெய்து வருகிறவன் எந்த மகாபுருஷனோ அவனே மோக்ஷாதிகாரியாவன். ஆகவே மோக்ஷபேகைக்கொண்டுள்ள நீயும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப் பாவிந்து நிரத்துடன் உனது யுத்தவிர்த்தியைச் செய்வாயாயின் மோக்ஷந் தானே சித்திக்குமென்பதில் சம்சயம்வேண்டாம். 15

சுவாமின்! சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப் பாவிப்பதெப்படி? அருச்சுன! மண்ணில்லையானால் * கடமுமில்லைபோல. ஆத்மாவைத்தவிர சுகதுக்கமு மில்லையென்றும், அநித்தியமான சரீரத்துக்கு ஒருபோதும் நித்தியத்துவமில்லையென்றும், நித்தியமான

* கடம் - மட்டுமும்.

ஆன்மர்வுக்கு எப்போதும் அழிவேயில்லையென்றும், இல்லாத
வொன்று முக்காலத்தினு மிருக்கிறதில்லை. இருக்கிறவொன்று
முக்காலத்தினும் அழிபாதென்றும் தத்துவ தரிசனிகளாயுள்ள
ஞானிகள் இவ்விரு விஷயங்களைப்பற்றியும் சாந்திர விசாரணை
யைக்கொண்டு சுவாஹுபூதிகளா யறிந்துருப்பார்கள். ஆகவே
அவ்வித விவேக முத்ரிசசையைக்கொண்டு நீயும் சகிக்கவேண்டு
மென்பதே திண்ணம். 16

சுவாமின்! தேவரீர், கூறியவாறு அறித்தியமானவை
போகட்டும்; நித்தியவஸ்துவான ஆன்மாவுக்கு என்றும் அழி
வில்லை யென்பதற்குத் தக்க பிரமாணமுளதேல் கூறுக. அருச்
சுன! சர்வவியாபியாயுள்ள பரமாத்மாவானது தேகேந்திரியங்
களிலெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டு அவைகளையெல்லாம் அதனதன்
போகங்களில் செலுத்தி வருகின்றதான அஸ்வான்மாவுக்கு நாச
மென்பது என்றமில்லை. அவ்வாறு நாசமற்றதான பொருளை
நாசமடையச்செய்ய யாதானும் கூடாவாம். எவ்வாறெனின் *
பிரகிருதி குணங்களினால் வியாபிக்கும்படியான வஸ்துவானது
குணங்களுக்குப் புறம்பானவர்களை யொழிக்க வியலாவாம். சுவா
மின்! சரியே; சரீரமானது அழிகிறது மீண்டும் தோன்று
வதும் உண்மையாகவே யெனக்குத் தோன்றுகிறதே; அருச்
சுன! மூலப்பிரகிருதியின லுண்டான மனசுக்குப் பஞ்சேந்திரிய
முதலியவைகளா லறியக்கூடாததும், என்றும் நுரேபடித்தாயும்,
நித்தியமானதாயும், வரம்பில்லாததாயும், இன்னவிதமென்று
சொல்லப்படாததாயு மிருக்கிற தேகியென்னும் ஆன்மாவுக்குத்
தேகமானது வருகிறது போகிறதுபோலத் தோற்றமாத்நிர
மேயல்லாமல் ஜடமயமான சரீரம் உண்மையிலுள்ளதல்ல. மற்
றும் அவ்வான்மா எத்தன்மைத்தென்றால், ஆத்யந்த ஏ சொல்ல
முடியாத அநாதிலஸ்துவாய், எக்காலத்திலும் நாசமாகாது அநி
சுக்கும வஸ்துவாய் விளங்கக்கொண் டிருப்பதாகும். இவ்வாறாக
தத்துவஞானிகள் நன்கறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆன்மாவுக்
குச் சுகதுக்கமும் அழிவுங் கிடையாதாம் இனி நீ அஞ்ஞானத்
தின் விசேஷமான சந்தேக விபரீதத்தையும் லுக்கத்தையும் விட்
டெக் குலாசார விர்த்தியாகிய யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பாயாக. 17

உள்ளுரை : 'பரமமத்துக்குக் காரியங்களும் இத்திரியங்களு
மில்லை' என்கிற சுருதிப்பிரமாணது சாரமாக பிரம்மத்தா
லுண்டாவ தெதுவுமில்லை யாதலால் காரியம் நசிப்பதாலே

* பிரகிருதி - பிரபஞ்ச காரணமாயை.

நாசமுண்டாகுமென்று சொல்லுதலும் உசிதமல்லவென்று அறிதல்வேண்டும். ஆகையால் சத்ருபமான ஆத்மாவுக்கு எவ்விதமாய் விசாரித்தாலும் நாசமுண்டாவதற்கு இடமில்லையென்றும், நாசமில்லாதவனும் எக்காலங்களினுமிருப்பவனுமாகிய பிரம்மத்துக்கு நாசத்தைக் கற்பிப்பதற்கு எவனும் சமர்த்தனல்லவென்று மறிதல்வேண்டும். மேலும் உலகத்தில் எவன் பிரம்மத்துக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சொல்வானோ அவனே தன்னை இல்லையென்று தனக்கே அபாவத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிவரும், தவிர சுருதிகளுக்கும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்துக்கும் விரோதமுண்டாகும். ஆகையால் சத்ருபமான ஆத்மா முழுதும் நசிக்குமென்றாகிலும், குணநிநாசத்தால் கொஞ்சமிருந்து கொஞ்சம் நசிக்குமென்றாகிலும் சொல்வதற்கு எவனுக்கும் சமர்த்தியமில்லையென்று அறிதல்வேண்டும்.

சங்கராபர்யம்; “இதுகாறும் சதசத்துக்களென்கிற இரண்டில் சத்து என்பது உண்மையானதென்று சொன்னாயல்லவா? இப்போது அசத்தென்பதை நிர்ணயித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று அருச்சுனன் கேட்பானோ” என்று விசாரிக்கையில் எது இல்லாமற் போகின்றதோ அது அசத்தென்றும் அறிதல்வேண்டும். ஆனால் தேகாதி பிரபஞ்சமுழுதும் அசத்தேயென்று செரல்லப்பட்டிருக்கும்போது இல்லாததைச்சொல்லும் என்கிற வினா யெப்படி யுண்டாகுமென்று கேட்கலாகாது. ஏனென்றால் தேகாதிபிரபஞ்சமுழுதும் முயற்கொம்பு போலே இல்லாததல்லவென்று இதுவரைக்குமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் ஆத்மா தேகியென்று சொல்லப் படுதலால் ஆகாசமுதலானவைகளைக் காட்டிலும் வேறென்றறிதல்வேண்டும். நாசமற்றது என்று சொல்லுதலால், லோகரூபமாய்ப் பரிணமிக்கிற மாயையைப்போலே காலத்தோடு கூட நசிக்கிறதல்லவென்று அறிதல்வேண்டும். பிரத்தியக்ஷ முதலாயுள்ள பிரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதென்று சொல்லுதலால், பிருதிவி முதலானவற்றைப்போல காணப்படுவது அல்லவென்று அறிந்து யுத்தஞ்செய்வாயாகவென்று சொல்லுதலால், தேகாறுகள் அவஸ்துக்களென்றும், ஆத்மாவொன்றே கருபமாயிருக்கிற வஸ்துவென்றும், சுதர்மத்தை யாசரிக்கிறபோது இம்சாஜி தோஷ விசாரம் பண்ணவேண்டிய தில்லையென்றும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது.

தேசிகோத்தம! தேவரீர் கூறியவாற்றால் சரீராதிகளைக் குறித்து எனக்கேற்பட்டிருந்ததுக்கம் நிவர்த்தியாயிற்று. ஆனால்

நான் கொல்லுகிறேனென்ற துக்கம் நீங்காமலிருக்கிறதே! கேட்பாய் அருச்சுன: நான் கொல்கிறேனென்றும், மற்றொருவனால் கொல்லப்படுகிறேனென்றும், அவனும் கொன்றேனென்றும், இவனும் கொல்ல நேர்ந்ததென்றும் எவன்சொல்கிறானோ அவன் தத்துவ சோதனை செய்தறிந்தவனே யல்ல. நித்தியமாயுள்ள ஆன்மாவானது மற்றவனைக் கொல்லுவதில்லை, தான் ஒருவனாலே கொலையுன்பதுமில்லை. ஆகவே கொல்வானும் கொல்லப்படுவானு மில்லையென்றே சரீரமானமாயறிஞ்ஞதி. 18, 19

குருநாத! சொல்லிவந்ததில் ஓர் சம்சயம்: அதாவது ஒருவனைக் கொல்லாமலும் மற்றொருவனும் கொலையுண்ணாமலும் இருக்கிறதென்பது விளங்கவில்லை. வி.ய! ஆன்மா * அறுவகை விகாரங்களில் கட்டுப்படாததாகும். செலிப்பும் மரிப்பும் ஆன்மாயுக்கில்லை. ஒருகாலத்திற் பிறந்திருந்ததென்பதும் மற்றோர் காலத்தில் இறந்ததென்பதும் சிடையாவாம். பின்னும் சென்ம மில்லாததாயும் என்றும் சாஸ்வதமாயும், ஆதியில்லாததாயு முள்ள ஆத்மாவானது, தானொன்றியுள்ள சரீரமானது மரித்தாலும் தான் மரியாதுள்ளதாகும். ஆதலால் அதனை ஒருவர் கொல்லவும் தான் மற்றவரைக்கொல்லவும் ஏதுவிலையென அறிவதுந் தவிர, 20

பார்த்தனே! ஆன்மாவானது பிறந்ததென்பதும் இறந்ததென்பது மில்லாமல் நித்தியமென்றும் நாசமற்றதென்றும் யாதொருகுறைவு மில்லாததென்றும் சந்தேக விபரீதமின்றி அறிந்தவனெவனோ அவனை எவனையுங் கொல்லப்போகிறதே யில்லை. எவனும் அவனைக் கொல்லப்போகிறது மில்லை. ஆகையினாலேதான் கொல்லுகிறவனுமில்லை; கொல்லப்படுகிறவனு மில்லையென உண்மையாய்ச் சொல்லப்பட்டது. 21

சுவாமின்! தேவரீர் ஆன்மாவுக்கு நாசமில்லையென்று சொன்னது நியாயமென்றே வைத்துக்கொள்ளினும், அவ்வான்மா குடியிருக்கும் சரீரத்துக்கு நாசமவரும்போது அவர்களுக்குண்டாகுந் துக்கத்தைப்பற்றி யோசிக்க எனக்குந் துக்கமுண்டாகின்றது. அருச்சுன! ஓர் விவேகியானவன் பழமைப்பட்ட வஸ்திரத்தைப் போட்டுவிட்டுப் புதுவஸ்திரத்தை யெவ்

* அறுவகை விகாரங்கள்: பிறத்தல், இருத்தல், மாறுபடல், வளர்தல், குறைதல், மரித்தல்.

வாறு சந்தோஷத்தோடு தரித்துக்கொள்ளானோ அப்படிப் போலவே ஆன்மாவும் கெட்டுப்போன சரீரத்தைவிட்டு நூதன சரீரத்தைப் பெற்றுவருவது இயர்க்கையாதலால் நீ கூறிய விஷயத்திலும் விவேகியாயிருப்பவன் விசாரப்பட எதுவில்லையாம்.

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளுவது நிச்சயமாகவே தோன்றினும் ஆன்மா யாதொன்றாலும் உபாதிக்கப் படாமைக்குக் காரணமாத்நிரந் தெரிந்திலன். அருச்சுன! கேட்பாய்: பரமானுப் பிரமானமாயுள்ள ஆன்மாவை பாணங்களினாலும், ஆபுதங்களினாலும், அக்கினியினாலும், சலத்தினாலும், காற்றினாலும் மற்றெவைகளாலும் கொஞ்சமேனும் உபாதிக்க முடியாததாகும். 23

உள்ளுரை: சுவாமின்! “வீடு வெந்துபோகும்போது வீட்டிலுள்ள புருஷனும் வெந்துபோவதுபோல, சரீரம் நசிக்கும் போது அதுிலுள்ள ஆத்மாவும் நசிக்கமாட்டாதா” என்று அருச்சுனன் கேட்பனோவென்றெண்ணி, ஆத்மா அவயவங்களில்லாதவனாதலால் நசிக்கமாட்டானென்று தெரிவிக்கும் பொருட்டு கிருஷ்ணபகவான் இந்தசுலோகத்தைச் சொன்னுமென்று அறிதல்வேண்டும். ஆனால் நசிக்கச்செய்யத்தகுந்தவஸ்துக்களுள் எதுவும் ஆத்மாவைச்சிப்பிக்கமாட்டாதென்று சொல்லத்தகுந்ததாயிருக்க, சஸ்திரங்களைமட்டுமே சொல்வதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்பாயானால், தற்காலத்தில் யுத்தக்கருவிகளைத் தரித்திருப்பதனால் சஸ்திரங்களைக் கூறினமென்று அறியவேண்டும்.

சீவனை வெட்டவும் தகிக்கவும் நனைக்கவும் சுருங்கச்செய்யவும் கூடாதென்றது எதனாலென்றால் எக்காலத்திலும் அழிவின்றி நித்தியவஸ்துவாயும், எங்குமுள்ளவனாயும், சலனமற்றவனாயும், அநாதியாயும், உருமாறுதலற்றவனாயும் நன்மையில் கூடுதல் குறைதலில்லாதவனாயு மிருத்தலாலேயே யென்க. 24

இன்னும் கட்புலனுக்குத் தோற்ற மாகாததாயும், மனசினாலே நினைக்க வியலாததாயும், அறுவகை விகாரங்களற்றதாயும், கையாடக் கூடாததாயு மிருக்கிறபடியினாலே அந்த சீவனை எந்த விதமாக எந்த கருவியைக்கொண்டு இம்சிக்கக்கூடும்; இவ்வாறாக வேதோபநிஷத்தாதிகளெல்லாம் முழக்குகின்றதுமல்லாமல் மகா பிரமுகர்களாயிருக்கிற உண்மை யறிவாளிகளு மிவ்வாறே

கூறுகின்றார்கள். ஆகவே இத்தன்மைத்தாய ஆன்மாவைக் குறித்து நீ துக்கப்படுவது பிரயோசனமற்றதும் அறியாமையுமாகும். 25

அருச்சுன! இதுகாறும், ஆத்மாவுக்குத் தோற்றமும் வயமுமில்லாததால் துன்பமில்லையென்று கூறினோம். இனி இத்தேகத்தோடுக்கூடிய சேவனுக்கும் துக்கமில்லை யென்பதைப் பக்குவமாய்க் கேட்பாயாக. ஆன்மாவென்கிற தேகியானவன் எப்போதும் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் சகசமென்றுணர்ந்த விவேகியாயுள்ள நீயுங் கிலேசப்படக் காரணமில்லையே! 26

அருச்சுன! சனனமெடுத்தவன் மரிப்பதும் மரித்தவன் மறுபடியும் சனிப்பதும் நிச்சயத்தினும் நிச்சயமாம். இதை எவர்களாலுந் தள்ளக்கூடாததால் இயல்பானதுபற்றிக் கவலைப் பட காரணமில்லை. 'தேகாதி விஷயமாய் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கும் போதும் விசாரப்பட நியாயமில்லையாம். 27

இன்னமுங்கேள் அருச்சுன! சர்வாத்ம கோடிகளும் பூர்வத்தில் மகாமாயையினிடத்தில் வியர்பகமின்றி யிருந்தபோதும் யாதொரு உணர்ச்சியு மற்றவர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு மரண காலத்திலு மவ்வாறே யிருந்து மத்தியகாலத்தில் மட்டும் சொப்பனமொப்ப ஏதோ நடக்கிறதுபோலும் ழுடக்கிறதுபோலும் இருக்கிறதுபோலும் நானென்றுந் தானென்றும் துக்கமென்றுஞ் சுகமென்றும் நாமிவைகளையெல்லாம் அதுபவிக்கிறோமென்றும் பிரமிக்கத்தக்கனவாயிருந்து மாயாவசத்தர்களாய் அஞ்ஞானியர் கட்டுமட்டும் நித்தியமான போகங்கள் என்கிற திடமான பிரியத் துவமாயிருக்கிற வழக்கம். இவ்வாறுகிய இந்திரஜால் கோல விவரங்களைச் சிறிதுந் தேற விசாரித்தறியாமல் பிரியமுள்ள பந்துசனங்களைச் சொப்பனத்திற்கண்டு விழித்தபின் காணோமே யெனத் துக்கிப்பவனைப்போன்று நீயும் இத்தனுக்ரணங்களைக் குறித்து விசரிக்கின்றாயல்லவா! 28

உள்ளுரை :—இதுகாறும் அநேகவிதங்களால் ஆத்மாவைக் குறித்துத் துக்கமடையவேண்டிய அவசிய மில்லையென்று கூறிய கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுடையவும், அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுடையவும், சமுதாயமே சொருபடாயுள்ள சரீரங்

களைக் குறித்தும் விசனமடைதல் தகாதெனச் சொல்கிறு
ரென்று அறிதல்வேண்டும். மேலும் இந்தச் சரீரங்கள் சொப்
பன காலத்திலுள்ள பந்துசரீராதிகள் போன்றனவென்றும்,
முத்துச்சிப்பியில் வெள்ளியென்கிற நினைவுபோலே முன்
'னும் பின்னுமாகிய காலங்களில் இல்லாமல் மத்தியகாலத்தி
லிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றன வென்றும் அறிய
வேண்டும்.

ஜனார்த்தன! தாங்கள் கூறியவண்ணம் அடியேனுக் கவ்வா
றுள்ளதுண்மையே; புத்தியிற் சிறந்துள்ள உத்தமவித்துவ
சிரோமணிகளும் ஒவ்வோ ரமயங்களில் சம்பவிக்கும் காரியங்
களில் ஆழ்ந்தி வருந்துகின்றார்களே! அஃது எதனா லென்பதை
யறியவிருப்பம். அருச்சுன! இவ்வாறல்லவோ விசாரிக்கவேண்
டும்; கேட்பாய்: ஆத்மாவின் யதார்த்த சொரூபத்தை உண்மை
யானவர்கள் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ள ஆற்றவில்லாதவரை
யில் துக்கநிக்கிரகஞ் செய்யவியலாவாம். அன்றியும் அறிந்தவர்
போல வாசானூனம் பேசவாருமுளர். அவர்கள் ஆன்மசொரூப
நிச்சயத்தைக் குருமுகாந்தரமாயும் சாஸ்திரமுலமாயும் அறி
யாது பரோக்ஷமா யறிந்துள்ள ஞானிகள் ஆத்மாவினிடம் ஆநந்
தாதி குணங்களுண்டா யிருப்பதுபோலக் கூறுவர்கள். மற்றும்
'ஹ்'சாரார் ஆத்மாவை யோகசாதனையால் தரிசித்து வருவதாக
வும் வசனித்துவருவர். பின்னுஞ் சிலபக்தர்கள் அவ் வாத்மாவி
னிடத்தில் அநேக 'மகிமைகளும் அநந்த கல்யாண குணங்களு
முண்டாயிருப்பது போலக் கொண்டாடியும் வருவார்கள். மற்
றுஞ் சில கிரியாகன்மத்தர் வைகுண்டமுதலான தலங்களில்தான்
பகவான் விளங்குகிறாரென்று சாஸ்திர புராணங்களிற் கேட்
டறிந்தவண்ணம் மகாபக்தியுடன் பூசா கைங்கரியங்கள் செய்து
வருவார்கள். ஆகவே இன்னோர் யாவரும் ஆத்ம சொரூபத்தை
உண்மையானபடி அறிந்தவர்களேயல்ல. இவ்வாறாக யிவர்கள்
அறியாதிருப்பதற்கு ஏது பலவுள; அதாவது குருமுன்னிலையில்
விசாரித்திடினும் பற்பல சாஸ்திரங்களை விஸ்தாரமாக வுணர்ந்
திருந்தாலும் அங்ஙனங் கற்றுங்கேட்டு மறிந்தனவற்றைப் பிறர்க்
கெடுத்தோதப் பிரபல சக்தியிருப்பினும் தங்களிடத்துள்ள சமீ
சயவாசனை, அசம்பரவித பாவனை, விபரீதபாவனை யென்னு
மிவைகள் நீங்குகிறதில்லை யாதலாலும், தேகமேதான் போகமே
மோக்ஷமென்னும் அசுத்திய புத்தியினாலே ஆத்ம சேவைசெய்
தற்கு அருகராதலில்லை. மற்றும் அறிவார் யாவர்தானென்னில்,

மேற்கூறியவர்கட்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான அதிருஷ்டமும் ப்ரம்ம வித்யாவந்தர்களான எந்த புண்ணிய புருஷனுண்டோ அன் னோனானறிப் பின்னரா லறியத்தரம். 29

புஜபலவிஜய! சர்வசரீரத்தினுள்ளும் வியாபித்துள்ள ஆத் மாவை யெவர்களாலும் அழித்திட முடியாதாகலின் பற்பல ஜீவர்களைக்குறித்து நீ துக்கப்பட நியாய மில்லையெனச் சொல்லிய கிருஷ்ணமூர்த்தியை நோக்கிப் பின்னுங் கூறுவான். 30

குருபர! அநேகமான அரியஞான விஷயங்களை யெல்லாம் தயைபுரிந்து விரைந்து பரிந்தோதிடினும் யுத்தஞ்செய்கிற விஷய மென்றால் சித்தங்கலங்கி உடல் நடுங்குகின்றதே! என்செய் வேன்! அருச்சுன! குலதருமத்தைக் குறித்து நீயேன் அஞ்ச வேண்டும்! அக்கிரமாதிரி கிர்த்தியமென்றால் அஞ்சவேண்டிய தவசியந்தான். கூத்திரிய தருமமாகிய உன் குலத்தொழிலைப் பார்க்கிலும் வேறே நீ யென்னகாரியஞ் செய்யப்போகிறாய்? தானாகவே உன்னைத் தேடிவருகிற நன்மையான காரியத்தை நீயேன் பயந்து கைவிட நினைக்கிறாய். 31

சங்கரபாஷ்யம்: அருச்சுன! உண்மையாக ஆலோசிக்கும்போது ஆத்மா கொல்லப்படாத தாகையாலும், சரீரம் நசித்துப் போவதாகையாலும் மாத்திரமே நீ விசனப்படுதல் உசிதமல்ல வென்று நினைக்க வேண்டாமென்றும், யுத்தம் கூத்திரிய குலத்துக்குச் சுதர்மமாகையாலும், யுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டி வந்ததேயென்று விசனமடைதல் உசித மல்ல வென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரி விக்கிறாரென்று அறியவேண்டும்.

குந்தியின்மைந்த! ஒப்பற்றதான சுவர்க்கத்தைப் பெற வேண்டிய தெய்வகதியால் நேர்த்திருக்கிற யுத்தசந்தர்ப்பத்தைப் பாக்கியவான்களாயுள்ள கூத்திரியர்க ளடையவேண்டுமென தவசிய மன்றோ? அவ்வாறு யுத்தம்புரியாவிடினும் பாபமல்லவோ நின் னைச்சாரும். 32

அதனையுங் கூறக்கேட்பாய்: தர்மாஸ்பதமாயுள்ள யுத்தம் பூழியச் சித்தங் குவியாவிட்டால் கூத்திரிய தரும பகஷிதனாய் அபக்கியாதிக் காட்பட்டு பாவத்தை யடைவது நிச்சயம். 33

இதுவுமன்றி நீண்ட காலம்வரை அவகிர்த்திக் காளாவாய்; மிகமானஸ்தனாய் வாழ்ந்து வருகிற உத்தம புருஷனுக்கு மரணத் தைக்காட்டிலும் அபகிர்த்தி மிக்க துன்பஞ்செய்வதாகும். 34

காண்மப! இன்னும் வீட்டுமர் முதலானவர்க ளெல்லாம் பயத்தினாலே யுத்தஞ்செய்யாது பதங்கிக் கொண்டென்று இழிவாக பேசுவார்கள். யாரார் உன்னை வெகுமானமாக வெண்ணினார்களோ அவர்களெல்லாம் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அது உத்தமமான கூத்திரியனுக் கழகல்ல. 35

இன்னும் உனக்கு விரோதிகளாகிய எதிரிகளெல்லாம் உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நிக்தைசெய்து சொல்லத்தகாத அநேக இழிவுரைகளெல்லாம் கூறுவார்கள். அதைக்கேட்டுப் பின் துக்கப்பதில் என்னபிரயோஜனம்? இதைவிட வேறே துக்கமு முண்டோ! 36

சுவாமின்! யுத்தஞ்செய்வதில் ஜெயம் வருமோ அல்லது அபஜெயம் வருமோவென்பது எனக்கே சந்தேகமாயிருக்கிறது; அருச்சுன! யுத்தத்தில் ஜெயித்தாலும் இராச்சியமும் கிர்த்தியு முண்டு; அல்லது மரித்தாலும் வீரசுவர்க்க முண்டென்பது சத்தியம். ஆகவே எவ்விதத்திலும் பலனில்லாமற் போகிறதில்லையே, ரீயேன் மயங்குகிறாய்? தைரியத்தோ டெழுந்திரு. 37

சுவாமின்! எங்கே பாவம்வந்து சேருமோ வென்று பயமாயிருக்கின்றதே! அருச்சுன! பாவம் உனக்கேன் வரப்போகிறது, ஆத்மஞான சித்தாந்தியாய் லாபம் பாவம் சேதம் ஜெயம் அபஜெயம் ஆகிய இவைகளைச் செய்கிறவன் நானல்லவென்ற மெண்ணத்தோடு சமத்து மமாய் பாவனைகொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகில் பாவமென்பது உன்னையும் பற்றுமோ? . 38

கேளாய் அருச்சுன! இந்த யுத்தமானது நமது சுயகுல தருமமேயன்றி வேறென்றென்று உன்புத்தியினாலே திடஞ்செய்து துடங்குலையேயானால் ஜனன மரணமின்றி ஒப்பற்ற பரம பதத்தை நிச்சயமாயடைவாய். இதுவரையில் சாங்கிய சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தத்துவத்தின் பிரகாரம் ஞானயோக மார்க்கத்தைக் குறித்துச் சவிஸ்தாரமாக உபதேசித்துவந்தேன். அதை நீ தெரிந்துகொள்ளாமல் மயங்கிய மனமுடையவனு யிருக்கின்றாய்; இனி உனக்கு அந்தக்கரண சுத்தி வரவேண்டும்; அங் கித சுத்தியை யடைவதற்குப் பகவத் பிரீதியாக ஏதும் பூஜை அர்ப்பணமுதலியவைகள் செய்வாயானால் பகவத் கடாக்ஷ முண்டாகப்பெற்று அதனால் சித்தசுத்தியும், சித்தசுத்தியால் ஞானமும், ஞானத்தால் மோக்ஷமு மடையவரும்; ஆகையினாலே.

இனிக் கர்மயோகத்தைக் குறித்து நான் சொல்லாநின்ற புத்தியைக்கொண்டு நல்லபுத்தியைப்பெற்று கர்ம பந்தங்களினின்றும் விடுபட வேண்டி அவைகளை யுங் கூறக் கேட்பாய் :

39

சங்கரபாஷ்யம் :—‘ஸ்வதர்ம மபிசாவேக்யம்’ என்பதாசியாய சலோகமுதலானவைகளால்பஞ்சுச் சக்ரமாணமடைவார்க்குள யென்றும், குருக்களைக் கொல்வவேண்டி வருமேயென்றும் உண்டாகிற சந்தேகமே காரணமாயுள்ளனவும், ஆகப் பஞ்ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்தமானவையுமாகிய சேக மோகங் களை நீக்கிக் கொள்ளும்பொருட்டு வருணசிரமா சாரங்களை நன்றாய் அசுரித்தபகூத்தில் சுவர்க்காதிகள் உண்டாகா வென்றும் சொல்லப்பட்டதேயன்றி, வருணசிரமா சாரங் களை முக்கியமானவைகளென்று சொல்லப்படவில்லையென்று அறிதல்வேண்டும்.

சுவாமின் ! விவசாய விர்த்தியில் பலவித விக்கினங்கள் ஏற் படுவதுபோலவே நம்மாற்செய்யப்படும் சத்கன்மங்களுங் கெட்டு பலம் குன்யமாய்விடாதோ? அவ்வாறு சத்கன்மங்கள் கெடும் போது எங்கேயென்று பாவமும்வந்து லிக்குமே; அதனினாலே பகவத் பிரீதியாகிய சத்கர்மாவைச் செய்வ தெப்படி? யெப்படி யென்ற அருச்சுன ! செப்புவன் கேளாய் : தேவார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் எவ்வித கார்யங்களினும் அநேகமாய் விக்கினங்கள் நேராதாகும்; அங்ஙனம் ஏதும் சொற்பமாக நேர்ந்தாலும் அத னால் நம்மைப் பாவம்வந் தடையமாட்டா; அன்றியும் இவைமுத லான சத்கர்மாக்களை யார்யார் எந்தெந்தமட்டுக்கும் சிரத்தாபத்தி யுடன்செய்வார்களோ அந்தந்தமட்டும் பிரதிப்பிரயோஜனமடையாமற் போகார்கள். அன்றியும் காமிகமாகச் செய்யப்படும் கர் மங்களிற் சற்றே சிரத்தை குன்றியக்கால் பலமுங் குன்றுவது போல நிஷ்பலமாய்ப் போகமாட்டாது.

40

இன்னும் ஈஸ்வரப் பிரீதியிஷ்யமாய் நிஷ்காமிய பக்தியோடு சத்கன்மானுட்டானங்களை யாவனெருவன் செய்கின்றானோ அவ னது விவேகமானது, காமியபோகா பேகையால் பகவத்பிரீதி செய்கிறவனுடைய புத்தியையிட விசாலமாயும் மங்களகரமாயுங் காணப்படுமென் றறியக்கடவை.

41

சுவாமின் ! சம்சார துக்கங்களுக்கு ஆஸ்பதாயுள்ள மாண வாதனைக் கேதுவான காமிய கர்மங்களைவிட்டு பகவத் பிரீதியாகிய சத்கர்மாக்களை, வேதோபதிடத இதிகாசாதிகளை யெல்லாங்

குறைவறக் கற்றுணர்ந்த வித்வ சிரோமணிகளா யுள்ளவர்கள் ஏன் செய்கிறார்களில்லை? அருச்சுன! உன்னுற் கூறப்பட்ட வித்வசிரோமணிகளெல்லாம் நித்திய போகங்களைத் தராதின்ற உத்தம வேதார்த்தங்களைச் சிறிது மாராயத் தனுட்டியாது சாமானிய அறித்திய போக போக்கியங்களும் புரானேதிகாச வின் யாசப் பிரகடனங்களுந் தவிர வேறென்மையும் காணோமென்று கூறும் வாசனாங்கையர்களாவர். இதன்றியும் சுவர்க்கபோகத் தையடைவதே புருஷார்த்தம்; மற்றவை வியர்த்தமென்றும் கற்றுகேள்விகளைக்கொண்டு மனதில் எண்ணமாத்திர முடையவர்களாய், அதுஷ்டானத்தில் உலக இச்சையை யுடையவர்களாய்க் காணப்பட்ட அவர்கள், மலர்மணம்போன்ற மனோகரமாகிய வாக்கியார்த்த கற்பனாவசனங்களை யே வசனித்துக்கொண்டுகாலங் கழிப்பார்கள். ஆகவே இன்னோர்க்குத் தெய்வபக்தி யென்பது சிறிதும் பிறவாதாகும்.

42, 43

அருச்சுன! இன்னு மிவர்கள் மேற்கூறியவாறாகவே விரிந்த வசனகோஷங்களில் தங்கடங்கள் மனசைப் பரிகொடுத்து அறித்தியானுபவங்களிலேயே காலமுற்றுங் கழித்து வருவோர்க்குப் பகவத் கைங்கரியத்திலும் தியானத்திலும் எவ்வாறு புத்தி பிர விர்த்தியாகப்போகிறது, இல்லை யில்லை ஒருபோதாயில்லை. ஆகையால் நீ அவர்களைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாதிருப்பாயாக.

44

உள்ளுரை:—“சுவாமின்! பார்ப்பதற்குமட்டும் ரம்மியமாயிருக்கிற புஷ்பித்த முருக்கமரம்போன்ற அர்த்தவாத வாக்கியங்களில் நம்பிக்கை யுண்டாயிருப்பதா லேற்படும் அநர்த்தம் என்ன”வென்று அருச்சுனன கேட்பனோவென்றுநினைத்து, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உண்டாகும் அநர்த்தத்தைக் கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கிறாரென்றறிதல்வேண்டும். மேலும், அர்த்தவாதங்களால் மோசத்தையடைந்தவர்களுக்கு சமாதியில் ஈசுராராதனத்தால் சம்சாரத்தைத் தாண்டக்கடவோம் என்கிற நிச்சயமாகிலும், ஆத்மதத்துவ ஞானத்தால் சம்சாரத்தைத் தாண்டக்கடவோமென்கிற நிச்சயமாகிலும் உண்டாகமாட்டாதென்றறியவேண்டும். மேலும் வாசனாத்மகமாய் சர்வமும் அந்தக்கரணத்தில் இருக்குமாதலால், அந்தக்கரணம் சமாதியென்று சொல்லப்படுமெனச் சிலர் சொல்லுவார்களென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சுவாமின் கூறியதுணர்ந்தேன்; ஆனால் அந்த வேதாகம புராண பரிசீலனையால் சுவர்க்காதி பரமபதங் கிடையாதென்னில் அவ்வித கருமங்களைப்பற்றி வேதங்கள் ஏனோமுழக்கவேண்டுமே? கேளாயருச்சன: வேதங்களின் கர்மகாண்டமானது ஸத்வ ரஜஸ் தமோவென்று முக்குணங்களை விஷயமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் முவித குணங்களில்லாதவனாகவும், குளிர், உஷ்ண முதலான தொந்தங்களில்லாதவனாகவும், ஸத்வ குணத்தையே சதா ஆசிரயித்தவனாகவும் ஆத்மஞான முள்ளவனாகவு மாகக் கடவை. மேற்கூறிய முக்குணங்களின் சம்பந்தா சம்பந்தங் களினால் புண்ணியபாவ கர்மங்களும், இவற்றால் வரும் பயன் களும் சம்சாரமாயுண்டாகின்றன. ஆதலால் நீமுக்குணங்களைக் கடந்து வாழக்கடவை. (அதாவது நிராசையாயிருப்பாய்.) சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமாகிய தொந்தங்களில் எப்பொழுதும் உள்ளாகாதே.

45

உள்ளுரை: இல்லாததைச் சம்பாதிக்கவும், சம்பாதித்தபின் அதைக் காப்பாற்றவும் விரும்புவவனுக்குத் தர்மமாய்க்கம் பிடிபடாது. மேலும் ஆத்மாவையறிய ஆரிதப்படு. பஞ் சேத்திரிய அதுபவங்களுக்குச் சிறிது மிணங்காதே; ஐக் கிரதையாயிருப்பாயாக. உனக்குரியகடமை காரியங்களைத் துடங்குங்கால் இப்போது கூறிய இன்னுரையைக் கருதி நடத்தல்வேண்டுப் என்பது தோன்ற நின்றது.

சுவாமின்! வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கின்ற கனம் பலன் களைவிட்டு இதரகன்மங்களைச் செய்வது நியாயவிரோதமாகுமே? அருச்சன! அப்படியல்ல; மிகுந்த பிரயாசையுடன் பற்பல தீர்த்தங்களையடைந்து ஸ்நானாதிகள்செய்து அநேகமான பலன் களைப்பெறுவதைவிட மகா விசாலமாயுள்ள சமுத்திரத்திலே ஸ்நானாதிகள் செய்வானாயின் சிரேஷ்டமானபலனும் இஷ்டகாமி யார்த்தங்களுங் கைகடும்; அதுபோலவும், பற்பலவிதமாய்க் கூறப்பட்ட வேதசாஸ்திர புராணாதிகளை யாராய்ந்து அதிற் கூறியவாறு அதுட்டித்துப் பலனடைவதைப்பார்க்கிலும் பிரம நிஷ்டாள் முன்னிலையில் கேட்டறிந்து அவ்வாறு நடக்கிறதினால் லகுவான பிரயாசைக்கு விசேடமான பலன்கிடைக்கும். அது போலவும், அநேகவிதமான தேவதைகளைப் பூசை பவி முதலிய வைகளினால்கொண்டாடி இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யடைகிறதைப் பார்க்கிலும் ஒப்பற்ற பகவானைக்குறித்து நிஷ்காமமாய்ச்செய்

யப்பட்ட சத்தைக்கரியங்களினாலே அதிக சிரமமின்றிச் சித்த சுத்திபிறந்து அதன்மூலமாக சிரேஷ்டமான ஞானத்தையடைந்து ஈற்றில் மோக்ஷமடையப் பெறுவானானதால் அவ்வாறாய பகவத் பக்திசெய்யும் புத்தி கெட்டதல்ல; ஆகவே நீயெவ்விதத்திலும் சத்வகுண சம்பிரதாயத்திலேயே யிருத்தல்வேண்டும். 46

சுவாமின்! மகாபிரயாசையுடனே சத்தன்மங்களைச் செய்து அதன் பலத்தைக்கொண்டு பகவத்பிரீதியாகச் செய்யவேண்டிய * அவலம்பிதம் எதன்பொருட்டு? எப்போதும் சித்தத்தைப் பகவத்தியானத்திலேயே செலுத்திவரின் ஏன் மோக்ஷங்கிடைக்க மாட்டாது? அருச்சுன! நீ கூறியது சர்வசாஸ்திர சித்தாந்தமாகும்; ஆனால் அவ்வாறாய அரியதியானயோக வலிமையானது ஒப்பற்ற பிரமநிஷ்டாளுக்கன்றி யேனையோர்களுக் கியலாவாம். ஆனால் கூத்திரிய குலதிலகனான உனக்கு இவ்விஷயம் ஏற்றதல்ல; இல்லை சாதிக்கவே வேண்டுமென்னும் அபேகையிருக்குமானால் அதற்குப் பக்குவமான சித்தசத்தி உன்னிடமில்லை. அவ்வித சித்தசத்தி வரவேண்டுமானால் நிஷ்காமியதவமேசெய்ய வேண்டும். அவ்வாறுசெய்ய உன்னால் இயலாதாகையினாலே தேகத்தையே நானென்றபிமானித்துத் † திரிசியவிஷயங்களில் சமாதானவுணர்ச்சியின்றி விஷயாதிகளில் இச்சையுமுண்டாய் விடும். அவ்விச்சையினாலே ஜனன மரணபந்தம் வந்துறும்; ஆகையினால் மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாயுள்ள நிஷ்காமிய கன்மத்தையே செய்வாயாக. 47

சங்கரபாஷ்யம்:—“சுவாமின்! தேவரீர் இப்போது யோகமார்க்கம் சித்தசுத்திவழியாக ஞானத்தையுண்குபண்ணி மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாகுமென்று கூறினீர்கள்; அவ்வாறானால் அதைவிட்டு மோக்ஷாதாய மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமான ஞானமார்க்கத்தையே யெனக் குபதேசிக்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன்கேட்போ” வென்று கிருஷ்ணபகவான் கர்மங்களைச் செய்தபகூத்தில் அந்தக் கர்மங்களுக்குப் பலமான சொர்க்காதி சுகங்களையும் விரும்பவேண்டி வருமேயென்று அருச்சுனன்கேட்கா திருக்கும்பொருட்டு கர்மங்களின்பலன்களில் அபேகையுடைய உனக்கெப்போதும் வேண்டாமென்று சொல்லினரென்று அறிதல்வேண்டும்.

* அவலம்பிதம் - சார்பு.

† திரிசியம் - பார்ம்கப்படுவன.

சுவாமின்! தேவரீர் கூறிவந்தவண்ணம் நிஷ்காமியமாகக் கன்மங்களைச் செய்தாலும் அதற்கீடாக பலன் ஏதும் வந்தே தீருமே; அதனை யெப்படி யிச்சியாமலிருப்பது? அருச்சுன! உன்மனதைப் பகவத்சொருபத்திற்பூட்டி எல்லாக்காரியங்களும் எல்லாக்காரணங்களும் அவரையன்றியில்லை; நமது புத்திரில் அவரே அந்தரியாமியாயிருந்து சர்வகாரியங்களையும் செய்கிகின்றார்; அவரைத் தவிர நாமாக நடத்துவ தொன்றுமில்லை யென்ற எண்ணத்தையெயுடையவனாயிரு; இன்னும் யுத்தத்தில் ஜெயம்பெற்றபோது சந்தோஷமூர் அபஜெயம் நோந்தபோது துக்கமுமின்றி எப்போதும் ஒரேநிலைமையாயிருத்தலே சத்துவ நிலையாம். யாதொரு கன்மத்தை நீ செய்யும்போதெல்லாம் பிரயோஜனத்தை யெதிர்பாராதவண்ணம்செய்து அதனால் மனச் சத்தியெய்தி ஞானமுண்டாகப்பெறுதலே நன்னிலையாகும். 48

உள்ளுரை:—இதன்றியும் உனதுதேசம், பக்தஜனங்கள், அன்னியர்கள் முதலானவர்களிடத்து அபிமானமின்றிச் சமத்துவமாக நினைத்துவரவேண்டும். இலாப நட்டத்துக்கு மிப்படியே. இவ்வாறு நிலைத்த சமாதானம் பிறந்தபோதே யோசம் நிலைத்ததென்றறியக் கடவை.

சுவாமின்! கூறியபடி கருத்திற் கொண்டேன். பலனை யுத்தேசமுஞ் செய்யாதே; பலன் வந்துவிடுமென்று கன்மஞ் செய்யாமலுமிராதே யென்கிறீர்கள்; பின்னுமியான் செய்வதென்னே வறிவிக்கவேண்டும். அருச்சுன! கவனமாகக்கேட்கவேண்டும்: பகவானிடத்திலேமனதைப்பதிற்று நான்செய்தேன் என்னும் அபிமான வார்த்தையைவிட்டு நிஷ்காமிய கருமத்தின் பலனாகிய ஞானமடைதலையே கடைப்பிடியாகக்கொண்டு கன்மங்களைச்செய்க. பிரயோசனத்தை யெதிர்பார்த்த கன்மம் அகர்மமல்ல; அவ்வாறு தாழ்ந்த புத்திரினர்களே செய்வார்களாதலால் நீ அவ்வாறுசெய்ய உத்தேசியாதே. 49

உள்ளுரை:—இன்னும், யோக்கிஷ்யமான புத்தியையாவது அதன் பரிபக்குவத்தினு லுண்டாகும் ஸாங்கிய புத்தியையாவது பெற யெதிர்நோக்கமாயிருந்து முடிவில் பரமார்த்த ஞானத்தையடையவேண்டி அவ்விநிற்பாயாக.

இவ்வுலகத்திலே ஞானஸ்தனுவான் தொந்தமாகிய புண்ணியபாவங்களும் கேதுவான காரியத்தைச் செய்யாது விடுவான். அப்படிவிட டவனுக்கு மேற்கூறிய சமத்துவ புத்தியினால், பிற

வித்துன்பத்துக்கு உட்படுத்தித் தன்மையுள்ள தூர்க்கன்மங்களும் நீங்கப்பெற்று மோக்ஷத்துக் கனுக்ஷலமாகிய நற்கன்மங்களாகின்றன. ஆதலின் மனதில் ஏற்றதாழ்வின்றிச் சமபாவனையைக்கொண்டே எக்கர்மங்களையும் செய்து வருவாயாக. 50

சுவாமின் ! இப்படிச் செய்வதான பாவனாகன்மம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடுமாவென ஐயப்பாடுண்டாகிறது ; அருச்சுன ! பலனையெதிர்பாராத கன்மாவை நீ ஈசுரப்பிரீதியாகச் செய்வையையின் அது மோக்ஷத்தை நிச்சயமாய்க்கொடுக்கும். இப்படிச் செய்து அநேகர்கள் துன்பத்தைத் துறந்து ஞானஸ்தர்களுகிச் சென்மமாகிற பந்தம்நீங்கி மோக்ஷ பிராப்தியை யடைந்திருக்கிறார்கள். 51

சங்கராபஷ்யம்:—“சுவாமின் ! எத்தி அசித்தியென்கிற இரண்டிலும் சமபுத்தியாயிருப்பவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையும் விட்டுவிடுவானென்று சொன்னீரல்லவா ! மோக்ஷமென்பது யெப்படி யுண்டாகுமென்று அருச்சுனன் கேட்பதோ” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தைக் கூறினமென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மேலும் சமத்துவபுத்தியால் செய்யப்படுகிற கர்மம் புண்ணிய பாவங்களைப் போக்கடிக்குமாகையால், சமத்துவபுத்தியால் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படுகிறகர்மம், சித்தசுத்தியாயிலாத மோக்ஷத்துக்கு எதுவாகின்றதென்று அறிதல்வேண்டும்.

சுவாமின் ! நான் இவ்வாறான சந்தேகங்களையெல்லாம் யெப்போதொழித்து மோக்ஷசுகந்தையடைவேனோ தெரியவில்லையே ! அருச்சுனனே ! இனி நீ அஞ்சவேண்டாம் ; சர்வமும் என்னை யன்றி வேறே யாதொன்றுங் கிடையாதென்கின்ற திடப்புத்தி வரவேண்டும் ; அந்த திடப்புத்தி வந்தவுடனே தேகமே நாமென்கிற அஞ்ஞானக்காட்டை யெப்போது கடப்பாயோ அப்போதும், நாம் மெத்தவும் அறிந்தவனுய்விட்டோம் என்கிற அகங்காரத்தை யெப்போ தொழிப்பையோ அப்போதும், நானுபதேசிக்கும் விஷயங்களில் இன்னும் சந்தேக விபரீதங்களுண்டாகிப் பிறரிடத்தே விசாரிக்கவேண்டுமென்கிறதும் எப்போது நீங்குமோ அப்போதே கேட்டவைக்கும் கேட்கவேண்டியதற்கும் ஓர் உத்தமமுடிவை யடையப்போகியும். 52

இன்னும் நீ முன்கேட்ட நானுவிதமான கேள்விகளினாலே
* விசேஷமடைந்திருக்கிற உன்புத்தியானது ஆன்மாவினிடத்து

* விசேஷம் - சந்தேககுற்றம்.

† மக்கினமாகி விஷய வாசனையில் செல்லாதிருக்கும்; அந்த ஒரே அப்பியாசத்தினாலே தத்துவஞான முதயமாகி மோஷத்தையே யடைவாயென்று அறுக்கிரகஞ்செய்த பகவானே நோக்கிப் பின்னுங் கேட்பானாயினன். 53

உள்ளுரை:- † பிரவிருத்தி ‡ நிவிருத்தி லக்ஷணங்களமைந்த அநேக சாத்திய சாதன சம்பந்தங்களைக் குறித்துக் கேட்டிருப்பதால் கலக்கமுற்றிராநின்ற அவனது மனமானது, தான் தியானிக்கின்ற ஆத்மாவினிடத்து, குற்றங்களிலும் சந்தேகத்திலும் அகப்பட்டுதொழுமல் உறுதியாய்நின்றால் அப்போது யோகமோ அல்லது ஞானமோ அதையடைய வாம் என்ற தாத்பரியமாகின்றது.

அவனானுன ஞானஸ்தர்களுடைய லக்ஷணங்களல்லாம் தேவரீர்க்கு நன்கு விளங்குமாகையால் அவர்கள் எப்படிப் பேசுவார்கள்? எவ்விதமா யிருப்பார்கள்? எவ்வாறாய் நடப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இச்சையுடையவனா யிருப்பதால் அறுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுகிறேன். 54

பார்த்தனே! ப்ரம்மாநந்த சொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலேயே சந்தோஷத்தை யுடையவனா யெப்போதாகிறானோ, மனத்தினிடமாக யாதொரு இச்சையுமின்றி எப்போது சுத்தமாகத் துறவற ஆசிரமமடையப் பெறுவானோ அப்போதுதான் அவனை ஞானியென்று கொள்ளப்படும். 55

உள்ளுரை:-மனப்பிரதேசத்திற் குடிக்கொண்டிராநின்ற இச்சாவிசேஷங்களுையெல்லாம் பற்றறத்துறந்து உலகலாபங்களில் விருப்பின்றி பரமார்த்தலாபமடைந்தவனாய்மற்றுமோர்நெய்வத்தினிடத்தில் விருப்பின்றித் தனது பிரத்திய காதம் சொரூபத்தினிடத்தே எவன் சந்துஷ்டியுடையவனாகிறானோ அவனை நிலவரமான யோகநிஷ்டாபரனாவன் என்பது தோன்றுகின்றது.

அருச்சுன! இன்னுந் துக்கம் வந்தபோது கிலேசமும், சுகப்படும்போது சந்தோஷமு மடையாது, குரோதம், பயம், இலாபம் இவைகளைச் சுத்தமாகவிட்டுச் சலனமுறா மனதுடையவனா யெப்போதாகிறானோ அப்போதவனை ஞானியென்று சொல்லப்படும். 56

†. மக்கினம் - வயப்படல்.

‡ பிரவிருத்தி - அப்பியகிப்பது.

¶ நிவிருத்தி - ஒழிப்பது.

சங்கராஷ்யம்:- ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தாலும்
 * ஸ்தித ப்ராஜ்ஞனுடைய வேறு சில லக்ஷணங்களைச் சொல்
 விக்கொண்டே பிரம்மஞானத்தை யுடைய விரும்பியவன்
 செய்யத்தகுந்த காரியத்தைத் தெரிவிக்கின்றாரென்று அறி
 தல் வேண்டும். “மேலும் சுமம், தலைநோய் முதலானவை
 களாலுண்டாகிற ஆதியாத்மிகங்களும், புவி, சர்ப்பம் முத
 லான ஜ்ஜுதாக்களா லுண்டாகிற ஆதி பெளதிகங்களும், †
 அதிவிருஷ்டி, ‡ அநாவிருஷ்டி, இடிவிழுதல் முதலானவை
 களாலுண்டாகிற ஆதி தெய்விகங்களும்,” என்று சொல்லப்
 படுகிற துக்கங்கள் நேரிட்டபோது ஆத்மாநாதம் விவேக
 முள்ளவன் மனதில் க்ஷோபத்தை யடையமாட்டாரென்று
 அறிதல்வேண்டும்.

இன்னும் பிராரத்த கன்மவசத்தினாலே வரானின்ற நன்மை
 திமைகளால் ஏற்படும் சந்தோஷ துக்கங்களைக் கொண்டாடா
 மலும், மற்றும் பந்து மித்திர பெண்டுபிள்ளைகளிடத்தில் பிரிய
 வாசனையை நாளடைவி லொழித்தும் வருகிற சாதனை நிலைத்த
 போது தான் ஞானம் நிலைபெறும். 57

இந்த வாக்கியத்தால் § வாசனா மோசனஞ் செய்யவேண்டு
 மென்பது விளங்குகின்றது.

பார்த்தனே! இன்னும், சாதாரண சீவசெந்துவாகிய ஆமை
 யானது தான் மற்றொருசீவனைப் பார்த்தமாத்திரத்திலே தன்
 னுடைய அவயவரீதிகளைச் சுருக்கிக்கொள்வதுபோல எவன்
 தனது பஞ்சேந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செலுத்தாமல் திடப்
 புத்தியோடு நிறுத்திக்கொள்வானோ அவனே ஞானியாவான்.
 இதனால் பஞ்சேந்திரியங்களை விஷயங்களினின்றும் திருப்பி
 மனதை ஆத்ம ஆராய்ச்சியில் செலுத்தவேண்டுமெனத்தோன்று
 கின்றது. இதற்குத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்
 கூறிய “ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கலாற்றின் எழுமையு
 மேமாப்புடைத்து” என்றகுறளே போதியசான்றும். 58

உள்ளுரை:- விசாரிக்கும்போது ஞானநிட்டை கித்திப்பதற்கு
 மிகவும் உறுதியான வைராக்கியம், தீவிரமான மோக்ஷ
 விருப்பம், ஆத்மபரனாயிருத்தல் என்பவை முக்கியகாரணம்

* ஸ்திதப்ராஜ்ஞன்-நிலைபெற்றஞானி.

† அதிவிருஷ்டி-கன்மமழை.

‡ அநாவிருஷ்டி-மழையின்மை.

§ வாசனாமோசனம்-சொந்தஜன அந்நிய ஜனவாஞ்சை நீக்கம்.

(னாயினும் இந்திரியங்களை செயிக்காதபடித் தில் ஷராக் கியாதி ஞானநிட்டை சித்திக்காதாகையால் சாதகஞான * யதி யானவன் ஞானசித்தியின் பொருட்டு முன்னே இந்திரியங்களை செயிக்கவேண்டுமென்ற விஷயத்தை கிருஷ்ண பகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கின்றாரென்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமின் ! விஷய நாசஞ்செய்வதே ஞானமுறுதற்கேற்ற சாதனமென்று கூறியது சத்தியமானால் நோயாளிகளும், தீதவோபாசனை செய்பவர்களும், விரதங் கார்க்கிறவர்களும், சித்தபிரமைகொண்டவர்களும் ஞானியென்றேபாவிக்கலாகுமா? அருச்சுன ! அவ்வாறன்று; தேகமே தானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும் எண்ணும் எண்ணமுள்ளவர்கள், வியாதி விரத முதலானவைகளால் தொந்தப்பட்ட அந்த சமயங்களில் மட்டும் விஷயங்களைக் கிரகியாமல் நிறுந்துகின்றார்களே தவிர மற்றைப் போது விஷயங்களின் மேல்வைத்த ஆசாபாசங்கள் அவர்களை விட்டு நீங்கிப்பாடினலை. நிற்க; நாமகூறிய ஞானியோவென்றால், ஒப்பற்றவரான பரமான்மாவே தானென் றறிந்து அறு பவிக்கிற சந்தோஷ விர்த்தியினாலே விஷயங்களிலேயுண்டாம் ஆசையை நிவர்த்தித்திருப்பான். ஆகவே பரமார்த்த சொரூப மாக விளங்கும் நம்மை அடைபவன் இவனேயாகும். (இதனால் ஞானஞ்ஞானியின்பேதம் நன்கு விளங்குகின்றது) சான்றாக திருமூலர் திருமந்திரத்தும் காண்க.

59

ஞானத்தின் ஞானதி நான்குமா ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்றாமல்
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே.

8

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவங் கடந்தபி ணக்கற்றோன்
கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டுளோன்
றிண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே.

9

சுவாமின் ! ஞானியாகவேண்டிய அவாவுடையவன் விஷய நிக்ரக அப்பியாசஞ் செய்கிறகாலத்தில் சுத்தமாக பஞ்சேந்திரிய நிக்ரகஞ் செய்யாமைக்கு ஏதுந் தோஷமுண்டோவென்கிற சந்தேகம்; அருச்சுன ! ஞானப்பியாசத்துக்கு இடையறாமல் பிர

* யதி - பிராமணசந்தியாசி.

யத்தனஞ்செய்து வாராநின்ற திடச்சித்தமுடையவனைக் கூட இந்
திரியங்களானவை அலனுடைய மனதைப் பலாத்காரமாய்
கெடுக்குஞ் சுபாவத்தோடுகூடிய தாகையால் அவசியம் இந்நிரிய
நிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு மென்பதாயிற்று. பஞ்சேந்திரியவழி
சஞ்சாரஞ் செய்தவரையில் அத்நூல வரும் சுகதுக்கங்களே
தோஷமாமென் றறிகுதி. 60

உள்ளுரை—இந்நிரிய நிக்கிரக மில்லாத பகஷத்தில் ஆத்ம
ஞானம் ஸ்திரமாயிராதாகையால் ஆத்ம ஞானம் ஸ்திரமா
யிருக்கும்படி செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று பிரயத்தனஞ்
செய்துகொண்டிருப்பவன் இந்நிரியநிக்கிரகத்தைக் குறித்து
சுதிகமான பிரபத்தனம் செய்யவேண்டுமென்று தெரி
பெறுது. இன்னும், * பிரஜ்ஞை யென்பது ஸ்திரமாயிருப்ப
தற்கு இந்நிரிய நிக்கிரகம் மனோநிக்கிரகம் என்னும் இரண்
டும் முக்கிய காரணங்களென்றும், இந்த இரண்டிலுமில்லாத
பகஷத்தில் பிரஜ்ஞையென்பது ஸ்திரமாயிராதென்றும் சொல்
வப்போகிறவராய் முன்னே பாகியேந்திரிய நிக்கிரகமில்லாத
போது உண்டாகிற தோஷத்தை நீக்கி ருத்திரபகவான் இந்த
சுலோகத்தால் தெரிவிக்கின்றாரென்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறிய துணர்ந்தேன் ; ஞானியாவான்
இந்நிரிய நிக்கிரகஞ் செய்துகொண் டிருப்பதெப்படி ? அருச்
சுன ! கேட்பாய் : மேற்கூறிய ஞானியென்பான் பஞ்சேந்திரி
யங்களாகிற மெய் வாய் கண் மூக்குச செவியென்பவைகளின்
வழியாக விஷயங்களில் செல்லுகின்ற மனதைத் தடுத்தி வாசு
தேவனாபி நானே சிரேஷ்டமானவ னென்றுணர்ந்து என்னையே
பக்தி பூர்வமாக இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டிருப்பான்.
இந்நிரியங்களை எவன் தன்வசப்படுத்தி ஒப்பற்ற மெஞ்ஞான
நிஷ்டையி லிருப்பனோ அவன் புத்தியே ஸ்திரப்பட்டதாம்,
அவனே ஞானிபாகும். 61

அருச்சுன ! நாவிறுதாறும் உனக்கு † பாகியேந்திரிய நிக்
கிரகங்களைப்பற்றிக் கூறினோம் ; இனி ‡ ஆதரேநதிரியத்தையு
யும் நிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டிய விவரத்தையும், அது செய்யா
விடத்துண்டாகும் தீங்குகளையுங் கூறுவோங் கேட்பாய் : மனதி
னாலே விஷயங்களை யே நன்மையாகப்பாவித்து அவைகளைத் தியா

* பிரஜ்ஞை - அறிவு.

† பாகியேந்திரியம் - புறக்கணம்.

‡ ஆதரேநதிரியம் - அத்தக்கரணம்.

எஞ்செய்கிறவனுக்கு விஷயப்பற்றுதலே யன்றி மற்றொன்றின்
தும். அப்பற்றினாலே ஆசையுண்டாகும்; அவ்வாசையைநிறை
வேற்றுவழி கோபம்பிறக்கும். 62

அது பிறக்கவே திடமான * மோகமுண்டாம்; அதுவுண்
டாகவே இன்னகாரியஞ் செய்யலாம், இன்னகாரியம் செய்யத்
தொடென்கிற பாகுபாடின்றி நடக்க வேதுவாகும். இன்னும்
ஆசாரியர் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்ததும் உபதேசிக்கப்பெற்ற
தின் உட்பொருளும் அறுதியாய் மறதியாகும். இதனால் அவ
னுக்கு அறிவுந் குறைவாமென்றறிக. 63

உள்ளுரை:-அக்கினியை ஆவித்தும் அவியாதசேடமும், சத்
துருவை ஜெயித்தும் ஜெயிக்காதசேடமும், கடனைக்கொடுத்
தும் சொடாத சேடமும் மீளவும் விருத்தியாதல்போலபுறக்
கரணங்களைமட்டும்கூடதிரித்து அநதக்கரணங்களைச்சுத்து
கரியாவிடில் மீண்டும் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்காய்வு
விருத்தியாகி ஈற்றில் விஷயவியாபாரியாக விடுவான் என
பது தோனறிகின்றது.

சுவாமின்! இந்த பஞ்சேந்திரியங்களும் அதனதன்விஷயங்
களிலே செல்லுதல் இயல்பேயாகும்; அவ்வாறு இயல்பாந்
தன்மையை யெவ்வாறு நிறுத்துவது? அங் எனம் நிறுத்தாவுழி
ஞானம் நிலையுறாதோ? அருசுகன! மோகமுண்டான கொண்ட
ஞானியென்பான் முதலாவது சாதனத்தில் சாக்ஷாகார மொரு
புத்தைத்தவிர அன்னியமாய்க்காணப்பட்ட ஜெகத்தைத் திம்தை
யென்றே நிர்மானித்து அதன்மேல் இரண்டாஞ் சாதனத்தால்
இச்சையையும் கட்டோடே விட்டிருப்பதால் அவனுக்கு மன
முதலாகிய அநதக்கரணங்கள் சுவாதினமாகவேயிருக்கும். அவ்
வாறு சுவாதினஞ்ஞ்சியதுகொண்ட இந்திரியத்தோடுங்கூடிய
ஞானியாவான் † இராகத்துவேஷங்களினறி விஷயங்களைக் கிர
கத்தானாயினும் அவைகளில் ‡ ஆசக்தியில்லாதவனாகவே யிருப்
பான். ஆகவே நமது பிரசாதத்தை யெவ்விதத்தும் நிச்சயமா
புடையத் தடையின்றி. 64

* மோகம் - அவ்வேகப்பிராந்தி

† மிததை - பொய்

‡ இராகத்துவேஷம் - விருப்புஷ்புறுப்பு.

§ ஆசகதி - விருப்பம்

சுவாமியை விரைவாகத் திருவருட் பிரசாதம் ஞானிக் கொள்வாறுண்டாகும். அருச்சுன! * நிமலமான மனமுடைய ஞானிக்கு இயல்பாகவே ஒருவித சந்தோஷமுண்டாம். அவ்வித சந்தோஷத்தினாலே துக்கங்களெல்லாந் துலைத்திடும். இவ்வாறு கசு சித்த சுத்தி செய்துகொண்ட ஞானியென்பான் லிரைவில் முதிர்ந்த ஞானமுண்டாகப்பெற்று முடிவில் நம்முருவெய்துவானென்க.

65

உள்ளுரை - ஏவனுடைய இருதயம் சுத்தமாயும் நிலையுள்ளதாய் மிருககின்றதோ அவனுடையவீருபபமஹைவேறும ஆகையினால் ஞானவான புலன்களின் சம்பந்தமான வீருபபும வெறுப்புமற்றத தனக்கவசியமானதும் சாஸ்திரங்கனால தன்னப்பட்டாததுமான விஷயங்களைமாததிரம அதுபவிகக வேண்டுமென்பது தோனறுகின்றது.

இன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களை யுந் † துஞ்சுதல் செய்யா வொருவனுக்கு ஆன்மதரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற் சிறிதும் புத்தி புகுவதில்லையாம். ஓர்சுமயம் அதுவிஷயமாக புத்திபிறுந்ப்பினும் தியானஞ்செய்யவேண்டி மனம் ஒருமைப் படுவதில்லை. எப்போது தியானாததம் மனவசியவிலையோ அது ‡ உபசாந்தியடைவதில்லை, உபசாந்தியடையாதபோது மோகம், சுகந்துகூடம் எதுவிலையென்க.

66

சங்கரபரீட்சைப் பட்டிகைதசு கதியினாலேயும் ஆதமாஞாதமவீவேகத தீர்னும் உண்டாம் ஞானம் ஸதிரமாயிருக்குமோவென்று நினையாமல் கிடமமாக அந்த ஞானத்தாகுசு சாதகமாகின்ற தானையால் சித்தசுத்தி சாவோததமமானதென்று சொல்லப்பட்டதாக அறிதலவேண்டும. இனிச சித்தசுத்தியில் லாதவனுக்கும் சாமானியமாக வேதாந்த வாக்கியங்களைக் கேட்பதனால் நான் பிரமமமானேனென்கிற புத்தியுண்டாயிருந்தாலும், நிசகமாய நான் பிரமமமானேனென்கிற நிசக்யபுத்தி யுண்டாகமாட்டாதென்றும் அறிதல வேண்டும. மேலும், பாவனையால் பிரமம் ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உறுதிப்பாடாக அடிகக்கடித்தன்னைப் பிரமமாகத் தியானிப்பதனால் ஆதமசாஷ்டாதாரம் உண்டாகுமென்று தெரிந்த கொள்ளவேண்டும.

* நிமலம் - அழுக்கின்மை.

† துஞ்சுதல் - வாடிதல்.

‡ உபசாந்தி சலனமற்றிருத்தல்.

உள்ளுரை:—சித்தத்தை வெல்லவந்தவர்க்குச் சிவன மன
னங்கள் என்கிற வேதாந்தம் உண்டான ஆத்ம
ஞானமும், வேறான பாகிபத்தாத்தங்களை விஷயமான
ஞானமில்லாதிருக்கும்படி அவ்வாக் காலங்களிலும் இடை
விடாமல் தனனை ஆதமாவகவே நினைத்துக்கொண்டிருந்
தல் என்கிற நிதித்தியாசனமும் உண்டாகாதென்றும், நிதித்
தியாசனமில்லாதவனுக்கு பிரம்மாத்தம் ஐக்கிய சாக்ஷாதகார
ஞானம் உண்டாகாதென்றும், அந்த ஞானம் உண்டாகாமற்
போவதுமாத்திரமேயல்லாமல் அவிததையும் போகமாட்டா
தென்றும், ஆத்ம சாக்ஷாதகாரமில்லாதவனுக்கு மோக்ஷா
னந்தம் உண்டாகாதென்றும் இந்த சுலோகப் பொழிப்புரை
யால் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்தாரென்று தோன்று
கின்றது.

சுவாமின்! ஒருவன் புருஷனுக்கப்பிறந்து மிவ்வாறு பிரப்பா
ஜனமில்லாது போதற்குக்காரணம் தெரியவில்லையே! அருச்சுன!
விஷயவறியிற் சென்ற ஓர் இந்திரியத்தோடு மனமுய கூடிச்
செல்லுமாயின், அம்மனதோடுகூடிய இந்திரியம் யோகபர
னுடைய ஞானத்தையும் அபகரிக்கும். இவ்வாறிருக்க, சர்வேந்
திரியங்களோடும் மனதை செலுத்தி வருவானேல் அவனுக்கு
வருந் திங்குகளுக் களவேயில்லை. திருஷ்டாந்தமாக போதை
வசத்தனய்சித்த சுவாதீனமில்லாத வொருவன் ஸுடக்காரனாக ஏற்
பட்டுகிவொனாயின் காற்று செல்வழி ஓடமுஞ்சென்று சமுத்
திரம்போய்ச் சேர்ந்து திசைதவறி திண்டாட்டப்படுவதுபோல
இவாகாதி விருத்திகளுண்டாகி * விக்கேபங்களை யடைந்து சனன
மரணமாகிய சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற முடியாது அலக்
கழிவன் என்க.

67

ஆகையினாலே ஏ புஜபலபார்த்தனே! எவனுடைய இந்திரி
யங்கள் விஷயங்களினின்றும் புத்தியாய் நிக்கிரகிச் செய்யப்பட்டன
வோ அவனுடைய புத்தி நிலைபெற்று ஞானவநாதாய்† கிருத
கிருததியனென்றும் சொல்லப்படுவான். (இதனால் எவ்வாறானும்
பஞ்சேந்திரிய விஷய வியாபாரமற்றுப் போதல் வேண்டாமெனத்
தோன்றுகின்றது.) இக்கருத்துகொண்டே திருவள்ளுவ நாய
னாரும் 'ஐந்தவிததானுற்ற' லாதிய குறட்பாக்களால் கூறியனவும்
பிறவுங் கண்டுணர்க.

68

* விக்கேபம் - கலக்கம்.

† கிருதகிருததியன் - சந்திருத்தியன்.

சுவாமின்! சாக்கியபனங்களைக் கடந்து உரங்குணை
னுக்கு யாதொன்றும் உபசாரமல்லும் சலனமில்லாமலும் எய
படியிருக்கிறதோ அப்படியிருக்கவேளைத் தேவரீர் சொல்கிறபடி
ஞானியென்று சொன்னபபிமொழில் அந்தப்பிரகாரம் எவரு
மிருப்பது அரிதிலு மரிதாமென நினைக்கிறேன். அருச்சுன!
உலக விவகார ஜீவர்களுக்கெல்லாம் ஆத்மஞானமானது நித்திரை
யைப்போலக் காணப்பட்டும், ஆத்ம ஞானூத்தமாக இந்திரியங்
களை ஒக்க அடைத்த யோகியானவன் விழித்தேயிருப்பன். இன்
னும், சம்சாரங்களுக் கேதுவாகிய விஷயங்களில் சர்வ ஜீவர்களும்
எவ்வாறு விழித்திருப்பார்களோ அவ்வாறே யோகியாவான்
கோட்டானைப்போன்று நித்திரைசெய்துகொண்டு விஷயவாசனை
யின்றி ஆத்மாவையே ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பன் என்றறிவா
யாக. (இதனால் ஜீவர்களுக்கெல்லாம் இரவு பரமார்த்த தத்துவ
மென்றும், ஞானிக்கு இரவு வைதிக லௌகிக விவகாரங்களென்
றும் நன்கு புலப்பட்டது.) 69

சங்கராஷ்யம்:-ஆத்மஞானிக்குச் சர்வகர்ம பரித்தியாகத்தில்
(அதாவது சந்நியாசத்தில்) அதிகாரமென்றும், ஆத்மஞானி
யல்லாத அவிலேகிக்குக் கர்மத்தில் அதிகாரமென்றும்,
லௌகிகம் வைதிகம் என்கிற விவகாரம் அஞ்ஞான காரிய
மாகையால் விவேக விஜ்ஞானங்களுள்ள ஸ்திதப் பிரஜ்
ஞனுக்கு † அவித்யை நிவர்த்தித்துப் போகுமென்றும்,
அவித்யைக்கு வித்தை சத்துருவானதால் ¶ வித்தையென்
பது நசித்தவுடனே அவித்தையென்பது நிவர்த்தித்துப்
போகுமென்றும் தெரிவிக்கும் பொருட்டு பகவான் இந்த
சுலோகத்தைக் கூறினாரென்று தெரிகிறது. இன்னும்
ஸ்திதப்பிரஜ்ஞனுக்கு விஷயமாகிய § (கோசரமான) பர
மார்த்த தத்துவம் அவிலேகமுள்ள எல்லாப் பூதங்களுக்கும்
இருளே சொருபமாயுள்ள தாகையால் சகலபதார்த்தங்களை
யும் காணப்படாதிருக்கும்படிசெய்கிற இரவு போன்றதென்
றும் அறியவேண்டும்.

சுவாமின்! கூறியதறிந்தனன். ஆயின் இவ்வாறு அவர்கள்
சதா சர்வகாலமும் நிஷ்டையிவிருந்துகொண்டே யிருப்பார்க
ளானால் அவர்களுக்குத் தேகபோஷணை நடப்பதெப்படி? யெவ்

† அவித்யை - அஞ்ஞானம்.

¶ வித்தை - ஞானம்.

§ கோசரம் - அறியத்தக்கது.

புசிப்பார்களையென்ற சந்தேகம் வருகின்றது. அருச்சுன! மாயும் அசலமாயுமிருக்கிற ஐலம் நிறைந்த சமுத்திரத் தீவர சலனத்தோடுங்கூடிய நதிகள் எவ்வாறு பிரவேசிக்கின்றனவோ அவ்வாறே அந்தயோக ஞானிகளுக்குப் பிராரத்தான ஞானமாய் சர்வவிஷயங்களும் தாமேவந்தடையும். அவ்வாறு நின்றும், சலனத்தோடுங்கூடிய நதிகள் எவ்வாறு அந்தச் சமுத்திர நிலவரத்தைக் கலங்கச்செய்கிறதில்லையோ அவ்வாறே அந்தர்முகமாயுள்ள அந்த யோகஞானிகளினது ஸ்திரமான புத்திக்குச் சலனத்துவத்தை யுண்டுபண்ணாதாம். அவர்க டெவ்வாறு தத்து மோக்ஷமேயடைவார்கள். (இதனால், எவனொருவன் ஆத்ம தரிசனத்தாலுண்டாகும் திருப்தியை யெதிர்பார்த்துள்ளானோ அவனுக்குச் சப்தஸ்பரிச முதலிய விஷயங்கள் புலப்படிலும் புலப்படாவிடிலும் விகாரப்படாது உறுதியாய் நிற்பானாயின் அவனே விருப்புவேறுப்பற்ற ஞானியாகு மென்பது விளங்கிற்று.)

70

சங்கராபர்வம் : “சுவாமின் ! சந்தியாசத்தையடையாமற்போயினும் வித்யாவந்தருக்கமாததிரமா யிருப்பானேல் வித்யாபலமான மோகம் முண்டாகலாமல்லவா? வித்யாவந்தனுனவன் சந்தியாசத்தையடைந்தே தீரவேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணமென்ன” லென்று அருச்சுனன் கேட்டபொழுது வென்றெண்ணிச் சாமானியமாய் நான் பிரம்மமானேனென்கிற ஞானமுள்ளவனும், விவேக வைராக்கிய முள்ளவனும், திரவியம், மனையாள், புத்திரர் இவர்களிடத்து விருப்பமில்லாதவனும், * சிவனை மனன நிதித்தியாசனங்களால் தீட்டமான ஆத்ம சாந்நாத்தார முள்ளவனுமாகிய முக்திய சந்தியாசிக்கே மோகமுண்டாகுமென்றி, விஷயங்கள் லப்பனாடி, யுள்ளவனுக்கும் சந்தியாசத்தைப் பெறுதலுக்கும் மோகமுண்டாகமாட்டா தாகையாலேயே சந்தியாசம் அவசியம் பெறுதல் வேண்டு மென்பதாயிற்று.

உள்ளுரை : உலகத்திலே கன்னிக்கயானவன் குதும்தியான பிரகு மாதாபிதாக்களையும் சகோதராதி பத்து ஜனங்களுடைய விட்டு நாயகனொருவனையே கதியெனவடைந்து அவனிடத்திலேயே ரமிப்பான். அந்த நாயகனாலேயே திருப்தியையடைவான். சந்தோஷிப்பான். ஆந்தத்தை யடைவான். அன்னியன்சொல்லைக் கேட்கமாட்டான்; அடிமைப் பார்க்கவுமாட்டான்; கினைக்கவுமாட்டான்; தீண்டவுமாட்டான்;

* சிவனை மனன நிதித்தியாசனம் - கேட்டல் சித்தித்தல் தெளிதல்.

இத்தகைய பதிவிரதையாய் அந்த தன்னாயகனிடத்திலேயே சர்வகாலங்களிலும் பிரியாமலிருப்பான். இவ்வாறாகவே பிரமநானியாவான் சமாதியினால் மிதந்திரத்துவமாக தேகேந்திரிய பிராணைகளைத் தூய்மையாக்கிச் சகலதாந்த சொருபமான பரபரமத்தையே ஓசியிடுத்து அதையே தனக்கின்றியமையா வாதாரமாகக்கொண்டு அதன்மேலாகவே ரமிப்பும், கிரீடிப்பும், சாதோஷமுமே து இதரவிஷயங்களைக் கேட்காமலும், பார்க்காமலும், ஆலோசிக்காமலும் சதாசர்வகாலங்களிலும் பிரமநொருபத்தையே உடைந்திருக்குமென்ற கருதாதுள்ளதாக மேற்கூறிய வாக்கியத்தைக் கூறினாரென்று சொல்கிறது.

கவாமின்! ஞானமோக்ஷங்களென்பன இத்தன்மையனவென்பதும், அதையடைந்த மகான்களுடைய இலக்ஷணங்கள் இத்தன்மையன வென்பதும், அதையடைய அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அதுபடிக்க வேண்டிய இலக்ஷணங்களும், அவ்வாறு அதுபடியாவிடாது துண்டாம் துன்பங்களைப்பற்றியும் அநேகவிதமாக இதுகாறும் அதுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள்; யோசிக்குமிடத்து அவைகளெல்லாம் * தாரணைக்குவர வருத்தப்படும்போலக் காணப்படுகிறதாகையால் மோக்ஷமெய்துவதற் சனாகூலமான கலபசாத்திய மார்க்கத்தை யெளியேற் கணுகிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனை நோக்கிப் பகவான் கூறுகின்றார்: ஏ பார்த்தனே! விஷய போகங்களை அபேக்ஷிக்கிற புருஷனுக்கு மோக்ஷமென்பது ஒரு போதும் சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆதலினாலே யாதொரு புருஷனாவான பிராரத்துவ விசேடமாக வலுவில்வந்த விஷய போகங்களில் விருப்பு வெறுப்பின்றி, வராத போகங்களிற் கோரிக்கையுமற்று; புத்திரோபியர்க்கிடத்து வாஞ்சையின்றி, யெனதென்கிற மமலகைய யொழித்து, நானென்கிற அகங்காரத்தையடையாது இத்தியாதிசூயமெல்லாம் நாமானபடியினாலே விட்டோம்மற்றதையாவாவிடாபோகிறார்களென்கிற நினைப்பை நீக்கி ஆத்மாவினிடத்தில் ஏகமனதோடுமொத்திரம் நிற்கின்றானோ அவனே மோக்ஷமடைவன். ஆகையால் நீயும் அவ்வழியைத் தழுவுவாயாக. 71

அருச்சுன! பிரமநானியினுடைய நிஷ்டா கிரமங்களைப் பற்றி இதுவரையிலுங் கூறினோம்; இன்னிட்டையை யறந்தித்தவன் கக்காலமும் மோகத்திலும் துக்கத்திலும் லயப்படமாட்டான். அதுபற்றியே நாம் உனக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்தீர்.

தாம்; இன்னிட்டை மரண தருவாயில் எவனாவது ஒருகூண்
மாத்திரம் நினைத்தானாயினும் நிச்சயமாய் மோகூ பிராப்தியடை
ன. என்றால் நெடுநாள்வரையில் யோக மோகூனுட்டான
பாறையுள்ளவன் மோகூமடைதலைப்பற்றி நான் கூடவும் வேண்
டமோ.

72

உள்ளுரை : பூர்வ சென்மத்திலே பிரசித்தமான சாதினங்கள்
உள்ளவனும், சந்நியாசத்தை யடைந்து வேதாந்த மீதாவாக்கி
யங்களைக் கேட்டதனாலுண்டான புண்ணிய விசேஷத்தால்
வித்வாங்களுனவனும் ஒருவேளை பிரார்த்த கன்மவசத்தால்
கொஞ்சகாலம் சம்சாரத்தில் பந்தப்பட்டிருந்தானாயினும் பூர்வ
சென்மத்திற்செய்த சுகிர்தவிசேஷத்தால் வயோதிகபருவத்
தில் அல்லது மரணகாலத்திலாயினும் பிரம்ம நிட்டையை
யனுட்டிப்பானாயின் மோகூத்தையடைவானாதலால் கால
யத்தை விரும்புகிறவன் பாகியவிஷயங்களில் பிரவிர்த்திப்
பதைவிட்டு எக்காலங்களிலும் பிரமநிட்டையை யனுட்டிக்க
வேண்டுமென்று தோன்றக்கிடக்கின்றன.

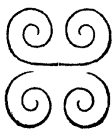
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சம்சார பந்தமோகங்களை
லேற்பட்ட துக்க சமாதானமாக அநேக இதோப தேசமாகிற
சாங்கிய ஓடத்தில் அருச்சுனனையேற்றிக் கரையேறும்படிச் செய்
தனரென்க.

73

சாங்கியயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 2-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-119.

சீர்ம யோகம்.

அவதாரினை, பூங்கிருஷ்ணபரமாத்மனிடம் ஞானயோகம் கன்மயோகமென்னும் இருவித யோகங்களைப்பற்றியும் கேட்டுணர்ந்த அருச்சுனன், கன்மயோகத்தைக் காட்டிலும் ஞானயோகமானது மிகச் சிரேஷ்டமாயிருக்க அதைவிட்டுக் கோரமயமாயிருக்கிறபடித்தவிர்தியாகுங்கன்மத்தைச் செய்யும்படி ஏன் வற்புறுத்தினான் என்ற அபிப்பிராயத்துடன் தனக்கேற்பட்டுள்ள சந்தேக விபரீதங்களைப்பற்றி நிவர்த்தி செய்ந்துகொள்ளத் தொடங்குகின்றான் :

சுவாமின் ! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்த நுனினைவற்றையாராய்ந் தந்தமட்டில் ஞானயோகமே மிகமேலாயதாயிருக்க அதனை யோதுவதொழிந்து சாமானியமான யுத்தவிர்த்தியில் ஏன் என்முத்தியை நுழைக்கின்றார்களோ தெரியவில்லை. 1

சுவாமின் ! ஆராயுமிடத்து கன்மத்தை யோர்சமயம் சேடமாகவும் ஞானத்தை யோர்சமயம் விசேடமாகவும் மாறியிருக்கிற வருகின்றீர்கள் இவ்வித கல்யாண வாக்கியங்களைக் கொண்டு நான் திடமாயொன்றைச் சான்றபடியான யிராமல் யென்பன நிகைப்புறுகின்றது. ஆகையினாலே என்முத்திக்கு நன்றாக விளங்குமாறு மோக்ஷசகத்தை பெறுவதையவாகுமோ அந்த உத்தம குகாமமார்க்கத்தைப்பற்றித் தயைகூர்ந்து உபதேசிச்சுவேண்டுகிறேன். அப்படியாயின் கேட்பாயருச்சுன ! 2

உலகின்கனுள்ள சிவபேதங்களுள் முதன்மையான மானிடப் பிறப்பினர் உணர்துய்யுமாறு அருளிச் செய்ப்பட்டது வேதாகமங்களாம். இக்கேமானிடர்கள் பெரும்பாலும் கிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடையராதலின் அவரவர்கள் பக்குவபக்குவநிலைமைக்கேற்ப முதல்வேண்டுமாதலின் அவ்வேதம் கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டமென இருவகைப் பாகுபாடாயமைந்துள்ளது. இவ்விரண்டில் உத்தமர்களான சாங்கியாகள் அதுட்டிக் கப்பாலது ஞானசீட்டையென்றும், மத்திமரான கன்மயோகிக

எனது பணிக் கப்பாலது கன்மரிட்டையென்றும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யெவ்வாறென்னில் அந்தக்கரண சுத்தபூடையோர்க்கு மோக்ஷ சாதனமான ஞானத்தையும், அந்தக்கரண சுத்தமில்லாத வர்கட்கு அதுசுத்தமுறங் காரணமாயுள்ள கன்மயோகத்தையு முறையிட்டுள்ளது. ஆகவே அவரவர்களது வருணாசிரமத்துக் கேற்ற முறையினின்று ஏற்ற நிஷ்காம கன்மங்களை செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு முறைதெரிந்து செய்யா தொழிவரேல் ஞானம் பிறவாதாகும். அங்ஙனம் மோனயேதுவான ஞானமானது ஈனமாகவே முத்தியென்பது சித்தியாதென்க. 3

உள்ளுரை : இங்கே சாங்கியயோகம், கன்மயோகம் என்றும் இரண்டினையும்பற்றி விசாரிப்பாம். “ஹங்க்ய” யென்றும் வடசொல்லுக்குப் ‘புத்தி’ யெனப் பொருள் பகிஷிஞ்றுது. ஆகவே மேலான * புத்தியை யுடையவர் சாங்கியரென்றும் ஞானியர். இவர்கள் ஆத்மா ஒன்றையே பொருளாகக் கண்ட பாவர். இந்த ஆத்ம ஞானத்துக் கருகரல்லாத கன்ம யோகாதிகாரிகளா யிருப்பவர்கள் யோகிகளானீ. இந்த யோகிகளாவார் மேற்கூறிய ஆத்ம தரிசனானுபவ மில்லையென்று துக்கிப்போராதலின் கன்மயோகத்தில் அநிகாரமுடையவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது. திருஷ்டாந்தமாக ‘சுகர்’ முதலானவர்களைப்போல இல்லறமுதலிய, கர்மங்களைமொழித்து ஞானநிஷ்டர்களாயிருப்பவர் சாங்கியர்களாவர். ‘ஜனகமகாராஜர்’ முதலானவர்களைப்போல இல்லறமுதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே ஞான நிஷ்டர்களாயிருப்பவர்கள் யோகிகளைனப்படுவர்.

சுவாமின்! கன்மஞ்செய்து முடிவுபெறாத வோர் புருஷன் ஞானமடையானெனின் சர்வகன்மங்களையும் விட்டவனாகிய சந்நியாசிக்குமட்டும் மோக்ஷமெப்படி சித்தியாகும்? அருச்சுன! இங்கே சந்நிசியாசி யென்னுஞ் சொல்லுக்குச் சர்வகன்மானுபய ஆசைகளையும் விட்டவனெனப் பொருளபகும்ல்லவா? ஆகவே ஈண்டு புண்ணிய கன்மங்கள்செய்து பலனைவிடும்பாது பகவானுக் கர்ப்பணஞ் செய்கிறதையே ‘விடுகிற’ தென்க. இதைத்தவிர கன்மங்களைச் செய்யாமலே விட்டிருக்கிறதல்ல. இன்னுந் தேகமே தானென்றுஞ் செகத்து சத்தியமென்று மெண்ணிய திண்ணிய அறிவினன் கன்மங்களை யெப்போது செய்யாது

* புத்தி - இங்கே ஆத்மதரிசனவிவேகம்.

விட்டானோ அவன் ஒருபோதும் மோக்ஷமடையவே மாட்டான். ஆகையால் நீ கன்மங்களைச் செய்யாது விடுதலடாது. 4

அருச்சுன! ஞானஞ்ஞானிகளிருவரும் கன்மஞ் செய்யாதுக்ஷணப்பொழுதேனுங் காலங்கழிப்பது முறையன்றும். எவ்வாறெனில், சென்மம்வந்ததே கன்மத்தாலாகும். எவ்வெத்தேகம் எவ்வெக்கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமோ அந்தந்ததேகம் அததற்குரிய கருமங்களைச் செய்தே தீரவேண்டிய தாகையாலும், மாயாசத்தியினால் விர்த்தியான குணங்களுக்கு இணங்கிய புருஷர்கள் எவ்விதமுங் கருமங்கள்செய்யாதுவிட நியாயமின்று. ஆகவே சுதந்தரததுவ மகான்கள்கூட சுதந்தர ஈனர்களபோலிருந்து கருமங்கள் செய்துவருவார்களாயின் அப்பிரியாகியபகவதே யெப்படிச்செய்யாது விடக்கூடும். இதனால் யெவ்விதத்தும் கருமஞ்செய்தே தீரவேண்டுமென்பது கருத்தாம். 5

சுவாமின்! கன்மங்கள்செய்யாத சிலர் பெரியோர்களென்று அங்குமிங்கு மோடித்திரிகின்றார்களே, அவர்களுடைய கதியென்ன? அருச்சுன! அவர்களுக்குக் கதியென்ன, அதோகதிதான்; அஞ்ஞானமே சொருபமாகக் கொண்டு கன்மஞ்செய்யமுடியாத சோம்பேறிகளாய்ப் பொய்வேடம் பூண்டு பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு வெளிக் குப் பகவானைத் தயானஞ் செய்கிறவனைப்போலப் புறக்கரணங்களாகிற கன்மேந்திரியங்களை மட்டும் நிக்கிரகஞ் செய்து விஷய இச்சையை மனதில் வைத்துக் கொண்டே யிருப்பார்கள். இவர்களே சுத்த மூடாத்மாவாவர்; இடப்பத் தோடு மகிமையையும்பெறப் பிரியமுள்ள இவர்களுக்குக் கதி சகதியேயாம். 6

சுவாமின்! நற்கதியடைய வேண்டுமென்னும் ஆசையை யுடையவன் கருமங்கள் செய்யவேண்டுமென தெப்படி? அருச்சுன! மனமுதலாகிய அந்தக்கரணங்களை விஷயங்களிற் செல்லாதடக்கி பல்லை யபேக்ஷியாமல் கன்மேந்திரியங்களினாலே வருணச்சிரம தன்மத்துக்கேற்ற கன்மத்தைச் செய்துகொண்டு வருவன். இவ்வாறு சிரமமாக கன்மஞ்செய்துவரின் சித்தம் சுத்தமாம். இதனால் ஞானமும் * லப்தமாம். பிறகு ஞானத்தால் மோக்ஷங் கிட்டு மென்றறிவாயாக. 7

அருச்சுன! சாங்கியர்களென்கிற ஞானயோகியாவார்கள் மஞ்செய்வது பந்தத்தை வினைவிக்குமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் சரியல்ல; எவ்வாறெனின், அவர்கள் சொல்வது † நிஷேதமாகிய காமிய கன்மங்களைப்பற்றியென்றி நிஷ்காம கன்மங்களைப்பற்றிக் கூறினார்களில்லை. ஆகையால் கன்மப்பிரதி பிரயோஜனத்தை யெதிர்நோக்காது ஈசுரார்ப்பணமாகவே புண்ணிய கன்மங்களினைத்தையும் நீசெய்தே வரவேண்டும் அவ்வாறுசெய்யாவிடின் இந்த அருமையான சரீரமெடுத்ததா லடையவேண்டிய ஆத்மலாபம் லோபமாகும். எப்போது ஆத்மலாப மில்லையோ அதனால் சென்மங்கள் அநந்தமாகவரும். இதனாலேயே பேதாபேதங்கடந்த பெரியோர்களென்கிற மகான்களும் நிஷ்காமிய கன்மங்களை உலகத்தோடுகூடியே அவ்வப்போதுசெய்து வருவார்கள். ஆகவே பேதபுத்தி வசத்தனாகிய நீ யெப்படி கன்மத்தைச் செய்யாம லிருக்கக்கூடும்? 8

* சாங்கியகன்மயோகியாவான் தான்கொண்ட சாதனங்கள் ஒருவாறு முற்றுப்பெறும் வரையில் தன்சரீரத்தை மிகச்சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வரவேண்டிய தவசியமாகும். எனனெனில், ஸ்தூலத்தைக்கொண்டே சூதுமத்தைக் காணவேண்டுமென சாஸ்திரோத்தரம் அதுபூதநியாயமுமாகவிருத்தலால் எவ்விதத்தும் உடல்காப்பில் இலக்கியம் வைத்தே வரவேண்டும். இதன்றி, தேகவிர்த்தியால் ஆயுள் விர்த்தியும் ஆயுள்விர்த்தியால் யோகஞானபூதி விர்த்தியுமுண்டாமென்பதற்கும் போதியசான்றாகக்காட்டிய திருமூலர் திருமந்திரத்தானுமுணர்க.

தீருமந்திரம்.

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்

திடம்பட மெஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. 1

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென் றிருந்தேன் .

உடம்பினுக் குன்றே யுறுபொருள் கண்டேன்

உடம்புளே யுத்தமன் கோயிற்கொண் டானென்

றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் தேனே. 2

இன்னும் புண்ணியவழியால் வந்த பொருளைக்கொண்டே மேற்கூறிய ஐவகையக்கியங்களையும் வேத சாஸ்திர விதிப்படிச் செய்துமுடித்து மிஞ்சியபொருள்கொண்டே உடல்காப்புக்

† நிஷேதம் - விடக்கூடியது.

குபயோசப்படுத்தல் நீதியாகும். எக்கியசேஷத்தாலே சரீரத்தைக்காப்பாற்றுவதன் ராசததாமதகுணங்கள் திகப்பட்டு ஆத்ம தரிசனத்துக்குப் பக்குவப்படமாட்டா ஞானதுபற்றியேயென்க. இந்தசாங்கியர்கள் தவிர ஞானயோகியரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய நித்திய லைமித்திக சர்மங்களும், எக்கியாதியனவும் முறையே செய்யவேண்டுவ தவசியமேயாம். மற்றும் மாயாசம்பந்திதனாகிய கன்மயோகிக்குக் கன்மமோகம் மிகவும் சாத்தியமானதாக முடியுமெயன்றி அசாத்தியமாகாது. ஞான நிஷ்டாபாராளுக்கும்படியே சர்வசாதாரணமாய் முடியுமெயன்றி அசாததியமாகமாட்டாது. இது ஞால் நீ யெவ்விதத்தும் கர்மயோசஞ் செய்யவேண்டுமென்க.

இன்னும் இக்கன்மங்களுள் 'யஞ்ஞார்த்த கன்ம' மென்கிற ஈசுரப்பிரீதியாயுள்ள சத்கன்மங்களைச் செய்வதும் அதற்கென புண்ணியவழியாகப் பொருளசம்பாதிப்பதும் முக்கியமானதே தவிர ஆத்மார்த்தமாக (அதாவது சொந்தபிரயோசனத்தைக்குறித்த) ஈந்தக் கன்மசம்பாத்தியமும் உலகபந்தத்துக் கேதுவான கன்மத்தையு மல்லவென் றறியவேண்டும். இவ்வாறு தெரிந்து கன்மம் புரிந்தவன் எவனோ அவன் மோகத்துக் கருக ளவன்.

9

உள்ளுரை:—எக்கியாதிய கர்மயோகியாவான் தான்கொண்ட சத்கர்மாக்களி னிதுமுடியுப்படி கன்மார்க்கத்தால் பொருளைத் தேடிப்போதே 'இதை நம்பிரயோசனத்துக்குபயோகிப்போ' மென்றெண்ணுது யஞ்ஞாநிகளைச் செய்துவருவானேல் அதனால் பகவான் ஆராதனையடைந்து அன்புமீதற, அவனது ஆநாதிகால சம்பந்தமாயுள்ள கர்மவாசனையை யொழித்து மோகமற்றதான ட் ஆத்மாவலோகனத்தையு முண்டுபண் றுவமென்க.

இன்னுங் கேட்பாய் அருச்சுன! இத்தகைய உத்தம கன்மத்தைப்பற்றி பூர்வம் பிரம்மதேவராற் சொல்லப்பட்ட சிலாக்கியமான வாக்கியங்களையும் ஈண்டெடுத்துக் கூறுதும்: கன்மபந்த சுகிதமான ஸ்வர்களைச் சிருட்டி செய்த பிரமன் அவர்களை நோக்கி ஏசீவர்களே, நீங்கள் விட்டுவிட்டு ரூபமாயுள்ள எக்கியசன்மங்களைச் செய்வித்து விருத்தியடையுங்கள். அதனாலுங்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்தங்களெல்லாம் எளிதில் கைகூடும்.

10

† ஆத்மாவலோகனம் - ஆன்மதரிசனம்.

எப்படியென்றால் அந்த யெக்கியத்தினாலே தேவப்பிரிதியாக ஆராதனைசெய்து வருவீர்களாயின் அதன் பிரயோசனமாக உங்களுக்கு அந்தத்தேவர்கள் மழைபெய்யச்செய்து சுபிக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுவார்கள். ஆகவே அத்தேவர்களும் நீங்களும் பரஸ்பரம் விருத்தியடைந்து மேன்மையை யடையுங்களென்று கூறியவாறு நானாவரையிலும் நடந்தேறி வருகின்றது. 11

அருச்சுன! ஸ்வகோடிகள்செய்து வராரின்ற இவ்வித எக்கிய கன்மங்களினாலே தேவர்களெல்லாம் சந்தோஷசித்தத்தோடு மழைமூலமாக அனைவர்க்கும் இஷ்ட காமியார்த்தங்களைக்கொடுத்தருளும்போது அந்தப்பதார்த்தங்களைத் திரும்பவும் எக்கிய மூலமாய் அத்தேவர்கட்கு ஆராதனைசெய்துநித்யப் பிரசாத பலனைப்புகியாது, சுதந்தரமாகத்தானே புசித்தோபாவியாய் உட்கொள்பவன் எவனோ அவன் மகான்களாலே தூஷிக்கப்படுவதுமன்றி பரமமூடனும் திருடனுமாவானென் றறிகுதி. (இங்கே திருடனென்றது தேவர்களாற் றரப்பட்ட பொருளைக் கொண்டு அவர்களுக் கர்ப்பணஞ்செய்யாது தானே யனுபவிப்பவனுக்காகுமென்க.) 12

இன்னும் மேற்கூறிய எக்கியங்களானவை பஞ்ச எக்கியங்களாகும்; இவ்வித பஞ்ச எக்கியங்கையுஞ் செய்து பிஞ்சிய அன்னபானாதினைத் தேய்வப்பிரசாதமாகக் . கொள்ளக்கூடிய மகாவிவேகயானவன் பஞ்சமகாபாவங்களினின்றும் விடுபடுவான். இவ்வாறன்றித் தன் சொந்த குடும்பத்தார்களோடுமட்டும் புசிப்பானாயின் அந்த துராசாரன் பாபருபமாகிய அன்னபானாதினைப் புசிக்கின்றனென் றறியக்கூடவாய். ஒப்பற்ற புண்ணிய கன்மங்களாலே லோகமெல்லாம் இரக்ஷிக்கப்படுகிறபடியால் நீயும் கன்மங்களே செய்யவேண்டுமென் றறிவாயாக. 13

பஞ்சமகா எக்கியங்களாவன:—தேவ எக்கியம், பிரம்ம எக்கியம், பிதர் எக்கியம், மனுஷிய எக்கியம், பூதஎக்கியம் என ஐந்து வகைப்படும் இவைகளுள் தேவயெக்கியமாவது அக்ஷினியில் ஒழஞ்செய்தல்; பிரம்ம எக்கியமாவது வேதாந்நியானஞ் செய்தல்; பிதர் எக்கியம், பிதர்த்தேவதைகளும் குத்திருப்பி செய்தல்; மனுஷ எக்கியம் வந்த † அத்திதிகளுக்கு அன்ன வஸ்திராதியன கொடுத்தல்; பூதஎக்கியம் இதரசெத்துக்களுக்கு இசைந்த ஆகாரங்கொடுத்தல் என்பனவாம்.

† அத்தி - சுந்தியாதி.

இன்னும் உலகங்களையாவும் கன்மங்களாலேயே விளங்குகின்ற தெவ்வாறெனின், பிராணிகள் சுக்கில சுரோணிதத்தாலே விருத்தியடைந்ததற்குக் காரணம் அன்ன காரங்களாம் ; அன்ன காரங்களுக்குக் காரணமாயுள்ள துமழையும், அம்மழைக்குயேது இர்திரனும், இர்திரனது எவுதற் பிரசாதத்துக்குக் காரணம் எக்கியங்களும், எக்கியங்களுக் கேதுவானது கன்மமுமாகுமென்க.

14

சர்வாதாமாயுள்ள அந்த சத்கர்மங்களைப்பற்றி வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அந்த வேதங்கள் கடவுளாலே அருளிச்செய்யப்பட்டன. அக்கடவுள் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருந்தாலும் முக்கியமாய் எக்கியத்தினிடமாகச் சதந்தரமாய் விளங்குவார். எவ்வாறெனின்.

15

அருச்சுன ! பிராணிகளுக்கெல்லாம் அறம்பொருளின்பம் விடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கையும் விளைத்ததற்குக் காரணமாயுள்ள கன்மசக்கரத்தைக் கடவுளா லேற்படுத்தப்பட்ட டிருந்தும் அதன்படி கன்மஞ் செய்யாதவனுக்குப் பிழைப்பு இழுப்பாகும் ; எவ்வாறெனின் கடவுள் வாக்காகிய வேதத்தினாலே புருஷாளுக்குக் கன்மத்திலே முயற்சியுண்டாம். அக்கன்ம முயற்சியால் மழையும், அம்மழையால் அன்ன மூலப்பொருள்களும், அப்பொருள்களால் சீவர்களும் உண்டாகின்றார்கள். இந்தச் சீவர்களுக்குக் கன்மத்திலே உளக்கப்படுண்டாம். இவ்வாறாய் வருகிற கன்மசக்கரத்தை அதுட்டியாதவன் பாவருபமாயிருக்கிற ஆயுநையுடையவனாவன். அன்றியும் கன்மேந்திரியங்களினாலே விஷயங்களில் வீழ்ந்து வீண்காலங்கழிப்பன். இவனே சுத்த அஞ்ஞானியாகும். இவனுக்கு யாதொரு நற்கதியுங்கிடையாதாகையால் கன்மங்களைக் க்ஷணப்போதும் விடக்கூடாவாம். அவ்வாறுவிடாது செய்பவனுக்குச் சித்தசத்தியும், அச்சத்தியால் முத்தியும் லபிக்குமென்று நிச்சயமாயறிவாயாக.

16

ஒருவன் கன்மயோகியாயினும் ஞானயோகியாயினும் எக்கியஞ் செய்த மிச்சத்தைக்கொண்டு வயிறுவளர்த்தல் வேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யாது சுயப்பிரயோசனத்தையே நாடிவருவானேல் தான் பிரவிர்த்தித்த யோகசித்தியும் மேல்பெற வேண்டிய ஞானசித்தியு முண்டாகாதென்க. அன்றியும் அவன்சீர்போஷணையானதுபாவபோஷணையாவது, பாவங்

களைச்செய்யும்பொருட்டாகவே ஆயுளுள்ளவனாகவாவது இங்
விருவகையாய் அலக்கழியும் ஆயுளுள்ளவனாகவாவது ஆய்
விடுவன். இன்னும், மேற்கூறிய எக்கிய கன்மங்களை மூக்
கியமாகவேசெய்யவேண்டுமென்னெனின், எக்கியமானது
சூரியனது பல அபிவிருத்திக்கும் அன்றி மேகவிருத்திக்கும்
ஏதுவாதலாலும், மேகவிருத்தியே உலகஜீவியத்துக்குக் காதார
மாயிருப்பதாலும் அவசியமாகத் தேவப்பிரீதியான ஓடங்கள்
செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று.)

அருச்சுன! சாங்கியயோக ஞானிக்கு மேற்கூறிய கன்ம
மில்லையாகும். என்னெனில், இந்தஞானி புத்திர மித்திர களத்
திராசிய பிரபஞ்சத்தில் சற்றும் பற்றற்றவனாய் ஆத்மநிபவத்
திலும் ஆத்மதரிசனத்திலேயும் எப்போதும் பிரயத்தனவ சதா
நந்த * சம்யோகிக்கு இதையன்றி வேறுவிசேடம் ஒன்றுமில்லை
யாதலால் இவன் கன்ம பாத்தியனேயல்ல. 17

இன்னும் இந்த ஞானியாவான் உலகத்திருப்பதினாலே
தனக்கிஷ்டமானபோது யேதேனும் சத்கருமங்கள் செய்து
கொண்டிருப்பன். அதனாலவனுக்குப் புண்ணியமுமில்லை பாவமு
மில்லையாகும். மற்றும் உலகத்திலொட்டாத ஞானியென்பவன்
கன்மஞ் செய்யாமலுமிருப்பன். அதனாலவனுக்கு இன்பமும்
துன்பமுமில்லையாகும். ஆனால் மோகசுகத்துக்கு ஈதும் விரோ
தம் வருமெனத் தேவர்களை யனுசரிக்கவேண்டாவோ வெனின்,
வேண்டாம். அது இந்த ஞானிகளது அப்பியாசதிசையிலேயே
யன்றி முற்றுப்பெற்றதிசையில் வாராது. அவ்வாறு வரினும்
அதனாற் பாதகமில்லை. இன்னும் எறும்புமுதல் பிரமதேவர் பரி
யந்தமுள்ள எந்த ஜீவபேதங்களாலும் ஞானிக்காகவேண்டிய
காரியம் ஒன்றுமில்லையாதலின் ஒருகன்மமும் செய்யவேண்
வதில்லை. அன்றி ஒருசமயம் செய்வார்களாயின் அதுவும் உல
கோபகாரமாகும். 18

ஆகையினாலே ஏ அருச்சுன! பலனை யெதிர் நோக்காது
செய்யவேண்டிய கன்மங்களை அவ்வப்போது நீசெய்யக்கடவாய்.
ஆகவே மனிதன் பற்றின்றிச் சத்கன்மஞ் செய்துவருவானாயின்
ஈற்றில் பரப்பிரமத்தைச் சேர்வன் என்பது திண்ணம். 19

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்த்தருளிய இத்தகைய
உத்தமகன்மத்தைச் செய்து அதனால் மேலான ஞானயோகத்

* சம்யோகம் - சேர்க்கை.

தைப் பெற்றவரு முளரோ? கேளாயருச்சன! பூர்வம் சனகா
தியர் முதலாயநேகர்கள் இச்சன்மங்களை வேதத்தில் விதித்த
வாறு மனஞ்சலியாது பலபீர்திவின்றிப் பகவத் பிரீதியாகச்
செய்து மோக்ஷடைந் திருப்பீரர்கள். இதுநிற்ற; இச்சன்மத்
தைவிட மேலான ஞானமென்ப அனங்குச் சித்தித்திருப்பினும்
புண்ணியகன்மங்கள் செய்கின்றதற்கு யோக்கியனானதால்.
லோகோப காரத்தைக் கருதியாவது எப்படியும் நீ செப்தே
திரவேண்டும். 20

திருஷ்டாந்தமாக, சனகர் முதலானவர்களுக்கு மெஞ்ஞானம்
பிறந்தும், அவர்கள் ஸுத்திரியகுலத்திற் பிறந்த காரணத்
தால் சந்நியாச ஆசீர்மத்தைப்பெற எதுவில்லை அவர்கள்
ஸுத்திரியர்களாய்ப் பிறத்தற்கேதுவான பிராப்தகர்மத்திற்
கிணங்க கர்மத்தைவிடாது தங்களுடைய ஞானயோகத்தை
யுஞ் சாதித்துவந்தார்கள். இவர்களைப்பார்த்த பாமரஜனங்க
ளும் அவர்களைப்போலவே நடப்பார்களாதலால்மற்றவர்களை
யும் நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டே இவ்வாறுசெய்தார்களாயி
னும் யதார்த்தமான அவர்களா ஞானத்துக்கு முத்தி சித்
தித்தது.

சுவாமின்! இப்போது கூறிய கன்மயோகத்தை அப்பியாசி
யாயுள்ள ஒருவன் செய்யவேண்டியது நியாயமே. அதைவிட்டு
* ஆருடதிகையிலுள்ளவர்களும் தாங்கள்செய்திற கன்மங்களி
னால் எப்படி லோகோப காரமாகும்? அருச்சன! கேட்பாய்:
ஆருடதிகையை யடைந்த யாதொரு சிரேட்டர்கள் அதுட்டிக்
குங் கன்மங்களையே சாதாரண சனங்களும் அதுசரிப்பார்கள்.
அன்றி, எந்த சாஸ்திரத்தைப் பெரியோர்கள் பிரமாணமாகக்
கொள்வார்களோ அதையே சிறியோர்களும் கைக்கொள்வார்
கள். இது உலகியல்பாதலின் உலோகோப காரத்திற் கென்றே
யறிவாயாக. 21

சுவாமின்! ஞானயோகம் சித்திபெற்ற பின்னர் லோகோப
காரமாகக் கன்மஞ்செய்தவர்கள் வேறுயாரு முண்டோ? உண்டு,
சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற முன்றுலோகங்களிலும் எனக்
காகச் செய்யவேண்டுவனவும் நான் பின்னே அடையவேண்டுவன
வும், முன்னே அடையாததும் ஒன்றுமில்லையாம். அவ்வாறிருந்
தும் சத்கருமங்களை மிகப் பிரீதியுடன் நானேசெய்து வருகிற

* ஆருடதிகை - பக்குவஞானதிகை.

போது அப்பியாசியாயுள்ள நீ எப்படி செய்யாதுவிடலாம்? ஆனால் நாம் இன்னகருமங்கள் செய்தோமென்பதை உனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிய தவசியமாதவின் அவையுங் கேட்பாய்: சாஸ்திரோக்தமாக விவாகமுதலியனவுஞ் செய்துகொண்டோம்; சற்குருவாகிய சாந்தியுயிரினிடமாகச் சென்று உபதேசமும் பெற்றோம். மற்றும் அந்தக் குருமூர்த்திக்கும் அவர்க்குச் சமாநந்திரான குசேலர்முதலான மகாப்பிரபதிகளுக்கும் பணி விடை முதலானவையுஞ் செய்து இன்னும் அன்னவர்போன்ற முஹத்துக்களின் பாதரேணுக்காகப் பின்றொடர்ந்து நிரிந்தும், மற்றும் வேதோக்தமான சத்கருமங்களையும் நான்செய்து வருகிறது உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்திருந்தும் தெரியாத வன்போற் கேட்டனியே! 22

கவரின்! தேவரீர் எனக்கெடுத்தோதிய உத்தம கன்மத்தை லோகோபகாரமாகச் செய்யாவிடின் யேதும் தோஷமுண்டோ? ஆம்; அருச்சன! நாம் கன்மஞ்செய்து காட்டாதவரையில் உலகத்தார் கன்மஞ்செய்யு முறைதெரிந்து நடத்தவும், அதனிடத்தில் விருப்பமுமற்றவர்களாய் விடுவார்களன்று? ஆதலின் அதநிமித்தம் நாமும் செய்யவேண்டியதா யிருக்கிறது. இவ்வாறு கன்மஞ்செய்யாது விடுவனையாயின் யாவரும் என்யதாந்த மார்க்கத்தையே யனுசரிப்பார்கள். ஆகையினாலென்க. (இதனால் வருணம், ஆசிரமம் என்னு மிரண்டையும் அனுசரித்தே கன்மஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.)

இன்னும் உலகம் உய்யும்பொருட்டாக நாம் கன்மஞ்செய்து காட்டாதவரையில் வீணே வருணாசிரம தருமங்கள் செய்து முறையறியார்களாய்க் கண்டபடி கன்மங்களைச் செய்து நின்பல மாவதன்றிப் பாவத்துக்காளாகி நரகத்தையடைவார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு கெடுத்தற்கும் நாமே காரணபூதனாவோமென ஆகையினாலேதான் பிரம்மஞானியா யிருப்பினும் நினைவுகள் உய்யுமாறு காரணியமாகக் கன்மஞ்செய்து வரவேண்டுமென்று வேதாதிகள் ஓதாநிற்கும். 24

ஆயின், அந்த பிரம்மஞானிகள் கன்மன்செய்ய வேண்டிய விதத்தையும் விவரிப்பக்கேட்பாய்: அஞ்ஞான வசத்தர்களாயுள்ளவர்கள் சுயப்பிரயோசனத்தை யெதிர்நோக்கிக் கன்மஞ் செய்வதுபோல்லாது நிராசையாய் லோகோப காரார்த்த

மாகவே தற்சுத்தரமன்றியும் செய்து வருவார்களென உறுதியு
வேண்டும்.

25

சுவாமின்! கூறியதற்கேதான்; அவ்வாறாயின், சர்வஜீவ
தயாசொருபுக் கன்ன பிரம ஞானிகள் அபஞ்சுவர் களுக்கு
நேரே இதோபதேசமும் தத்துவமரிகத்தைப் பற்றியும் ஏன்
உபதேசிக்கக்கூடாது? அருச்சுன! சம்பப்பிரயோசனத்தைக்
கருதி கனம்ஞ்செய்யும் அஞ்ஞானியர்களுக்குப் பிரம்மஞானியர்
'நிஷ்காமியமாகக் கன்மஞ் செய்யவேண்டு' மென்று கூறின்
அவர்கள் புத்தியில் பேதநதோன்றும். அதனாலதுகூடாதாம்;
ஏனெனில், இவர்களில் காமியமாம்பனும் புண்ணியசன்மங்களைச்
செய்யாதவர்களுங் கலந்துருப்பார்க ளாதலால் அவர்கட்கு எவ்
வாறு தத்துவ உபதேசஞ் செய்யலாகும்? ஆதலினாலேயே
ஞானிகள் தங்கள் வருணசிரமத்துக்குரிய கன்மங்களசெய்து
மற்றவர்களையும் அவரவர்கன்மத்தில் ஊக்கப்படச்செய்யவேண்
டுமென்றி தத்துவ உபதேசஞ்செய்ய நியாயமில்லையென்க.
அன்றி, உபதேசிப்பார்களாயின் அவாசனது நன்மையைக்கருதித்
திருந்தெய்ததேயாகும்.

26

அனால் ஈ அஞ்ஞானிகள் செய்யவேண்டிய கன்மத்தை ஞானி
யாவான் நன்றாயும் ஊக்கமாயுஞ்செய்து அவர்களையும் அக்
கன்மத்தையே அதுசரிக்ருமாறு செய்தல்வேண்டுமென்பது
அஞ்ஞானிக்கு விளங்குகின்றது.

சுவாமின்! ஞானியர்செய்யுங் கன்மத்துக்கும் அஞ்ஞானி
யர்செய்யுங் கன்மத்துக்கும் பேதமென்ன அருள்செய்க; அருச்
சுன! மாயாசம்பந்தமான மூவிதகுணங்களோடுங்கூடிய தேகேந்
திரியாதிகளே நாமென்கிற அகங்காரததுடன்கூடிய அஞ்ஞானி
யர் அந்தமாயையினாலேமறையப்பட்டுள்ள அபுத்தியினாலே
நாமென்கிற கன்மங்களெல்லாம் நான் செய்கிறேனென்றெண்
னுவினா, அதுவா அகங்காரசித்தமாய்வந்த பிரதகன்மத்தில்பந்த
மேவினாயுமென்க.

27

மற்றும் ஞானியாவான், நான் கன்மஞ்செய்யும்போது
“தேகேந்திரியாதிகளும் நாமல்ல; கன்மங்களும் நமக்கல்ல
வென்றுந், தன்னைத்தானறிந் கவனாய் மாயாசம்பந்தமானதேகேந்

ஈ சனம் - அஞ்ஞானியெனறது, ஆதமஞானம் பூதித்யாபுனாத கனமி
கையென்க.

திரியதிகளாலே செய்யப்படுகிறகன்மம் திரிவித கரணங்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும், ஒருகன்மமும் தான் தனக்காகச் செய்கிறதில்லையென்றுத் திடமான நிச்சயஞ் செய்திருப்பான். இந்த நிச்சயத்தாலேயே மோக்ஷமெய்துவனென்றறிக.

மாயா விசேஷத்தினாலே உண்மையறியாத மந்தரபுத்தியுடையோர்கள் தங்களிஷ்டமெவ்வாறோ அவ்வாறெல்லாம் கன்மங்களைச் செய்வார்கள். எல்லாமுணர்ந்த ஞானிகளால் அவர்களது புத்தியை மாற்றலாகாது; இவ்வாறு ஞானியர் முதலனைவரும் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுவது அவசியமாயிருப்பதால் நீயிப்போது பிரம்மஞானியுமல்லவாதவின் கன்மத்தையேசெய்ய வேண்டும்.

29

முக்குணகாரிய மின்னனவென்று வுணக்குத் தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாய்:-மூலப்பிரகிருதியென்கிற மாயையில் ஆடும் சத்திகள் மூன்றென்று ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அம்மூன்றையுமே யிங்கே முக்குணங்களென்றது. அவை 1-சத்வம், 2-ராசதம், 3-தாமதம் என்பனவாம். அவைகளில் சத்வம் - நன்மையுற்றது; ராசதம் - சுருகருப்புற்றது; தாமதம் - தீமையுற்றது; இக்குணங்கள் தனித்தனியே சேடிப்பதில்லை; எப்போதுங்கலந்தே வியாபிக்கும் சுபாவத்தோடுங்கூடியன. இவையொன்றுக்கொன்று சமமாய்க் கலந்திருப்பதில்லை. சாதாரணமாய் மூன்றில் ஏதோ ஓர்குணமாத்திரம் தனியாய் நிற்பதுபோலவும், மற்றையிரண்டு குணங்களு மில்லையெனத்தோற்றம்தவிரவும் அவ்வளவு எற்றக்குறைவாயுங் கலந்தநிற்கும்; இவ்வாறாகிய குணங்கள் சேடித்ததை ஞானிகளறிவார்கள். எவ்வாறெனினில், மனதில் ஆசை ஜனித்தால் 2-வது, குணமே சேடிருக்கிறதென்றும், மதாசாயக் கன்மங்களைச் செய்வது வேறுபுண்டாகுப்போது 3-வது குணம் மேலிட்டுருக்கிறதென்றும் அங்கடமைகளைச்செய்ய விருப்பமுண்டாயின் முதலாவது குணம் சேடித்திருக்கிறதென்றும் அறிந்துகொண்டு ஞானிகள் அதன்வழி செல்லாதடக்கிற்பர். அஞ்ஞானிகளோவென்றால் அதன்வயப்பட்டுத் துன்புற்றுச் சென்மத்துக்குள்ளாவார்களென்பது திண்ணம்.

சுவாமின்! நான் கன்மஞ்செய்யவேண்டிய விஷயத்தைவீர் கிருபாகாரணமாக வற்புறுத்துவதால் எவ்வாறுசெய்ய வேண்டுமோ அந்த விவரத்தைத் தெரிவிக்கக் கோருகின்றேன்.

அருச்சுன ! தெய்வாதினமாயிருக்கிற கன்மத்தைச் செய்கின்றோ
மென்றெண்ணியும், பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிசெல்லாது பல்
னையும் எதிர்நோக்காது சர்வகன்மங்களையும் நமக்கே அர்ப்
பணஞ்செய்து, 'நான்செய்கிறே' என்கிற அகங்காரத்தையும்
விட்டு, 'இந்த கன்மத்தைச் 'செய்யவேண்டுமே' யென்று மன
தில் வருத்தமு மடையாது யுத்தத்தையே செய்யக்கடவாய். 30

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறியவாறு செய்வேனானால் யானடை
யும்பலன் என்னவோ? அருச்சுன ! "ஐயோ ! துக்கயேதுவான
கன்மத்தைச் செய்யச் சொல்கிறார்களே" யென்றெண்ணாமல்
பத்திரதையுடன் நம்விஷயத்தில் அருவறுப்பின்றி யென்றாற்
கூறப்பட்டபடி யுத்தகன்மத்தைச் செய்வாயானால் சித்தசத்தி
யுண்டாகி அதனால் ஞானமும், ஞானத்தால் கன்மபந்தங்களி
நின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷமு மெய்தப்பெறுவாய். 31

சுவாமின் ! இவ்விதமாகக் கன்மஞ்செய்யாதுவிட்டேனானால்
எனக்குண்டாந் தோஷமென்ன? அருச்சுன ! நாம்மேலேகூறிய
நமது * மதத்தில் அருவறுப்புற்று யாவர் செய்யாது விவொர்
களோ அவர்கள் பிரம்மஞானமும் கன்மஞானமுமிழந்து கதி
யடைவதற்குச் சாதகமான யாதொரு ஞானமுமின்றி விவேகங்
கெட்டு நாசமடைவார்கள். ஆகையினாலே நீகன்மத்தை விடாது
செய்க. 32

சுவாமின் ! ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சுயகன்மங்க
ளாலேயே சுலபமாய் மோக்ஷபடையவேண்டிய நியாயமிருக்க,
பலனை விரும்பாமலும், பஞ்சேந்திரியங்களின் விஷயத்தை
யொழித்தும் யாவரும் ஏன்சுயகன்மங்கள் செய்யவில்லை? அருச்
சுன ! சரீரத்தின் குணதோஷ முதலானவைகளை யறிந்திருக்
கின்ற மகான்கள் முதல் ஏனையவர்களும் அவரவர்கள் முன்செய்
துள்ள கன்மானுசாரமாக ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொருவித
மான கன்மானுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறதபோல அஞ்ஞானியர்
களும் முன்னைய கன்மவிடான தூர்ப்புத்தியால் தூர்க்கன்மங்களை
யனுபவிக்கும்போது அவர்களாலே பஞ்சேந்திரியங்களை யெவ்
வாறு அடக்கக்கூடும்? அன்றியும் அவர்கட்கு இதுசெய்யவேண்
டும், இதுசெய்யா தொழியவேண்டுமென்று சொல்வதும் பிர

* மதம் - சம்மதம் அல்லது அபிப்பிராயம்.

யெனமற்றதாய் முடியும்; இக்காரணத்தாலேயே அனைவராலும் சதன்மஞ் செய்யக்கூடியதாயில்லையென்றறிவாயாக. 33

சுவாமின்! யார்யாரும் பூர்வசென்ம வினைக்கிடாக் அது பவிக்கவந்த யிர்தசென்மத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்தலாகிய காரியத்திலிருக்கும்போது பஞ்சேந்திரியங்களையும் எவ்வாறு நிக்ரகஞ் செய்யக்கூடும்? அப்படிக் கூடாதபோது அதனால் விருப்புவெறுப்புண்டாகித் தப்பாமல் பந்தமுண்டாதற்குச் சந்தேகமுமில்லையே. ஆகவே சீவர்களை யெவ்வாறு குற்றங்கூறலாம்? அறிவிற் சிறந்த அருச்சுன! விஷயங்களைக் கிரகிக்கும் பஞ்சேந்திரியங்களானவை நல்லகாரியத்தால் சந்தோஷமும் தீய காரியத்தால் வெறுப்புமுறுகின்றன, இவ்வாறுனுபவித்தல் சந்திரியாசிகளுக்கு விரோதமாதலால் அந்த விருப்பு வெறுப்பின்வழி யனுசரித்தல் கூடாவென்று சாஸ்திரங்களாலேயும் பெரியோர்களாலேயும் விளங்குகின்றன. பிராப்தவசத்தினாலே ஆற்றிடை விழுந்துதவிக்கின்ற மனிதனைக் கரையேறவொட்டாமல் அவ்வாற்றுகிறிழுத்து அழுத்துவதுபோலவே சாஸ்திரங்களும் முன் செய்த தீவினைப்பயன்களும், அவனவன் உத்தமகன்மங்களைச் செய்து புண்ணியமேலீட்டினாலே ஈசுர உபாசனையைச் செய்ய வொட்டாமல் தடுக்கின்றன. இவ்வாறு சத்தகருமந்தடைபடவே விஷயபோகங்களையிச்சித்து அதனால் விருப்புவெறுப்பும் விர்த்தியாகி பாசபந்தங்கள் பற்றும்படிச்செய்விக்கும். இதன்றி, பூர்வம் புண்ணியகன்மங்கள்செய்து பகவானை யுபாசித்திருந்தால், நிவிர்த்திசாஸ்திரங்களில், விருப்புவெறுப்பின்றி ஈசுர உபாசனை செய்து மோக்ஷமடையச் சொல்லியவற்றையே நம்பியுபாசித்து மோக்ஷமடைய வேண்டுமென்னும் பிரியமுள்ளவனைப் பஞ்சேந்திரிய நிக்ரகஞ்செய்யாமல்விடும்படி அவனது பூர்வகன்மமானது ஒருபோது மிழுக்காதாம். ஆகவே அவன் அவ்வாறேசெய்து மோக்ஷமே யடைவன். ஓடமேறியவனை ஆறிழுக்காது கரையேறிச் சுகமாய்ப் போகச்செய்வது போலவே நீயும் அநேக சென்மங்களில் புண்ணிய கன்மங்கள் செய்து அதன் சாக்ஷியாக விஷயபோகங்களில் விருப்பமின்றி மோக்ஷத்தி லிச்சை யுடையவனாய் விருப்பதினாலேயே அதை நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பரப்ரம்மசொருபனு நானே உனக்கு இரதசாஸ்தியாக வந்திருப்பதுமன்றி ஞானோபதேசமுஞ் செய்து வருகிறதினாலே

உண்ணப்போன்றவர்களுக்குப் பஞ்சேந்திரியநிக்ரகஞ் சர்வசாதாரணமாய்க் கூடுமுகையால் இராகத்துவேஷமின்றி கூத்திரியநுகுமமான யுத்தஞ்செய்து பகவத்பிரீதி செய்வாயாயின் இந்த செனமத்திலேயே மோக்ஷமடைவாய்; இதைத்தவிர மோக்ஷமடைய வேறுவழியில்லை.

34

(சுந்தராலத்திற் பெரும்பாலார், “சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்கும் புருஷப் பிரயத்தனத்துக்கும் சவகாசம் எங்கேயிருக்கிற” தென்புகூறி வீணே சோம்பேறிகளாய்க் காலங்கடத்துகிறார்கள். பிரதமமாக சத்தாஸ்திர ஆராய்ச்சியெய்ய யெண்ணையகொண்டபோது துவக்கத்தில் விருப்புலெறுப்பை நள்ளடைவில் நசித்துவரல்வேண்டும். ஏனெனில், புருடனாவன் மாயாசபாவ வியல்பானவனாதலால் இராகத்துவேஷங்களின் மூலமாகவே அவனைத் தன்வழியிழுத்து விஷய விவகாரங்களில் தடிப்பேற்றுகின்றது. இதனால் அவன் தனக்குரிய யதார்த்த சர்மங்களைவிட்டு இதரதர்மங்களை விரும்பிச்செய்கிறான். ஆகையால் அவன் இராகத்துவேஷங்களாகிய எண்ணங்களை அவற்றின் சத்துருவாகிய விவேகதிடத்தைக்கொண்டு அடக்கிவருவானேல் காலக்கிரமமாகச் சாஸ்திராராய்ச்சியில் கருத்தொருமித்துவர சாத்தியமாம். ஆதலினாலே யாவரும் இராகத்துவேஷங்களுக் குட்படாதிருத்தல் வேண்டும். இன்னும், அவை புருடனது ஞானவிர்த்திக்கு இடசத்துருவாகின்றன; சன்மார்க்கத்தில்நடக்க இச்சைகொண்டு செல்லுமி மார்க்கத்திற் கள்ளரைப்போன்று மறிக்குமாதலாலென்க.)

சுவாமின்! மோக்ஷமெய்தற்குச் சாதனம் கன்மமென்றீர்கள்; அப்படியாயின் இந்த யுத்தகன்மத்தையன்றி வேறே சிரேட்டமான எந்த கன்மத்தையாவது ஏன் செய்யலாகாது? அருச்சுனனே! கூத்திரியவம்சத்திற் பிறந்த உன் சொந்தகன்மத்தைக் கைவிட்டு வேறெந்த கன்மத்தையுஞ் செய்தல் சாஸ்திரவிரோதம். அன்றியும், குணமான பிறனது கன்மத்தைக் காட்டிலும் குணமிலாச்சொந்த கன்மமே மிகமேன்மையதாதலால் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சாவதானமாகச் சுதன்மமாகிய யுத்தவிர்த்தியையேசெய்க. இதுவே உனக்குச் சிரேஷ்டத்தைத்தரும். ஒருங்கால் யுத்தவாயிலாக மரணமுறினும் அதனாற் பரலோகமுங்கிடைக்கும்; பிறகன்மங்களைச்செய்தால் இம்மைமறுமைகளில் பயம், துக்கம், குறைவு இவைமுதலியன வுண்

டாகும். இதுவன்றித் தங்கள் தங்கள் சொந்தகன்மங்களி லெந் தக்குறை யிருந்திடினும் அதனாற் சிறிதும் இழிவில்லை. பிற கன்மத்திலோ இழிவுண்டாம். 35

சுவாமின்! ஒருவன் விருப்பு வெறுப்படைந்து பாவகன் மஞ்செய்யாது புண்ணியகன்மமே செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி யிருப்பினும், அவ்வாறு செய்யவொட்டாமல் மற்றொருவனால் வற் புறுத்தியேவப்பட்டு சனனமரணங்களுக் கேதுவான பாவகன் மங்களைச் செய்யும்படி ஆக்குவித்தவன் யாவன்? 36

அருச்சுன! சத்தர்மஞ் செய்யக்கூடியவனைப் பாவகன்மஞ் செய்யும்படி ஆக்குபவன் யாவனெனின், இராசதகுணத்திற் றோன்றிய காமனென்பவனாலேயாம். அந்தக்காமனோ தனக்கிச் சையானபதார்த்தங் கிட்டாவிடத்துக் குரோதரூபமாய் மாறுத லடைந்து போகங்கள் எவ்வளவு வரினும் திருப்தியடையாமல் தன்வசப்பட்டாரையெல்லாம் பாவகன்மங்களையே செய்யத்தூண் டியும் வருவான். ஆகவே மகாபாவியும், மோக்ஷமார்க்கத்திற் செல்பவனை வழிமறிக்குங்கொடிய கள்வனுமിവனெனென்றறிக.

ஒருவனால் கொண்டாடப்படுகிற கன்மங்கள் பலவற்றையும் முக்கியமாக விருத்திசெய்ய முன்வருவது காமமேயாம். ஞானயோகியர்களையும் பூர்வராசனையாக சப்தபரிசாதி விஷ யங்களாலிழுத்து தொந்திக்கும்சபாவமுடையதானால் சாமா னியரைச் சென்னுயன்னைக் கவ்வாதுவிடுமோ! இந்தக் காம் யமே விஷயங்களிற் செல்லும்போது தடுப்பாரைச்சீறுங் குரோதமாகவுந்திரிந்து அவர்களை வருத்தாநிற்கும். இது இராசதகுணத்தி லுற்பவமாகி யோக ஞானனுபவங்களுக் குச் சகசசத்துருவாகிப் பிரம்மஹத்தி முதலான பெரும் பாவங்களுக்குங் காரண மாதலின் இதை பாலகோரூப மென்றே சொல்லப்படும். அன்றியுந் தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களுக்கு விரோதியாதலின் சத்துருவெனப்பட்டது.

இன்னும் இக்காமயம்பிறவியைக்கொடுத்தே பெருந்துபாழித் து மென்றும், சிட்காமியமே பிறவியைக் கெடுத்தும் பேரின்பத் தாழ்த்துமென்றும் 'மணிமேகலை' யிரண்டாங்குடையதொரு பாற் காண்டகுசெய்யுட் டுணுக்கையிண்கிட்காண்ட.

பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும் பேரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோர் உறுவ தறிக.

சுவாமின் ! மோக்ஷபேஷைகொண்டு ஞானமார்க்கத்திற் செல்வோர்க்குக் காமன் விரோதியென்பதெவ்வாறு? அருச்சுன ! புகையினால் மறைபட்ட அக்கினியைப்போலவும், அழுக்கினால் மறைபட்ட கண்ணாடியைப்போலவும், தோற்பையினால் மறைபட்ட * பிண்டம் போலவும் யதார்த்தமா யிருக்கிற ஞானத்தை இச்சையென்னுங்காமன் மறைத்துப் புருஷனை நன்மார்க்கத்தல் நடக்கவேண்டுமென் றெண்ணவொட்டாமலும் எவ்விதத்திலும் இவனது ஆத்மசொருபத்தை யறியவொட்டாமலும் நாசமுறச்செய்வன்.

38

அருச்சுன ! இன்னுங்கேட்பாய் : ஞானிக்கும் ஞானத்துக்கும் சத்துருவாயும், எவராலும் அறியப்படாதவனாயும், விஷயானுபவத்தில் திருத்தியற்றவனாயும், அக்கினியைப்போன்று தகித்துத் துன்பஞ்செய்கிறவனாயுமுள்ள கொடிய† காமனாலே யதார்த்தமாயுள்ள ஞானம் முற்றிலும் மறைபட்டிருக்கும். 39

சுவாமின் ! இத்தனை கொடியகாமன் எவ்விடத்துள்ளான், எவ்வகையாற் காணலாகும் என்பதை அருள்செய்க; அருச்சுன ! இக்காமனுக்கு பஞ்சேந்திரியங்கள், மனம், புத்தியென்னுமிவ்விடங்களே யிருப்பிடமெனப்படும். ஆயினுமேற்கூறியவைகளில் சார்புள்ளவையிருந்துகொண்டு யதார்த்தமான ஞானத்தை மறைத்துத் தன்னையுங்காட்டாது தன்னை யின்னகாலத்திற் பிறந்தவனென்றும், இன்னகாலத்தில் மரணமடைபவனென்றும், இன்னாநுடைய பிள்ளையென்றும், இன்னகுலத்தவனென்றும் தெரியக்கூடாமல் பலவிதபிரமைகளுக்கு ஆஸ்பதனாய் தேகியானவனை மோகிக்கச் செய்துகொண்டிருப்பன்.

40

சுவாமின் ! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு காமன் மோக்ஷ ஞானானுபவங்களுக்கு நேர் விரோதியாகையினாலே அப்படிப்பட்ட துட்டனைமுதலில் செய்க்கிறதற்குத்தக்க உபாயத்தை அதுக்காகஞ் செய்தல்வேண்டும்; அருச்சுன ! காமனென்பான் உன்னைச்சார்ந்து வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதற்கு முன்னரே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று இராகாதிகளைவிட்டுப் பத்திசிரத்தையுடனே விகிதப்பட்ட புண்ணிய கன்மங்களில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் நியமித்துவிட்டால் புத்திமுதலான இந்திரியங்கள்

* பிண்டம் - கர்ப்பப்பையிலுள்ளகிசு.

† இங்கு காமம் என்பது குணத்தைக் குணியாக உருவஞ்செய்யப்பட்டது.

யாவும் நிக்ரகஞ் செய்து இப்போது சாத்திரங்க னாலும் ஆசிரியராலுஞ் சிறந்தவர்களுக்கிற அர்த்தங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயித்திருக்கிற பரோக்ஷ ஞானத்தையும், அவ் வாறு அதுபவமாகிய † அப்ரோக்ஷ ஞானத்தையும் நாசஞ்செய் யத்தக்க அந்தக்காமனை செயிக்கலாமே தவிர வேறு எவ்வித மார்க்கமு மில்லையென்றறிக.

41

சுவாமின் ! ‡ சன்மார்க்கங்களில் புத்திமுதலான இந்திரியங் களை நியமித்துவிட்டால் இந்திரிய நிக்ரகமுண்டாகி அதனாற் காமனை செயிக்கலாமென்றீர்கள் ; அந்த புத்திமுதலானதுகளைத் தவிர வேறே ஒருவனிருந்தல்லோ அவ்வாறுசெய்தல்வேண்டும். ஆதலினாலே அந்தத் தனிமையானவனை நானறியும்படி அந்த நிக்ரகஞ் செய்தல்வேண்டும் ; அருச்சுன ! தூலபூதத் தொகுதிய னான தேகங்களைவிட சூக்ஷ்மமான இந்திரியங்கள் பல ; அப்பல யிந்திரியங்களிலும் மனம் சூக்ஷ்மம். சங்கற்ப விகற்பங்களுக் கேதுவான அந்தமனதைவிட நிச்சயஞ்செய்கிற புத்தியே சூக்ஷ்மமும் சிரேட்டமுமாம். அப்புத்திக்கும் சிரேட்டமாயும் சாக்ஷியாயுமிருக்கிறவரே தேகியென்கிற ஆன்மா. அவர்தான் உனது உண்மைவடிவம். அவரையே தொம்பதலக்ஷியார்த்த மான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியேகான்மாவென்றும், அவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மா வென்றுஞ் சொல்லப்படும். அருச்சுன ! இந்தநிச்சயத்தினாலே § சஞ்சிதமும் ¶ ஆகாமிய மும் நீங்கினும் 0 பிரார்த்த முள்ளவரையில் திரிவித கரணங் களைக்கொண்டு புண்ணியகன்மங்களையே செய்துவருவாயாகில் காமனைச் செய்தத்தவனாவாய் ;

42

தொம்பதம், தற்பதம், அசிபதம் என மூன்றுபதமாம். இவை களில் தொம்பதார்த்தம் - சீவன் ; தற்பதார்த்தம்-சசுரன் ; அசிபதார்த்தம் - அயிக்கியம் ; இதுவே பதார்த்தமென்று சொல்லப்படும்,

* பரோக்ஷஞானம் - பிரமசைதனணிபுகைந விசரி தறிதல்.

† அப்ரோக்ஷஞானம் - பிரமசைதனணியதை அநுபூதுகமுகநேதறிசித்தல்.

‡ சன்மார்க்கம் - ஈண்டு மேலேகூறிவந்த பஞ்ச யெனிய காரியங்களைச் செய்துவரல்.

§ சஞ்சிதம் - கமமால் அதுபவிக்கப்படாது எஞ்சிகிடக்கும் புண்ணியபாவக் கூட்டம்.

¶ ஆகாமியம் - நாம் இப்போதுசெய்யும் இருவினைகள்

0 பிரார்த்தம் - நாம் இப்போது அனுபவிக்கிற நலவினைப்பயன திவினைப் புனைகள்

தொம்பதார்த்த பூதனா ஸிவசொரூபம் மெவ்வாறு தோன்றிய தெனின், அவதீதையும், அதிட்டான சைதன்னியமும், சைதன்னிய கற்பிதமான அபஞ்சேகிருத பூதகாரிய லிங்க சரீரமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனும், சிதாபாச தர்மமான கிஞ்சிக்குத்வ கர்த்ருத்வ போக்தருததுவாதி களுங்கூடி சிவசொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

தற்பதார்த்த பூதனா பரசொரூபம் தோன்றிய தெவ்வாறெ னின், மாயையும், அதிட்டான சைதன்யமும், அதிற் பிரதி பிம்பித்த ஈசுரனும், ஈசுர தர்மமான சர்வஞ்ஞத்வாதி குணங் களுங்கூடி ஈசுர சொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

அசிபதசொரூப மெவ்வாறு தோன்றியதென்னில், கூடஸ் தனேபிரமம், பிரமமே கூடஸ்தனென்னும அயிககியார்தத மாயறிவதே அசிபதசொரூபமாம்.

அருச்சுன! கன்மங்களெல்லாம் புத்திக்கே யென்றும், ஆன்மா நிர்விகாரியென்றுச், புத்திக்குச் சாக்ஷியென்றும் அறிந்து, இவ்வாறு விசாரித்த புத்தியினாலே மனதை நிக்கிரகஞ்செய்து யெவராலுஞ் செயிக்கக்கூடாத இச்சாஸூபமான விரோதியாகிய காமனை செயித்துச் சந்தோஷமாயிருப்பாயாக. 43

கர்மயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 3-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-162.

ஞான யோகம்

அத்யாயவகை: மேற்கூறிவந்த இரண்டாம் அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும், கன்மயோகத்தைச் சாதனமாகவும் ஞான ிட்டையை லக்ஷணமாகவுங்கொண்ட சந்நியாசயோகமெனப்படுவதும் பிரவிருத்தி நிவிர்த்தியென்னும் வேதார்த்தமுடிவுகளடங்கியதுமாகிய இந்தயோகத்தையே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்த சீதைமுற்றிலும் போதிக்க நினைத்தாராகையால் வேதார்த்தத்தை முடிவுசெய்ததாய் நினைத்துக்கொண்டு அதன் வம்சாவளியைக் கூறித்துதிக்கின்றார்.

அருச்சுன! நித்தியத்துவமும், உத்தமமாயதும், அறிவாலறியக்கூடியதும், மோக்ஷ சுகத்துக் கேதுவாயுமிருக்கிற இந்த ஞான யோக மார்க்கத்தைப் பூர்வம் நாம் சூரியனுக்கு உபதேசித்தோம். அநதச் சூரியன் தன்புதல்வனான வைவசுதன் மனுவுக்குபதேசித்தனன். அந்தமனு இக்ஷுவாகு மகாராசனுக் குபதேசித்தனா.

1

இவ்வாறு பரம்பரையாய் விருத்தியாகிவந்த இந்த ஞான யோகத்தைப் பிரம்மரிஷிகளும் இராஜரிஷிகளும் மற்றைய அரசர்களும் தங்கடங்கள் பிதாக்களா உபதேசிக்கப்பெற்று அதுட்டித்து வந்தார்கள். அக்காலத்திற்கும் தற்காலத்திற்கு மிடையில் அநேக ஆயிரவருடங்கள் கழிந்தன. அவ்வளவு காலஞ் சென்றதினாலே ஆன்மகோடிகள் இந்த ஒப்பற்ற யோகத்தைக் கைப்பற்றாது நாளடையில் காமன் என்பவனைப் பின்பற்றி அவனையே குருவாகவுங்கொண்டு அவனிஷ்டமபோற் கூததாடவே, இந்தயோகம் பிரபலப்படாமற் குன்றியது. இனி இந்தயோகம் நின்னாற் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்றே முன்னைய இரண்டத்தியாயங்களினாலுங் கூறினேம். இனி நீ திடப்படுமாறு அந்த ஞானயோகத்தையே கூறிவருவோம கேட்பாயாக.

2

அருச்சுன! இத்தகைய யோகமாகியாததங்களை மெத்தவும் பரிந்து நினக்குபதேசிக்கவந்த தெது கொண்டென்னில், தற்போது நீ நம்முடைய அத்யநதபகதனு யிருப்பதுமன்றித்

தோழமையுடையவனுதான். அப்படி விலாபபோகங்களிற் சிறிதும் விருப்பமற்றவனு யிருப்பதாலும் தேவர்களிடத்திற் காருண்யமும் மோகத்திலிதழையு முடையவனு யிருப்பதாலுமே புராண உத்தம அதியோகசியமாயிருக்கிற இந்த யோகசாதனையை உனக்குச்சாதிக்க முன்வந்தோம். 3

சுவாமின்! தேவரீர் இத்துணைப்பிரியத்துவத்தோடும் ஏளியேனை லாபொருட்டாக யெண்ணிப் பரிந்து பரிந்து விரைந்து விரைந்து தையபுரிந்து அருட்டிறமையை யென்னென்றுகருதியென்னென்று துதிப்பேன்! அருட்கடன் மடைதிறந்த யென் ஆண்டவ! எளியேற் குபதேசித்தமைக்குக் கைம்மா நுகச் சிசுருஷசெய்ய சென்மமீதொன்றும் போராதே! என்செய்வாம்! நிற்க; பிரபோ! இப்போது சொற்பகாலங்களுக்குமுன் வசுதேவர்பாற்றோன்றிய தேவரீர், அளவில் நெடுங்காலமாய் விளங்கி வருகிற ஆதித்தனுக்கு எவ்வாறு உபதேசித்தீர்கள்? இதை யோசிக்குமிடத்து முன்பின் விரோதமாயிருக்கிறதே! 4

அருச்சுன! நீகேட்பது ஒருவாறு சரியே; ஆனாலும், நமக்குமுனக்கும் அநேகசென்மங்கள் கடந்திருக்கின்றன; அந்த ஒவ்வொரு சென்னங்களிலேயும் நடந்தகாரியங்களும் இருந்த ஜீவர்களையும் நாம் மாயாசுவாதீனத்தைக்கொண்டும் * சர்வக்ருத்துவத்தைக்கொண்டு தெரிந்திருக்கிறோம். நீயோ அஞ்ஞான வசத்தையு ஸ்தூலதேகத்தி லபிமானம்வைத்துக் காணப்பட்டவைகளிலெல்லாம் ஆசையுறுஞ்சீவனுயிருப்பதால் யாதொன்று மறியாய்; ஆகவே நாம் பூர்வசென்மத்தி லோதினோமென் றறியக்கடவை. 5

சுவாமின்! தேவரீர் புண்ணியம் பாவம் ஜனனம் மரணமாகிய இவைகள் யாதொன்றுமின்றி யென்றும் உருவமற்றவனு யிருக்கின்றேனென்று முன்னே அதுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள்; யானும் அதைநம்பியேயிருக்கின்றேன். இப்போது சாதாரண சிவர்களைப்போன்று தேவரீருக்கு செனஞ்சிக ளுண்டென்று கூறிவருகிறீர்கள்; இது எவ்வாறுண்டாயிற்று? அருச்சுன! சர்வ லோகாதிக்கியனாயுள்ள நாம்பிறந்து வளர்ந்து பரம்பத மடைந்தோமென்றும், இன்னும் பலகித ளீலாவிநோதங்கள் செய்வித்தோமென்றும் கற்றறிந்த அநேக மேதாவினருக்கும்

* சாவகருத்துவம் - பேரறிவுடைமை

இச்சந்தேகமிருப்பதால் அதுனுண்மை வெளியாகும்பொருட்டு ஏ பார்த்தா? நீ நல்லசமயம் பார்த்தாய்; நல்லது! கேட்பாய்: முன்னேகூறியபடி நான் சன்னமரண புண்ணியபாவங்களின்றி யெப்போதும் * அவ்வியக்தமாயிருப்ப துண்மையே; சற்றும் அதில் சந்தேகம் வேண்டாம்; ஆனால் அவதாரஞ் செய்தது போலத் தோற்றுகிறதேயென்றால், சத்த + சத்துவருபியாகிய நம்முடைய சத்தசகற்பமென்னு மகாமாயை இடைவிடாத ஞானம், வைராக்கியம், எயசு, அஷ்டஜஸ்வரியம், பலமென்கிற வீரியம், லக்ஷ்மீகரமென்னும் ஆறுகுணங்களோடுங்கூடி யுண்டா யிருப்பதுபோலவுஞ் செய்வித்திருக்கிறதேதவிர, நான்யதார்த்த மாய்ப்பிறக்கவேயில்லை. ஆனால் மகா மேதாவிகளெல்லாம் நாம் அவதாரஞ்செய்ததுபோல அநுமானமின்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்களேபென்றால், அஞ்ஞானவசமாய் சன்னமரணங்களுக்குட்பட்டிருக்கிற சீவர்களுக்குமாதிரி நாம் அவதாரஞ் செய்திருக்கிறோமென்றும், சர்வவிநோதங்களும் நடத்துகின்றோமென்றும் உண்மைபோலவேதோற்றிப் பலவிதமாக அவரவர் மனசில் தோன்றியவண்ணம் வசனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; இது நிற்க; சாஸ்திர புராணதிகளிலும் விளங்குகின்றபோது இவ்வாறு கூறலாமோவெனின், அருச்சுன! அதுவும் இச்சீவர்கள் இவ்வாறுகவாவது கடைத்தேறட்டுமென்று சொன்னதேயன்றி யதார்த்தமன்று; ஆனால் இவைகளின் யதார்த்தமானது நம்முடைய மாயையைக்கடந்து நம்மை தரிசித்துள்ள மகான்களுக்கு மட்டுந் தெரியுமேயன்றி மற்றையோர்க்குத் தெரியத்தக்க தல்லவாம்.

6

சுவாமின்! தேவரீர் துஷ்டநிக்ரக, சிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் அநேக அவதாரங்க ளெடுத்துவந்ததாகக் கூறியதுபோல் இனி மானிடர்களுக்குத் தோற்றுமாறு எவ்வெப்போது அவதரிப்பீர்கள்? அருச்சுன! புண்ணியகன்மங்குறைந்து பாவகிருத்தியங்கள் எப்போது விருத்தியாகுமோ அவ்வப்போது ஒவ்வொருபுகத்திலு மவதரிப்போம். இதுநிற்க; சுவாமின்! தர்மங்குறைந்ததனாலும் அதர்மம் விருத்தியடைந்ததாலும் தேவரீர்க்குண்டாயதென்னையோ?

அவ்வியக்தம் - சூக்ஷ்மமானது

சத்துவருபம் - சத்தசுருபினசொருபம்

அருச்சுன ! சர்வான்மாக்களும் நம்முடைய அம்சமானதினாலே அவர்கள் நன்மைநீமையறிந்து நற்கருமங்களைப் பரிந்து சுற்றில் நமது இருவடிக்காளாகுபாறு நம்மாலேற்படுத்தியுள்ள வேதாகமங்களில் விதித்தபிரகாரம் நடவாது அக்கிரமாத்மி கிருத்தியங்களைப்பிரியுந் துட்டபாவிகளைச் சம்ஹரிக்கவும் நான் ஒருவனுள்ளேனென்பதை யுள்ளபடியறிந்து உள்ளன்போடு பத்தி செய்து மனவாக்குக் காயங்களால் புண்ணியகன்மங்களைப்பிரிந்து வருஞ் சத்துவகுண உத்தமர்களைக் காத்தற்பொருட்டும் சமய நேர்ந்தபோது அவதரிப்போமென்க.

8

சிஷ்டபரிபாலனமும் துஷ்ட நிக்ரகமுங் கைக்கொண்ட தேவரீரால் இரக்ஷிக்கப்படுதற்கு யோக்கியமான சன்மார்க்கர்களானோரும், அடிபேற்குக் குருமுர்த்தியா யிருந்தோருமாகிய துரியோதனாதியர்களோடு யான் யுத்தம்புரிதல் யுத்தமல்லவென்றால் தேவரீர் செய்தேதிரவேண்டுமென்கிறீர்கள் ! இன்னுந் தேவரீர்க்கு எப்போதுந் சன்னமேயில்லையென்றும், தேவரீரைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்று முன்னேசொல்லிவந்து இப்போது சற்சனான இரக்ஷிக்கவும் துர்ச்சனான இரக்ஷிக்கவும் அவதரிப்பதாயுங் கூறிவருகிறீர்களே ! இது, சீவர்கண்மாட்டுப் பற்றுண்டாயிருத்தலுக் கேதுவாகுமோ ? அறிவிற்கிறந்த அருச்சுன ! உனக்குக் குருவாயுள்ளார் சாதுசன்மார்க்கிகளென்ற துண்மையே ; அன்னோர் உன்னுடைய சத்துருவொடு மித்திரங்கொண்டு யுத்தம்புரிய சம்பலித்து வந்திருப்பதனாலே நீ அவர்களோடு யுத்தம்புரிதல் உத்தமமேயென்றோம் ; நாம் அவதாரஞ்செய்ததாகவே நீ ஒப்புச்சொண்டால் அப்போதும் துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனமான இவ்விரண்டு காரியங்களையும் லோகோபகாரமாய்ச் செய்கிறதேதவிர நமக்கு அதனால் யாதொரு பிரயோசனமும் சந்தோஷமுங்கிடையாதாம். ஆகவே மேற்கூறிப்போந்தவைகட்கு நம்மைத்தவிர அன்னியமே யில்லாததனாலும், இந்த உலகம் கானல்நீருக்குச் சமமாகத்தோற்றுவதாலும் எட்டுணையும் பற்றுதலுண்டாதற்குக் காரணமேயில்லையாம். மற்றும் மகாசிஷ்டபரிய விளங்குகின்ற நம்முடைய அவதாரங்களும் உலகரக்ஷையை யுத்தேசித்து நம்மாற் செய்யப்படுங் கன்மங்களும் நாம் செய்யவேயில்லையென்றும், நம்முடைய மாயாசத்தியே இவைகளைச் செய்வத்திருக்கிறதென்றும் உண்மைநூலிற்கூறும் உண்மைஞானத்தால் எவன் அறிவானோ அவன் அந்தப்பிறவி

பிலேயே தன் தேகாபிமானத்தைவிட்டு நம் சாயுச்சியபதவியைத் தவறாமலடைவானாயின் நமக்குப்பற்றுதலு முன வாமோ? இல்லையிலை ஒருபோதுமில்லை. 9

தேவரீருடைய உண்மைவடிவத்தைப் பரிபவன் மோக்ஷமடைவதெவ்வாறு? அருச்சுன! விருப்பு வெறுப்பற்று சூரோதம் பயமுதவியவைகளின்றி யெம்மைத்தவிர வேறே யாதொன்றுமில்லையென்று நம்பாலன்புபூண்டு மனவாக்குக் காயங்களால் புண்ணியகன்மங்களைச் செய்துவந்த முனிபுங்கவர்களான அநேகமகான்கள் நம்மனுக்கிரகத்தால் ஆக்மனாநமுற்று சாயுச்சியபதவியை யடைந்திருக்கிறார்கள். சுவாமின்! தேவரீரையுள்ள படி யுபாசிப்பவர் மோக்ஷமும் மற்றையோர் நரகமுமெய்வ ரென்றால் அது ஏன் பக்ஷபாதமாகமாட்டா? கிருபைசெய்க. 10

அருச்சுன! மோக்ஷபேஷைக் கொண்டுள்ள ஒருவன் நம்மையுபாசிப்பானாயின் அவனுக்கந்தபலமும், மற்றும் இந்திராதி தேவர்களை யுத்தேசித்துத் தேவபோகார்த்தம் உபாசித்தால் நாமே அத்தேவர்களால் அந்தரியாமியாயிருந்து அவர்களிச்சித்த தேவபோகங்களை யு மனுபவிக்கக் கிருபைசெய்கின்றோம். ஆகவே யிதனால் பக்ஷபாதம் எவ்வாறுண்டாகும்? அருச்சுன! எவரெவருடைய பிரார்த்தனை யெத்தன்மைத்தோ அவரவர்களும் அததற்குரிய பலன்களை யடைகிறார்களேதவிர, கற்பகவிருக்ஷம்போன்றுள்ள யெமக்கு யார்பாலும் பிஷ்பாத மின்றும். எமக்கு யாவரும் சமமே. நீ நம்மிடம்பக்ஷபாதமுண்டாயிருப்பதாகச்சொல்வது அசம்பாவித வார்த்தையென்க. இதுநிற்க; சுவாமின்! மோக்ஷார்த்தமாகவே யாவரும் ஏன் உபாசிக்கிறார்களில்லை? 11

அருச்சுன! இப்பூவுலகின்கண் வாழாநின்ற சிவர்கள் இயல்பாகவே யநுபவித்துவருகிற அநித்திய வுலகபோகத்தைவிட மோக்ஷத்தி லென்னசுக முண்டாகப்போகிறதென்றும், இந்திராதியரைக்குறித்துக் காமிய கன்மங்களைச் செய்யின் அவர்க்காதி போகங்களைச் சிக்கிரத்திலடையலாமென்றும் எண்ணிக் காமிய கன்மங்களை யேசெய்து அவ்வப்போது அவ்வப்பலையு மனுபவித்துச் சனனமரணத்தையு மடைந்துவருகிறார்கள்; இதற்கு யாமோ காரணன்? நிற்க; சுவாமின்! இவர்களை யிவ்வாறு உபாசிக்கச்செய்யும் ஏவுதற்கருத்தா யாவரென்று பார்க்குமிடத்து ஆண்டுந் தேவரீரென் றேற்படுகின்றதே? 12

அருச்சுன! பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திர ரென்னும் நான்கு வருணத்தவர்களும், அவ்வருணத்தினர்கட்கேற்ற குணங்களும், அவர்கள் கடைத்தேற்ற நேதுவான கன்ம தன்மங்களும், அதனைத்தொரிந்து, நடத்தற் சாதாரமான வேதாகமங்களும் அமைத்துக் கொடுத்தோம். இவ்வகட்டு நாமே கர்த்தாவாகத் தோற்றினும், யாதொன்றும் நாம செய்யவில்லையென்றும், எப்போதும் அகர்த்தாவாகவே ஒரேபடித்தா யிருக்கிறோமென்றும் நீயறிதல் வேண்டும். சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவண்ணம் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய்ச் செய்துவைத்த தேவரீர்க்கு அவைகளா லேற்படக்கூடிய யேற்றக்குறையும் கன்மபந்தங்களுஞ்சாராது யெவ்வாறு அகர்த்தாவாயிருக்கக் கூடும்? இதன்றி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களும் தேவரீரே நடத்திவருகிறதாக வேதங்களிலும் விளம்பியிருக்கின்றதே!

13

அருச்சுன! எல்லாம் நான்செய்வதாகவே வேதங்களிற்கூறினும் அது உபசார வசனமேயன்றி நாம் செய்வதேயில்லை. ஆனால் செய்ததாகவே காணப்படுகிறதே யென்றால், சூரியனது சந்திதானத்திலே உலகமெல்லாம் எப்படி சேஷ்டிக்கின்றனவோ அவ்வாறே நம் சந்திதான மகிமைமையகொண்டு மாயையினாலே இந்த உலகமுதலிய சாவ கிருத்தியங்களும் தோன்றி சேஷ்டிக்கின்றன. இவ்வளவு மாயையாலுண்டாய * சமட்டிபூதங்களும் சூரியசந்திர நகூத்திரங்களும் சீவகோடிகளுக்கெல்லாம் சவுக்கியமாகவும் சமமாகவும் இடங்கொடுத்துச் சீவர்களாலேசெய்து வருகிற நல்வினை தீவினைகளால் யாதொரு விரோத பாவபுண்ணியங்களும் அடையாமலிருக்கும்போது அமமாயைக்கும்† அதிட்டானமாயிருக்கிற நமமை யெவ்வாறு சாரும்? ஆகவே அக்கருமங்களில் எமக்கு யாதொரு விருப்பமுமின்று. இவ்விதமாக நம்மையறிந்தார் யாவரோ அவர்களும் தாங்கள் செய்துவருகிற கன்மங்களாற் பந்தமுறாமல் மோகூதமேயடைந்திருக்கிறார்களென்றால் நமக்குப் பந்தமுண்டென்பது விரதையிலும் விரதையே. 14

அருச்சுன! சர்வகன்மங்களையும் நான் செய்திடினும் செய்யாதவனாயும், ‡ அசங்கனாயு மிருக்கின்றேனே அவ்வாறே பூர்

* சமட்டி - எல்லாம்

† அதிட்டானம் - காரணம்—இதற்கு; சுவாமின்? இதனால் கூறியன போன்று கன்மஞ்செய்தாருளாயின அருளிச்செய்க.

‡ அசங்கன் - ஒன்றினுமொட்டாதவன்

வீகரான சனகாதி முதலிய மகான்களும் கன்மஞ்செய்தே மோக்ஷமடைந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல நீயும் உனக்குரிமையான கன்மங்களையே செய்துவரவேண்டும். ஆனால் ஒருவரைப் பார்த்தொருவர் செய்கிறதுபோலவும், தனக்குத் தோன்றியபடி செய்கிற பாமரரைப்போலவும் செய்தலாகா. யதார்த்தமான நம்மைத் தெரிந்துகொண்டு அதுதானாகவே யனுபவிக்கின்ற மகான்களைத்தேடி அவர்கட்குப் பக்தியூர்வமாகச் செய்யவேண்டிய தொண்டுகளசெய்து அவராற்றெரிந்துகொண்டு கன்மமே செய்தொழுகுவாயாக.

15

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறும் எவ்வளவோ சந்தேகவிபரீதங்கட்கெல்லாம் தக்கசமாதானங் கூறிவநது இப்போது யேதோ ஸ்ரமகாணையடுத்துத் தெரிந்து கன்மஞ்செய்கவென்று கூறுவது தர்மமல்ல! தேவரீரது திருவடித் தாமரையைத்தவிர அடியேற்குக் கதியில்லையாதலால் நம்பியிருக்கின்ற யெனக்கு இந்த கன்மதனம் விவரங்களைத் தேவரீரே அறுக்கிகொடு செய் தல்வேண்டுமென்றுகேட்க, பகவான் சொல்லத் தொடங்குகின்றார்: ஏ அநுமத்துவஃ! கன்மமாவது இது, அகன்மமாவதிது, எக்கன்மத்தைச்செய்யின் பந்தத்தைத்தரும்? மற்றெக்கன்மத்தைச்செய்யின் மோக்ஷந்தருமென்றும் இந்தவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிற விஷயத்தில் மகா வித்வசிரோமணிகளா யுள்ளவர்களுங்கூட விசாரமுஞ் சந்தேகமுங்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் உனக்கு எவ்வித கன்மங்கள் செய்யின் பந்த சம்சாரம் விடுபடுமோ அக்கன்மங்களையேகூறுவேன் கேட்பாய்: சுவாமின்! தேகேநதிரியாதிகளாலே செய்யப்படுவன கன்மமென்றும், அவைகளாலுஞ் செய்யாதொழிவது அகன்மமென்றுஞ் சொல்லாநின்ற அர்த்தத்தில் மகாபண்டிதமணிகளுமயங்கவேண் வேதென்ன?

16

அருச்சுன! நான்கு வருணங்களுக்கும் ஏற்றகருமமின்ன தென்றும், பாவத்துக்குயேதுவான தீயநன்ம மின்னதெனவும், மோக்ஷத்திற்கேதுவான சத்கருமமின்னதென்றும், உரிமையான கன்மஞ்செய்யும்போது தவறுதலுண்டான பாவகன்மங்களின்ன தென்றும், இன்னின்னகன்மங்க ளாகாதென்றும், எத்தனை கன்மங்கள் செய்யினும் அவைகள் கன்மமே யல்லவென்றும் இன்னும் பலவிதமான கன்மங்களின் எல்லையை யெவராலு மறிதலரி

தாம். அவ்வாற்றிவதானால் மிகச் சூட்சுமமாயும் அதியிரகசியமாயு மிருக்குமாகையால் யாவருஞ் சகசமாயறிதல் கூடாவாம். அருச்சுன! இவ்விதகன்மங்களில் உனக்கெவ்வளவு உபயோகமோ அவ்வளவுமுட்டுங் கூறுவோங் கேட்பாய்: 17

அருச்சுன! கன்மமென்றும், விசன்மமென்றும், அகன்மமென்றும் கிரீச்சனகன்மமென்றும் நான்குவகையாற் கூறப்படும். இவற்றுள் கன்மமாவது சுவர்க்கபோகங்களைக் குறித்துக் காமியமாகச் செய்வனவாம். இதற்குப் பயன் சுவர்க்கபோகம். இந்தச் சொர்க்கபோகம் எவ்வளவோ அவ்வளவும் அதுபவித்தவுடன் திரும்பவும் பிறப்புண்டு. விகன்மமாவது, 'தேகியென்னும் ஆன்மா ஒன்றிலுமெட்டாதது, தேகேந்திரியாதிகள் அழிவுள்ளன, இவைகளால் கன்மங்களைச் செய்து பயனை ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்வானேன்' என்று சில விந்யாவாதிகள் கூறித் தத்தம் வருணத்துக்குரிய புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்யாது மனமாதிரி நிதியங்களை யிச்சையானவழியில் செலுத்திவராதின்ற புருஷர்கள் சுகல பாவ கன்மங்களுஞ் செய்தவர்களுண்டு சொல்லப்படும்; இதன்பயன் நரகமும் சனனமரணங்களும் துக்கமுமாம். அகன்மமாவது, கன்மங்களெல்லாம் தேகேந்திரியாதிகளாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும், ஆத்மா ஒன்றிலு மொட்டாததென்றும், அது யாதொருகன்மமுஞ் செய்வதுமல்ல செய்யத்தக்கது மல்லவென்றும், குருமுகமாக நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு மனவாக்குக்காயங்களினாலே அவனவன் வருணத்துக்குரிய நித்தியநைமித்திய பிராயச்சித்தமாகிய உத்தமகன்மங்களைச் செய்து அதனால் விளையும்பயனையும் ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்துவரும் முமுகூஷுக்குச் சித்தசத்திதுவாரா ஞானோதயமாகி மோக்ஷத்தைத் தருதவினாலே இக்கன்மங்களை மோக்ஷரூபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆகையாலிதனை ஒருபோதும் கன்மங்களென்று சொல்லவொண்ணாது. இவ்வகையான கன்மங்கள் எவ்வளவுசெய்யினும் யாதொரு கன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவ்வேயே சொல்லப்படும். இக்கன்மபயன் துக்கநிவர்த்தி, ஆநந்தம், மோக்ஷம் என்னு மிவைகளாம். அருச்சுன! இந்த மோக்ஷரூப கன்மங்களைக்கொண்டு சீவன்முத்தியைப்பெற்று * ஆருடராயிருக்கும் மகாபுருஷன் மோக்ஷரூபமான கன்மங்களைச் செய்யினும் செய்யாவிடினும் யாதொரு பிரயோசனமும் பாதகமுமில்லையென்க. பிராரத்.

* ஆருடன் - ஆத்மதரிசனஞ்செய்த ஞானி.

தானுகுணமா யெந்தவேளையி லென்னபோகங்கள் வலுவில்வரு
மோ அவைகளிலிச்சையுந் துவேஷமுமின்றிச் (சூரியன் எல்லா
ரசங்களையுங் கிரகத்தாலும் எவ்வாறு ஒன்றிலும் பற்றாமலிருக்
குமோ அவ்வாறே) சமமாகக்கொண்டனாபவன்பன். இவனையே
யோகியென்றும் கிருதகிருத்தியென்றும் பண்டிதனென்றுஞ்
சொல்லப்படு. சுவர்க்கநரக மோக்ஷமென்னு மிவைகளைத் தரா
நின்ற திரிவிதகன்மங்கள் செய்தானேனும் செய்தவனல்லவென்
றேசொல்லுவன். இம்மகாபுருஷனையே மோக்ஷருமியென்றுஞ்
சொல்லப்படும். இத்தகையமகாபுருஷனுக்கு விதிவிலக்கும் கன்
மமுமில்லையென்று சொல்லிவருகிற அர்த்தத்தைத் தெரிந்து
கொள்ளாமல், தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும்
எண்ணியிருக்கிற பாமரனும் இவ்வாறுநடப்பானேல் சகலபாவங்
களுக்கும் சாவநரகங்களுக்கும் பாத்தியஸ்தனாவனென் றறிவா
யாக. கருத்திற்கொண்டேன். சுவாமின்! விதிவிலக்கென்பதும்
கன்மமும் ஆருடனுக்கு ஏன் இல்லையென்கிறீர்கள்? 18

அருச்சுன! சர்வகன்மங்களையும் காமியசங்கற்பமில்லாமல்
ஞானாக்கினியினால் தகிக்கச்செய்து ஏகாந்தசித்தத்தோடுங் கூடி
னவனாயிருக்கிறவன் யெவனோ அவனுக்கு அவனேதவிர அன்
னியமொன்றுமில்லை யாதலாலும், மற்றும் இந்தப்பதார்த்தம்
நல்லது இந்தப்பதார்த்தம் தீயதென்றுசொல்ல நியாயமில்லாத
தாலும் அவனையே மகாவிவேகிகளால் மகாபண்டிதன் என்று
கொண்டாடப்படும். 19

இன்னமும், தன்னால் செய்யப்படுகிற கன்மங்களின் பயனை
விருப்பாது சொருபநந்தத்திலே திருப்தியுள்ளவனாய் வேறொன்
றையும் விருமபாதிருப்பவன் எவனோ அவன் கன்மங்களைத்
தும் செய்தானேனும் உள்ளபடிசெய்தவனல்ல; என்னெனில்,
எந்தபதார்த்தமாயிலும் தனக்கன்னியமா யில்லையென்று நன்
றாய்த்தெரிந்ததனால் அதிலாசையற்றவனாயும் ஸ்திரபுத்தி யுள்
ளவனாயும் சர்வசங்க பரித்தியாகியுமான அந்தமகாபுருஷன் சரீர
சம்மரக்ஷணையைக் குறித்தாவது சாதிக்கேற்ற கன்மங்களையோ
அல்லது அவனது தேகபிராரத்தானுகுணமாக வேறு எவ்வித
கன்மங்களையோ செய்தானேனும் பாவமெய்தப் பெறுமென்
றறிக. 20

† மகாபண்டிதன் - ஈணமு சாவசங்க பரிதூஷாரெய (அநாவது சந்தியா
சியை) யென்க.

இன்னும் விருப்புவெறுப்பில்லாதவனாய் மனமாதிரி யிந்திரியங்களைத் தன்வசமதாக்கிக்கொண்டு தன்முன் தோன்றியவைகளில் மமதையற்றவனாயிருக்கிற மகாபுருஷன் கேவலமான சரீரசம்ரக்ஷணக்காகச் செய்யப்பட்டதான கன்மங்களினாலே பாவமடையானென்றறிக. 21

மற்றுந் தனக்கியல்பாய்க்கிடைத்தமட்டில்திருப்தியடைந்து சுகதுக்க சீதோஷ்ணாதிகளைச் சமத்துவமாகப் பாவனைசெய்து யெவரிடத்தும் விரோதங் கொள்ளாது லாபலோபங்களையும் இயல்பாயெய்தப்பெறும் விஷயங்களையும் சமத்துவமாய்ப் பார்ப்பவன் தேகசம்பந்தமான கன்மங்கள்செய்தாலும் † பந்தமெய்தா எனென்றறிக. கருத்திற்கொண்டேன்; சுவாமின்! மேற்கூறிய மகாபுருஷன் பந்தமெய்தாமைக்குக்காரணம் யாதோ? 22

அருச்சுன! தன்னாற்செய்யாநின்ற யாதொரு கன்மப்பிரதி பிரயோசனத்திலும் இச்சையின்றியும், காமக்குரோத லோபமோக மதமாற்சரியமென்கிற தோஷங்களும்ற்று ஞானத்தால் ஒருமையுற்ற உத்தமஞானியாற் செய்யாநின்ற கன்மங்களும் அக்கன்மங்களின்போகமும் சொரூபத்திலேயே லயமாகுமே யன்றிப் பந்தத்தனையைத் தந்திடாதென்றறிக. கருத்திற்கொண்டேன்; சுவாமின்! சொரூபத்திலே லயமாகக்கூடிய கருமங்களெவைகள்? அவைகளை யெவ்வாறு செய்யப்படும்? 23

அருச்சுன! அநித்தியமாகக் காணப்படுகின்ற இந்தவுலகத்தைச் சத்தியமென்றும், இதில் தேகத்தையே தானென்றபிரமணத்திராநின்ற புருஷனுக்குமோக்ஷாபேக்ஷையிருக்குமாயின் நிஷ்காமகருமங்கள்செய்து அதனாலே மோக்ஷமெய்தக்கூடுமென்றுங் கூறியேமல்லவா? இனி அக்கன்மங்களே பிரமசொரூபமென்றும், அவ்வாறு சங்கற்பித்தே மகாபுருஷர்களாலே † எக்கியஞ் செய்யப்படுமென்கிற விவரத்தையுங்கூறாதும்: அருச்சுன! எக்கியாதிசுருக் கேதுவானபதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள பாதிரங்களும் பிரமசொரூபமே. அன்றியப்பாதிரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களும் பிரமசொரூபமேயாம்! எக்கியாக்கினியும் பிரமசொரூபம்; எக்கியஞ்செய்கிற தன்னையும் பிரமசொரூபமாகவேயெண்ணிச் செய்வார்கள். இவ்வாறு செய்யாநின்ற மகோத்

† பந்தம் - வினைப்பயனாகியகட்டு.

† எக்கியம் - தேவபிரீதியான ஓமம்.

தங்கள் பிரமசொருபர்களைன்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டோ? இதையே ஞானயெக்கியமென்றும் மகாசிரேஷ்ட எக்கியமென்றுக்கூறுவார்கள்.

24

‘ஓம்சாதனங்களும்பிரம்’ மென்பதெவ்வாறெனின், அவைபிரம் மத்துக்குரிய சததுடையவைகளாயிருக்கின்றன. பகவான் ஒருவரே சுவதந் திரமுள்ளவர், மற்றவைகள் யாவும் அவருக்கடங்கினவை, என்கிற இந்த ஞானமுள்ளவனே ஞானத்தில் நிலையுற்றமனமுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவன். பிரம்மத்தையறிந்தவன் எக்கியமுதலாகிய ஓம்ங்கள்செய்யும் விதமும் அதற்குச் சாதனங்களும் பிரம்மத்தையன்றி வேறல்லவென்று காண்கிறான்; எவ்வாறெனின், முத்துச்சிப்பியினிடத்துவெள்ளியில்லாததுபோல, அவற்றிற்குப் பிரம்மத்தையன்றி வேறுசொருப மில்லையென்று காண்கின்றான். வெள்ளியாகத் தொற்றாது முத்துச் சிப்பியேயன்றி வேறன்று. ஓம்ஞ்செய்யுவிதமென்றும் ஓம்சாதனமென்றும் மற்றுசனங்கள் எவைகளை நினைக்கிறார்களோ அவைகள் யாவும் பிரம்ம சொருபத்தையறிந்தவனுக்குப் பிரம்மமேயாகுமென்று இது ஞான்றுணியப்பட்டது.

அருச்சுன! ஓப்புயர்வில்லாத யிப்பிரமயெக்கியத்தை யாவரும் ஏன்செய்கிறார்களில்லையென்றால், தன்னைத்தவிர அன்னிய மில்லையெனக் கண்டவர்களும், நித்யானந்தத்தையே யறுபாலனமாகக்கொண்டவர்களும் பரோபகாரமாக இந்த எக்கியஞ்செய்வார்களேதவிர ஏனைய அந்தக்கரண சுத்தியில்லாதவர்களாற் செய்யத்தக்கதல்லவாம். ஆயின், அந்தக்கரண சுத்தமில்லாத யாவரும் எவ்வாறு கரையேறுவார்களெனின், சித்தசுத்தியின் பொருட்டு அவரவர்களது பக்குவாதிகாரத்துக்குத்தக்கயெக்கியங்கள் வேதத்திலே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிற் சிரேட்டமான ஞானயெக்கியம் சித்திப்பதற்குச் சாதனமாகவு முக்கியமாகவுமுள்ள 12-எக்கியங்களை யிண்டுஹுவோங் கேட்பாய்: தனஞ்சயா! தேவேந்திராதியர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாமாறு சிலகன்மயோகிகள் காமியமின்றிச் செய்யாவின்ற எக்கியங்களிலேயுண்டான அக்கினியில் திரிசியவிஷயங்களை யோமஞ்செய்வார்கள். மற்றஞ்சில ஞானியர் எந்தக்காரியங்களையும் காமியமின்றிச் செய்துகொண்டு பிரமசொருபமே விளங்குகிறதென்றும் நிச்சயத்தினாலே மீண்டுந் தோன்றும் விஷயங்களைச் சொருபத்திலேயே ஐக்கியஞ்செய்யித்து வளராநின்ற நிச்சய

மான ஞானாக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னுஞ்சிலர் திரிகரணங்களினாலே நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்து கொண்டு சிரவண மனன நிதித்தியாசனமென்னு மிவைகளை யெப்போதுஞ் செய்துவருதலினாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். பின்னுஞ்சிலர் துறவ ராசிரமத்தையுடையவர்களாய் போசனகாலந்தவிரச் சதாசமாதியிலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள். மற்றும் * நயிட்டிகப்பிரமசாரிகள் † சுரோத் திராதி யிந்திரியங்களை நிக்ரகஞ்செய்து அதனாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னுஞ்சில இல்லறமார்க்கத்தார் நல்லதுதீயது என்னும் சப்தாதி விஷயங்கள் யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில் ஈசுரார்ப்பணமாக ஓமஞ்செய்வார்கள்.

25, 26

இங்கே பிரமசரிய விதியாவது தரிசனம், பரிசனம், கேளி, கீர்த்தனம், குய்யபாஷாணம், சங்கற்பம், அத்தியாவசாயம், கிரியாவிர்த்ததியென்கிற யெண்வகையிலும் பிராசையாயிருப்பதே பிரமசரியத்துவமென்னப்படும். இவைகளுள் தரிசனமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாகப் பார்த்தலாம். பரிசனமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாகத் தீண்டுவதாம். கேளியாவது ஒருஸ்திரீயோடு ஆசையாகச் சரசமாய் விளையாடுவதாம். கீர்த்தனமாவது ஒருஸ்திரீயை அப்படிப்பட்டவளிப்படிப் பட்டவனென்று ஆசையால் வர்ணத்தலாம். குய்யபாஷாணமாவது ஒருஸ்திரீயோடு ஆசையாய் ஏகாதத்தில் வசனிக்கிறதாம். சங்கற்பமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாய் மனதில் நினைத்தலாம். அத்தியாவசாயமாவது ஒருஸ்திரீயைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசையாய் முனசில் தீர்மானித்தலாம். கிரியாவிர்த்ததியாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாற்கூடியனுபவித்தலாம். ஆக இவ்வெண்வகை விஷயங்களும் பிரமசரிய ஆசிரமத்தன் காக்கவேண்டுமென்றபடியாயிற்று.

சிலதியானநிஷ்டர்கள், இந்திரியங்கள், பஞ்சப்பிராணன் இவைகளை விடற்றப்படுங் கன்மங்களெல்லாம் வெறுக்கும் போது அதனாலேற்படும் நிச்சயமாகிய ஞானாக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். பஞ்சப்பிராணன், பிராணாதிபஞ்சம், அதாவது, பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், என்பவைகள்.

27

* நயிட்டிகப்பிரமசாரியாவான - பிரமசரியவீதிதவருது நிற்பவன்.

† சுரோத்திரம் - காது.

சில கிரகஸ்தர்கள், 'நாம் தானஞ் செய்தோமென்றும், இன்னவர் ஏற்றனரென்றும் தனக்குள் யாதொரு அபிமானமுமின்றி எல்லாம் கடவுளாலேயே நடந்துவருகிறதென்று' அபிமானமில்லாத காரியங்களினாலுண்டாகும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். வேறுசிலர், தவமென்று கூறப்படும். * கிருச்சிரம் † சாந்திராயணம் இவைமுதலான விரதமனுட்டித்தல், புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தல் இவைகளாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர் அஷ்டாங்கயோகத்தினாலுண்டாகும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர் பிராணன் அபாணன் முதலியவைகளை அசபாமந்திரரூபமாக மகாவாக்கிய அர்த்தத்தினாலே ஐக்கியமான ‡ உச்சவாச நிச்சவாசரூபமா யெப்போதும் அதுசந்தானஞ்செய்வதாலேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர், வேதாகமாதிகளைக் குருமுகமாக எப்போதும் பாராயணஞ்செய்வதாலேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர், வேதோபநிடத இதிகாசாதிகளையெல்லாம் கற்றுணர்ந்து அவைகளின் பொருளை விசாரித்தறிவதாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள், சிலர், மேற்கூறிய விசாரணையாலுண்டான யாதொருபயனையுபிச்சியது ஈசுரப்பிரீதியாகவே யெப்போதும் பிறர்க்கோதி வருவதாலேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். அட்டாங்கயோகம். இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் எண்வகையாம்.

28

அசபாமந்திரம். அசபாகாயத்திரி, மந்திரங்களுள் விசேடித்தது.

அது ஹம்சம் ஸோஹம் என்னும் இருவகைத்தாய் விளங்கும். அசபா காயத்திரி யெனினும், அசபை யெனினும், சீவமந்திரம் எனினும், அங்குச மந்திரம் எனினும் பொருள்தும். இது முதலிற் சிவபெருமானிடத்தினின்று நந்திதேவ

* கிருச்சிரம்—அதாவது சாந்தபனவிரதம். இது பஞ்சாயிரத்ததோடு ஆறு தினமுண்டு எழாம்நாளொசிப்பது.

† சாந்திராயணம்—இது ஓர் அரியவிரதம். - அதாவது; (பெளரணைதொடங்கி அமாவாசைவரையில் ஒவ்வொருபிடிபனவை குறைத்தும், அமாவாசைதொடங்கி ஒவ்வொருபிடியன்னம் அதிகமாகப்படுத்தும் அதுட்டிக்கும் விசேஷவிரதமென்பார்.

‡ உச்சவாச நிச்சவாசம் சுவாசம்விடுதலும் பத்தனஞ் செய்தலும்.

ரும், அவரிடத்தினின்றும் பிரமதேவரும், அவரிடத்தினின்று சுக்கிரனும், அவரிடமிருந்து கயமுனிவரும், அவர் பால் வியாழப்புத்தேளும்பெற்றுப் பூமியிற்பரந்தத: இதனை அன்புடன் செபிக்கின் 'இறந்தவர் துயிலினின்றும் எழுவார் போல் எழுந்திருப்பர்' அன்றி நினைந்தலெலாங் கைகூடும். மூத்தியுஞ் சித்திற்கும். இதற்கு அதிதேவதை விவபெருமான். தேவதை, விநாயகக் கடவுளாகிய பரமாங்குசனே. பீசம் - ஹம் சத்தி - சுவாகா என்பதாம். கீலகம்-லோகம் ஆகும். கரநியாசஞ்செய்து, உரிய பில்லவத்தால் அங்கநியாசஞ்செய்து அருளுதைய காலத்திற் செபிக்கத் தொடங்கி அஸ்சமயனத்திற்குள் இருபதினாயிரத்து அறுநூறு உருச் செபிக்க சணபதிக்கு 600-பிரமற்கும் விட்டுணுவக்கும் அவ்ளவே. உமாபதிக்கு 6000-சிவான்மாவிற்கு 1000-பரமான் மாவிற்கு-1000- ஞானசிவருக்கு-1000-ஆக "அசபா காயத்திரி மந்திரசெபம் நிலேத்யாமி" என்று செபிக்க. இதனை மேளனமாகவேயிருந்து செபிக்க. "உன்னமவன்னு கரை மந்திரம்" என்று வில்லிபுத்தூர் பாரதத்தில் கூறினாரென்க.

சிலர், பிரானன், அபானன் என்பனவற்றை * ரேசக † பூரக ‡ கும்பகங்களாலே ஐக்கியஞ் செய்வதாலேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயாதிகளை ஓமஞ்செய்வார்கள். 29

சிலர், நடோதும் உண்ணும் உணவினைக்குறைத்தும், அது பவாதி விஷயங்களி லிற்சையையொடுக்கியும், அரைப்பங்கு அன்னம் கால்பங்குஜலம் கால்பங்கு வாயுசஞ்சாரத்துக்குமாகத் திட்டஞ்செய்துகொண்டு அதுட்டிப்பதாலேற்படும் நிஷ்டையாகிய அக்கினியில் விஷயாதிகளை ஓமஞ்செய்வார்கள். 30

அருச்சுன! மேலேகூறிய இவர்களெல்லாம் எக்கியங்களை யறிந்தவர்களேயாவர். இன்னோர் நினமும் புசிக்கும் எக்கிய அன்னசேடம் தேவாயிரத்ததை நிகர்க்குமென்க. இன்னுமிவர் கட்டுரிய பாவங்களியாவுந்துலைந்து ஞானவந்தர்களாய் † அபூர்வமாயுள்ள பரப்பிரம்மசொருபத்தையே யடைவார்கள். இவைகளிலொன்றையேனு மனுட்டித்துக் கரையேறாமல் பாவமயமாகிய அன்னத்தைப்புசித்து கேவலவிஷயானு பவத்திலேயே

* ரேசகம் - சுவாசவிடுகை.

† பூரகம் - சுவாசத்தை உட்பூரித்தல்.

‡ கும்பகம் - பூரித்தவாயுவை உள்ளேநிறுத்துதல்.

§ அபூர்வம் - அநாத்.

தங்கள் காலமெல்லாங்கழித்து வாழ்நாளை வீணாக்கும் பெரும் பாவிகளுக்கு இம்மையிலேயே துலையாத துக்கசொருபிகளாய் விடுவார்களானால் மறுமையி லின்பமெவ்வாறு பெறுவர்! 31

அருச்சுன! இவ்வாறாக வேதங்களில் அநேக எக்கியங்களைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளையாவும் மிக்கபிரயாசையுடன் கூடினதாகவும் நிர்மலசித்தார்த்தமாகவு முடியுமேயன்றி இப்போதுகூறிய ஞான எக்கியத்திற்குச் சமமாகாதென்க. அது கொண்டே பிரியாசையின்றி யனுட்டித்தற்கு மிகச்சலபசாத்தியமாயுள்ள இந்த ஞான எக்கியத்தை மோகூர்த்தமாக நாம் உனக்குக் கூறினோம். முற்கூறிய எக்கியங்களையாவும் மனவாக்குக் காயங்களாற் செய்யத்தக்கனவேயன்றி ஆன்மாவுக்குப்பயன்படாதென்று நீ அறிவாயானால் முத்தனேயாவாய். 32

சர்வதன்மங்களுக்கும் ஞானமே ஆசாரமா யிருப்பதுபற்றியும், அந்த ஞானத்தின்பொருட்டே எல்லாக்கன்மங்களும்கூட செய்ப்படுகிறதாயினாலும் முன்னேகூறிய எக்கியங்களைவிட மேன்மையது ஞானஎக்கியமேயாகும். சுவாமின்! அத்தகைய ஞானம் எத்தகைய முயற்சியாற் கிடைக்கப்பெறும்? 33

அருச்சுன! நீ இயல்பாகச் சாதன சதுஷ்டயங்களைப் பெற்றவனாய், பிரமவித்யாபாரங்கதராளாயுள்ள மகாஜ்ஞானிகுச்சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ‘சுவாமின்! சம்சாரசாகரத்திலே கரை தெரியாமல் முழுகிக்கிடக்கும் அடியேனைத் தேவரீர் கிருபை கூர்ந்து இரகுகித்தருளல் வேண்டு’ மென்று மிகவணக்கமாய்ப்

† சாதனசதுஷ்டயமாவது, நித்தியாநித்தியவஸ்துவவேகம், இசுவத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிஷ்டக்கசம்பத்தி, முமுகூஷுத்துவம் என்காங்குவகைப்படும். இதில் நித்தியாநித்திய வஸ்துவவேகமாவது, பிரமமே நித்திபுமென்றும், பஞ்சபூத பௌதிகமுதலிய செகத்தெல்லாம் அநித்தியமென்றும் ஞானமுகூர்த்தமாயறிதல்.

இசுவத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது, இம்மையில் அநித்தியமான சற்சந்தனவனிதாதி விஷயபோகங்களிடத்திலும், பாலோசுத்தி லடையக்கூடிய அநித்தியமான ரம்பாசம்போக அமிர்தாதிகளிடத்திலும் வாந்திசெய்த ஆகாரம், மலம், மூத்திராதிகளைப்போல ஆசையல்லாமல் வெறுத்து எக்பியக்ஞாநூந்த நித்திய நிர்மலமான பரப்ரம்மத்தினிடத்தே பதிந்த பக்தியோடிருத்தலாம்.

சமாதி ஷ்டக சம்பத்தியாவது, சமை, தமை, உபாதி, திதீகை, சமாதி, சிரத்தையென்னு மறுவகையையும் சாதித்திருத்தலாம்.

முமுகூஷுத்துவமாவது, மோகூத்தையறிந்து அடையவேண்டுமென்கிற அநிதிவிரமாயி மனதுடனே கூடியிருத்தலாம்.

பிரார்த்தித்து அவர்கட்குச் சமயம்நேர்த்துழி தொண்டுசெய்து
கொண்டுவந்தால் நாளடைவில் உன்நன்னடக்கையையும் பக்குவத்
தையுமறிந்து உன்விஷயத்தில் கிருபையுண்டாகி அவர்களது
சுவாதுபூதியாய் † அபரோகூஞானத்தை யுனக்கெடுத்துபதேசிப்
பார்கள். சுவாமின்! அவ்வாறாகிய அரியபெரிய உபதேசவுண்
மையையும் அதனாலெய்தும் பயனையும் தேவரீரே அதுக்கிரகஞ்
செய்தருளப் பிரார்த்திக்கிறேன். 34

மகாபுருஷ! கேட்பாய்: சர்வான்மகோடிகளும் பரமாத்மா
வாகிய யெண்ணத்தவிர வேறல்லவென்றும், அவ்வாறாகிய என்னை
உன்னுடைய லக்ஷியார்த்தத்தைத்தவிர வேறில்லை யென்றும்
நீயெதனற் தெரிந்துகொள்வையோ அதனையே ஞானமென்று
சொல்லப்படும். அந்தஞானம் உனக்கு லபிக்குமானால், 'பந்
துக்களெல்லாம் இப்போது மடிந்துபோவார்களே' என்று துக்
கப்படுவதுபோல ஒருபோதுந் துக்கப்படமாட்டாய். அன்றி
அவ்வாறு துக்கப்படு மித்தையென்றே தெரியவரும். அதனால்
நீயாதுசெய்யினும் நீசெய்யாததாகவேதெரியவரும். ஆகையால்
அந்தஞானத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அப்பியாசஞ் செய்வா
யானால் இந்தசென்மத்திலேயே மோகும்பெறுவாய். 35

அந்தஞானத்தின் பெருமையும் அதனாலெய்தும் பயனையும்
இன்னமுஞ் சொல்லக்கேட்பாய்: நீபாவங்களைச் செய்தவனைக்
காட்டிலு மகாபாவியாயினும் அப்பாவஞ் பமாகிய சமுத்திரத்தை
ஞானமெனுந்தெப்பத்தினால் மிக எளிதாய்க்கடப்பாய்; அது எவ்
வாறெனில், சொப்பனத்திற்கண்ட பாவபுண்ணியங்களெல்லாம்
விழித்தவுடன் எப்படி இல்லாமற்போகுமோ அவ்வாறேயென்று
நீயறிந்து கொள்வாயாக. சுவாமின்! பாவவிமோசனத்துக்கு
ஏது இந்தஞானத்தைத்தவிர வேறுவித உபாயங்களில்லையா? 36

அருச்சுன! அக்கினியானது தான்பற்றிய விறகைத் தக
னஞ்செய்து எவ்வாறு சூன்யப்படுத்துமோ அதேபோல ஞானக்
கினியானது யாரைப்பற்றியுள்ளதோ அவனுடைய பிரார்த்த
கன்மத்தைநிறுத்திச் சஞ்சித ஆகாமிய கன்மங்களை யெல்லாந்
தகித்துச் சுத்தஞானோதையமாகப் பெறுவான். ஆகவே யிந்த
ஞானத்தைவிட மற்றியாதும் பரிகரியாதென்க. சுவாமின்!

† அபரோகூஞானம் - பிரம்மசைதன்னிய தரிசனம்.

தேவரீர் கூறியவாறாயின் ஏன் அனைவரும் இந்த ஞானத்தை அப்பியாசிப்பதில்லை?

37

அருச்சுன! பந்தமென்கிற சம்சாரமாகிய கடலைத்தாண்டி ஞானமாகிற கரையேறத்தகுந்த மரக்கலம் இந்த ஞானமேயாம். இதற்குச் சமத்துவம் வேறென்றுமில்லை. ஆகையால் இந்த ஒப் பற்ற ஞானத்தோணியை, விருப்பு வெறுப்பற்று ஈசாராப்பண மாகக் கன்மயோகங்களைச் செய்து அதன் பலப்ராப்தமாகக்கொள் ளலாமென்றறிவாயாக. இவ்வாறு பற்றறச்செய்யும் நற்றவர்க் கன்றி மற்றவர்க்கெவ்வளவு செய்யக்கூடும்? கூடாமைபற்றியே யென்றறிக.

38

பின்னும், ஞானபேகைகொண்ட ஒருவன் எவ்வாறு இந்த ஞானப்பொருளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சந்திரந வையடைந்து அவரது கருணைக்குரிய பணியைப்பூரித்து அவர் பால் சந்தேகவிபரீதமறக் கற்றுத்தெளிந்து அத்தெளிவினாலே சிரத்தாபத்தியோடு பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து இடையறா மல் ஞானமார்க்கத்திலேயே தன்புத்தியைச்செலுத்தி மற்றொரு ஞானாப்பியாசியின் கூட்டுறவைத்தவிர மற்றெவர்பாலும் பற்றுத லொழித்து வரவேண்டும். அவ்வாறுசெய்யின் நாளடைவில் அப் பியாசஞ்செய்த ஞானமானது பூர்த்தியடைந்து சீக்கிரத்தில் முத்திசித்திக்கச்செய்யும். இவ்வாறின்றிச் சோம்பேறியாயும் அபுத்திபூர்வமாயுமுள்ள ஏனையோர்களுக்கு ஞானமெவ்வாறு சித்திப்பதாகும்? இதற்குச்சான்றாக.

39

திருழலர் திருமந்திரம்.

மன வாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூனும்
மன வாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்னு
மன வாக்குக் கெட்டவர் வாநனை தன்னுற்
றனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே.
வாசிய மூசியும் பேசி வகையினுற்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனிலை
ஆசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபின்
ஈச னிருந்த விடமெளி தாமே.

ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினு மாசை யறுமின்கள்
ஆசை யடப்பட வாய்வருந் துன்பங்க
ஆசை விடவிட வானந்த மாமே.

சீவஞானவள்ளலார்.

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேயந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீங்கினான்
ஆசையா ன்நாசுர னாவி போக்கினான்
ஆசையால் வாலியு மழிந்து போயினான்.

பூசையால் விரத்தனனாற் புண்ணிய தீர்த்தத்தன்னா
லாகத் தருமத்தன்னா ளளவறு வேன்விதன்னாற்
பாசபத் தங்கன்பொன்றா புரிடை நம்போல்வந்த
தேசிக னருளுஞான தீக்கையாற் பொன்றுமன்றே.
ஊனத்தைத் தவிரப்பாவக் குழாங்களை நாசஞ்செய்யு
ஞ்ஞன்மவே நிலையிந்த ஞானம்போ னலனென்றில்லை
ஞானசா தகத்தையன்றி நவையுறு குடும்பம்போக்கு
ஞானசா தனம்பேறில்லை நன்னெறி யறிமாணக்கா.
சுத்தியமு நோன்புத் தவமு மிளஞ்சொல்லு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி—மத்திரமாய்
மைதானமுஞ் சோறுமாய் மாயுமளவும் புசிக்குங்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி.

அருச்சுன ! மேற்கூறிவந்த ஞானம் சித்தியாமைக்குக் கார
ணம் பல்புள. இங்கே அவைகளையும் யெடுத்துக் கூறுவோம்
கேட்பாய் : மேலேகூறியவாறு சிறிதேனும் விசாரணைசெய்யாது
தேகயோஷணையிலேயே புத்தியைச்செலுத்தி உலகாநுபவமே
சதமெனவெண்ணிக் கண்டனவெல்லாங் கொண்டனுபவிக்கு
மிச்சையே மிச்சமாக்கொண்ட அவிவேகத்தினாலும், நல்லுரை
யல்லது சொல்லுதலில்லா உத்தம புத்தியுள்ள வுயர்ந்தோரிடத்
துங் கட்டவுளிடத்தும் உள்ளும் புறமுமெத்த பத்தியில்லாமை
யாலும், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணங்களையும் தன்
வசஞ்செய்ய ஆற்றலற்று அதன்வசப்படுவதினாலும், எந்தவிஷ
யத்தினாலும் சந்தேகம்பிறந்து ஒன்றினுமொன்றாத மந்தமதியி
னாலும், எதேச்சையாகத் தன் காதிற்கெட்டிய வோர் நல்லிஷ
யத்தைநிக் கவனியாத பாமரத் தன்மையாலும், எவரேனு
மிதோபவசமாக ஏகதேசத்திற் கூறுவாராயினும் நமக்கும்
ஞானத்திற்கு வெகுதூரமென்று வெகுதூரம் போவதாலும்,
ஞானத்தைவிட மாகுயாவது, இவைகளை யார்கண்டது ? இவைக
ளெல்லாம் தவிர்த்ததண்டிகளுடைய சொற்கட்டேயென்று
மிகுந்த நம்புபவன் புத்தியினாலும், குடும்பிக்கேன்
ஞானத்தைவிட மாகுயாவது, இவைகளை யார்கண்டது ? இவைக

ஞானமெய்தப்பெறுது அஞ்ஞானத்துக்கடைக்கலமாகின்றார்கள். ஆகவே இன்னோரெல்லாம் இகபர சுகபீனர்களா யிவர்களைச் சேர்ந்துள்ள மற்றையோர்களுக்கெட்டு முடிவில் தீயநாகத்தாழ் வதே திண்ணமென் றெண்ணுவாயாக. 40

அருச்சுன! எம்மாலுனக்கு முன்னேகூறியதான சாங்கியம், கன்மம் என்னு மிருவித யோகத்தைப்பற்றியும் இங்கே சிறிது சுருக்கிக்கூறுவாம். கேட்பாய்: பகவத் சிரேஷ்டனான என்னிடத்திற் சர்வகன்ம பலனையுஞ் சமர்ப்பித்து அதனால் ஞானப்பேற்றைக்கைக்கொண்டு சர்வசந்தேகங்களையும் * பரித்தி யாகஞ்செய்து தேகாபிமானமும்விட்டுத் † தானதுவானமகான்க ளாவார் யாதாமொரு கன்மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதேயில்லை. ஏகதேசம் உலகோபகாரமாகக் கன்மஞ் செய்தார்களாயினும் அக்கன்மத்தால் பந்தம் விளையாவாம். 41

சிவஞானவானஸலார்.

அரியணையிலிருந்து லகவர சாக்ஷிபுரிந்தாலுமங்கையேறறுத் தெருவுதொறுத்திரிந்திருந்து தின்றாலுமிளம்பருவத்தெரிவையாரைப் பிரியாமலிருந்தாலும்பிரிந்து தவம்புரிந்தாலும்பேசுற்றெல்லாம் விரிசீவன்முத்தனுக்கிங்குடம்பாடேயன்றியொன்றும்விரோதமின்றே

அருச்சுன! உன்னிடமின்னமுஞ் சொருபரிச்சயம் பிற வாமையால் உனக்குளோற்பட்டுள்ள அஞ்ஞான சந்தேகத்தை இதுகாறு மென்னுலெடுத்துக்கூறிய ஞானமென்னும் வாளால் வீசி கன்மயோகமாகிய உன் சென்மபுத்தத்தைச்செய்ய விரைவி லெழுந்திருப்பாயாக. 42

ஞானயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 4-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-204.

* பரித்தியாகம் - விட்டுவிடல்.

† தானதுவாதல் - தான்என்கிற சீவான்மா அதுஎன்கிற பரமாத்ம தன்மை யுறல். மேற்கூறிப்போந்தமைக்குச் சான்றாகக்கூறியதுங்காண்க.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் சந்நியாச யோகம்.

அவதாரிகை, ‘அஞ்ஞானத்தி லேற்பட்ட சந்தேக விபரீதத்தை ஞானமெனும் வாளினால் மாய்த்தல் வேண்டும் என்னும் அபிப்பிராயத்தைநோக்க, எந்தக்கன்மமுஞ்செய்யவேண்டிய அவசரமில்லையே; அவ்வாறாயின் ஈண்டும் போர்புரிய மீண்டுநூண்மெவதென்றோ’ வென்னும் ஐயப்பாட்டினை மெய்யகங்கொண்ட அருச்சுனன் வினவுகின்றான் :

சுவாமின்! முன்னே கன்மஞ்செய்ய வேண்டு மென்று சாதித்தீர்கள்; பின்னே அதுகூடாதென் றுபதேசத்தீர்கள்; இவ்வாறு உபதேச கர்த்தாவே சந்தேக விபரீதக்குழியில் தள்ளின், யான் ஒன்றை நிச்சயிப்பதெங்ஙனம்? ஆகலின் செய்தல் விசித்தலென்னு மிரண்டினில் உறுதியான வொன்றை வறுதியாக் கூறப்பிரார்ந்திக்கின்றேன். 1

அருச்சுன! சந்நியாசமென்பது சன்மத்துக் கேதுவான கன்மத்தைவிடிலையாம். இங்கே கன்மயோகமென்பது பலனை ஈட்டுவன விரும்பாது ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்தலாம். இவ்விருண்டினும் எய்தப்பெறும் பயனாகியமோக்ஷமொன்றே. “இவ்வாறாயின் ஒருபயனைக்குறித்து இருவகையாகக் கூறியதெது கொண்” டென்றுதோன்றலாம். சமாதானமாகச், சித்தசத்தியில்லார்க்குக் கன்மமே அதிகாரமும், அஃதுள்ளார்க்கு ஞானயோக அதிகாரமுமாக அதிகாரவிதியை யனுசரித்ததேயன்றி முன்பின் விரோதமாகக்கூறியதன்று. அல்லாமலும் அடையப்பெறும் மோக்ஷத்தை யிருவித அதிகாரிகளும் அடைதற்குப்பாத்தியமுடையவர்களே. தவிர இவ்விருண்டுமாரக்கமும் சமத்துவமுள்ளதேயன்றி உயர்வுதாழ்வென்ப திவைகட்கில்லை. இதனால் உனக்குப் பேதம்நீங்கிய பாடில்லையாதலால் நீ அவசியமாக நிஷ்காமங்களைச் செய்யவேவேண்டும். 2

அருச்சுன! இன்னும் கன்மதீரஸ்காரியான உத்தமபுருஷனது விசேடத்தையும் இலக்ஷணத்தையும் பற்றிக் கூறுவேன் கேட்பாய்: கன்மத்தைவிட்டஞானிக்கு யாதொரு சுகதுக்க சம்பவங்கள் இயல்பாவே வந்தெய்துமாயினும் அவைகளாலவன்

சிறிதுஞ் சந்தோஷமும் சஞ்சலமுமெய்தான். மற்றும் வெப்புக்குளிர்ச்சிகளால் ஏற்படும் உபாதையுமில்லை. பரிசுத்தமான தையுடையவனாயும் பேதாபேத மற்றவனாயுள்ள மகோத்தம புருஷனுக்கே நித்திய சந்நியாசியென்று வழங்கப்படும். இன்னும் சம்சார சாகரத்தைத்தாண்டிய சத்புருஷனென்று எல்லா ராலும் வணங்கப்பெற்றுப் பெருமையையுடையவ னாதலாலும், அவனுக்குரிய பெருமையைக் கணித்தற்கு அருமைபா தலாலும் அத்தகைய சீலாலயமாகிய முத்தனுக்கே கன்மமில்லையென்று முன்னே நான்சொன்னதுண்மையே. ஆனாலும் அந்தஞ்ஞானியென்பானும் முன்னே நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்ததினாலேயே இப்போதிந்த ஞானமெய்தப் பெற்றதேதவிர கன்மங்கள் செய்யாமலே பெறவில்லை யாதலாலும், அவ்வாறு ஞானமெய்தியபின்னரும் லோகோபகாரமாகவே கன்மஞ்செய்து வருவதினாலேயும் அன்னோர்க்குக் கன்மமில்லையென்று கூறப்பட்டது. உனக்கோ அவ்வித உத்தமஞானம் இன்னமும் பிறவாமையினாலே நீ கன்மஞ்செய்யின் அதனால் சித்தசத்தியடைந்து எளிதாக சம்சார பந்தம் நீங்கி ஞானமும் பெறுவாயென்று நாம் கருணையினாலுப தேசித்ததை யுற்றுணருமாற்றலற்றவனாய் “இருகருமத்திலும் நன்மையான ஒருகருமத்தைச் சொல்லவேண்டும்” என்றது தவறும்.

3

உளஞரை:-கர்மயோகம், உண்மையான கன்ம¹சந்நியாசத்தை விட மேலானதென்று பகவான் சொல்லினாலில்லை. உண்மையான கர்ம சந்நியாசம் அதாவது ஞானத்துடன் கூடிய கர்ம சந்நியாசமானது கர்மயோகத்தைவிட மிகமேலான மார்க்கமாகும். ஆனால் கர்மயோகமானது கர்ம சந்நியாசத்தைவிட சாத்தியமானதாயும் ஞானமில்லாத கர்ம சந்நியாசத்தைவிடமேன்மையதாயுமிருக்கின்றது. இதன்றி, ஞானயோகம் கன்ம யோகமென்னு மிரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று சார்பில்லாமல் தனித்தனியாகவே மோகமுள்ளித்தந்தேதுவாயிருக்கின்றனவாம்.

அருச்சுன! சந்நியாசம் கன்மம் என்னுமிரண்டும் ஆசிரம வேற்றுமையாலன்றிக் கன்மவேற்றுமையாலும் இருவித பாகுபாடாய்க் காணப்படினும் அதனாலே யெய்தப் பெறும்பயனை நோக்கச் சமத்துவமாகவே மதிக்கத்தக்க இவ்விரண்டில் உயர் தாழ்வெதுவென அஞ்ஞானியானறி மெஞ்ஞானியர் சங்கிக்கா ரென்க. என்னெனின், சாங்கிய விசாரத்தினாலே ஒருவன்

பெறப்படும் ஞானத்தையே நிஷ்காம கன்மத்தைச் செய்கிற வனு மெய்துவன். ஆகவே மேற்கூறிய இரண்டிலொன்றை யனுட்டித்தவன் இருவகையாலுமடையப் பெறும்பயனெதுவோ அகையே பெறப்படுவதால் இரண்டில் நல்லதானவொன்றைச் செல்லவேண்டுமென்று யெவ்வாறு சங்கிக்கலாம்? 4

அருச்சுன! எக்கஞானி யெந்தபலனை யெந்தஞானத்தா லடைவதோ அந்தஞானத்தால் அந்தபலனையடையவே கன்ம யோகியும் கன்மயோகத்தைச் செய்கிறான். ஆதலால் இரண்டு பாகுபாட்டாலுண்டாம்பலன் ஒன்றேயென்றும், அதுவே தான் பென்றும் அறிந்துள்ள மகாபுருஷனே அறியவேண்டியவைகளை யறிந்தவனென்றும், அடையவேண்டு மவைகளை யடைந்தவ னென்றுஞ் சொல்லப்படும். சுவாமின்! மேற்கூறிய உபயமர்க் கத்தாலுமெய்தப்படும் பலமொன்றுபிறுப்பதால் கன்மங்களனைத் தையும்விட்டுச் சந்நியாகியாகவே யிருந்திடுவென்றும்? 5

அருச்சுன! சித்தசுத்தியின்பொருட்டு நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்து ஞானோதயமாகி அதனால் தனது தேகாபிமானமுபின்றிச் சதா சமாதிக்கூடாபின்ற யாதொரு புருடோத்தமனுக்கே சந்நி யாசம் சித்தியாமேயன்றி மற்றையோர்க்குப் பொருந்தாவாம். என்னெனில், கன்மயோகத்தைப் பூர்த்திசெய்யாத வொருவன் சந்நியாசம்பெற் றனுட்டிப்பானாயின் மூவகை வாசனைகளும் அவனை யிடையிடையே வாதிக்கும். அதனால் விஷயானுபவங் களிவிச்சையை யெழுப்பியும் பஞ்சேந்திரிய நிச்சிகரகமில்லாமல் எப்போதும் விஷயவியாபாரங்களிலேயே பிரவிர்த்தித்துக்கொண் டிருக்குமாதலால் அநந்த சேன்மங்களுக்கும் காரணமுந் துக்கமு முண்டாமேயன்றி கசுமென்கிற ஞானமென்பது சிறிதும் அமை யாவாம். ஆகவே இவ்விதசந்நியாசத்தைப் பெறுவதைப் பார்க் கிலும் நிஷ்காமியமான கன்மங்களை அனுட்டித்துவருவதே மிகச் சலப சாத்தியமாகும். இவ்வா றனுட்டியாபின்ற முனிபுங்கவ னாவான் சித்தசுத்தியைப்பெற்று வெகுசீக்கிரத்தில் ஞானாக்கினி யினாலே அநந்தசேன்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிற சஞ்சிதவினை யைத் தகிக்கச்செய்து மோக்ஷமடைய அழிகாரியாவான். சுவா மின்! ஞானமெய்தப்பெற்ற ஒருவன் அதனாலேமோக்ஷத்துக்குப் பாத்தியஸ்தனான பின்பும் மேற்கூறிய ஞானஸ்தன் கன்மஞ் செய்து வருவானென்றுங் கூறுகின்றீர்கள். அந்தக் கன்மத்தி னாலே அவனுக்கு நறுபடியும் ஏன்பாசபந்தம் சம்பவியாது? 6

அருச்சுன! அந்த ஞான கன்மியாவான் சுமநலம் பாராட்டாத கன்மத்தையே செய்வதினாலும், அர்கன்மத்தால் பரிசுத்தமான மனமுடையவனாய் சரீராதி பஞ்சேந்திரியங்களைத் தன் வசப்படுத்தியவனாயும், பிரம்மதேவன்முதல் அனுவீராகவுள்ள சர்வப்பிராணிகளிடத்தும் விளங்காநின்ற ஆன்மா ஒன்றேயென்றும் தான் அதுவேயென்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அநுசந்தானஞ் செய்துவரும் மகாபுருஷன், கருணையினாலேலோகோபகாரமாகத் தன் வருணத்துக்கேற்ற கன்மத்தைச் செய்வானாயினும், அல்லது தன் சுபாவமாக வேறு கன்மங்களைச் செய்திடினும் தானசெய்த தானபாவனை அவனுக்கில்லை. ஆதலினாலே அவன்பந்தமடைவானென்பது எந்தவகையானும் பொருந்தாவாம். சுவாமின்! எந்த விதமாகவாவது கன்மத்தைச் செய்தானேனும் ஏன்பந்தமவநதடையமாட்டான்?

7

அருச்சுன! அவ்வாறான ஞானகன்மியாவான் யாதாமொன்றை நேத்தியங்களாலே பார்க்கினும், காதினாற்கேட்கினும், சரீரத்தால் பரிசுத்தினும், மூச்சினால் மணமுவந்திடினும், நாக்கினால் இரசவர்க்கங்களை கிரகிக்கினும், பாதங்களால் நடந்து செல்லினும், கைகளினாலே கொடுத்து வாங்கினும், மனோஸயப்பட்டு நித்திரைசெய்யினும், பிராணவாயுவினாலே சுவாசம விடினும், வாக்கினால் வசனிக்கினும், அபானவாசல் சலத்துவாரங்களால் மலசலங்கழிக்கினும், கூர்மன் என்கிற வாயினால் கண்மூடி விழிக்கினும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அந்தந்த கருவிகரணங்கள் அததற்கான இயல்பாய் நடத்திவருகிறதேயன்றித் தானென்றும் நடத்துவதான அபிப்பிராயமுடையவனல்லவென்றும், தான் ஒன்றினும் பற்றாத நிலமையெனன்னும் பகாதிடமான நிச்சயஞ் செய்துள்ள அத்திடவீரன் செய்துவருங் கன்மங்களினால் பாசபந்தமடையப்பெறுது மோகூத்தையே யடைவென்க. சுவாமின்! கூறியதுணர்ந்தேன். இவ்வாறாய் தத்துவத்தோடுங்கூடிய யாதொரு ஞானியினாற்செய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மட்டும் பாசபந்தங்களை விளைக்காதென்று கூறினால், அவ்விதமாகத் தெரிந்துகொண்டு கன்மஞ் செய்யாதவர்களுக்கு மோகூத்தில் மாதிரி மிச்சையுண்டானால் அவர்கள் பந்தசாகரத்தைக்கடந்து எந்தவிதமாகக் கரையேறுவார்களென்பதைத் தெரியவிருமபுகின்றேன்.

அருச்சுன! யாதொரு விவேகமூலில்லாத மந்தமதியினனாயினும், கன்மபயனைத் தாண்டைய விரும்பாமலும், தானசெய்

கிறதென்கிற அபிமானமின்றி ஈசரப்பிரீதியாகக் கன்மங்களை மாத்திரஞ்செய்து வருவானாயின், தண்ணீரானது தாமரையிலையி லொட்டாதது போலச் சனனமரணங்களைக் கொடுக்கானின்ற பாவத்துக்குப் பாத்தியப்படான். ஆகவே சித்த நிர்மல விசே ஷத்தால் ஞானமெய்தப்பெற்று ஈற்றில் மோக்ஷமு மெய்துவ னென்றறியக்கடவாய்.

10

அருச்சுன! இன்னுங்கேளாய்: சித்தநிர்மலப்பட்ட அத் தையை உத்தமபுருஷனென்பான் சரீராதி யிந்திரியங்களையும், மனம் புத்தி முதலியவைகளையும் யாதொரு ஈசரப்பிரீதியான சத்கன்மங்களிலே சேர்ப்பித்து கேவலமான இதரவிஷய வியா பாரங்களில் பற்றுலையாமல் சித்தசத்திவரும்பொருட்டு யாதொ ருகன்மப்பிரயோசனத்தையும் எதிர்பாராது தான்செய்யாநின்ற கன்மபலன்களை யெல்லாம் ஈசரப்பிரீதிக்கே செலுத்தி வருவதி னாலே இயல்பாய் ஞானத்தின்மூலமாக மோக்ஷத்துக்கதிகாரியாய் விடுவான். இவ்விதமார்க்கத்தினால் யாவருங் கரையேறலாமென் றறிக. சுவாமின்! அப்படியாயின் கன்மமொன்றே பந்தத்தையு மோக்ஷத்தையு மெவ்வாறுகொடுத்திடும்?

11

அருச்சுன! ஈசரப்பிரீதியாகவே கன்மஞ்செய்துவரானின்ற யாதொரு கன்மயோகியாவான் ஈசரபக்தனாயிருந்துகொண்டு சத் கன்மங்களாகிற புண்ணியங்களைச் செய்து அதனால் தனக்கென பலனையெதிர்பாராமல், இந்தக்காரியாதிகளை நான்செய்து முடித் தேன் என்கிற அபிமானமின்றி எல்லாம் ஈசரானாலேயே உண்டு பண்ணப்பட்டதென்னும் விவேகத்தையடைந்து அதனால் விளை யும்பயன்களெல்லாம் அவனுக்கே ஆக்கவேண்டுமென்னும் உறு திப்பாடாய்கின்ற கன்மங்களைச் செய்துவருகிறதினாலே சென்ம முடிவில் சுவர்க்கத்தையடைவன். இவ்வாற்றிற்கு கன்மங்களைப் பகவத்பிரீதியாகச் செய்யாது, நான்செய்யுகிறேனென்கிற அகம் பாவத்தோடும் இடம்பத்தோடும், கயலங்கொண்டும், மற்று மனேகமான பிரியகாரணர்த்தமாகவும் செய்யாநின்ற கன்மி யாவான் அநேகம் பிறவிகளுக்கேதுவான பந்தபாசத்தையே யடைவன். அஞ்ஞானியென்பவனுமிவனே. சுவாமின்! மகா விசேடமாகிய நிராசாகன்மமேசெய்தல் வேண்டுமென்று தேவ ரீர்கூறுங்கால் கன்மங்களைச் செய்யாமலே சுத்தமாக விட்டுவிட வேண்டுமென்று வேதத்திற் கூறவேண்டியதென்ன?

12

அருச்சுன! அவ்வாறு வேதங்கூறியது நீதமே; ஆனாலும் அவ்வாறுகூறிய தெந்த உத்தமபுருஷனைக் குறித்ததோ அந்த விவேகியின் இலக்ஷண தன்மத்தைப்பற்றிக் கூறுவோம் கேட்பாய்: ஏற்கனவேயெடுத்த அநேகசென்மங்களில் நிராசாகன்ம தன்மங்கள் செய்தவனாயும், இங்க சென்மத்திலு மவ்வாறேசெய்துவந்து அந்த விசேஷத்தால் விருப்புவெறுப்புக் காஸ்பதமான காரியங்கள் யாவும் கட்டோடே விட்டுவிட்டுப் பரிசீலித்தமான சித்தத்தைக்கொண்டு சாதன சதுஷ்டயங்களை யடைந்து உத்தமமான ஆகிரியரைநேசித்து உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிரவணதியன முடித்து வரும்போது பேத விவேகத்துக்குக் காரணமாயுள்ள உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை யென்னும் பலவித வாசனையெல்லாம் கழிந்தபின் அபேதபுத்தி யேற்பட்டு விளங்கும் மகாபுருஷன் எங்கும் வியாபித்துள்ள தற்பதலக்ஷியமான பரமாத்மாவே தொம்பதலக்ஷியாத்மமான கூடஸ்தரென்கிற நிச்சயத்தினாலே சுகானுபவத்தி லிருக்கும்போது யோக்கனவே தான் செய்ததுபோல மனவாக்குக் காயங்களினாலே சத்கன்மங்களைச் செய்விக்கிறதில் அந்தச் சுகததுக்கு அந்த சொற்பகாலங்களும் பிரதிபநதமா யிருக்கிறதென்றும், அதனால் அந்தகாலத்தையுஞ் சுகமாகவே அநுபவிக்கலாமெயென்றால், இல்லற தருமத்திலுள்ள காலம்வரையும் உலகோபகாரமாகச் சத்கன்மங்களைச் செய்யவேண்டிய விதியானதாலும், அக்கன்மங்களுக்கென்ன பலமோ அநதப்பலனே தானென்றறிந்திருக்கிற தன்மையாலும், அந்த கன்மங்கள் செய்ததுபோதும் இனிச் சுகமே யனுபவிக்கலாமென்னுஞ் சமயத்திலே இல்லறதர்மத்தைவிட்டுத் துரியாசிரமத்தையடைந்த மகாவல்லபனுக்குக் கன்மஞ் செய்யவேண்டுமெனில்லையெனச் சொல்லவந்ததேயன்றி யேனையோரைக் குறித்துச்சொன்ன கருத்தன்று. இன்னும், அருச்சுன! அருமைவாய்ந்த அந்த பெருமையாளனுக்கு யாதொரு கன்மமுஞ் செய்யக் காரணமிராநெனப்பதற்குத்தக்க திருட்டாந்தமுங் கேட்பாயாக: அஞ்ஞானனுட்டான சாதாரண சீவர்களும் முன்று மவஸ்தையாகிய சுழுத்தியவஸ்தையில் சர்வேந்திரியங்களும் ஓய்வடைந்து எந்தக்கருமமுஞ்செய்ய யேதுவில்லாதபோது அந்தச் சுழுத்திக்கு அப்பாற்பட்ட நான்காம் அவஸ்தையான * துரி

* துரியாச்சிரமம் - சுதந்திரம். அல்லது மேலானஞானம் அதாவது நின்மலாவதையிலே தற்சொருப தரிசனம் தேனறுமது

யாச்சிரமத்தையடைந்துள்ள அந்தப்புருஷன் எந்த இந்திரியங்களைக்கொண்டு யெக்கருமங்களைச்செய்ய யேதுவாகும்? ஆகவே யிவ்வாறான யேதுக்களால் எல்லாக்கன்மங்களையும் நிராகரித்தே யிருப்பானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மர்மதர்மங்களைச் சிறிதுமறியாமலும், இவ்வாறனுட்டியாமலும் ஆசிரமங்களைமட்டும் வேறெக்காரணங்களினாலாவது பெற்றுக்கொள்வானேயாயின் அவனை விஷயவாசனைவிடாமல் அவைகளாலுண்டாம் இச்சை மிச்சமாகுமேயொழிய நீங்கமாட்டா. அது எதுவரையிலும் நீங்கவில்லையோ அதுபரியந்தம் இந்திரிய நிக்கிரகம்வரமாட்டாது அது எதுவரையிலும் வரவில்லையே அதுவரையிலும் அவனதுமனம் அந்தரங்கமாக அநேகங் கற்பனைகளைக் கற்பித்துக் கொண்டு வருவதோடுங்கூட புறக்கரணவியாபாரங்களையும் நடத்துக்கொண்டேவரும். இப்படியாக படிப் படியாய் விஷயவியாபாரமலிந்த அக்கணத்தே மேற்கூறிய சுத்தானுபவம் அதுபவிக்க வியலாததாலும், ஓர்சமயம் அதுபவிக்கநேரிலும் கிரகஸ்தாசிரமத்தனைப்போ ல்லுபவிக்கக் கூடாமையாலும் அநேகதுக்கங்களுக்கும் அநேக பிரவிகளுக்கும் எதுவாகி, “ஏனிர்த ஆசிரமத்தைப்பெற்றோ” மென்னுங் கவலையுறுவதைவிட இயல்பானயில் லறத்திலேயேயிருந்து விதிப்படி விவாகாதிகளை யெல்லாஞ் செய்துகொண்டு நிராசையாகப் புண்ணிய கருமங்கள் செய்துவருதலே மிகச்சிலாக்கியமாகும். ஆனால் முன்னே நாம் சொல்லி வந்த மகாபுருஷன் இத்தன்மையானவனல்ல. அந்த விசேட புருஷனாவான் எவ்விடத்தில் எவ்வாறு பொருந்தியிருப்பனென்றால், நவத்துவாரத்தோடுங்கூடிய தேகமென்கிற பிரதேசத்திலேயே வாசஞ்செய்துரொண்டிருப்பன். கவாமின்! இதுகாறங் கூறியதொருபாலிருக்கட்டும்; சர்வ சீவான்மாக்களுக்கும் ஆதார பூதனாயும் நடுநிலைமையுடையவனாயுமிருக்கிற சாவேகரன் சிலருக்கு ஞானத்தையும் சிலருக்கு அஞ்ஞானத்தையும் கொடுத்தல் பஷ்பாதமும் அதனால் வரும் புண்ணிய பாவமும் அவரைச் சாராதா?

13

அருச்சுன! மனவாக்குக்கெட்டாத அந்தசர்வவல்லப பிரபுவானவர் இந்த அபித்திய விவாத்மாவைப்போன்ற விகாரியல்ல; நிர்விகாரி. இந்த சீவர்களைப்போல அவருக்கு யாதொரு கர்த்தத்துவமுமில்லை. ஆகவேயிரந்தச் சீவர்களுக்கேற்பட்ட கர்த்தத்துவமும் இவர்கள்செய்யாநின்ற கன்மங்களும் அக்கன்மங்

களுக்குத்தக்க பயனை இவர்களனுபவிக்கிறதையும் அந்தபகவான் கற்பிக்கவேயில்லை. ஆகவே அவர் பக்பாதியல்ல. அல்லாமலும் இந்தச் சீவர்களாற் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளின் பயனும் பாவபுண்ணியங்களும் அவரைச்சாரா. இந்தச் சீவர்களாற் செய்யப்படுகிற கன்மபயன்களை இந்தச் சீவர்களே யனுபவிக்கச்செய்கிறதாம். இவ்வாறாக இந்த சீவான்மாக்களுக்கு அநாதிகாலந்தொடங்கி அஞ்ஞானத்தினாலே நடந்தேறிவருகின்றது. இதையறியாது ஈசுரன்மேலேற்றுவது அஞ்ஞானம்நிறைந்த பாமராள்வழக்காம். மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாமாயையினுண்டான சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிர்த்தியங்களை ஈசுரனேசெய்தனரென்று அவர்மேலேற்றித் துக்காஸ்பதமான சனனமரணத்தையேயடைகிறார்கள். ஈசுரன் கற்பகவிருக்ஷகுணத்தை யுடையவர் எவ்வாறெனின், கற்பகவிருக்ஷமானது தன்னையடைந்தவர்கள் அபேக்ஷிப்பதெவையோ அவைகளை யிந்துவருவது கபாவமாம். அதுபோல யார்யார் என்னென்ன கன்மத்தைச் செய்கிறார்களோ அததற்குரியபயன்களை யிசுரனளிக்கச்சித்தமாகவீருக்கிறார். (இதற்குச்சான்றாகச் சுவானுபூதிச் செல்வராவார் கூறியதுங்காண்க.)

14

கைவல்லிய நவநீதம்.

இந்தச் சீவனாவ்லருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்றாலு
லந்தத்தேவனாவ்லருமென்றமூடர்களுடோகதியுடைவார்க
ளிந்தச் சீவனாவ்லருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்லாம
லந்தத்தேவனாவ்லருமென்றும்வீடுவகிகளாமலவீடடைவாரே.

அறுபகை = காமக்குரோதாதி பகைகள். அமலவீடு = நின்மலமான மோக்ஷவீடு.

இன்னும் அந்த ஈசுரன் * அகண்டிதாகண்டித குணமுடையவரும், சர்வவியாபியுமானவர். அவரைத்தவிர யாதொன்றும் அன்னிய மில்லாமையால் ஒருவருக்கு ஞானமும் மற்றொருவருக்கு அஞ்ஞானமும்பாலிக்க யேதுவில்லை இத்தன்மைத்தான † பகவான் எங்ஙனம் எப்பொழுதும் நீதியாக விளங்குகிறவரென்

* அகண்டிதா கண்டிதகுணம்—தான் பிறரால் கண்டிக்கப்படாதது பிறரைத் தான் கண்டிக்கும் வல்லமையுடைமை.

† பகவான் - நிறைந்தசெல்வம், நிறைந்ததர்மம், நிறைந்தகீர்த்தி, நிறைந்த சம்பத்து, நிறைந்த வைராக்கியம், மோக்ஷாதனமான நிறைந்த ஞானம், என்னும் சூறும், 'பக' என்னும் சொல்லிற் பிறந்ததாம். இந்த அறுவகையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்குண்டாயிருத்தலால் பகவானென்று வழங்கப்பெற்றருனென்க.

கிற நியாயத்தை, அகந்தையினாலு மமதையினாலு மேற்பட்ட அனிலேகத்தினால் மறைபட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறாய விவேக சூனியத்தினாலே சீவர்கள் ஈசுரனிடத்திற் குற்றங்கூறிக் கொண்டு வீண்மயக்கத்தினாலே நரகத்துக் காளாகிறார்கள். விவேகிகளாயுள்ள ரெவரும் இவ்வாறான துக்கத்தையடையா ரென்க. சுவாமின்! எதனாலே துக்கமயக்கத்தை விவேகிக ளாவா ரடையமாட்டார்கள்? 15

அருச்சுன! சத்துவகுணத்தவனான விவேகியாவான் நிரா சையாற் கன்மங்கள்செய்து பரிசுத்தமான மனசினாலே கிடைக் சப்பெற்ற ஞானத்தோடுங்கூடிய அந்தவிவேகிக்குச், 'சூரிய பிரகாசமானது இருநூரீக்கியதுபோல' அஞ்ஞானமானது நீங் கியவுடனே பிரமசொருபமே யெங்கும் பிரகாசிக்கிறதென்றும், அனந்தத்தவிர அன்னியமானது யாதொன்று மில்லையென் றேற் பட்டுள்ள திடநிச்சய ஞானத்தினாலே மயக்கமான துக்கத்தை அஞ்ஞானியைப்போ லொருபோது மடையமாட்டான். 16

என்னமும் கேட்பாயருச்சுன! மேலேகூறிய ஞானபுருஷ னொருவரின் வெளிமுகமாகக் காண்பவைகளையெல்லாம் பர மாத்மமென்றே கருதித் தானும் அதுவாகவே திடஞ்செய்து ஸேஷ சக்தா பரமதிட்டையேபுரிந்து மனோமயமற்றுப் பிர மதப்பான் மயமாகவும், அதைப்பற்றியே வாக்கினால் வசனிக் கிறதான விசேட பக்தியோடு கூடியவனாயிருப்பன். அப் பெரிய ஞானமகாபுருடனுக்குப் பரமாத்மனுடைய கிருபாபிர சாதத்தால் பிராரத்தாவ பாகங்களெல்லாம் சூனியப்பட்டு சென னத்துக் கேதுவின்றிச் சத்த சாக்ஷாத்கார சொருபத்திலேயே லயப்பட்டு, பக்குவமாயிருப்பன். சுவாமின்! புண்ணிய பாவ கன்மங்களாலும், அக்கன்மங்களின் தாரதம்மியத்தினாலும் உல கத்திலுள்ள சீவான்மாக்கள் பற்பல பாகுபாடாயிருக்கிறபடியால் அவர்களைத் தாரதம்மியமாகப் பார்க்கவேண்டுமதைவிட்டுச் சித்திமுத்திக்குரியவராகப் பார்ப்பதெப்படி? 17

அருச்சுன! விசேஷமான வித்யாபாரங்கதானும் வணக்கமு முடையவனாகிய பிராமணனிடத்தும், பகவினிடத்தும், யானையி லிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயைக்கொண்டு அதன்மாமிசத் துடன் புசிப்பவனிடத்தும் சமமாயிருக்கிற பிரமசொருபத்தைத் தனதுருபமாகவே பார்ப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் இப்போதே

மோக்ஷரூபமா வமைந்துள்ளாரென் றறிவாயாக. சுவாமின் ! இதிலோர்ச்சந்தேகம் : தாழ்மையாயும் கேவலமாயு முள்ளவை களைச் சமமாய்ப்பார்ப்பது நியாயவிரோதமென்று சொல்திரங் களில் கூறியிருக்க மகான்களான ஞானியர் ஒப்பனோக்குவது குற்றமாகாதோ ? 18

அருச்சுன ! பரப்பிரமசொருபமே யெங்கும் விபரபித் துள் ளனவென்றும், தானும் அந்தமசொருபமே யென்றும் நிச்சயித் துள்ள மனதோடுகூடிய மகாபுருஷன், சமத்துவமாயிருக்கின்ற சொருபத்திலேயே நிலையாயுள்ள அவர்களாய் சன்னமரணமென் னும் சம்சாரத்தைவென்று பிரமசொருபமாகவே விளங்குவ தாலேயும் அவர்களுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் சொல்ல ஏது வில்லை. மற்றும் சாதிபேதங்களினாலும் கன்மவிசுற்பங்களி னாலும் பற்பலபாகுபாடாகத் தோற்றினும் அவைகளெல்லாம் மாயாகாரியமான குணங்களைச் சேர்ந்ததென்றும், அவையனைத் தும் பொய்யேயென்றும் நிச்சயித்துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்ட தாயிருக்கிற பிரமசொருபமே தானென்றும் அதுபவிக்கின்ற மகான்களுக்கு இந்தபேதங்களாலுந் தோஷம்வருதற் கேதுவே யில்லை. முக்குணவசத்தரா யாதொரு துட்பாதுட்பமுந் தெரிந திராத சாதாரண சீவபாவமுள்ளபுருஷன், நியதியற்று மனம் போனபடிநடந்து நரகவாதனைக் குள்ளாகாமலிருக்கும்பொழுட்டு அவர்கட்காக ஏற்பட்ட நீதிநூல்களின் றுற்பதியத்தை, யுடன படியறிந்த பெரிபோர்களிடத்தில் ஏற்றிக்கூறாவது முற்பட்ட நியாயவிரோதமாம். ஆயினும் அந்த சேவத்துவன் தவருமல் நீதியோடும் நடத்தல் வேண்டும். சுவாமின் ! கூறிய நுணர்ந் தனன். ஆயின் பகிர்முகபாவனையன்யி அந்தர்முகபாவனையா யுள்ளவர்களின் இலக்ஷணங்களைக்கூறின் அறிவதெவ்வாறு ? 19

அருச்சுன ! பிரமசொருபம்வேறு, தான்வேறு யென்கிற பேதமின்றி அபேதபோதமாய்த் தானும் பிரமமென்றே யறிந் தனுட்டிக்கின்ற வுத்தமனுக்குப் பிரியமான காரியங்கள் சம்பவிக் கும்போது சநதோஷமும் பிரியமற்றவிஷயங்கள் சம்பவிக்கும் போது வியாகூலமுமிராது. எவ்வாறெனில், தனக்கு வேறான வொன்றிருக்கிறதான யெண்ணில்லாததால் அவ்விஷயங்களி லெள்ளவரும் மயங்கமாட்டான். அங்ஙனமாயின் மற்றையர் போல எல்லாவிஷயங்களையு மறுபவிக்கிறதாகத் தெரிகிறதே

யென்னின், பிரார்த்த வினையினாலே சரீரத்தக்கு எப்போது என்னென்ன வரக்கூடுமோ அதுகளெல்லாம் வந்துதான் தீருமென்றே உறுதிப்பாடுள்ளவனுதாலும், அவைகளையுஞ் சொப்பனப்போலவேயெண்ணிக் கழிக்கிற சபாவமுள்ளவனுதாலும் அந்தவிஷயங்களிற் சமத்துவபாவணையாகவே புத்தியைச்செலுத்துவன். ஆகவே இவ்வாறாய குணபவத்தைக்கொண்டு தானறியவேண்டுமெனத் தவிர பிறிதன்று. இதுநிற்க; சுவாமின்! பற்பல வேறுபாடான நடபடிக்கைகளைக்கொண்டு அநேகவிதமாகக் காணப்படுகிற இவ்வுலகத்திலே எவ்வாறு சமபாவனை செய்து வரக்கூடும்?

20

பார்த்தா! உலகவிஷய, வியாபாரங்களிலே சிறிதேனும் விருப்பமில்லாதவனாயும், பஞ்சேந்திரியங்களின் றொழிலைப் பற்றாதவனாயுமுள்ள புருஷனாவான் பரிசுத்தமான தன்மனதை ஆத்மாவின்விடத்தேசெலுத்திச் சதாநந்தவனுபூதியா யிருப்பதினாலேயும், அந்த அனுபவானந்தமே தனக்குரிய உண்மைவடிவமென வுணர்ந்த யோகியானதினாலேயும், எப்போதும் பரமாத்மகத்தன்மைக்குப் பாத்தியமுள்ள சந்தோஷந்தோடு சமத்துவபாவனையே புரிவனென்றறிக. இதுநிற்க; சுவாமின்! பகிர்முகவிஷயங்களை யனுபவிக்கிறதாலுண்டாய பிரத்தியக்ஷ சுகத்தைப்பற்றிக்கூறாது ஏதோ மோக்ஷத்தில் சுகமிருப்பதுபோலச் சொல்லி வருகின்றீர்களே, அந்த மோக்ஷசுகம் எத்தன்மைத்து? அன்றியெவ்வாறு சுகோதபமாகும்?

21

அருச்சுன! விஷயவாசனா விருத்திகளால் விளைந்தசுகம் ஆதியந்தமுள்ளதாயும், அநேகமான துக்கங்கட்கும் அநேகமான செனனமரணங்கட்கும் ஏதுவாகும். அவ்வித மகாவிவேகியாயும் மோக்ஷாபேகை யுடையவனாயுமுள்ளவன் ஒருபோதும் அந்த அநித்தியசுகத்தை விருந்தான். தவிர, மோக்ஷசுகமென்பது நாசமடைவதென்றுமில்லை. இதுவே அநிதமாயுள்ள அக்ஷயசுகமென்றும், இதனை யடைதலே பரம புருஷார்த்தமென்றும் விவேகிகளறிவார்கள். என்றறிவாயாக. இதுநிற்க; சுவாமின்! இவ்வாறாக மோக்ஷமெய்தவிரும்பிய புருஷனை மேற்கூறியபடி அதுட்டியாவாறு தீங்குசெய்யும் பிரதிபந்தமெது?

22

அருச்சுன! மோக்ஷசுக மெய்துவதற்குத் தடைசெய்வாரோருவிருவரன்று. ஆறுகொடிய துஷ்டர்களுண்டு. ஆனாலந்த

அறுவரும் கட்புலனுக்குத் தோன்றுபவரல்லர்; குணமயமான அருடிகள்; அவர்கள் யாவரெனில், காமன், குரோதன், லோபன், மோகன், மதன், மாற்சரியன் என்னுங் கள்ளர்களாம். இந்த அருபக்கள்வர்களே ஒவ்வொருமனிதனுடைய சரீரத் திலும் வியாபித்துக்கொண்டு சமயம்வந்தபொழுது ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சாமர்த்தியங்களைப் பூரணமாகக்காட்டி அஞ்ஞானத் திருவிழாக் கொண்டாடித் தனதிருப்பிடமாகப் மனிததேகத்தையுங் கொடுத்து அவனையும் அவனறிவையும் பரிமுதல்செய்து அவ்னுக்குப் பைத்தியக்காரனென்கிற பட்டமுங் கட்டிவிடுகிறார்கள். அன்றியும் மோக்ஷலோகத்துக்குச் செல்லும் பாட்டையாகிய சன்மார்க்கச் சாலையின் முகப்பில் நிற்பார்கள்; இவர்களுக்கு ஆவேசம் வரும்போது அடையாளமாகக் கண் சிவத்தல், உதடு நடித்தல், முகங் கடுகடுத்தல், மயிர்க்குச்செறித்தல், தேகம் நடுங்கல், வியர்த்தல் ஆகிய இவ்வடையாளங்களாகக் கண்டறியலாம். ஆகவே இந்த மகாவிரோதசனாத் தேகவியோகமாகிறபரியந்தம் நல்காட்டாதபடி யெவன் செயிக்கிறானோ அவனே விவேகியென்றும் அதிதமான சுகத்தையனுபவிக்கிறதற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் அதிகாரியென்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாறாய் காமன்முதலான கள்வரறுவரையும் வென்றமாத்திரத்தானே மோக்ஷமெய்தவுஞ் சாத்தியமாகா. ஏனெனில், தத்துவபரிசீலனைசெய்து ஆத்மஞானம்பெற்றுத் தானே அவனாய் அவனேதானும் அதித நிலைவந்தக்கால் அதன்மேல் மோக்ஷ சுகத்துக் காளாகலா மென்றறிக. சுவாமின்! இப்போது கூறிய ஞானம் என்பது எத்தகைமையது? அதைப்பெற்ற உத்தம புருஷாரொவ்வித இலக்ஷணமுடையாரென்பதை விஸ்தாரமாக அனுக்கிரகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

23

அருச்சுன! விஷயானுபவங்களிற் லெய்தப்படும் சுகத்துக் கங்கனையெல்லாம் பொய்யென வெறுக்கொழித்துச் சாதன *சதுஷ்டய சம்பந்தைப்பெற்று, * பஞ்சகோங்களுக் கப்பாற்

* பஞ்சகோசமாகுதல்:—அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஸூத்ரமாகும். இவைகளுள், உடல் அன்னமயகோசம் கருமேந்திரியமும் பிராணனும் பிராணமயகோசம். கருமேந்திரியமும் மனமும் மனோமயகோசம் ஞானோந்திரியமும் புத்தியும் விஞ்ஞானமயகோசம்; அவிததை ஆனந்தமயகோசம்.

பட்டவரும்† சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியென்கிற அவன் தாந்திரயங்களுக்குச் சாக்ஷியுமான சுகசொருபமே தானென்றும், அதுவே தற்பத லக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மனென்னும் ஞானவிவகாரத்தை ஆசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்து அவ்வித விவேக விசேடத்தால் எப்போதும் ஆத்மசொருபத்திலேயே சிந்தனைசெலுத்தி அதிலேயே பார்வையும் அதுபவமுமுடையவனும் அந்த சொருப சாக்ஷியையே யடைந்து சரீரார்த்தியத்தில் அச்சொருபத்திலேயே கலப்பன். ஆகவே ஞானமும் ஞானியும் இத்தன்மையதென இதனாற்றெறிந்துகொள்வாயாக.

அருச்சுன! மேற்கூறிய இலக்ஷணத்தோடுகூடிய அந்த ஞானஸ்தனைப்பவன் விருப்புவெறுப்பினாலெய்தப்படும் பாவ கர்மங்கள் தன்னைச் சாராதவழியினின்று ஆசிரியர் உபதேசஞ்செய்த ஞானர்த்தங்களிற் சிறிதும் சந்தேகவிபரீதமில்லாத நிச்சயபுத்தியோடு இந்திரியங்களை யெல்லாம் நிக்கிரகஞ்செய்து எல்லாசிவான்மாக்களிடத்தும் தயவேபாராட்டித் தன்னைத் தாழ்மையாயுள்ளவைகட்கெல்லாந் தாழ்மையாக்கி ஈற்றில் ஒப்பற்ற மோக்ஷத்தி லாக்ஷிசெய்வனென்க.

25

அருச்சுன! முன்னேகூறிய காமக் குரோத முதலான அறுவகை யுபாதைகளி லகப்படாமலும், பேதபாவனையெழுதித்து அபேததன்மைவந் தெய்தியதால் தன்னினும் வேறான அன்னியமேயில்லையென்னுந் தெளிவுகொண்டும், தனக்கு ஏர்க்கனவே யுரியதான காரணசரீரத்தையும் சூக்ஷ்மசரீரத்தையுமொழித்து நிச்சயமான பிரமசொருபமே தானென்றனுபவிக்கானின்ற சன்னியாசியுமாவான் தேகத்தோடிருப்பினும் அல்லது தேகம் நீங்கி விடினும் என்றும் பிரமசொருபமாயே யிருப்பனென்றறிதல் வேண்டும். சுவாமின்! இவ்வாறாக யாவரும் சாதிக்கவியலாது போலத் தோற்றுகின்றதே!

26

† சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாவது:- நித்திரைவிட்ட டெழுந்ததுமுதல் நித்திரை வருகிறபரியந்தம் விஷய விவகாரத்தி லிருப்பதற்குச் சாக்கிர மெனப்படும். சொப்பனமாவது, சாக்கிரமுடிந்து நித்திரைசெய்யத் தொடங்கும்போது மனத்தினாற் கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தினிடத்திற் கற்பனையாகக் காணப்படுவதும் அதுபலிக்கப்படுவதும் அநித்தியத்தி லுணர்த்தியமானதுமான கனவாம். சுழுத்தியாவது, புறக்கண வியாபாரமும் அந்தக்கண வியாபாரமும் தேகேந்திரிய வியாபார பிரக்ஞையுமில்லாமல் சிவன் நிர்ச்சேஷ்டிதனாகி பெந்தமட்டும் நித்திரைசெய்கிறானே அந்தமட்டுமென்றறி.

அருச்சுன! ஞானமென்பதும் மோகமென்பதும் சாமானியமானதன்று; மகாவிசேடானுபவ நிலையும். அன்றியும் அருமையானவைகளிலெல்லாம் அருமையானவை. எப்போது அருமையாயிற்றோ அதைப்பெறுவாரும் அருமையே; ஆதலால் யாவரும் பெறுதற்கேதுவில்லையென்றறிக. விரதம் தவம், யோக முதலானவைகளினாலும் அடையலாமாயினும் ஈண்டு யோகானுட்டானத்தால் மோகமெய்து முபாயத்தைக்கூறுவோம் கேட்பாய்: பகிர்முக விஷயானுபவங்களில் இச்சையைப்பொழித்து வைராக்கிய புத்தியுடைத்தாய் புருவமத்தியில் உண்ணேக்கமாக நோக்கி நாசிவழிசெல்லும் பிராணபானவாயுக்களைக் கும்பித்து நிறுத்த மனம் சமாதானமெய்திச் சொருபதரிசனஞ் செய்தற்குப் பக்குவமாகுமென்றறிக.

27

சான்றாக திருமூலர் திருமந்திரம்.

மேலை யனுவில் விரைநதிரு காலிடிற்

காலனு மிலலை கதவந திறநகிடு

ஞால மறிய நரைதிரை மாறிகும

பாலநு மாவான பராநதி யாணையே.

பின்னும் பஞ்சேந்திரிய வழியையடைத்து ஒப்பற்றதான அந்த பரமாத்ம சொருபத்தை வாய்கொண்டு வாழ்த்தி மனதில் நினைவுகொண்டு அதனினும் வேறொன்றுமில்லையெனும் உறுதி கொண்டு அதுவே தானாகவெண்ணும் எண்ணத்தால் ஏகபாலனாயிற்று இச்சை பயம குரோதமுதலியனவொழித்து மோகப் பிரியத்துவமுள்ள தபோதனனும் தேகத்தோடிருப்பினும் அல்லது தேகம் நீங்கியவிடத்து முத்தியேயெய்துவனென்க.

28

அருச்சுன! மற்றுமுள்ள அநேகவித பக்திவிரதானுட்டான தவபெக்கியங்களெல்லாம் நம்முடைய பக்தகோடிகளாலே நம்மையுத்தேசித்துச் செய்துவருகிறதினாலும், நம்மையே கதியென்றும், சகலலோகாதிஷ்டான வல்லவனாயும், சர்வபூதங்களுக்கும் ஆதாரமானவனாயும், புத்திக்குச் சாக்ஷியாயும் அநதாயாமியாயுமுள்ள நம்மையே நானென்றறிந்துமுள்ள மகாயோகசுரனுக்கு மோகம் நிசசயமாய் சித்திக்குமென்றறிவாய்.

29

சுநியாசயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 5-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு - 233.

அருவது அத்தியாயம் தியான அப்பியாச யோகம்.

அவதாரிகை : முந்திய ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் சந்தியா சிக்கு யோக்கியமான நிஷ்காம கன்மங்களாலே சித்தசத்தி பிறந்து அதனால் ஞானமோக்ஷங்களை யெய்தும் விதிகளைச் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறினாரேனும், மேற்கூறிய பிராசைக்கன்மஞ் சித்தியாதற்கு யேதுவாயுள்ளது தியானமாதலால் அதனைக் கடந்த ஐந்தாமத்தியாயத்தினிறுதிக்கண் ருசனமாகக்கூறினும், சர்வசங்கபரித்தியாகஞ்செய்த முனிபுங்கவர்கட்கு விரிவாய்த் தியான யோகத்தைக்கூறி அதற்காதாரமான கன்மயோகத்தை யும் அக்கன்மயோசத்துக்கு உறுதிப்பாடாகிய தியான அப்பியாசமும் அவசியமாதலின் இந்த ஆறாம் அத்தியாயத்தில் சவில் தாரஞ் செய்கின்றார் :

அருச்சுன ! பரமாத்ம தரிசனமாகிய தியானம் சித்தியாக வேண்டுமானால் முதலில் மனசைப் பரிசுத்தஞ்செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு மனச் சத்திக்கு ஏது சத்தருமங்களாகையால் யோகியாவான் அக்கன்மங்களைப் பலனையுத்தேசியாது ஈசரார்ப்பணஞ் செய்வன். அதனாலேயே அவனைச், சந்தியாசியென்றழைக்கப் படும். இந்தச் சந்தியாசியும் தான்துறவற ஆசிரமத்தையடையு முன்னரே அக்கினிஹோத்திரமுதலான சத்கர்மங்களை ஆசிரியர் விதித்தவாறு முறையேசெய்து முடித்தும், மற்றும் வேதாசமங்கலில் விதித்தவாறு உபநயன விவாகாதி சர்வசமஸ்காரங்களும் கிரமமாகச் செய்துமுடித்துப் பின் சற்குரு கடாக்ஷத்தாலும் வேதாசமசாஸ்திர விசாரணையாலும் அவைகளெல்லாம் கேவலம் துச்சமென்று வெறுப்படைந்து சந்தியாசங்கொள்ளின் அது வேதசம்மதமாகும், அவ்வாறு கிரகஸ்தாசிரமத்துக்குரிய கருமானுட்டானங்களைக் கிரமமாகச்செய்து பிறகு உறவாசிரமத்தையடையானாயின், * ஈஷ்ணத்திரயங்களால் பிரிக்கப்பட்டு மனமாதிரி யிந்திரியங்களெல்லாம் விஷயானுபவங்களிலழுந்தித் துக்கத்தையடைந்து சென்னமரணங்களுக்கேதுவாக முடியுமாதலாலென்க.

1

* ஈஷ்ணத்திரயம் - புத்தி, மன, வி, திரயம் ஆகிய இம்முன்னு மானை யுடைத்தாதல்.

அருச்சுன! சாஸ்திர சம்மதமாயுள்ள நித்திய கைமித்திய பிராயச்சித்தங்களும் மற்றுமுள்ள வைதிக கன்மங்களெவையும் காலக்கிரமமாக விதிப்படிச்செய்து அவைகளால் எய்தப்படும் பயனைத் தனக்கென கருதாது ஈசுரார்ப்பணமாகவே செய்துவருபவர்களைச் சந்நியாசியெனவும் யோகியெனவுங் கொள்ளப்படுமே யன்றி, 'நான்செய்கிறே'னென்னும் அபிமானங்கொண்டுசங்கல்ப பூர்வமாகச்செய்பவர்களை அங்ஙனங்கூற நியாயில்லையென. 2

அருச்சுன! எவ்வித சத்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளை விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் ஆத்மார்த்தமின்றி ஈசுரார்ப்பணமாகச்செய்யின் சித்தம் நிர்மலமாம். இந்த பரிசுத்தமான மனதோடு ஆத்மசொருபத்தைத் தியானஞ்செய்யின்மனம் நாசமெய்தும்; (அதாவது மனதுக்குரிய இயல்பான துர்வியாபாரம் நீங்குதல்) இவ்வாறன்றி யாதொருகன்மத்தைத்தொடங்கி அதன்பலையு மபேகித்த விருப்பு வெறுப்போடுங்கூடிய சித்தத்தினாலே சொருபத்தியானஞ்செய்யின் அத்தியானம் நிறைவேறுவாம். சுவாமின்! சந்நியாசம் பெற்றுக் கொள்வோமெனின் நிஷ்காமய கன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தி பெறவேண்டுமென்றும், அதுவரினும் சொருபத்தியானமின்றி கூடாடுதன்றும் அதுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள்; அத்ததியானம் இனிது முடியும்பொருட்டுக் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் அக்கன்மம் எதுவரையிலுஞ் செய்தல்வேண்டுமென்பதைத்தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். 3

அருச்சுன! மனம்பரிசுத்தமடைந்து அம்மனத்தினாலும்அறிவினாலும் பார்க்கப்பட்டதெல்லாம் ஈசுரபாவனையாகத்தோற்றிய பின்னரும் சொருபத்தியானஞ் செய்துவருகிற பழக்கத்தினால் அப்பரமாத்ம சொருபந்தானையென்று இடையறாது அதுபவர்திடப்படும் வரையில் கன்மஞ்செய்தல் அத்தியாவசியமாம். அவ்வாறு அதுபவித்த திடமுள்ள மகானுலேதான் விஷயங்களிலும் கன்மங்களிலும் பற்றின்றி * சங்கற்ப விகற்பங்களை யெல்லாம் வெற்றிகொள்ள முடியுமென்க. இவ்வாறாய் மகாவுத்தமனையே யோகியென்றுஞ் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இஃதன்றித் தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும் எண்ணும் பேதபுத்தியோடுங் கூடியவர்கட்கு மேற்கூறிய அதுபவம் கிடைக்கமாட்டாதென்றறி. ஆகவே மோக்ஷத்துக் கேதுவான

* சங்கற்ப, விகற்பம் - மனோநிச்சயம், வேற்றுமை.

நிஷ்காம்பகன்மங்களை நீ செய்வாயாயின் எவ்விதத்து மோக்ஷா
னுபவமெய்துவாய். சுவாமின்! இத்தகைய ஞானம் எனக்கெவ்
வாறுவதுமோ அறிகிலேன்! 4

அருச்சுன! நல்லொழுக்கத்திற் சிறிதுந்தவறாது விவேகத்
தன்மையுடைய நானுக்குநான் மேன்மையான காரியங்களையே அது
சரித்துவரல்லேண்டும். அவ்வாறு மேன்மையைத் தேடாதொ
ழியின் சாமானியர்களைப்போல பிறப்பிறப்பென்னும் சம்சார
வியாபாரங்கட்கு அதுகூலமாயிருக்கிற விஷயவாசனையிலழுந்தி
அதுனுலேற்படுக வியாகூலங்களால் சமயம் நேர்ந்தபோதெல்
லாம் 'நான் பாசியானேனென்றும், கொடிய துஷ்டனென்றும்,
நான் வீர்த்திக்கு வரப்போகிறதே யில்லையென்றும் இன்னுமில்
வாறாக பலவுஞ்சொல்லித்தன்னைத்தானே தாழ்வுசெய்துகொண்டு
துக்கிக்க ஏதுவாம்' எவ்வாறெனில், மனமானது ஓர் சமயம்
மித்துருவாகவும் மற்றோர்சமயம் சத்துருவாகவும் முன்வருவ
தால் இங்ஙனஞ்சொல்ல நேர்கின்றதென்றறிக. சுவாமின்! சத்
துருவான மனத்தினது ஒழுக்கமெவ்வாறும், மித்துருவான
மனத்தினதொழுக்கமெவ்வாறும்? தயைசெய்க. 5

அருச்சுன! சித்தசத்தியின்பொருட்டு நிஷ்காம கன்மங்கள்
செய்து பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று சாதன சதுஷ்டயங்க
ளைப்பெற்றுப் பின் ஆசிரியரையடுத்துச் சிரவணமான நிதித்தி
யாசனங்களையுஞ்செய்து மோக்ஷானுகுணமாகிய விவகசம்பந்த
மான மனமானது மித்துருவாய் முன்வரும். இவ்வாறின்றி
மாயாவிசேஷமாயிருக்கிற "தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்
திய" மென்றும் திடப்பட்டு இராகாதி விருத்திகளோடுகூடி
அநேகசென்ன மரணங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் காரணமான
பாவகன்மங்களைச் செய்வித்து நரகத்துக்காளாக முன்வரும் அவி
வேக சம்பந்தமனமானது சத்துருவாகுமென்றறிக. மற்றும்
மித்துருவானமனதோடுங் கூடியவர்களின் தன்மையுங் கூறு
வோம்: கருதுக்கம் சம்பவிக்குமாயின் அதனால் விகற்பமெய்தா
மதும், அவமான வெகுமானங்களில் சமத்துவமும், உஷ்ண சீத
ளங்களில் சமாதானசித்தமாய் நின்றும் இவைகளெல்லாம் சரீர
சம்பந்தமேயன்றி ஆத்மசம்பந்தமல்லவென்ற விவேகம் விருத்தி
யாகி "இவைகள் யாவும் பிரகிருதியின் விசேட காரியமாகவும்
பொய்யாகவுமுள்ளன" வென்றறிந்து கலவரப்படாத மனதோடு

யாதொரு சங்கற்பவிகற்பம் பாராட்டாத கூந்தலீலத்துவசத்துவ குணத்தினனாயிருந்து முடிவில் பரமாத்மாவின் சாக்ஷாத்காரத் தையேபெறுவன்.

6, 7

இன்னுங்கேட்பாய் அருச்சுன! சித்தசத்தியின்பொருட்டு நிஷ்காமகன்மங்கள் செய்தசாதனையில் சற்குருவையாண்டு அநேகபணிகள்செய்து அவர்பால் கேட்டுணர்ந்தவைகளா டென்ற பட்ட பரோக்ஷஞானத்தினாலும், அவ்வாறனுபவித்துத் தெரிந்த அபரோக்ஷஞானத்தினாலும் சமாதானமுடையவனு யாதொரு திரிபில்லாது பஞ்சேந்திரிய நிக்ஷரகஞ்செய்து ஒடுமபொன்னும் ஒப்பநோக்கும் சமவிவேகயாகவே காணப்படுவன். இத்தகை மையாளனையே யோகியெனவுஞ் சந்நியாசியெனவுஞ் சொல்லப் படும். ஆனால் இதஹவியாவான் தன்மட்டுக்கும தவஞ் செய் தவிலே ஊக்கமுடையவனு யிருப்பனையன்றிப் பார்த்தமாயன் னிபரையும் நல்வழிப்படுத்துநதன்மை யில்லாததினாலே தனனை யடைந்தாரையுங் காருணியத்தால் கரையேற்றுங் குணமுடைய வர்களின் இலக்ஷணத்தையுஞ் சிறிதூகேட்பாயாக.

8

அருச்சுன! மேற்கூறியவண்ணம் அபரோக்ஷஞானம் வரையில் திடமாய்ச்சம்பாதித்து இல்லற தாமத்தோடுங் கலந்திருக் கும் பாவனையாக மன வாக்குக் காயங்களால் கன்மங்கள் யாவும் குறைவறச்செய்தும், தன்னையடைந்தவரின் பக்குவாபக்குவ நோக்கித் தக்கவாறு உபதேசமுதவியனவு மனுக்கிரகஞ்செய்துத் தானும் யாதொருவிஷயப் பற்றுதலுமின்றிப் பரிசுத்தமனதோடு கூடியவனுய்ச் சத்துருமிததுருவா யுள்ளவனிடத்தும், உதாசீன னிடத்தும், நியாயா நியாயந்தெரிநது மத்தியஸ்தஞ் செய்யக் கூடிய நடுவுநிலமை யுள்ளவனிடத்தும், பந்துசன பரிவாரங்க ளிடத்தும், மற்றும் தன்னையொத்த சாதுக்களிடத்தும், மகா பாவிகளிடத்தும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமமாய்ப்பாத்துவரு வன். இவ்வாறாய் யோகாருடாகளுள் இவனே * உத்தமனென வழங்கப்படுவான். இந்த உத்தமன் என்பான் அவ்வாறு பேத வாதியாயிராது உண்மையான துவைதாதவைத் வர்ச்சிதமான சமத்துவத்தை விருப்புற்றனுபவித்துவரு மகானாதலாலென்க. சுவாமின்! இவ்வாறான ரூசன ஞானமானது எவ்வாறு சித்தி யாகும்? அதுக்கிரகஞ் செயதல்லேண்டும்.

9

* உத்தமன் - (சிலா துவைதவாதிகளாயும், சிலா அதவைதவாதிகளாயுமிருப் பார்கள்)

அருச்சுன! மேற்கூறிய சுஞ்ஞானத்தின் சாதனமாய்
தியான யோகாப்பியாசத்தினாலே சித்திபெறலாம். அஃதெவ்வா
றெனில், தியானாப்பியாசஞ்செய்யப் பிரியமுள்ள யோகியாவான்
புண்ணிய சேஷந்தீரங்களிலும் புண்ணியநதி தீரங்களிலுமுள்ள
பரிசுத்த ஸ்தானங்களில் யாதொரு துண்சங்கமு மில்லாவிடத்தில்
யேநாய்கியாரிருந்து எவ்விஷயங்களிலும் புத்தியைச் செலுத்தா
திழுந்துப் பஞ்சேந்திரிய மனமுதலானவைகளையும் நிக்கிரகித்
துத நிதநிலையாயிருந்து மனதை ஆன்மாவினிடத்திற் செலுத்தி
நிர்ச்சிந்தையா யிருந்துவருவான். இவ்வாறு அப்பியசித்தற்கு
யோக்கியமாக ஆசனங்களுங் கூறுவோங் கேட்க: மேற் கூறிய
படி நல்லஸ்தலத்திலுள்ள உத்தமஸ்தானத்திலே மேடுபள்ளமில்
லாச் சம நிலத்தில் தெர்ப்பைப் புல் பரப்பி அதன்மேல் மான்
றோல் ஊரித்து அதன்மேல் வஸ்திரமடித்திட்டு அதன்மேல் வட
திசை நோக்கியிருந்து மேற்கூறியவண்ணம் சித்தவிருத்தியை
யும் பஞ்சேந்திரிய வியாபாரங்கடையு மடக்கி மனதை அசை
வுறாது நிறுத்தித் தியானஞ்செய்துவருவான். இங்ஙனஞ்செய்து
வரு மப்பியாசத்தால் சித்தத்தைப்பற்றியுள்ள பேதபுத்திரீங்கிச்
சித்தம் நிர்மலமாகும். ஆகவேயிதனால் ஞானத்துக்குயோக்கிய
மானதும் யேதுவானதுமான மனோ நிர்மலத்துவத்தை இந்த
தியான யோகமே பாவித்தருளுமானதால் மீண்டும் வியத்தமாகக்
கூறுவோங் கேட்பாய்:—

10, 11, 12.

அருச்சுன! மேற்கூறியவண்ணம் ஆசனாநிகளிட்டு அதின்
மேலிருந்து பயமற்றுச் சாந்தமனதோடு எப்பக்கங்களிலும்
பாராது கோணலின்றி சிரசு உடல் மூலாதாரமவரை நேரா
யிருந்து அசையாமல் முக்கு வனியையுற்று நோக்குவதுபோலும்
பாவனையாகநோக்கி அகமுகமாகச் சுழிமுனை மந்தியாக ஆத்மா
வைத்தானாகப்பார்த்துக்கொண்டு ஒரு நிலையாயிருத்தல்வேண்டும்.
இவ்வாறு விருப்புவெறுப்பற்ற பரிசுத்தமனதினால் தனக்கன்னிய
மில்லையெனத் தெரிந்து நிதங்கொண்டதனால் பயமுதலான
வையும் நீங்கப்பெற்றுப் பிரகசரியவிரத விசேடமுடித்தவனாய்
ஈற்றில் என்னையே பிரபுவாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு யோகாப்பி
யாசஞ்செய்துகொண்டு வரவேண்டும். சுவாமின்! இவ்வாறு
யோகாப்பியாசஞ் செய்துவருபவன் அடையும்பலனையும் இன்ன
தெனக்கிருபைசெய்ய வேண்டுகிறேன்.

14

அருச்சுன! தியான்யோகஞ் செய்பவன் தனது நியமமான மனதால் அந்தக்கரணத்தை யெப்போதுமடக்கி ஒரு நிலையங் வைத்துக்கொண்டு அன்னிய சங்கற்பமின்றி மோக்ஷமே தனக்குரிய பரமகதியாகவேண்ணி பரப்ரம்மமும் புருஷோத்தமமும் மான என்னிடத்தில் லயப்பட்டதால் நிச்சலமான மனமுடைய வனாயென்னத் தானாக அறிந்திருப்பதினாலே இவனுக்கு மோக்ஷமே பரமகதியாமென்றறிக. சுவாமின்! தேவரீர்கூறிய துணர்ந்தனன். ஆனால் ஓதியவாறு சாதிப்பது ஆர்பலமாமென்று நினைக்கிறேன்; என்னெனில், அவயவாதிகளுந் தேகமும் அசைவற்றிருப்பதோடு மனமும் அசையவொண்ணா தென்கிறீர்கள். அப்படி சாதிப்பதெப்படி முடியும்? 15

அருச்சுன! மந்தகுணத்தோடுங்கூடிய அநிபோனமுடையவனுக்கும், சுத்தமாக ஆகாரங்கிட்டாத பசியாளிக்கும், அதிக நித்திரையுள்ளவனுக்கும், அன்றி நித்திரையே யிலலாதவனுக்கும், விருப்பவெறுப்புற்றுத் தேகத்தைத் தானென்றும், பிரபஞ்சம் நித்தியமென்றும் எண்ணியிருக்கிற மந்ததரனுக்கும் இவ்வித தியான யோகம் சாதிப்பதென்றால் மிகக் கடினமாகவே காணப்படும். 16

அருச்சுன! துக்கரகிதமான யோகமானது ஒருவனுக்குச் சித்திக்கவேண்டுமானால் அவன் எரக்கனவே கூறியவுண்ணம் சர்வசாதனங்களை யுஞ் சாதித்து மோக்ஷமடைவதில் நிரம்பவும் ஆசையுள்ளவனுய்க் குருமூர்த்தியினிடஞ்சென்று யோகாபியாசத்துக்குரிய விதிவிலக்குகளை நன்றாகக்கேட்டறிந்து சத்துவ குண ஆகாரங்களைக் காலத்தருந்தி சத்தன்மங்களையும் சமயம் நேர்ந்துதிபுரிந்து சுவதானமாகவும் சொற்ப நித்திரையோடு மிருந்து சாதிப்பது உசிதமாம். சுவாமின்! இவ்வாறாகிய தியான யோகத்தை எவ்வளவுகாலம்வரை அனுட்டித்து வரல்வேண்டும்?

அருச்சுன! யோகாபியாசப் பிரியமுள்ளவனுக்குச் சர்வ விஷயங்கறியுமுள்ள இச்சைவிடுபட்டு சங்கற்பவிகற்பரில்லாது பரிசுத்தமான மனமானது சமுத்திரத்திலே உப்புக்கல் கரைந்தாற்போல ஓவசாக்ஷியாகிய ஆக்மசொருபத்திலே பேதமின்றி யெப்போது லயப்படுமோ அதுவரையிலும் இடையறாமலும் மனத்திடங்குன்றாமலும் அப்பியாசித்தே வரல்வேண்டும். இவ்வாறு சதாதியானஞ்செய்து வருகின்றதிடத்தினாலே இந்த அப்

பிராச யோகியின்மனம் தனக்குரியசலனமாகிய விஷயவியாபார விருத்தியில் துழையாது நிர்மலமாகவும், காற்றிடைப்பட்டதீபம் போலலெந்த மனமானது அஃதில்லாவிடத்துள்ள தீபம்போல அசைவற்று எப்போதும் ஆன்மசொருபத்திலேயே பேதமின்றித் தியானித்திருக்கும். அவ்வாறு அசைவற்றிருக்கவே அவ்வான்மாவுக்கு ஞானமென்னும் பிரகாசம் பிறக்குமெனவறிக. சுவாமின் ! முன்னே உபதேசித்ததில் நிஷ்காமசன்மஞ் செய்வதே யோகாப்பிராசமென் றனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் ; மறுபடியும் சமாதியெய்வதே யோகமென்கிறீர்கள் ; இதனால் எதையப்பிராசிக்கலாம், எதைவிடலாமென யென்மனம் மயக்கமுறுகின்றது. அடையால் இவ்விண்ணுடில எது சிலாக்கியமோ அதை உபதேசிக்கவேண்டும்.

19

அருச்சுன ! இந்த யோகாப்பிராசத்தினாலே வேறுவித விஷயங்களாகவும் வேறுவித சங்கல்பமாகவும் மனமானது கணவைப்போன்று பரிணமிக்காது அவஸ்தைகளற்று எப்போது ஒழிவெய்தமோ அக்காலத்தில் நிர்மலமாயுள்ள அம்மனத்தினால் தன்னையே ஆன்மாவெனத் தரிசித்துக்கொண்டு ஆநந்தமயமாக அவ்வான்மாகத்தையே அநுபவித்துக்கொண்டிருப்பன். ஆகவே இத்தன்மையன் கன்மங்கள் செய்தாரும் விட்டாலும் அதனால் யாதொருருகெதையும் பிரயோசனமுமில்லையாம். இவ்வாறு ஸுட்டிக்கச் சக்தியற்றவனுக்கு மோக்ஷாபேஷையிருக்குமானால் அவனுக்கே கன்மயோகத்தையுங் கூறியிருக்கின்றோம். அந்தகன்ம யோகத்தினாலே சிந்தகசக்தியுண்டானபிறகு ஞானோதயமாகி மேற்கூறிய மோக்ஷசாதனத்தையே யடையப்படுகிறதினாலே இந்த இருவிநயோகங்களுக்கும் பொதுவித்யாக யோகமென்றே அதிகாரமுறமையாற் சொல்லப்பட்டதெனவறிக. சுவாமின் ! இந்திரியாதிகளின் வயப்பட்டமனமானது விஷயவிவகாரங்களை யனுபவிப்பதாற் சுகமேற்பட்டிருக்க, அவைகளை விட்டு ஒய்வடைந்திருக்குமானால் சுகமுறவதெப்படி ?

20.

அருச்சுன ! கருவிகரணங்களினாலே அநுபவிக்கப்படும் விஷய போகங்கள் யாவும் ஜனன மரணங்களையும் துக்கத்தையுந்தரக் கூடிய அரித்தியத்துவமேயன்றி நித்தியத்துவமுள்ளதல்ல ; ஆனால் இந்தயோகியானவன் அநுபவிக்கப்படுகிற சுகானுபவம் அப்படிப்போன்றதல்ல ; நித்தியத்துவமும் ஆநந்தானுபவமும்

என்றும் நீங்காததுமாயுள்ளதாம். ஆனால் அந்தச்சுகம் எவ்வாறு பெறக்கூடுமென்னில், யதார்த்தமாய்த் தானும் ஏனைச் சீவர்களும என்றும் நித்தியர்களாயும் ஆனந்தமயமாயுமிருத்தலையறியாது மறைபட்டாற்போலிருந்ததென்கிறதால் அதியாச்சரியமும், மனம், புத்தி, இந்திரியங்கள் என்னுமிவைகளுக்கு எட்டாதவராகிய பரமாத்மாவே தானாயிருக்கிறோமென்கிற சந்தோஷமும், சரீரமும் மந்தையிந்திரியங்களும் அதனாலனுபவிக்காவின்ற விஷயங்களுப பொய்யேயென்றுணர்ந்து அவைகளிற் சிறிதேனுமாசையின்றி மனமபரிசுத்தமாமபோதுதான் ஆன்மசுகமென்பது தோன்றப்படும. அந்தமகாபுருஷனையே ஆத்மாந்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

21

அருச்சுன! மேற்கூறிய யோகியாவான் அடைந்தலாபமென்னவென்றுகேட்பின், தான் அநுபவியாநின்ற ஆத்மாந்ததமேதானாயினோமென்கிற பெரியதோர் லாபத்தைக் காட்டிலும் பெரியலாபம் வேறொன்றில்லை. மற்றும் அச்சொருபாந்தயோகியினது புத்தி முதலாய விந்திரியங்களெல்லாம் எப்போதும் சமாதிலைமையாகவே யிருக்கிறபடியால் அவனது தேகத்தில் கத்தியினாலும், பாணங்களினாலும் உபாதையெய்யிராம, அன்றி அடித்திடினும் அவைகளாலேற்படும துன்பங்ரளாலே ஏகாத்ம சொருபாயிருக்கின்ற மனமானது தான்கூடிய நிட்டையின்றுங்கலைந்து சலிப்பெய்தாதென்க. இவ்வித இலக்ஷணமுடையவனையே யோகியென்று எல்லாராலும் கொள்ளப்படும். கவரமின்! இந்தயோகஞ் சித்திக்க வுபாயமுண்டாயிடுகறுக.

22

அருச்சுன! யோகியென்பவன் தான் ஆத்மாந்த சமாதியிலிருக்குமபோது தனக்குற்ற யாதொரு குவிர்வேப்பத்தினாலும் துன்பங்களினாலும் சுகதுக்காதியவைகளாலும் புத்தியானது சமாதிகலைந்து சாக்கிரத்தை யடையாவிடின் அப்போதுதான் யோகஞ் சித்தியானதென்றறியவேண்டும். அவ்வாறு திடப்பட்டயோகமே நிச்சயமான ஆத்மலாபத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி மகாயோகமுமாகும். மற்றயோகங்களெல்லாம் மரணயோகத்துக்கொப்பாம். மற்றும் யோகாப்பிபாசஞ் செய்துவரும் போது சிலகாலத்துக்குள் யோகமுதிராதுஆத்மதரிசனங்கிடைக்கவில்லையே! சாஸ்திரங்களையும் ஆசாரிய ருபதேசங்களையும் நம்பி வீணாக போகபோக்கியங்களையும் விட்டு தேகத்தைவாட்டி

யென்னபயன் கண்டோமென்று சலித்தபுத்தியாகிய தமோகுண வயப்பட்டு விட்டுவிடாது ஒவ்வொருதினமும் சாவதானமாக அப் பியாசித்துவரின், குருகடாகுத்தால் நிச்சயமாக ஜன்மதரிசன மடையலாமென்க. இன்னும் மனோசங்கற்ப விகற்பங்களாலுண்டாகின்ற எல்லாவிதநோக்கங்களையும் பகிர்முகமன்றி அந்தர்முக வாசனையிலும் வாராதபடி விடப்பட்டவனாயும், இந்திரியாதிகள் விஷயங்களில் வீழாதபடி தடை செய்தவனாயும், சாஸ்திர வுணர்ச்சி ஆகிரியருபதேசங்களால் ஆராய்ந்தறிந்த விவேகஸ்தனாயுமுள்ளவனது மனோதிடத்தால் ஆத்மசொருபத் தியானஞ் செய்யின் நிச்சயமாகச் சிந்தியாகுமென்க. சுவாமின்? இரகோ குண விசேடிப்பால் மனஞ்சலித்தற் கபாவமாயிருக்கிறபோது அதையெவ்வாறு * நிரோதஞ்செய்யக்கூடும்? 23, 24

அருச்சுன! என்றுமுள்ளதாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற கூடஸ்தபிரமம் தானேயென்னுந் திடமான வைராக்கியத்தினுற் சஞ்சலியாதுள்ள நிலவரப்பட்ட விவேகத்தினாலே ஆத்மசொருபத்திலின்றி இந்திரிய விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தாது பையவிழுத்து உபசாரதியடையுமபடி நிறுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் அதைவிட அன்னியமாயாதொருவிஷயமு மில்லாமையால் சற்றேனும் வேறொன்றைச் சிந்திப்பதற் கேதுவில்லாமற் போகின்றது. ஆகவே மனப் தன் வசப்பட்டதென்பது திண்ணமாயிற்று. சுவாமின்! தேவரீர் உபதேசித்தவண்ணம செய்யவேண்டுமென்று உறுதியாக அறுட்டிக்கும்போது அந்நெறியிற் கூடாதுபிரிந்து ரகோகுணச் சார்பினால் பீண்டும் விஷயக்கூட்டத்திலே நாட்டமாகின்றதே! இதற்கென்செய்வது? 25

அருச்சுன! அவ்வாறு பிரிந்து விஷயங்களை நாடினும் அதற்கோ ருபாயமுண்டு; என்னெனில், நீண்டகாலமாக அநேக சென்ம வாசனாபலத்தினால் சஞ்சலிதனாவந்த அந்த ரகோகுண சம்பந்த மனமானது என்னென்ன விஷயங்களில் இச்சைகொண்டு செல்லினும் அவ்வ விஷயங்களினின்றும் அவ்வப் போது விசாரணை விவேசத்துடன் கூடினதான சத்துவகுணமன தாற்றிருப்பி பீண்டும் அவ்வாத்ம சொருபத்திலேயே சேர்த்தல் வேண்டும். இவ்விதமாக அடுத்ததித்து இழுத்து முற்கூறிய

வாறு அதுட்டித்துவரின் நாளடைவில் விஷயசம்போகத்துக் கிசையாது தானே நின்றுவிடும். சுவாமின்! இவ்விதமாக மனதைச் சத்துவகுணவசப்படுத்தி அதுட்டிப்பதாலேற்படும் பயன் யாது?

26

அருச்சுன! இராகாதி விருத்திகளை யொழித்த மனதைத் தன்வசப்படுத்தியவனாயும், தனக்கன்றி வேறெவ்வித சங்கற்பன்களும் செய்யாததால் சாந்தசித்த முடையவனாயும், அவிவேகாதிய தொந்தமின்றி யிருக்கின்ற யாதொரு யோகீந்திரனாவான் தற்பதலக்ஷியார்த்தமானவரே இந்தந் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரென்று பிரம்ம சைதன்யத்தையடைந்து நித்தியமான சுகசொருபமாகவே விளங்குவன். இன்னும் இவ்வித யோகியாவான் சத்துவகுணகாரமாயுள்ள மனதைத் தன்வசஞ் செய்துகொண்டு அவ்வேகா பாசங்களுற்றவனாய்க் கஷ்டமேயறியாது பிரமசொருபத்தைச் சுகமாயடைந்து முடிவில்சீவன்முத்தனாவான். இன்னும், திடசித்தனான இந்த யோகாப்பியாசியால் பிரமசொருபமே யெங்கும் வியாபித்திருக்கிறதென்னும் நிலைத்த விவேகத்தினால் பிரமன்முதல் எறும்பு முதலுடைய சர்வவ்யுதப் பிராணிகளுந் தன்னையன்றி யில்லையென்றும், தானும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்து யிருக்கின்றோமென்றும் சமத்துவ திருஷ்டியா யிருப்பனென்க.

27, 28, 29

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறுங்கூறிய அரிய பெரிய யோக சம்பந்தமான விஷயங்களில் தொம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்த பிரமமே தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றும், அவரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் கூறியவண்ணம் அதுட்டித்துப்பார்க்க கேவலம் சாமர்த்திய யினனாயுள்ள புருஷன் எவ்வாறு அதுட்டித்தால் அந்த அதுபவம்வருமோ அதை அதுக்கிர கஞ்செய்யவேண்டுமென்று வினவிய யாதொரு அருச்சுனனை நோக்கி புராதா! நீ எந்தபுருஷனை உத்தேசித்துக் கூறினையோ அந்தபுருஷன் சாக்ஷாத் வாசுதேவனாயுள்ள நம்மை எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும், எல்லாப்பிராணிகளையும் நம்மிடத்திலும் பக்தி வினையமாகப் பார்த்துவருவானாயின் அவ்வுந்நானில்லாததொன்று மில்லையெனத் தெரியவரும்; அவன் என்னையன்றியுமில்லை. இவ்வாறாக அந்தர்முக அபிப்பிராய முடையவனாய்க் கரணமுன்றையும் சத்கருமங்களிற் சேர்த்துத் தற்பத வாச்சியார்த்தமான

பஞ்சபூதமுதலான எல்லாவிஷயங்களும் என்னுடைய பின்னப் பிரகிருதியென்றும், அதுவும் என்னுடைய அபின்னப்பிரகிருதியைத்தவிர வேறில்லையென்றும், அதுவும் என்னைத்தவிர இல்லையென்னும் பக்திசெய்துகொண்டு வருவானாயின் பிரதிதினமும் முன்னே யென்னுல்கொன்ன ஆத்மதரிசனமுற்று முடிவில் சொரூப சித்தியடைவன். சுவாமின்! இப்போது கூறியவா ரனுட்டிக்கும்போது மனவாக்குக் காயங்களினுற் செய்துவரும் கன்மங்களினுலே பாவபுண்ணியங்கள் வந்தடையுமே! 30

அருச்சுன! தாவரசங்கம ரூபங்களாயுள்ள எல்லாப்பூதங்களிடத்தும் நான் ஒருவனையுள்ளேனென்றும், அதுதானையென்றுத் தெரிந்துகொண்டு பக்திபூர்வமாயுள்ள யாதொரு யோகியானவன் ஜனகாதியரைப்போல நித்காமகன்மங்கள் செய்துகொண்டிருப்பினும், அன்றித் துரியாச்சிரமியான வியாக்கியவர்க்கராதிகளைப்போல விட்டிருப்பினும், அல்லது தத்தாத்நிரயர்முதலான வர்சனைப்போல விதிவிலக்கான சன்மங்களை அனுட்டிக்கப்பட்டவனாயினும் அவன் என்னிடமேயிருப்பன். 31

அருச்சுன! மேற்கூறிவந்த மகான்களைவிடமேலான ஞான வந்தர்களுயுங் கூறுவேன் கேட்பாய்; அந்தரங்கத்தில் தற்பத லக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவே தானென்னும் நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு வெளிமுகமாக மனவாக்குக் காயமென்னு முன்றையும் சத்த்கன்மங்களிற் செலுத்திவருகின்ற மகோத்தமனாயும், பிறனொருவனுக்குவந்த சுகதுக்கங்களைத் தனக்குவந்ததாகவெண்ணிச் சர்வசீவர்களுயும் தயவோடு சமமாகப் பார்க்கிறவனாயு முள்ளவனே மேலானவனாவன்; அவனே மகாயோகி; இவ்வாறனுட்டிக்க வேண்டுமென்பது நமது சிந்தாந்தம். இதுவே நமக்குச்சம்மதி; என்னெனில், ஏனையோர்களால் உலக உபகார மின்மையாலும், இந்த மகாயோகியால் உபகாரவிருத்தி யிருப்பதாலுமே மிகச்சிரேஷ்டமென்றோம். 32

அவதாரிகை: ஒப்பரிய மெஞ்ஞான சித்தியுறுதற் காதாரமான யோகசித்தி செய்யவேண்டிவ தவசியமென்றும், இந்த யோகம் சித்திப்பதற் காதாரமாயுள்ள மனமுதலான இந்திரியங்களை யடக்கவேண்டுமென்றும், இந்த மனமாதி இந்திரியங்களை அநேக சாதனங்களாலும் ஆசன போசன நித்திராதி நியமங்களாலும் சாதிக்கவேண்டுமென்றும் உபதேசித்துவந்தவைகளை

உற்றுநோக்குமிடத்து, “எதையடக்கினும் மனதை லயப்படுத்து வது மகா அருமையாகுமென்கிற கருத்துடைய அருச்சுனன் பூதிகிருஷ்ண பகவானேநோக்கி பிரபோ! எவ்விதத்தும் மனதைப் பரிசுத்தஞ்செய்து சமமாக நிறுத்துதல்செய்வதே பிரதமயோக மென்றுபதேசஞ்செய்தீர்கள்; அவ்வாறு மனதைச் சாதனைக் குக் கொண்டுவரவேண்டுமானால் அதற்குரிய சஞ்சலசுபாவத்தை யொழித்துப் பரிசுத்தமாக நிறுத்துவதென்றால் அசாத்தியமாகக் காணப்படுகிறதே!

33

சுவாமின்! மற்றும் இரசோகுண வசப்பட்ட அந்த மன மானது சலனமுற்று சதா விஷயவிவகாரங்களையே அவாவிக்கொண்டு இராகத்துவேஷங்களோடுகூடிக் கோஷஞ்செய்து சரீ ராதியந்திரியங்களுையெல்லா மொடுக்கத்தக்கதாயும், யாதாமொரு விஷயத்தில் பிரவேசிக்கலாகாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போது மீண்டும் அவ்விஷயத்தையே யவாவித் துண்டுவதாயும், மற்றங் கிரியாம்சங்களில் துழைந்தால் அதைவிட்டு இலேசாகத் திரும்பாது அதிலேயே நிலையாயுள்ளதாயும், இன்னும் விரிதலும் ஒடுங் குதலுமாகி யோர்நிலையுங்கொள்ளாது, குழம்புந்தன்மையாயுள்ள இந்த மனதைச் சமாதானப்படுத்தி நிறுத்துவதென்றால், “கட லைக்கடக்க மரக்கலமின்றிக் கையினால் நீந்தத் துணிந்ததுபோ லாகு”மென்றுகூறியயாதொரு அருச்சுனனேநோக்கி பூதிகிருஷ்ண பரமாத்மா மீண்டும் இதோபதேசஞ் செய்கின்றார்: ஏ அருச் சன! இப்போது நீ கூறிவந்த மனோநிலைமையானது அதற்கு இயல்பாயிரியதல்ல; அது சார்ந்துள்ளதான இரசோகுணத்தின் சம்போக விசேட மாகையால் மேற்கூறிய துண்மையாம்; ஆயினும் விஷயங்களை விலக்கத்தக்க வைராக்கிய திடத்தினாலும் யோகாப்பியாச முதிர்ச்சியாலும் நிலைபெறச் செய்யவேண்டுமே யன்றிச் சாமானியமாக வேறெவ்வித வுபாயங்களினாலும் மனோ நாசஞ்செய்ய வியலாதென்றறிக.

34, 35

அருச்சுன! இவ்வாறு மனோநிச்சயங்கொண்டு அதன் பிறகே யோகாப்பியாசஞ் செய்தற்கு முயலவேண்டுமென்றும், அந்த நிச்சயமானதிடமுள்ளவனையும், அதிகாரமுறையால் பக் குவாபக்குவிகளைப்பற்றியுங் கூறிவருவோங் கேட்பாய்: இந்திர ஜால கோலமாயுள்ள இந்தவுலகம் நித்தியமானதென்றும், ஸ்தூல பஞ்சபூத மயமாகிய இந்தச் சரீரத்தையே தானாக பாவனைசெய்

தும், பிரியாப்பிரிய விஷயங்களோடுகூடி இந்திரியாதிகள் தனக் குக் கட்டுப்படாமலுமுள்ள அபக்குவியாவான் முற்கூறிய யோகாப்பியாசஞ் செய்யவேண்டுமென்னு மாசையுடையவனுயி னும் அவனுலது இயலாதாகும் மற்றோர் பக்குவியாவான் பிரத மத்தில் * சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியுடையவனாய் மோக்ஷா பேகையோடு பஞ்சேந்திரியாதி சித்தமுதலானவைகள் தன் வசம்பெற்ற வைராக்கியதிடத்தோடு யோகாப்பியாச வுபாய சாதனையைக்கொண்டு சாதித்துவருவானேல் மிகச்சுலபமாகமன தைச் சொருபாகாரஞ் செய்யலாம். அவ்வாறு செய்வதால் மித மீறுதல் முதலிய விகாரசபாவங்கள் தடைபட்டு உத்தமமான ஞானோதயமாகி முத்தியைப் பெறுவான். 36

• அவதாரிகை: மேற்கூறியவாறு அப்பியசித்துவரும்போது இடையிலே மரணம் சம்பவிக்குமாயின் அவனடையுங் கதியா தோவெனுஞ் சந்தேகங்கொண்ட அருச்சுனன் தெளிவுறவேண் டிய கருத்துடையவனாய் ஸ்ரீவாசுதேவனை நோக்கிச் சுவாமின்! பிரதமத்தில் சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாய் ஞானகுருவை யடைந்து உபதேசம்பெற்று யோகாப்பியாச விருப்பங்கொண்டு அதுபுடித்துவரும்போது அவன்றன் பூர்வ கர்ம பிராப்தானு குணமாக அவ்வப்பியாசத்தை விட்டொழித்து சாக்கிராவஸ்தை வயத்தனாய் அறித்திய போகபோக்கியங்கட்கேதுவான பாவ கன் மங்களைச்செய்யாது நிஷ்காமகன்மமாகிய சத்தகன்மங்களையுஞ் செய்துகொண்டு யோகத்திலேயே பிரியமுள்ளவனுய் மிருக்கிற வனுக்கு அதுசித்தியாகுமுன்னர் தேகத்துக்கானிவருமேயானால் அவனுக்கு யாதொரு நற்கதியும் கிடையாவென்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அதைப்பற்றித் தேவரீர் வாயிலாகத் தெரிந் துகொள்ள விரும்புகிறேன். 37

இன்னும், மேற்கூறிய விஷயத்திலே சந்தேகந்தோன்றற் குக் காரணம் யாதெனில், நிஷ்காமமாகச் சந்தனம்மங்கள்செய்து யோகாப்பியாசத்தின் பிரயோசனமான மனோநாசஞ்செய்வது பூர்த்தியடையாமையால்மோக்ஷமடைதற்குமேதுவைக்கானேம்; இதுபோயினும் போகட்டுமென்றால்வர்க்காதிபலனைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யாததால் சவர்க்கபலமு மில்லாமற்போகி

* சாதனசதுஷ்டம் 4-வது ஞானயோக அத்தியாயம் 34-வது வாக்கியத்தின் கீழ்விரிக்கப்பட்டுள்ளது.

றது. ஆகவே இவ்விரண்டுவகையாலும் நிஷ்பிரயோசனமாய் “ஒருபெரிய மேகப்படலத்தினின்றும்” சிந்நியதுண்டு மேகமானது மற்றொருபெரிய மேகப்படலத்தைச் சாராமலே மத்திரி லேற்படும் காற்றினால் மொத்திண்டுக் கலைந்து நசிப்பதுபோல” ஆதாரமற்றவனாக ஏன் நாசமடையான்? ஆகையால் சுவாமின்! இச்சந்தேகமானது என்னைவிட்டு நீங்கும்படிச்செய்யத் தேவரீரையன்றி வேறுயாவராலு மாகாதென்று நினைக்கிறேன். எல்லா முணர்ந்த வல்லவரானதால் எளியேன்மீது கருணைகூர்ந்து சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பீர்களாக.

38, 39

அருச்சுன! நீ யெந்தயோகியைப்பற்றி யெந்த சந்தேகங் கொண்டு கேட்டனையோ அவன் இம்மை மறுமையென்கிற யெப்பொழுதும் சுகமேயல்லாமல் துன்பமடையமாட்டான். மேர்க்குர்பேகையக்குறித்து விருநுண்டவன்போலச் சிரத்தையுடன் யோகாரம்பந்நசெய்து அழிவின்றித் தவறியவனுக்கு நற்குதிகிடைக்குமேயன்றித் துர்க்குதியடையான். சுவாமின்! ஆனாலும் மேற்கூறிய சித்திபெறாத யோகியானவனடையும் பலமென்ன?

அருச்சுன! அந்த முற்றுப்பெற யோகியாவான் “சிரத்தா பத்தியைக் கொண்டும் திரண்டபொருளைக்கொண்டும் அஸ்வமேத முதலான யாகாதிகள் செய்து தேவதிருப்தி செய்தவர்கட்கு யெந்த உத்தமலோகங் கிடைக்குமோ” அந்தவுலகத்திலே சுகமாயிருந்து யோகப்பூர்த்திசெய்வதற்கு யோக்கியமான நல்ல குணமும் நல்லதனாஷ்டியமும் சதாசாரமும் பொருந்தியிருக்கின்ற உத்தமகுலத்திற் பிறந்து யோகாப்பியாசப் பூர்த்திசெய்யும் நோக்கமுடையவனாயிருப்பன்.

41

அருச்சுன! யோகாப்பியாசம் பூர்த்தியாகாது சிலகாலம் வரை அப்பியாசித்தவனுக்குரியபயனைக் கூறினோம். மற்றும் நீண்டகாலமாக யோகாப்பியாசஞ்செய்து கடைசியாகச் சில காலமட்டும் அப்பியாசிக்காது பாக்கியிருக்கும்போது தேகம் நீங்கிய யாதொரு யோகிக்கும் பலனைக்கூறுவோம்: மகாமேதாவியாயும், சத்துவகுணம் நிறைந்துள்ள ஆருடனாயுமுள்ள பிரம்ம நிஷ்டனுடைய உத்தமகுலத்திற்குள்ளே மெய்த்தவம்புரிந்து முத்தியைப்பெறுவனென்க. ஆயினும் இவ்வாறான உத்தமோத்தம செனனமுண்டாதல் மிக அருமையாம்.

42

சுவாமின் ! மிகச்சிரேட்டமான அந்தகுடியிற் பிறந்த உத்தமனுக்கு யேற்றகாரியமாக யாதுசெய்துகொண்டிருப்பன் ? அருச்சுன ! முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையாகிய யோகப்பயிற்சியின் விசேடத்தால் திரும்ப இந்தயோகத்தையே அப்பியாசித்துப் பூர்த்திசெய்வதில் முன்னிற்பதுமன்றி மோக்ஷ சாதனத்துக்கேற்ற சத்கன்மங்களையே அநுட்டித்து அந்தசென்மத்திலே மோக்ஷமெய்தப்பெறுவன். சுவாமின் ! அவ்வாறாயின், தேவரீர் மேற்கூறியவாறு தனவந்தாள் கிரகத்தில் பிறந்திருந்தால் அவனது சத்கன்மங்களாகிய யோகப்பயிற்சிக்கும் நிஷ்காம கன்மங்களுக்கும் விரோதமாகுமே ? அருச்சுன ! அந்தயோகாப்பியாசி திரும்பவும் பூர்வவாசனையால் யோகாப்பியாசஞ்செய்யுங்குறிப்பையே கைக்கொண்டுநின்று அதையே சாதிப்பதுமன்றித் தன்னிடமுள்ள பொருள்களையும் அந்த யோகமார்க்கத்துக்கும் புண்ணிய கன்மங்களுக்கும் எற்றதான விநியோகஞ்செய்து கொண்டும் வருவனையன்றி அலைவிட்டுத் திரவியசெருக்குற்று வீணேகெடமாட்டாணென்க. எவ்வாறெனில், சென்மவாசனையை மாற்றுதல் யார்க்கும் அரிதாயையால் இந்தயோகியின் பூர்வ சென்மவாசனையானது தன்வசப்படுத்துமபோது திரவியங்கள் தன் யோகாப்பியாசத்துக்குச் சாதகமான திடவித்திக்குப் போதுமான துணையாய்வின்று தோஷத்தில் கைவல்லமாகிற சித்திமுத்திகளையே கொடுக்குமேயன்றிக் காமியகன்மிகளைப் போலச் செல்வச்செருக்கில் ஓரூபோதம அழுந்திவிட ஏதுவாகா. ஆகவே அநேகசென்மங்களிற்செய்த சத்கன்மங்களினாலேற்பட்ட சித்தசுத்தி துவாராஞானமுற்ற மகாபுருஷன் அந்த சென்மத்திலேயே மோக்ஷமெய்தவனென்பதற்குச் சந்தேகமு முண்டோ !

43

அருச்சுன ! இன்னும் அந்தயோகத்தினுற் பெறப்படும் பயனையும் அதன்பெருமையையும் கேட்பாய் : யாதொருவன் யோகாப்பியாசத்தின் பயனாகிய ஆத்மானந்தத்தைக் குறித்து விசாரித்த விவேககூடத்தால் தனக்கு அப்பயிற்சிசியில் விருப்பமுண்டானதாலேயே அவனது பாவங்களெல்லாம் நசித்துத் திரி குணம்மகமான வேதங்கட்குட்பட்ட காமியகன்ம பலன்களும் தொடராது மோக்ஷனுபவத்துக்கே அதிகாரியாய்விடுவன். 44

அருச்சுன ! யோகத்தின் மகிமை யிவ்வாறாயின் அநேக பிறவிகளிற் சம்பாதித்துள்ள புண்ணிய கன்மங்களினால் முயற்சி

பிற்குன்றது பிரயத்தினஞ்செய்து வரும்போது அதனற் பாவ
கன்மங்கள் நசித்துச் சித்தசுத்தனாகி அந்தசென்மத்திலே பரம
கதியையடைவனென்பதற் கையமுமுண்டோ? : 45

அருச்சுன! சரீராதிய கரணங்களெல்லாம் ஒய்வடையத்
தக்க அரியவிரதங்க ளனுட்டித்துவரும் மகாதவசியர்களினும்,
வேதவித்துக்களான ஞானவந்தர்களினும், தேவபோக போக்கி
யங்களை யனுபவிக்கும் மகா புண்ணிய சீலர்களிலும் ஜீவான்
மாவைப் பரமான்மாவோடு லயப்படுத்தும் பரம ஞானியாகிய
யோகவான் மகாசிரேஷ்டனானால் நீயும் அந்த யோக ஞானத்
தையே யடையக்கருதுவாயாக. 46

அருச்சுன! அணிமா மகிமா முதலான அஷ்டமா சித்தி
களைப் பெறுதற்காகவும், மனதின்காரியமாகிய இராகத்துவேஷத்
திற்செல்லாது தன்வசப்படுத்தி நிறுத்துவதற்காகவும், இயமம்
தியமமுதலான அட்டாங்கயோகம் புரிகின்ற யோகியர்களை விட
என்னுடைய பக்தயோகிகள் மிகமேன்மை யுடையவர்க ளாவார்.
எங்ஙனமெனில், எங்கும் நிறைந்தும் எல்லாமாயுமுள்ள நம்மை
உள்ளபடியறிந்து நம்மையே பரப்ரம்மமாகத் தியானித்துச் சகல
பிராணிகளிலும் நாமே விளங்குகின்றோமென்கிற பாவனைகொண்
டும், நம்மைத்தவிர வேறான தொன்று மில்லையென்றுணர்ந்து சர்
வதா நம்மிடத்தில் ஊன்றிய பக்தியோடு உபாசிக்குகின்றவனே
மேற்கூறிய யோகியர்கட்கெல்லா முயர்ந்தவனென்றும், எனக்
குப் பிரியமுள்ளவன் அவனேயென்றும் எனக்குள் நிச்சயமான
தால் நீயும் தொம்பத லகியார்த்தமானவரே தற்பதலகியார்த்த
மென்கின்ற நிச்சயத்தை மனதில்வைத்து வெளிப்படையாக
நாம் கூறியவாறு மன வாக்குக் காயங்களாற் பக்திபுரிந்து வரு
வையேயாயின் முத்தி சித்திப்பது சத்தியமேயென்க. 47.

தியான அப்பியாசயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 6-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-240.

ஏழாவது அத்தியாயம் விக்ஞானயோகமெனப்படு- பத்தி யோகம்.

அவதாரிகை: மேற்கூறிய அப்பியாச யோக அத்தியாயத் தில் தொம்பத லக்ஷியார்த்தங்களைச் சாங்கோ பாங்கமாகக் கூறியும், அதனினும் வேறுகாத தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்ம சொரூபியே ஸீயாபித்துள்ளாரென்னும் உண்மை விளங்காமைக் குப் பிரதிபந்தமாகத் தோற்றும் தற்பத வாச்சியார்த்தங்களும் வேறன்றென்றும், பத்தியினாலே அத்திடம் பெறலாமென்றும் அத்தியாய முடிபுரையாக்கூறி யோகியர்களினும் திரிகரணசுத்தி யோடு பத்திசெய்யும் அடியவன் மேலானவனென்பதையேஇந்த ஏழாமத்தியாயத்திலும் விரிவாய்க்கூற முன்வந்தமையால் இதற் குப் பத்தியோகமென வழங்கலாயிற்று.

சுவாமின்! சென்ற ஆறாம் அத்தியாயத்தின் முடிபுரையாகச் சர்வவிபுவாகிய தேவரீரையுள்ளன்போடும் பத்தி வினயமாகவும் வழிபடுகின்றவர்கள் யோகியரைவிடச் சிரேட்டரெனக் கூறிவந்தீர்கள்; அது சரியேயாயினும் தேவரீரது உண்மைவடிவ மின் னவாறென்று தெரிந்துகொள்ளாதவரையில் பத்திசெய்வ தெப் படி? ஆதலால் சுதந்தரமான சுகளரூபத்தையனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டும். ஏனெனின், தேவரீரை வைகுண்டவாசனென்றும், பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டுள்ளானென்றும், இன்னும் மச்சாதி தசாவதாரனென்றும் பலவாறாகப் பற்பல புராணேதி காசங்களி லெல்லாம் விளங்குவதை யறிந்தனாமல்லாமல் முன் ஓர் சம்சயம் நிவர்த்திக்கும்போது “நான் ஏகனேயன்றி வேறு பொப்புலமையிலையென்றும், எங்கும் பரிபூரணமாய் பாலில் நெய்போல நிறைந்துள்ளவனென்றும், என்றும் நித்தியத்துவமுள்ளவனே யென்றும், மாயாரகிதனென்றும், நிர்க்குண நிரவிகாரியென்றும் பலவாறாக வுபதேசித்துவந்தீர்கள்; இத்தனால் ஸ்தான வேறுபாடும் அவதார வேறுபாடுமாபுள்ள அம்சங்களிலே எந்தவிடத்துள்ள எந்த சுகளரூபத்தை உத்தேசித்துப் பத்திசெய்கிறதென்கிற சம் சயந்தோன்றுகிறபடியால் அந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யப் பிரார்த்திக்கிறே” எனென்கூறிய அருச்சுனனைப்பார்த்து அந்த

பரவாசதேவன், ஏ பார்த்தா! சர்வலோக சரண்யனுள்ள
நானே நிஷ்கர்ம நிஷ்கள புஷ்கள நிர்மல நிர்ந்தர நிராகுல நிரா
வரண நிராமய நிராதார நிராகார நிரதிசயாதந்தமாகியும், நீதி
பர பரஞ்சோதி பரம்பர பரப்ரம்ம பரமேஸ்வர பராபர பரி
பூரணமாகியுந், புண்ய கண்ய புனித புராதன ஜனாதன புத்த
முத்த சுத்த கேவல் கைவல்ய பிரமாநந்த மெஞ்ஞான சின்மய
தேசோமய சித்விலாச தேவதேவனுகியும், சர்வமத சம்மதக்
கடவுளாகிய பரப்ரம்மமும் நாமேயன்றி வேறொன்றில்லையெனத்
துணிந்து நீ பக்திசெய்வாயாக. ஆனால் மாயாவசப்பட்ட முக்
குணத்தவர்களான சாமானியர்களாலே பக்திசெய்வதென்றால்
பிகக்கஷ்டமாகும்; ஆகவே வைராக்கிய ஞானதிடத்தை * மர்க்
கடம்போலக் கைக்கொண்டு நம்மையே பக்திசெய்துகொண்டு
வரின் முற்கூறிய நிர்க்குணபக்தி சாதாரணமாய் தானேஜனிக்
கும். வைகுண்டம் திருப்பாற்கடலாதிபிஷிடுக்கிறதாகக் கூறிய
இதிகாசாதிகளுடைய உண்மையானது மூலப்பிரகிருதி சம்பந்தி
களுக்கேயல்லது யேனையோர்களைப்பற்றிக்கூறியதன்றெனவறிக.
ஆனால் சீவத்துவபாவனை செய்யும்வரை பரமான்மசொருபமே
அவ்வவ்விடங்களிலும் † சகுணகிருதியாக விளங்குகின்றாரென்
றும், சுகலாம்சங்களாயுந் தோற்றப்படுகிறவரு மவரேயென்றும்
உள்ளபடியுணர்ந்து உத்தமமான சத்துவபத்திபுரிந் தொழுகும்
ஞானவிக்ஞானங்களையும் சவீஸ்தாரமாகக் கூறுவோம்கேட்பாய்.

அருச்சுன! இனிக்கூறப்படும் விக்ஞான யோகமார்க்க அர்த்
தங்களை நம்முடைய பிரசாதமன்றி யாவராலும் அநுட்டிக்க விய
லாவாம். என்னெனில், இந்த பக்தியோகமானது மகாவிசேட
முள்ளதாகையால் அநுட்டிப்பது அனைவர்க்கும் சிரமசாத்திய
மான விஷயமல்ல; காரணம் யாதோவெனில், நால்வகை யோனி
யில் எழுவகைத் தோற்றமாகப் பிறந்துள்ள எண்பத்து நான்கு
லக்ஷம் சீவராசிகளும் அச்சீவர்களுக்காக ஆக்கப்பட்டுள்ள எல்
லாப் பண்டு பதார்த்தங்களையெல்லாம் இன்ன யின்னபொருள்
இன்ன தன்மையனவென்று கண்டறிந்து அங்ஙனமுணர்ந்தவாறே
இவைகளும் இவைகள் தங்கிவாழ்தற்கான புவனபோகங்களு
மாகிய காரியத்துக்குக் காரணனொருவனிருக்கவேண்டுமென்றும்,
அத்தகையோனே சர்வாதார சுகத்கர்த்தனென்றும் உணரும்

* மர்க்கடம் - குரங்கு.

† சகுணகிர்தி - குணசம்பந்தசொருபம்.

உணர்ச்சி மக்கட் பிறப்பினர்க்கேயன்றி மற்றச் சீவராசிகட்கில்லா மையால் இம்மானிடப்பிறவி மிகமேலானதென்க. இம்மானிட கோடிகளுள் பெரும்பாலும் பண்டு பதார்த்தங்களைக்கொண்டு உண்டுடுத்திக் கண்டதேகாஷி கொண்டதேகோலமெனத் தங்கள் காலமெல்லாங் கழிக்கின்றனர். சிறுபான்மையோர்க்கு மட்டும் ஏதோ பூர்வசென்ம நல்லவாசனையினாலே தெய்வமும் பாவபுண்ணியமும் சுவர்க்க நரகங்களும் உண்டென்றுதோன்றி அதனால் சத்தகன்மங்களும் தேவோபாசனையும் செய்துவருகின்றார்கள்; இவ்வாறான அநேகர்களுள் சிலரே என்னைத் தியானிப்பார்கள்; அவ்வாறு தியானிப்பவர்களும் பெரும்பாலும் காமிகாதி கன்மங்களே செய்துவருவார்கள். இக்கன்மிகளினு மிகச்சிலரே தெய்வப்பிரீதியாகுமாறு யாகாதிமுதலான கருமங்கள் செய்துவருவார்கள். இவ்வாறான உத்தமகர்மஞ் செய்வாரிற் சிலரே நிஷ்காமியமாகிய புண்ணியகன்மங்கள் செய்யத்தலைப்படுவர்; இப் புண்ணிய கன்மிகளுள் மிகச்சிலரே என்னிடத்தில் அத்தியந்த பற்றுள்ளவர்க ளாவார்கள். இவர்களுள்ளு மிகச்சிலரே அதி தீவிரமாகவும் உண்மையாகவுங்கண்டு கதிபெறவேண்டிய கருத்துடனே உத்தம ஆசிரியர்கள்முலமாக விசாரித்து நீங்காத தியானமேசெய்துவருவர். இவ்வாறான தீவிரபக்குவிகளுள் மிகச்சிலரே என்னைப்பற்றி விசாரித்தறிதலாகிய பரோக்ஷமாயறித் திருப்பர். இத்தகையோர்களுள் மிகச்சிலரே நம்முடைய யதார்த்தமாயுள்ள சைதன்னியத்தைத் தனிமையாக நின்று நேரே அபரோக்ஷமாயனுபவிப்பர். இவ்வாறு அதிஞ்ஞுமமான துட்பவுணர்ச்சியினாலறிந்து தெளிதலாகிய ஞானமார்க்கத்தை யனுசரிப்பதென்றால் யாவராலும் சாத்தியமான காரியமல்ல; ஆனாலும் நாமிப்போதுகூறிய விஸ்தாரமான ஞானவிவகாரத் தைக்கொண்டு நீசற்றும் மலையாது பூர்வம் உபதேசித்தவாறு திடமாய் நின்று முயன்று வருவையேயானால் நினது அதிதீவிர பக்குவத்திற்கேற்க ஞானசித்தி யுண்டாமென நிச்சயமாய் புத்தியிற்பதிப்பாய்.

3

குறிப்புரை—இதனால், தான் வெளிமுகமாகக் காண்பனவனைத் தும் தானேயென்று உண்முகமாய் ஞான வுணர்ச்சியாலறிந்து தெளிவுறவேண்டிய தெந்த சததுவருண ஞானத் தாலோ அந்த ஞானவிவகாரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டி அநேகமாய்க் காணப்படுகிற சிருட்டிதோற்றங்களின் ரியதிகளை

புக்கூறினான். அப்போது திடீரென்று திடீர் விளக்கொளர்ந்தது.

தேய்வாரியும், பூதமாயும் மனம், புத்தி, அகங்காரம், வகையும் நமது மனம் மாயாவிசேடத்தா லுண்டான வேறன்று. இன்னறியும், மகாவிசேடம்பொருந்திய சமயமானதும் அபின்னமாயுமுள்ள மாயையினாலே எல்லாப் பனங்களும் நிலைநிறுத்தப்பட்டு அப்புவனங்களிலே சீவகோடிகளாயும் மற்றுமுண்டான மேற்கூறிய சடபதார்த்தங்களையும் விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ள ஏதுவாயிருக்கின்றது. 5

அருச்சுன! சமஸ்தமான பூதங்களுந் தோற்றியிருத்தற்கு ஏதுவாயிருந்தது இருவிதமான மாயாசத்திகளேயாவர். இவை இருவகை மாயாசத்திகளாலேயே யாவுஞ்சிருட்டிபெற்றவை. எவ்வளவுமெனில், முற்கூறிய பின்னாசத்தியென்னு மாயையின மரஞ்செடி முதலான வுருவங்களாய் விளங்கிற்றின்றன. பிற கூறிய அபின்னாசத்தியாகிய மாயையே சகல சீவதேகங்களாக விளங்கிற்றின்றன. இவ்விருமாயாசத்தியர்களும் எமது சத்தியைக்கொண்டே இவ்வாறாயினாகளேயன்றி மற்றன்று. இவ்வாறாகவே காணப்பட்ட பிரபஞ்சங்களெல்லாம் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும் என்னையே காரணமாகக் கூறுநிம்பர். ஆகவே இவ்விதவியல்பா யேற்பட்டுள்ளதை முறையாயறிதல் அறிவாளியாயுள்ள தும்போல்வார் கடமையாம். இதன் மர்ம தாமத்தை நன்காராய்ந்துணாந்து இனியேனும் நம்முடைய சங்கற்பத்தாலேயே விருத்திபெற்றன வென்பதையொழிப்பாய். இன்னும் பின்னாசத்தியைப்பற்றிக் கிரமமாய் விசாரிக்கின்ற அபின்னாசத்தியைத்தவிர வேறினறென்றும், அபின்னாசத்தியைக் கிரமமாக விசாரிப்பின் நமமையன்றியில்லையென்றும் விளங்கும். ஆகையால் சநதேகவிபீதயின்றி ஆராய்ந்தறிந்து எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் யானேயெனகிற திடங்கொண்டு இனியேனும் பக்திசெய்தொழுகத் தலைப்படுவாயாக. 6

சுவாமின்! கருணையினாலே தேவரீர் எனக்கெடுத்தோதிய சகலசராசரங்களின் சிருட்டியைப்பற்றியும், அவைகள் முறையே ஒடுங்குவதைப்பற்றியுந் தெரிந்துகொண்டனன். இனித் தேவரீர் சகலபிராணிகளையுங்காக்குந் தன்மையாயுள்ளபோது எந்த

அவசரமாகத் தவிர்த்துக் கொள்ளுமா? எனனைவ்
வேறுவனாவதற்குப் பதிலாக அந்நேரம் அதை
மறந்தனைபோலவும், அந்தசுவாமிசாரியை ஆக்கப்
பட்டதற்கு நானுதிகளைப்போலவும் இந்த உலகங்களெல்லாம் நம்
கிட்டிலேயே பொருந்தியிருத்தவினால் நமதுமயன்றி உலக
தலையென்றறிவாய்.

7

சுவாமின்! முற்கூறியபடி தேவரீர் சர்வவிபாபியாயிருப்
பது உண்மையெனத் தெரிந்தேன். ஆயினும் ஓர் பசுமாட்டிலே
நிறைந்துள்ள பாலானது அதன்முலைக்காம்பின் துவாராவெளி
வருவதுபோலத் தாங்கள் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் பிரசன்ன
மாய் விபாபித்திருக்கிற திருமேனியின்னதெனக்கூறின் அதை
யறிந்து யான் பக்கிசெய்வேன்.

8

அருச்சுன! எல்லாப் பதார்த்தம் மூன்றுமுள்ள இரசவர்க்கு
மும், சந்திரசூரியாதிகளிடத்துண்டாயே தேஜஸ்குணமும்,
சதுர்வேதங்களிற் கூறுகிற பிரணவபந்திரமும், ஆகாயத்தி
லேற்படும் சப்தமின்னலாதிகளும், மானிடர்களாற் செய்யப்படு
கின்ற புண்ணியமுயற்சிகளும், மற்றும் பூமியிலுற்பத்தியான
நானாவித பரிமளங்களும், அக்கினியினிடத்து காணப்படும் சோதி
மயமும், சர்வசீவர்களிடத்திலும் வியாபித்துள்ள பிராணனென்
கிறவாயுவும், மகாதபோசிரேஷ்டர்களிடத்துள்ள சீதோஷ்ண
சமத்துவமன்ன சாந்தநிலையும், இன்னும் சிந்தித்திரமமாயுள்ள
எல்லாப் பிராணிகளும் அததன்வகுப்பிலேதவறா அததுகள்
தோன்றவதற் கேதுவான மூலசத்தியும், அத்தகையசத்திக்
சூரிய நம்மைச் சாஸ்திரவிசாரணபால் தெளிந்து தரிசிப்பதற்
கேதுவான புண்ணியகாரியங்களை நிச்சயிக்கின்ற மகாவிவேகி
களுடைய விவேகமும், தேவாலயம், மடம், தடம், குளம், தண்
னீர்ப்பந்தர்முதலான உத்தமகைங்கரியங்கள் செய்பவர்களுடைய
சக்தி கீர்த்தி, தேயசுமாகிய இவைகளெல்லாமும் நாமாகவே
யிருக்கின்றதேயன்றிநம்மினும்வேறானதொன்றுமேயில்லை. 9, 10

அருச்சுன! இன்னமுங்கேள்: பெறுதற்கு அருமையா
யுள்ள சுவர்க்கபோக முதலானவைகளில் இரசோகுணமாயுள்ள
காமியமென்கிற விரும்பப்படுவனவும், இயலபாயுள்ளவைகளைக்
கொண்டு திருப்தியடையாது தமோகுணமாயுள்ள பிரியத்துவ

மற்ற சத்தகன்மங்கள் செய்துவருகின்ற சத்துவகுணவா
டைய திடமும் நாமேயாகும். சாஸ்திரபிரகாரம் விவர
செய்து வமச விர்த்திக்கேதுவான சந்தான ஸ்தாபனஞ் செய்து
குரிய * நிஷேக காரியத்திற் காதாரமாகிய காம மென்கிறதும்
நாமே.

11

அருச்சுன! மேற்கூறிவந்தவாறு நாம் எல்லாமாய் விளங்கப்
படினும் அவ்வக் காரியாதிகளின் அதுபவப்பற்று அவனவனைச்
சார்ந்ததேயன்றி நமமைச்சார்ந்ததன்று. எங்ஙனமெனில், பூரண
விசித்திர கோலாகலமாய் விளங்கிய முக்குணமயமான சீவான
பிரபஞ்சமானது நித்தியமாயெண்ணிகொண்டு அவைகளோடு
புண்ணியகிருத்தியங்களை யுஞ் செய்துகொண்டிவராதின்ற சத்த
குணத்தோனும், இன்னும் யாகாதிகளுடனே தானுதியனவுஞ்
செய்துகொண்டு வருவதாலேற்படும அநேகவித குற்றங்களை யு
டைய இரேசோ குணத்தவனும், தேகமே தானென்னும் மூட
புத்தியினாலே பிராந்திகட்குட்பட்ட தமோகுணவந்தனுமாகிய
இம்முக்குணத்தவர்களிடத்துமுள்ள சீவனைப்போலாது பிரபஞ்
சாதீதனாகிய பரமாதமனாய் விளங்குவோமென்க. இதனால்மேற்
கூறிய காரியாதிகளெல்லாம் பின்னாபின்ன சத்திகளினதும்
அவைகளைச்சோந்த புருஷர்களுடையதென்றுமே யறிவாயாக.
சுவாமின்! இத்தன்மையான சுபாவத்தோடுங்கூடிய தேவரீரை
யாவருமறியாததென்னோ?

12

அருச்சுன! முக்குணசாரியமாயுள்ள காமக்குரோத லோப
மோக மதமாற்சரிபமென்னும் அறுபகையினது சம்பந்தத்தால்
எல்லாச் சீவர்களும் விவேகமறைப்பெய்தி தேக பேசுக்களெ
ல்லாம் நித்தியமானதெனும் பிராந்திகொண்டவாகளானதால், இ
வாறான குணங்களுக்கதிதமாயும், ஏகமாயும், எல்லாமானவராய்
முள்ளவா எல்லாமல்லாதவராய் மிருப்பரென்னும் விவேகவின
கமுமில்லாததால் நம்மையறிதற்கு யேதுவிலலாமற்போகறாக

சுவாமின்! இத்தன்மையாக விளங்கிவருகின்ற தேவரீரை
பின்னையாவதான் அரிபவாகள் அருள்செய்க. அருச்சுன! ச
வராஜஸ்தமசென்கிற மூவிதகுணங்கட்கு மூலனாயும் அதிவிநோ
ஆச்சரியாதி திவ்யமங்கள் சொருபமாய் விளங்காதின்ற எமக்கு
வேறுகாதுள்ள பரிசுத்தமான சத்துவ சொருபியும், இயல்பா

பரிசுத்த சங்கற்பமாத்திரமாயெழுந்தாயையே வேறு எவ்
வற்றியினாலும் விஸக்ருவததினமரிதாகும். மற்றெவ்வாறு
விஸக்ருவதமென்னிலோ, நிஷ்கர்ம கன்மங்கள்செய்து சித்
தத்தமானதின்பிறகு சற்குருகடாக்ஷத்தா லுபதேசிக்கப்
பெற்று யெம்மையே சரணுகதியாயடைந்தும் பின்னையோர்தெய்
வெண்ணென் னும் பேதபுத்தியின்றி இடைவிடாது உபாசிப்பவர்
யுள்ள எவராலும் வெல்லுதற்கரியமாயை நசித்து முடிவில் நமது
சுதனிய சொருபத்தைப் பெறுவார்கள். 14

சுவாமின்? மேற்கூறியபடியே அநேகர் உபாசியாமைக்குக்
காரணம் யாது? அருச்சுன! மாயாபின்னமாய்க் காணப்படுகிற
விஷயபோகங்களை யனுபவித்து வருதலினாலே தன்னை யின்னா
னென்பதைமறந்து அதனால் விவேகங்குன்றி மூடமனத்தனாய்
பாவகன்மங்களைச் செய்துவரும் பரமாம்பழப் புருஷர்கள் எங்ங
னம் நம்மையுபாசித்துக் கடைத்தேறப் போகிறார்கள் ஒருபோது
யில்லை. ஆனால் உபாசிப்பவ ரொருவருநிலையா? 15

அருச்சுன? ஏன் ஒருவருநிலையென்கிறாய், அநேகருண்டு;
அந்த அநேகருள்ளும் முக்கியமானவர்களான நான்குபேர்களைப்
பற்றிக் கூறிவருவேன் கேட்பாய்: தன்னுடைய சரீரத்துக்கும்
மற்றும் பந்து மித்திர களத்திர புத்திராதி யர்கட்குப் பிடைமுத
லானவைகள் சம்பவிக்கும்போது அவ்வியாதி அவர்களைவிட்டு
நீங்கவேண்டி யாதாமொரு தெய்வத்தை ஸ்தோத்திரியாம
லென்னை ஸ்தோத்திரிப்பவனும், இம்மையிலும் மறுமையிலும்
போகபோக்கிபங்களை யனுபவிப்பானுண்டா மிச்சையை முன்
விட்டுப் பிறதெய்வாராதனைசெய்யாது என்னையே கோருகிற
வனும், என்னை யுள்ளபடியறிந்து என்னையே யடையவேண்டு
மென்னும் சத்தியபுத்தியினாலே அதற்குரிய சர்வசாதனைகளைக்
கொண்டு சாதித்துவருகின்ற முமுக்ஷுவென்னும் உத்தமபுருஷ
னும், யானே யெல்லாவித ஞான ஐஸ்வரியங்களையுடைத்தானவ
னென்று அகனைப் பெறுமபொருட்டு யென்னை யகமுகமாகவும்,
அவன்தேசமே யெனக்கிருப்பிடமாகவும்செய்கிற ஞானியும் ஆக
இன்னான்குபேர்களும் என்னையுபாசிப்பார்களென்றறியக்கடவை.

அருச்சுன! ஆனால் மேற்கூறிய நால்வர்கட்குள்ளும் சர்
வதாதன்னகத்திற் ஒரேமனதாக என்னையே தியானஞ்செய்து
சிந்தையையென்கே யாக்கியவனுனதால் எனக்கும் அதுவருமா?

யாதொருபேதமில்லாத சிரேட்டனவனே. அன்றியும் யானும் அவனிடத்திலேயே மிகப்பிரியமுள்ளவனாகவு மிருப்பேன். 17

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறியதுணர்ந்தேன் ; தேவரீர்க்கு அத்தயத்தனான ஞானியைத்தவிர மற்றமூவரும் அடையும்பயன்யாது? அருச்சுன ; மேற்கூறிய நால்வர்களும் பொதுவகையாய்ப் பார்க்கும்போது உத்தமமானவர்களே ; ஆயினும் ஞானமே சொருபமாகவுள்ள அந்தவொருவன்மட்டும் உலகவாசனை தேகவாசனை சாத்திர வாசனையென்று மூன்று வாசனைகளும் கட்டோடே விட்டவனா யென்றும் நம்மிடத்திலேயே யேகமனதோடு பத்திபூர்வமாயுபாசித்து வருதவினாலே அவனே நாமென்றும் நாமேயவனென்றும் அபேதமாய்க் கூறப்பட்டது. இத்தகைய பிரபஞ்சாதிகுதிய ஆத்மானந்தனே மிகமேலானவனாவன். ஏனைய மூவர்களும் மேற்கூறிய வாசனாதிர்வியத்தை யுடையவர்களாயினும் சகாசக காலங்கனிலெல்லாம் எப்மையே தியானித்து சர்வவியாபியாயுள்ள பரமாத்மனே சர்வலோக சம்ரக்ஷணர்த்தம் நிர்க்குணம்நீங்கிச் சகுணமூர்த்தியா யவதரித்துள்ளாரென்றும் சத்தியபுத்தியைக்கொண்டு நம்பால் பத்திசெய்துவருவதாலே அவர்களும் உத்தமர்களேயாவர். 18

அருச்சுன ! கனிஷ்டபத்திசெய்துவந்த மேற்கூறிய மூவரும் பலசென்மங்களிலும் வேதசாஸ்திரங்களிற் கூறியவாறு விதிப்படி பத்தியேபுரிந்து வருகின்றகாரணத்தால் நாளடைவில் இராகத்து வேஷாதிகளினின்றும் நீங்கிச் சித்த சுத்தியடைந்து அதன்பின் ஞானமுண்டாகி அந்த ஞானவிசேடத்தினாலே தன் சரீராதிய சுகத்தெல்லாம் என்னையன்றி வேறான யாதொன்றுமில்லையெனத் தெரிந்தவர்களாய் முப்போதும் என்னை உபாசனை செய்வதே தனக்கினிய கர்மமாகக்கொண் டொழிப்பார்களானதால் அவர்களும் பலவினமாகமாட்டார்கள். நிச்சயமாக நமதுவைகுண்டத்தையடைந்து நம்மிடமே யிருப்பார்கள். அன்றி இத்தகைய பத்தியே ஞானமெய்தற்கு முதற் சாதனமாதலால் சாமானியமாக எண்ணவொண்ணாது. எவ்வாறென்னில், ஓராலயத்தின் கோபுறவாயிலில் நுழைந்தவன் அவ்வாலயத்துள்ளகடவுளைத்தரிசித்தே திரும்புவனன்றி வீணேவரானம்போல்.

சுவாமின் ! இப்போது அதுக்கிரகித்ததில் ஓர் சந்தேகம். அதாவது : பக்திசெய்துவரும் மூவர்களில் இருவர் தேவரீரது

பிரசாதத்துக்குப் பாத்தியப்படுவது ஒருவாறு நியாயமே. “மற்றொருவன் மேற்கூறிய மூவிதவாசனையால் போகபோக்கியங்களை யனுபவித்தலோடு ஏகதேசமாக நினைத்தலால் அவனும் எப்படி பதவியடையப்பெறுவன்? அன்றியும் சுவர்க்கபோகங்களை விரும்புவர்கள் வாசனாகூடியம் செய்யாதவரையில் மீண்டும் பிறப்பிறப்பென்னும் பெருங்காற்றி லகப்படுவரென்று முன்னே கூறி வந்தீர்களே” என்று சம்சயங்கொண்ட அருச்சுனனைநோக்கி பரமாத்மா சமாதானம் கூறுகின்றார்: நமக்குத் தாழ்மையான அநேக சாமானிய தேவதைகளை முன்னிட்டு தங்கட்குள்ள புத்திராபேகை காரணமாகவும், பலவிதசியாதியின் அபேகையாலும், விரோதிகளைத் துவம்சஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் இவ்விதமாக பலவிதபிரார்த்தனைகளைப் பிரார்த்தித்தும், மற்றும் அத்தேவதைகளுக்கு ஏவலாளிகளான பூதபைசாச முதலானவைகளையும் அவரவர்களது ஈனகன்மவசத்தாலேற்பட்ட பிரார்த்துவ விசேடத்தால் அந்த ஏவற்றெய்வங்கட் கிசைந்தவாறெல்லாம் வினியோகித்து உபாசிப்பவர்களைவிடச் சுவர்க்காதியபோகங்களைக்கருதி யெத்தேவதைகட்கும் நம்மையே மெய்த்தேவனென்றும், மேற்கூறிய சாமானிய அசட்டுத்தேவதைகளைக் கனவிலும் நினையாமல் நம்மாலேயே போகமோகங்களை மெல்லாம் அடையவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு நம்மிடத்துநீங்காத பக்திசெய்வது எவ்வளவோ விசேடமாதலால் அவனுக்கபேகையான போகபலன்களைக் குறைவறக்கொடுத்து அவனனுபவித்தபின் சுற்றில் நம்மையடையும்படியாகவுங் கிருபைசெய்வோமென்க.

20

அருச்சுன! பின்னும் நமது மூலாந்தரங்கப் பிரகிருதி விசேடத்தாலே சேடித்துள்ள எவ்வெத்தேவதைகளையும் யார் யார் விரும்பியுபாசிக்க எண்ணுவார்களோ அவ்வத்தேவதைகளை யவரவர்கள் உபாசிக்கப்பத்திவரும்படியாகவுஞ் செய்வீப்போம்.

அருச்சுன! இன்னமும் மேற்கூறிய பற்பல பரிவாரதேவதைகளிடத்திற் பத்தியுடனே யுபாசிப்பதற்கு விரும்புவார்கள். அன்றியும் அவர்கள் எந்தெந்த தேவதைகளைக்குறித்து என்ன விதமாக உபாசிப்பார்களோ அந்தந்த உபாசனைகட்குத் தக்கபலனையும் அவர்களடையும்படி எம்மாலேயே நியமிக்கப்பட்டிருக்கும்; ஆகவே அந்தந்த தேவதைகளாலேயே அந்தந்த பலன்களை யடையும்படியும் செய்வீப்போம்.

22

அருச்சுன! மற்றும் அத்தேவதைகட்கெல்லாம் ஆதார பூதனாக நானே யேற்பட்டு பலத்தைக்கொடுத்துவரினும், அத்தேவதைகளையுபாசிக்கின்ற சாமானியர்கட்கும் நம்மையுபாசிக்கும் பக்தர்கட்கும் எவ்வளவோ பேதமிருக்கின்றன. என்னெனில், அந்தசாமானியர்கள் வேதாகம சாஸ்திரவுணர்ச்சியில்லாததாலும் அன்றி அவைகளைக் கசடற நன்கு கற்றுணர்ந்த விவேகிகள் பால் சார்பில்லாமையாலும் இயல்பாயுள்ள தமோகுணம் சேடித்து நம்மையறிந்துய்யும் வழியறியாது நமக்கன்னியமாயும், நமதுபரிவாரங்கட்கும் பரிவாரமாயமைந்துள்ள தூர்த்தேவதைகளையுமுபாசித்து அவைகளாற் கொடுப்பதான கேவலபலனையுங்கைக்கொள்வார்கள். ஆகவே அத்தேவதைகள் ஆகியந்தமுள்ள தாகையால் காலாந்தத்தில் நாசமுறும்போது அவைகளாற்றரப்பட்ட பலனும் நாசமுறமென்பது நாம் சொல்லாமலேயமையும். மற்றும், என்றுமுள்ளவனாயும், எங்கும் நிறைந்தவனாயும், எல்லாம் வல்லவனாயுமுள்ள நம்மையறிந்து வழிபடும் மெய்யன்பர்களுடைய பக்தர்கள் நம்மைப்போலவே நித்தியமாயனுபவிக்கத்தக்க பதவியையே யடைவார்களாதலின் நீயும் நம்மையே பத்தி செய்து அற்றில் முத்தியையடைவாய். “தேவதைகட்கெல்லாந்தேவரீரே யாதாரபூதனாயிருந்து பலனைத் தருகிறதானால், அத்தேவதைகளை யாராதிக்கும்போது அதனுள்ளும்புறமும் தேவரீரே வியாபித்திருத்தலால் அந்த ஆராதனை தேவரீருக்குமேன் ஆகமாட்டாது? ஆகவே அத்தேவதைகளை யுபாசித்தவர்கட்கும் உத்தமபலனைத் தருதற்குத் தேவரீர் பாத்தியப்பட்டவராகின்றதே” என்று வினாத்தலையின், கற்பகவிருகூத்துக்கொப்பதாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் யார்யார் எவ்வெவ்வித தேவதாபாவனை செய்கிறார்களோ அன்றி என்னென்ன பிரார்த்தனை பிரார்த்திக்கிறார்களோ அவ்வப்பிரகாரம் அவ்வப்பலன்களையும் பெறுகிறார்களேயன்றி நாமாகக்கொடுப்பதில்லை யேற்பதில்லை (ஆனால் தேவரீரேகொடுக்கிறதாகக் கூறினீர்களே) யென்றால், அதுவும் நமது அபின்னஞ்சத்தியினாலே நடந்துவருகிறதாகவறிக. 23

சுவாமின்! தேவரீர் அன்புகூர்ந்தருளிய வருண்மொழியெவையு மின்புறவெனது யிருசெவியேற்றனன். ஆயினும், காலாந்தத்தல் நாசமுறுஞ் சிறுதேவதைகளைத்தொழுது நாசமுறும்பலனைப் பெறுவதைப்பார்க்கினும் தேவரீர்க்கே அச்சிரத்தாபத்தியைச்செலுத்தி உத்தமமும் நித்தியமுமாகிய சாக்ஷாத்

கார சொரூபத்தில் பேதமறக் கலத்தலாகிய பெருவாழ்வையேனோ பெறலாகாது! அருச்சுன! சடசித்துரூபமாயுள்ள யிப் பிரபஞ்சத்துக் கதிதமாயிருக்கின்ற யெம்மை மச்சகூர்மமுதலிய தசாவதாரங்களைப் பெற்றவனென்றும், செத்துப்பிறக்குஞ் சிறு தேவதைகட்குச் சமத்துவமானவ னென்றும், சீவாத்துமாக் களைப்போலவே யோனிவாய்ப்படப்பிறந்து பற்பல கிரியைகளைப் புரியாநின்றவனென்று மெண்ணத்தக்க அழிவிற்குறைந்தவர்க ளாலே யெக்காலத்தும் அழிவில்லாது பெய்கும் ஸ்ரீபகமாயுள்ள நம்முடைய சத்திய சுந்தசாக்ஷாத்காரசொரூபத்தை யுள்ளபடி பணிந்து உபாசனைசெய்யார்களென்க.

24

சுவாமின்! இவ்வனம் பறிந்துவழிந்து பத்திரெய்யமைக் குக் காரணமுளதோ? அருச்சுன! அழிவிகப்பொக்கசமாயுள்ள இவ்வகிலச் சீவான்மாக்களிற் பெரும்பாலார் எமது உண்மை யானவடிவத்தை யுணரார்கள். ஏனென்றால், கயிற்றிலறவைப் போலும், கட்டையிற் கண்வளைப்போலும் பித்தையாகத்தோற் றுந் தேகத்தையே தானென்றும், சேகத்தை சத்தியமானதென் றும், காண்சலத் துப்பொப்புகை போற்றப்பொருள்களி லாசா பாசத்தை விருத்திசெய்கின்ற எமதுபாபாயையென்று கிபிசடிப் பால் ஞானமறைப்புற்று முடத்துவமே விளக்கமாகக் காணப்படு பவர்கள் நித்திய நிர்மலசொரூபமாயுள்ள யெம்மைச்சுந்நாமறிய யேதுவேயில்லை யென்க.

25

அருச்சுன! இன்னும், பிரபஞ்சத்தை படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியாதி களால் நடத்திவருதற்கு ஏதுவாயுள்ள மாயாசத்தியாவாள் எமக்குச் சுதந்தரமாயிருப்பதைக்கொண்டு காணப்பட்ட யெல் லாப்பொருள்களிடும் நாம் கலந்திருப்பினும், பஞ்சபூதத்து ளொன்றாய ஆகாபமானது சர்வ உலகசராசரங்கடையுந் தனக் குட்படுத்தினும் தான் எப்படி ஒன்றினும் பற்றாதிருக்கிறதோ அதுபோலவே பூதபௌஷிய காலவர்த்தமானங்களையும் அவ்வக் காலத்திருந்த சீவாத்மாக்களையும் அவர்களது நடவடிக்கைகளையும் தெளிவுறவறிவோம். அகலிக் அஞ்ஞான சம்பந்தியர்க ளாய்ப் பொய்ப்படுபொருளாகிய தேகாதியவைகளைத் தானென் றும், காண்பனவனைத்தும் உண்மையாயுள்ளனவென்றும் சத்திய புத்தியுடையவர்களாதலால் சர்வபரிபூரண சாக்ஷாத்காரமாயுள்ள நம்மையெவ்வனமறிவர்.

26

சுவாமின் ! சர்வவியாபகத்துணையாயும், சர்வசீவர்களது புத்தி யாதியவைகட்குச் சாக்ஷிபூதனாயும் விளங்குகின்ற தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்வது சர்வசாதாரணமாகுமே ; அங்ஙனமிருக்க, “எவர்களு மெண்ணையறிதற் கசாத்திய”மென்று கூறுவதென்னே வறியேன் ? அருச்சுன ! கட்டையைக் கள்வனாகவும், கானலைச் சலமாகவும், கிளிஞ்சிலை வெள்ளியாகவும், கயிற்றைப் பாம்பாக வும், மலடிக்கு மைந்தனுள்ளதாகவும் காணப்படும் ஒவ்வொரு பிராந்தியையும் நமது பின்னாசத்தியினாலே நிச்சயமென வெண் ணித் தேகபோகாதிகளுஞ் சத்தியமென்றேகொண்டு, நானின்ன வருடத்திற் பிறந்தேனென்றும், இன்னவருடத்தி லிறப்பே னென்றும் நிலவரமான வெண்ணத்தோடுமிருந்து தேகானுகூல மாய்வருகின்ற விஷயங்களிற் பிரியமும், பிரதிகூலமாய்வருகின்ற விஷயங்களிற் றுவேஷமும் அவ்வப்போதடைந்தும், அவை களையே புண்ணியமும் புருஷார்த்தமுமெனவெண்ணி அதன்மய மாகவே காலங்கடத்திவருகின்ற மந்தமதிச்சீவர்கள் எங்ஙனம் நம்மையுள்ளபடி யறிவர்கள் ? ஒருபோதுமில்லை. 27

சுவாமின் ! இன்னோர் இவ்வாறறால் அறியாரேனும் மற்றந் தேவரீரைத் தரிசிப்பவர்கள்தான் யாரோ ? அருச்சுன ! எத் தனையோ பிறவிகளிற்செய்த உத்தமமெய்த்தவசியர்கள் தங்க டங்கள் நிஷ்காம காமங்களினாலே சித்தமானது பரிசுத்தமெய் தித் * தறுகரண புலனபோகங்களால் எய்தப்பட்ட பாவங்கள் யாவையும் பரிகரித்து உத்தமமான குருவுபதேசத்தால் நானே தானென்னும் நிச்சய அறிவுதுலங்கிப் பிரபஞ்சாதீதனாகிய பர மாத்மசேவையை அந்தாமுகமாகச் சதாசெய்துகொண்டு பிரா ரததானுகுணத்தால் சர்வசுக துக்காதியவைகளையுஞ் சமத்துவ மாயனுபவித்து முனோவாக்குக் காயத்தினுலென்னிடத்தே யெப் போதும் பந்திசெய்பவர்களே யெண்ணையறியத்தக்கவர்களென் றறிவாயாக. 28

அருச்சுன ! உனக்கிப்போது கூறியவைகளிற் சந்தேக முண்டாதுமாம். அதனையு (இவ்வாறாய திடப் புத்தியைக் கொண்டு செய் தவருட பக்தியாய்வுகளுக்கு மத்தியில் தேகம் நீங்கநேருபாயின அனுகூல யோகமும்பயனென) வெனச் சங்கிப் பதே. இதற்குஞ் சமாதானங்கூறுதும் : இப்பததியோகியர்

* தனுக்ஷணபுலனையோடும் உடம்பு கணம் - அனுபவகுவி புல னம் - பொருநதியவுலகம் போலும் - அனுபவம்

களைச் சாமானியமாக அவர்களைப்போல வெண்ணுதல்கூடா, ஏனெனில், இவர்கள் உன்னம் துன்றகாட்டிலே விளைந்துவரும் பஞ்சேந்திரியங்களின் செயல்களாகிய செடிகளைவெட்டிப் பத்தியென்கிற யோக்கொண்டுமுது அன்பென்கிற நீர்பாய்ச்சி 'நம் மையே' விதையாகஆன்றி நம் தரிசனநந்தமாகிய பயிரை வளர்த்து அஞ்ஞானமென்கின்ற களையைப்பிடுங்கிச் சாயுச்சிய மென்கின்ற பலனைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமென்னும் உணவைப் பெறவேண்டிச் சதாநம்மிடம் மன்றும் பத்தியூர்வமானவர்களாதலாலும், அத்யாத்மமென்கிற பரப்ரம்மத்தைத் தானாகவே யறிந்து யெப்போதும் ஆநந்தமயமாகவே யிருத்தல் வேண்டுமென்ற யெண்ணமுடையவர்களாதலாலும், ஒப்பற்றதானமானிடதேகத்தை யெடுத்ததற்குப் பிரதிப் பிரயோசனமாக அடையவேண்டிய சாம்பிராச்சியங்களிலேயே சிந்தையுள்ளவர்களாயுமிருப்பார்கள்.

29

அருச்சுன ! இத்தகைய உத்தமபத்திமான்கள் பத்திசெய்து வரும்போது அவர்கள் தேகத்துக்கு ஆனிவருமானாலும் அதனாலவர்கள்செய்த உபாசனா ஏதுவாகிய ஞானமென்பது ஒருபோதும் நசிக்கவேமாட்டாதன்றோ ! அன்றியும் அவர்கள் தேகாந்தியத்திலும் என்னையே யடைவார்களென்பதையுங் கூறுவோம் : அதாவது : என்னையெவர்கள் அதிபூதமென்னும் பிரகிருதி சம்பந்தத்திற்கும், அதிதெய்வதமென்னும் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும், அதியக்ஞமென்னும் கர்மசம்பந்தத்திற்கும் ஆதாரபூதனென்றுணர்வார்களோ அந்தபக்தயோகிகள் பிராணப்பிரயாண சமயத்திற்கூட நம்மைமறவார்களாதலால் நம்முடைய சாரூபத்தையே யடைவார்களென்றாக.

30

இதனால் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமானவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமென்கிற விவேகம் பிறத்தற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கின்ற தற்பத வாசகியார்த்தங்களையுந் தன்னத்தவிர வேறிலையென்று இவ்வேழா மத்தியாயத்தில் பத்தியோகமார்க்கமாக விவரிக்கப்பட்டது.

பத்தியோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 7-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-310.

எட்டாவது அத்தியாயம் அகூரப்பிரம யோகம்.

சுவாமின் ! இதுகாறுந் தற்பதவாச்சியார்த்தங்களும், தன்னையன்றி வேறுகவொன்றுமில்லையென்பதற்கான அர்த்தங்களைத் தக்கபிரமாணங்களின் மூலமாகவும் திடமாயோதிய துணர்ந்தனன் ; மேலேகூறிய பக்தசிரோமணிகள் பிரமசொரூபாதியவைகளை யறிவார்களென்று உபதேசித்தத்தில் பிரமசொரூபமென்பதும், அத்யாத்மமென்றதும், கன்மமென்றதும், அதிபூதமென்பதும், அதிதெய்வமென்பதும், அதியெக்ஞமென்பதுமாகிய ஜிவைகளின் றுற்பரியங்களையெல்லாம் விளக்கமாக உபதேசிப்பதோடு மனோநாசஞ்செய்தவர்கள் தங்கள் தேகாந்தியகாலத்தில் தேவாரை யடையுமுபாயத்தையுங்கூறப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

1, 2

அருச்சுன ! நிஷ்கள சகலங்களல்லாததாய், தத்துவாதீதமாய், மலரகிதமாய், அநாதிநித்தியமாய், அகண்டிதமாய், அணுவக்கணுவாய், மகத்துக்குமகத்தாய், ஆநந்தவுருவாய், ஆன்மகோடிகள் யாவுஞ் சென்றடையப்படும்பேராய் விளங்கிநிற்பதெதுவோ அதையே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்படும். இனி சரீரத்தில் வியாபித்து கர்த்தத்துவ போக்த்தத்துவத்தை யடையாத தற்குமுன்னேயுள்ள ஆதிசங்கற்பமான சாக்ஷியையே அத்யாத்மமென்று சொல்லப்படும். தேவர்களுக்கு திருப்திசெய்யும் பொருட்டு செய்யப்படுகிற யாகாதிகளிாலே பூதங்களெல்லாம் விருத்தியடையப்படுகிறதுபோலவே மேற்கூறிய ஜீவர்களது கன்மபரிபாகமாக அவரவர்கள் செய்யவேண்டிய கன்மவிருத்திகளையே கன்மங்களென்று சொல்லப்படும்.

3

அருச்சுன ! அநித்தியமாகக் காணப்படும் சரீராதிகளையே அதிபூதமென்று சொல்லப்பெறும். எனது அம்சக்கலையாக நின்று கர்த்தத்துவம் போக்த்தத்துவமெனது பிவைகளைப்பெற்றுள்ள சீவர்களுக்கு அதிதெய்வமென்று சொல்லப்பெறும். எல்லாப்பிராணிகளிடத்துமுள்ள சீவனுக்கு அந்தர்யாமியாகவிருந்து கன்மங்களைச் செய்துவரும்படித்தூண்டி அக்கன்மங்களுக்கான பயனையு மளித்துவருவதை அதியெக்கியமென்று சொல்லப்

பெறும். ஆகவே இவ்வறுவகையாகப் பிரகாசிப்பதும் நாம யாதலால் நமது சத்தியையன்றி யாதொருகாரியமு மாகாதென மதித்து நம்மிடத்து நீங்காத மனமுடையவர்களா யுபாசித்து வருவார்கள். 4

அருச்சுன ! எமதுபிரிய பக்தர்கள் மரணமுறும்போது பெய்வாறெம்மைத் தியானிப்பார்களென்று உனக்குச் சந்தேகந் தோன்றிற்றல்லவா ? மரணமுறுஞ் சந்தர்ப்பத்திலுள்ளவன் தான் நெடுங்காலமாகச் செய்துவந்தபக்தியை மறந்தானேனும் அந்த உபாசனாவாசனையானது மரணதருவாயில் இயல்பாகவே வந்து முந்துமாதலால் அதனாலவன் நம்மைத் தியாமித்துக் கொண்டே உயிர் துறந்து நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன் என்றறிவாய். 5

இதனால் சிலர் “நாமுள்ளவரையில் தேவோபாசனைசெய்யா விடினும் எவ்வாறுவது மரணகாலத்தில் பகவத்தியானஞ்செய்து விடுவோம் ; அதற்காக சதாசிரமப்படுவானேன்” என்றுநினைத்து மனமபோனவாறுபாவகிர்த்தியங்களைச்செய்ய உடன்படுவார்கள். அவர்களதனாலுடையும் பலனையுங் கேட்பாய் : எவன் மரணசந் தர்ப்பத்தில் எந்தவிஷயத்தி லிச்சைகொண் டுயிர்த்துறப்படுக அந்தவிஷயபலனையே அடைவனென்பது வேதாசமசமதமாம். தேவராக்ஷஸ மனிதாதியவர்களில் எவன் எதையே நித்து உயிர் துறப்படுக அவன் தனக்குரிய பூர்வானந்த பிரார்த்தனா குணமாக அத்தேகத்தையே யடையப்படுவான். அவனுக்கு வேறுவிதமான யாதொரு பதவிக்கும் சித்தியாதெனக. எவ்வா றெனின், நமது சாரூபபதத்தை யேபிணித்து சகலசாதனங் களையும் எவன் சாதித்துவநது யதார்த்தமாக நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்றும், நம்மைத் தன்னுடைய லக்ஷியார்த்தைத் தவிர யாதுமில்லையென்று மனதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமின்றி யிடையறாத தியானத்தையுடையவனுக்கும பூர்வசென்மத்திலே னும் அன்றி யதேசென்மத்திலேஹம் தேகமெடுக்குமாறு வாசனா சேஷமானதுண்டாகிறது, அதற்கு முனமாகச் சாக் கிரத்திலெந்தவாசனை மிகுத்திருந்ததோ அதையே கனவு காண் பதுபோல அந்த புருஷனுடைய சாரமரிபுரூபோடு நம்மைத் தியானிக்கக்கூடாமற்றடுத்து மற்றொன்றைக் கொண்டுவந்து நினைக்கும்படி செய்கின்றமன்றி நினைப்பானேனும் வேறு

வாசனாமுடிவில் யேதும் பலமாயிருக்குமானால் நித்திரைசெய்யும் போது அதனை நினைந்தொடிங்கியதோ அதனைச் சொப்பனங் காணாமல் நிராகரித்து முன்னே தான் பெல்மாய்நினைத்து மர்மமாக மனதில் நின்றதெதுவோ வியாபித்துச் சொப்பனங் காண்பதுபோல முன்னினைவைவிட்டு பெல்மாயுள்ளதைப் பற்றுவதுஞ் சுபாவமாதலாலும் முன்கூறிய நடவடிக்கைகளையன்றி 'மரண தருவாயில் சாதிப்போ' மென இஷ்டம்போல் நடப்பவர்களது விவேகத்தைப் பற்றியும், அவர்களடையப்படும் பலனைக்குறித்தும் சொல்வதொன்றுமில்லை. ஆகையால் ஏ அருச்சுன! நம் விஷயத்தில் வேறுவாசனைகள் யாதுமின்றி அந்தரங்கசுத்தமாயுள்ள உன்னைப்போன்ற உத்தமசிவர்கள் தேக நிரியாணகாலம் வரையிலும் முன்னே நம்கூறியவண்ணம் இடையறாவுபாசனையி லிருந்து வருவார்களாயின் அவர்களுக்கு எவ்வாற்றாறும் நமது ஞாபகம் வந்தேற்றமுமாதலால் நினைதும் நமது சொருபத்தையே பெறுவார்களென்பதற் கையமேயில்லை. 6

அருச்சுன! இதனால் எப்போதும் இராகத்துவேஷமின் றிக் கட்டில்லாந்ருத் தோற்றமவைசேனையெல்லாம் நாமாகவே பாவித்தும், அந்தநாமே உனது உண்மைரூபமென்னுங் கருத் துடனே புத்தியை நம்பிடத்தில் வைத்தவனாகி வேறுஞாபக மின்றி முன்கூறிய ஓரோஞாபகத்தோடிருந்து நின்குலவிர்த்தி யாகிய யுத்தஞ்செய்வாயாயின் எவ்விதத்தும் நீ நம்மையடைவா யென்பதுண்மை. 7

அருச்சுன! நினக்கு இப்போது நாம் கூறிவந்தபிரகாரம் கிடைத்தற்கரிய நமது சாருபபதத்தைப்பெறுதல் அசாத்தியமாகத் தோற்றமெனின், முன்னே யென்னொலுபதேசிக்கப்பெற்ற யோசப்பயிற்சியே செய்தவரவேண்டும், அஃதெங்ஙனமெனில் முன்கூறியவண்ணமே இந்திரியாதிகளை வசப்படுத்தி நியமமாக ஆசனமிட்டிருந்து முறையாகவும் சாவதானமாகவும் அப்பியா சிப்பதமன்றி வேறு எவ்விதஞாபகமுமில்லாது யேகமனதா யிருந்து சோதியுட்சோதியாம் பரமபுருஷனாகிய எம்மையென் றுந் தியானமுடையவனாயிருப்பாயானால் நீயும் நம்மையேயடை யலாமென்க. 8

அருச்சுன! உனக்குத் தியானஞ்செய்யுமாறு கூறியதெந்த மகாத்மனோ அந்த பரமபுருஷனது பெருமையைக் கூறுவோங்

கேட்பாய் : ஆதியுமந்தமுமில்லாதவராயும், எல்லாமறிபவராயும் எப்பொருட்கு முதல்வராயும், தாம் அந்தரியாமியாயிருந்து எல்லாவற்றையும் நடத்துபவராயும், அணுவுள்ளனுவாயும், மகத்துக்கு மகத்தாயும், சர்வலோக சம்ரக்ஷண கர்த்தனாயும், மன வாக்குக்கெட்டாதவராயும், சூரியனைப்போன்று சுவயம்பிரகாசியாயிருந்து தன்சமுகபிரபஞ்சாதிகளை வியாபகமாம்படிசெய்து வருபவராயும், பிரகிருதிக்குத் தலைவனாயிருக்கின்ற வாசுதேவனையே தியானஞ்செய்வாயாக.

9

சுவாமின் ! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு மேற்கூறிய திவ்யமங்களை சொருபனைத் தியானித்துவரின் அதனெய்தும்பயன் யாது? அருச்சுன! பூர்வத்தில் அப்பியோசித்து வந்த யோகப்பழக்கத்தினாலே மரணகாலத்தில் பரிசுத்தமான மனோதிடத்தினுட்பிருவமத்தியஸ்தானத்தினுட்பிரணாவாயுவைச் செலுத்தக்கூடியவன் பிரமரந்திரத்துக்கு அப்பால் விளங்கும் பரஞ்சோதிமயமாகிய பரமசைதன்யத்தையேயடைவன்.

10

அருச்சுன! பிரமநிஷ்டர்களாவார் தத்தம் அநுபவத்தாற் கண்டதுவும், காமாதிய அறுவகையுடற்பகையாயுள்ளவைகளை யொழித்துள்ள யெதிரிகளால் விரும்பப்பட்டதும், பிரமசாரிய ஆசிரமத்தால் கோருவதுமாகிய திவ்யசொருபத்தை யடைதற்குச் சுலபமாயுள்ளவழியையுனக்கு இரண்டுகூலோகத்தாற் கூறுவோங் கேட்பாய்.

11

அருச்சுன ! இந்திரியாதியவைகளெல்லாம் அததன்வழி செல்லாதிழுத்து ஒருங்கே இருதயஸ்தானத்தில் நிலைபெறவைத்துப் பிராணபானை இயல்பாகச் சென்றுகொண்டிருந்த மார்க்கத்திற் செல்லவொட்டாது பிரமரந்திரத்திற் செலுத்தி ஓம்என்னும் ஏகாக்ஷரரூபமானபரப்ரம்மத்தையுச்சரித்துக்கொண்டும் நம்மைத்தியாமித்துக்கொண்டும் மரணந்தகாலத்தில் தேகத்தைவிட்டவன் பரமகதியாகிய சாயுச்சியபதவியையடைவன்.

12, 13

அருச்சுன ! வாசாமகோசத்துக் கெட்டாதவனாயுள்ள, நம்மை அந்தர்முகமாகத் தரிசித்தற்காக நெடுங்காலம் வருந்தித் தவமிழைத்துவரும் யோகிகளாவார் வைராக்கியத்தைமுன்னிட்டு பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியேசெல்லாது மற்றொன்றினும் பற்றின்றி யேகாந்தபத்தியோடு நம்மிடத்தே நமஸ்கார பூர்வமா

யோகாப்பியாசஞ் செய்துவருவாராயின் அவர்களுக்கு நாம் மிக வெளிதாய்க் காணப்படுவோம்.

14

சுவாமின் ! தேவரீர் அவர்களுக்கு எளிதாயுடன்படும் விசேஷமான பலப்ராப்தியாதோ ? அருச்சுன ! மேற்கூறியவண்ணம் அந்தக்கரண புறக்கரணசத்தியோடு, துக்காஸ்பதமாயுள்ள அநித்தியசரீரத்தை யுள்ளபடி வெறுத்தவர்களாதலால் அந்த மாயாசரீரத்தைவிட்டு நித்தியமாயும் சுத்தமாயுமுள்ள சொர்க்கலோகத்திலே நிரதிசயானந்தமாயுள்ள நம்மையேவந்தடைவார்கள்.

அருச்சுன ! நம்முடைய சுத்தசைதன்ய சுயம்பிரகாச சொரூபத்தை நேரே தரிசியாதவரையில் அவர்கள் பிரமலோகஞ்சென்றாலும் திரும்பவும் பூமியிற் பிறந்தே தீரவேண்டும் ஆனால் அழியாத நித்தியபரிபூரணனாயிருக்கிற நம்மைச்சேர்ந்தால்மட்டும் அவர்கள் மீண்டும் எந்தச்சரீரமுமெடார்கள். நிற்க ; செய்தற்கரிய கடுந்தவங்கள் செய்யினும், வேண்டியார் வேண்டுமவைகளையெல்லாம் தானஞ்செய்யினும், தேவப்பிரிதியாக அரிய யாகங்கள் முதலான புண்ணியகன்மங்கள் செய்யினும் இவ்வுலகானுபவங்கட்கு மேலான பேரக போக்கியங்கட், காஸ்பதமாயுள்ள புண்ணியலோகத்தை யடைவார்களென்று சாஸ்திராதிகள் முறையிட்டிருக்க, இப்போது தேவரீர், “சர்வலோகங்களுக்கு மேலான பிரமலோகத்தை யடைவினும் மீண்டும் சன்னமரணமுண்டென்று எவ்வாறு கூறலாம்” மென்று கேட்டால் அருச்சுன ? மேற்கூறிய சத்கன்மங்களை எந்தமட்டுஞ் செய்தார்களோ அந்தமட்டும் அவ்வுலகத்திலிருந்து கவர்க்கானுபவங்களை யெல்லாமனுபவித்து மறபடியும் இவ்வுலகத்திலேயேவந்து பிறக்கவேண்டுவதே நிச்சயமாகும். அன்றி அவ்வுலகங்களெல்லாம் நிலையற்றதாகுமானால் அதையடைந்தார்மட்டும் நித்தியமாகவாழ்தலெவ்வனம் ? மற்றும் இப்பூவுலகிலுள்ளபோது மோக்ஷாபேகைகொண்டு, பார்க்கப்படுவனவும் அனுபவிக்கப்படுவனவும் நமக்கன்னியமாயில்லையென்னும் நிச்சயம்பிறந்து உத்தமமான கன்மானுட்டானங்கஞ்செய்துவரும்பதிகரான்மட்டும் பிரமலோகத்துவாரா மோக்ஷ மெய்துவரென்று கோஷிக்குஞ் சுருதிப்பிரமாணப்படி அந்தப்பிரமலோகத்தை யடைந்து ஆண்டுள்ள சதர்முகனாகித் தொருபவிகார சம்பாஷணைசெய்வதே யனுபூதியாக்கொண்டுநின்று அச்ச சதர்முகன் என்றுருவெய்தும்போது

இந்த யதீசாரும் எம்மையேயடைவர். ஆகவே அப்பிரமலோகத்தை யடையவேண்டுமென்று நமக்கன்னியமாயுள்ள புண்ணிய கன்மங்களினுடைந்த எந்தப்புருஷனும் மீண்டும் பிறப்பிறப்பைப்பெறுவதற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லையென்க. 16

சதூர்முகப்பிரமர் வாணிசமேதராய் வாழும் சத்தியலோகமுதல் எல்லாவுலகங்களும் அசத்திய வுலகங்களையன்றி நித்திய வுலகங்களல்லவெனத்தேறிந்து அவ்வுலக போகங்களிலும் விருப்பின்றி வெறுப்பும் வைராக்கியமும் பெறுவான் காரணமாகச்சிருட்டியின் இலகடினைக்களைப்பற்றிக்கூறத்தொடங்குகின்றார்.

அருச்சுன! கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்னும் இன்னுன்கு யுகங்கள்கொண்டது ஒரு சதூர்யுகமெனப்படும். இந்தச் சதூர்யுகம் ஆபிரங்கொண்டது பிரமர்க்கோர் பகலாம். இரவுக்கும் இம்முறையே கணக்கெனவறிக. இவ்வாறாகிய காலகணிதம் யாருடைய சங்கற்பத்தைத்தவிர இல்லையென்றறிவார்களோ அந்த அறிவாளியே இப்பகலிரவெல்லாம் அறிந்த மகாபுருஷானாவார். 17

அருச்சுன! பிரகிருதிசொருபனை வாணிகேள்வனதுபகற் போதில் எல்லாவுலகங்களுந் தோன்றிநின்று கன்மங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் பிறகு இராப்பொழுதில் அந்தச் சதூர்முகனரிடமே யெல்லாவுலகங்களுஞ் சென்றடைந்து எல்லாக்கன்மங்களையும் விட்டு ஒடுங்கிநிற்குமென்க. 18

அருச்சுன! பூர்வகன்ம பிராரத்வவசத்தால் லோகனெல்லாம் பிரமதேவரது பகற்போதி லுற்பத்தியாவார்கள். அதே விதமாக இரவில் ஒடுங்குவார்கள். இவ்வாறாகவே சர்வவுலகங்களும் பிரவாக்முலமாய் நடைபெற்றுவரும். அப்பிரமதேவருக்கு இவ்வாறாக நூறுவயதானவுடன் அவரது சத்தியலோகமும் மற்றுமுள்ள கிழலகங்களும் அங்கங்குள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமடைந்து ஈதரில் அப்பிரமர்மட்டும் என்சொருபதியானமே யெப்போதும் செய்துகொண்டிருந்ததால் என்சொருபத்திலேயே ஐக்கியமாய்விடுவர். 19

சுவாமின்! மகாதபோதனுள் சென்று வாசஞ் செய்யக்கூடிய உத்தமவுலகமான சத்தியவுலகமே அசத்தியவுலகமாகுமானால் மற்றஞ்சாஸ்வதமாயுள்ளவுலகம் யாதோ அதையறிவிக்க

வும். அருச்சுன! சதுர்முகன் ஆளுஞ்சத்தியலோகமுதல் சர்வ
வுலகங்களும் பொய்த்துப்போயினும் நித்தியமாயிருக்கின்ற
பிரமசொருபத்தைப்பற்றிச்சிறிதுகூறுவோம் கேட்பாய்: தாவர
சங்கமமாதிய பொருள்களைத் தன் கர்ப்பத்திற்குக்கியுள்ள பிர
பஞ்சங்களும், அப்பிரபஞ்சங்களைத் தனது கர்ப்பத்திற்குக்கி
யுள்ள வுலகங்களும், அவ்வுலகங்களில் வாழாநின்ற ஆத்மகோடி
களை நன்னெறிக்குய்ப்பான் விளங்கும் நான்மறைகளும் மற்று
முள்ளனவும் பலவாய்த் தோன்றிவிரிந்ததற்குக் காரணம் மாயை
யேயாம். பின்னுமந்த மாயைக்குக் காரணமாயும், எல்லாவிந்
திரியங்கட்கு மனதுக்குமெட்டாததாயும் பழம்பொருளாயுமுள்ள
பரப்ரம்மம் சொருபமானது நசிப்பதேயில்லையாகும். 20

சுவாமின்! அந்தபிரம்மம் நசியாமைக்கு பேதும் பிரமா
ணங்களுளவாயின் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அருச்
சுன! இந்திரியாதிகளாலும், மனமுதலானவைகளாலும் அறி
தற் கரிதானதாயும், அருபமாயும், அக்ஷரசொருபமாயுமுள்ள
தெதுவோ அதையே பரம புருஷார்த்தமென வேதாகமங்க
ளாலே கூறத்தக்கதாயிருக்கின்றது. யார் எந்தவுத்தமவஸ்துவை
யடைந்தால் மீண்டும் சன்னமரணமடையப்பெறுர்களோ அந்த
வுத்தம பரமானந்த் சொருபமே நாமாயிருக்கிறோம். 21

சுவாமின்! அவ்வாறாகிய பரமானந்த சொருபத்தை யெம்
போன்றாடைதற்கேதும் உபாயங்களுளவாயின் கூறுக. அருச்
சுன! காணற்கிரிய இவ்வுலகங்களையெல்லாம் வியாபிக்கச்செய்
ததும், அல்லது தோற்றுவித்தும் பிறகு கற்பாந்தத்தில் லயஞ்
செய்திப்பது மெதுவோ அந்த பரஞானசொருபமாகிய யெம்
மைப் பிறிதோர்பற்றின்றி அந்தரங்கப்பத்தி செய்துவருபவனே
நம்மையடைபவனாகும். ஆகவே இவ்வாறாகிய அந்தரங்கப்பத்தி
யின்றி வேறெவ்வித மார்க்கங்களினாலும் எந்தலோகத்தையடை
வானேனும் மீண்டும் சன்ன மரணத்தையே யடைவன். 22

சுவாமின்! எவ்வித பக்திமார்க்கத்தையடைந்தவர்கள் பிறந்
திறப்பர் மற்றெவ்வித பக்திமார்க்கத்தை யடைந்தவர்கள் பிறந்
திறவார்? அதுக்கிரகிக்கவேண்டும். அருச்சுன! செகத்தையு
ம் தன்சரீரத்தையும் துச்சமென்றுகினைத்துத் தேகத்தைவிட்டு
எந்த மெஞ்ஞான சொருபத்தை யடைந்தார்களோ அந்த ஞான
மாக்கத்தையும், பிரபஞ்சாதிகளையும், அவைகளாலடையும்

போகபோக்கியங்களையும் கேவலமித்தையென்றுவெறுத்து எந்தவுத்தமமான சத்கன்மத்தைக்கொண்டு பகவத்பாதசேவைசெய்து கொண்டிருந்தே தேகத்தை விட்டவர்கள் திரும்பவும் பிறப்பார்களோ அக்காலத்தையுங்கூறவேன் கேட்பாய்: 23

அருச்சுன! பிறந்திறவாத முத்திசித்திக்கப்பெற்ற ஞான யோகியராவார் அக்கினியி னதிதேவதையையும், ஆதித்தியாதி தேவதையையும், சுக்கிலபக்ஷாதி தேவதையையும், உத்தராயணாதி தேவதையையும் உபாசித்து அவைகள் எம்மையன்றியில்லையென்றறிந்து உபாசனை செய்துகொண்டிருந்து முடிவில் அவ்வத்தேவதைகளின் மார்க்கமாக அவ்வக்காலங்களிலேயே யென்னையடைவார்களென்க. 24

அருச்சுன! காமியமாக யென்னைவுபாசித்து யாகாதிய தபசு தான விரதாதிகள் செய்துவருங் கன்மயோகிகள் தூமாதி தேவதையையும், சந்திராதி தேவதையையும், கிருஷ்ணபக்ஷாதி தேவதையையும், நெக்ஷணயணாதி தேவதையையு முபாசித்துச் சுவர்க்காதி லோகங்களிற்சென்று போகங்கையனுபவித்துச் சந்திரமண்டலமார்க்கமாகவந்து மீண்டு மிவ்வுலகத்திலே பிறப்பார்களென்க. 25

அருச்சுன! இதனால் நீ தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய முடிவானதென்னெனில், உலகத்திலே உத்தமமானவர்கள் தேக விபோகமானபின்பு அவர்களது ஞாந்ருமமான தேகத்தோடும் செல்லும் மார்க்கங்கள் இரண்டுவகைப்படும். அவையெவையெனில், அர்ச்சுராதிமார்க்கம் தூமாதிமார்க்கமென்பனவாம். இந்த யிரண்டுமார்க்கங்களில் ஞானயோகிகள் அர்ச்சுராதிமார்க்கமாகச் சென்று மோக்ஷத்தையடைவார்கள். கன்மயோகிகள் தூமாதி மார்க்கமாகச்சென்று திரும்பவும் பிறப்பார்களென்க. 26

அருச்சுன! மேற்கூறிய இருவிதமார்க்கங்களையும் நன்கறிந்து ஞானத்தெளிவுகொண்ட யோகியாவான் பெறப்படும்பயனையுங் கேட்பாய்: இந்தயோகீசரன் தனது சீவியகாலத்தின் முற்பகுதியிலேயே சற்குருவையடைந்து சர்வசந்தேக விபரீதங்களையுங் கசடறக்கேட்டறிந்து பிரபஞ்சாதி போகபோக்கியங்களையும் சரீரத்தையும் கேவலமித்தையெனக்கண்டு அதனிடமாயுள்ள பிராந்தி விபெட்டு கைவல்யமான மெஞ்ஞானத்தால் நம்மையேயடைவான். ஆகையால் நீயும் நம்மையன்றிவேறொன்று

மில்லையென்கிற வறுதிகொண்டு என்னையே தியானித்து வருவாயின் செகப்பிராந்தியும் சரீராபிமானபிராந்தியும் விடுபட்டு யெம்மையே யடைவாயாக.

27

அருச்சுன ! நின்னால் விஞாதல்செய்யப்பட்ட எண்வகைச் சந்தேகங்கட்கும் கூறிய உத்தரார்த்தங்களினாலே 'யென்னை யன்றி யன்னியமில்லை யென்கிற புண்மைதெரிந்த யோகீசரான் வேதோபநிடதங்களைக்கற்று அதன் சாராம்சங்களையுங் கரதலாமலகம்போலக் கண்டுணர்ந்தாலும், யாகாதிதானதவங்களினாலுமேற்பட்டுள்ள புண்ணியவிசேடத்தாலும் செகசீவ மூலபுருஷனாகிய யெமது சொருபமேயடைவர்.

28

அக்ஷரப் பிரமயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

அத்தியாயம் 8-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-338.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

இ ரா ச கு ய்ய யோ க ம்.

அவதாரிகை: — நிரதிசயானந்த சொரூபமாகிய பரமாத்மாவைத் தரிசிப்பதற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கிற தற்பதவாச்சியார்த்தங்களையும் அந்தபரமாத்மாவையன்றி வேறல்லவெனத் தெரிந்து பத்திசெய்யின் அந்தபரமாத்மாவை யடையலாமென சென்ற 7, 8, அத்தியாயங்களிற் கூறியவற்றிற்கு விசேடமாயுள்ள தமது விபூதி மகத்துவத்தையும், தம்மிடத்தே பத்திசெய்யும் விவரமும், தம்மைத் தரிசிப்பதற்கான ஞானோபாயங்களுமும் இந்த ஒன்பதாமத்தியாயத்திற் கூறுகின்றார்.

அருச்சுன! என்னைத் தரிசிப்பதற்குச் சாதனமாயுள்ள பத்தியோக ஞானமார்க்கங்களை நாம் அடுத்தடுத்து எடுத்துப்பதேசித்துவருவதிற் சிறிதும் அசிரத்தையின்றிக் காதுகொடுத்தே வருவதால் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமாகிய இரகசிய ஞானத்தையும், அந்தத்தொம்பதலக்ஷியார்த்தமானவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமென்னும் அதுபவ விஞ்ஞானத்தையுங் கூறுவோம் கேட்பாய்: இதனால் நீசம்சார்பந்தத்தினின்றும்விடுபட்டு மோக்ஷமடையலாம்.

அருச்சுன! மேற்கூறிய ஞானவிசேடணத்தைச் சிறிது கூறுவாம். வித்தைகள் பலவென்றும், அவைகளிற் பிரமவித்தையேவித்தை மற்றவித்தைகளெல்லாம் அவித்தையேயென்றும் வேதம் விளம்பாநிற்கும், நாம் இப்போது நினக்கோதத்தகுவது அந்தப் பிரமவித்தையேயாம். இப்பிரமவித்தையில் முதன்மையான இலக்ஷணம் யாதெனில், பிரமத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானமென்னுங்குணமாம். இதனால் தொம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரே தானென்னும் இரகசியத்தையுடையதாயும், அந்தக்கூடஸ்தரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றும், அவரையன்றி யன்னியமில்லையென்று தெரியத்தக்கதான அதிமேன்மையையுடைத்தானதாயும், சனனமரணச் சம்சாரத்தினின்றும்ங்கரையேற்றிப் பிரத்தியக்ஷானுபவத்திற் காணப்படுவதாயும், * அன்றி உத்தமோத்தம பலனைத் தரக்கூடியதாயும் ஏற்படுகின்றது. அருச்சுன! ஆனால் அதனையாராய்ந்தறிகிறது மிகச்சிரமமாயிருக்குமோவென ஓர்சமயம் நீ நினைக்கலாம்; அவ்வாரில்லை. அதனை

யறியவேண்டுமென்று உள்ளபடியாக ஆராய்வாயேயானால் உனது அறிதுட்புத்திக்கு நன்குபுலப்படும். ஆகவே நம்மாற் கூறப்படுகிற சன்மங்களை மாத்திரம் விதிப்படி செய்துவரின் நாசரகிதமாகிய நிரதிசயாநந்த சொருபத்தையடைந்து நேசசகிதமாகிய பேரானந்தப் பெருவாழ்வெய்தலாம். நிற்க; இந்த அநியிரகசிய ரூக்ஷமஞான கலாவினோதங்களை யெல்லாம் உன்னுடைய அந்த ரங்கபத்தியைச் சிந்தையிழ்குறித்தே சொந்தமாயுரைத்தாம். 2

சுவாமின்! பெறுதற்கரியதான மோக்ஷத்தை அடைதற் கெளியதான ஞானமாக்கமிருந்தெப்போது அதைவிட்டு அனை வருப ஏன் சமசாரிகளாகித் துக்க நலையடைகின்றார்கள்? அருச்சுன! என்னயறிந் தனடயத்தகை ஞானமாக்கத்திலும் அதற் கேதுவாயுள்ள தாமங்கலிலும் சிரததாபத்தினுற்சிச் சோம் பேறிகளாயினோர் எனனை மழந்நதிநூல் * நமஞ்சனத்துக்கு ஆளாகிச் சன்னமரண சம்சாரத்திலேயே பிராந்திகொண்டு திரிந்தால் இந்தஞானம் அவாகனக்கெள்வாறுண்டாம்? இதனை லவர்கள் துக்கத்தையடையாம லென்செய்வர். 3

அருச்சுன! நீயோ அவ்வாறின்றி உத்தமமான பத்தி விசுவாசமுள்ள சதஸ்வகுண சல்லோயி நுப்பதாலுனசகு நாம பிரியமாகக் கூறுவதுபோலவே நீயும் பிரியமாகவே கேட்பாய்: கர்மேந்திரியங்களாலும் ஞானேந்திரியங்களாலும் காணற்கணுத்துணையுங் கூடாததாயும், மனவாக்குக் கெட்டாததாயுமுள்ள பிரமசொருபியாகிய நாம யென்றும் எவ்விடத்தும் பாலில் நெய் போல பரிபூரணமாய் பிரந்நதி நுக்கின்றோம். நம்மிடத்திலேயே 'அந்திப் பழந்நுள் விதையைப்' போன்று பிரபஞ்சாதியன வெல்லா மிருக்கின்றன. ஆனாலும் நாம அவைகளிற் சிறிதும் பற்றாதுள்ளேம். 4

சுவாமின்! சாவனியாயியாயும், அனைத் தந்தக்களது ஆதினை மாய மிருக்கெப்போது தேவரீ! அவைகளிற் பற்றாமிருப்பதெப்படி? அருச்சுன! நமமுடைய அகண்டாகார வியாபகத்தில் பிரபஞ்சாதிய பூதபேளதிகங்களெல்லாம் பிரகாசித்திருப்பினும், அன்றி அவைகளை நாமே காப்பாற்றிவரினும் ஒன்றோடொன்றைச் சேர்ப்பிப்பதும் சேராமற் செய்யக்கூடிய நாமாகிய காரியார்த்தங்க ளனைத்தையும் நடத்தும் அதிபராக்கிரமமாகிய நமது

* நமஞ்சமனம் - இயமனாகுககிரையாதல்.

மாயா யோகத்தினது தத்துவ விசேடத்தைக்கொண்டும், நாம் அவைகளிலொன்றினு மொன்றாமலே யிருப்போமென்க. 5

அருச்சுன! இன்னும் மேற்கூறிய விஷயத்திற்கேற்ற திருட்டாந்தங்கள் சிலவற்றை நண்டு கூறுவதையுங் கேட்பாய்; அளவிடவொண்ணா தகண்டவெளியாகிய ஆகாயப்பரப் பெங்கும் காற்று நிறைந்திருப்பினும் அந்தவாயுவை அவ்வாகாயமானது யெவ்வாறு சம்பந்தியாமலிருக்கிறதோ அவ்வாறே பிரபஞ்சா திய பூதபௌதிகங்களனைத்தும் நம்பாலிருப்பினும் அவைகளோ டும் நாம் பற்றிநில்லோம் என்றறிவாயாக. 6

சுவாமின்! நம்மாற் காணப்படுகிற இந்த செகசீவ பேதங்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பாரயாவர்? அருச்சுன! கற்பாந்த பிரளயகாலத்தில் இந்த பிரபஞ்சாதியவெல்லாம் நம்முடைய அகண்டாகார வியாபக கர்ப்பத்திலே ஒடுங்கிநின்று மீண்டும் அவ் வப் பூதங்கள் யாவும் அதனதன் கர்மபரிபாகத்துக்குத் தக்க வாறாக நாமே பிரமதேவனை யதிட்டித்துச் சிருட்டிசெய்விப் போம். அவ்வாறு சிருட்டியாதியவைகட்கு நாமே கர்த்தவ்ய காரணபூதனாயிருப்பினும் நாம் ஒன்றினும் பற்றாது யேகனாகவே யிருப்போம். 7

அருச்சுன! நாம் யாதொன்றினும் விகாரப்படாது நிர் விகாரியாயும் ஒன்றினு மொட்டாதவனாயு மிருக்கும்போது செக சீவபரங்களையெல்லாம் சிருட்டிசெய்வதெவ்வாறெனின், சென்ம பூர்வ கன்மவசத்தால் தன்வயமில்லாது பரவசமுற்ற எல்லா சீவபூதங்களையும் எனது சுதந்தரமான பிரகிருதியைக்கொண்டு அவ்வப் பூதபேதங்களினது பிராரத்தானுகுணமாகச் சிருட்டி செய்வோம். 8

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறு பலவிதமான சீவபேத சிருட்டிசெய்வதான காரியத்தைச் செய்துவருவதால் ஆன்மாக் களசெய்யுங் கன்மங்கட்டிடாக பந்தமானதுதொந்திப்பதுபோலத் தேவரீர்க்கு யெவ்வாறு பிரதிபந்தம் சம்பவியாதுவிடும்? அருச் சுன! நீ கூறியவாறு நம்மாற் செய்யப்படுகிற பஞ்சகிருத்தியங் களிற் சிறிதும் நமக்கு விருப்புவெறுப்பின்றிச் செய்துவருகிற படியால் அதநிமித்தம் நம்மை யக்கன்மபந்தம் வந்துருதென் றறியக்கடவை. 9

அருச்சுன! இஃதன்றியும் நாம் நம்முடைய மூலப்பிரகிருதியை யதிட்டித்து நமதுபார்வையில் விளங்காநின்ற மாயையினால் விளங்கும் சத்வ ரஜஸ் தமசென்று மூன்று குணங்களே தாவர சங்கமாதிரி பிராணிகள்வாழும் பிரபஞ்சங்களாகிற விராட்புருஷனைச் சிருட்டித்துக்கொண்டு வருகின்றன. இவ்வாறே யெப்போதும் உலகந் தோன்றிநின்ற அழியுங்காரியமாயுள்ளது.

சுவாமின் ! உலககாரியங்கள் இவ்வாறாக நடைபெறும்போது ஒன்றினும் பற்றா துத்தமமாய்விளங்குந் தேவரீரது திருவருளை முன்னிட்டு மனிதராவார்யாவரும் தம்மையுபாசிப்பதுதென்கொண்டோ ? அருச்சுன ! சர்வபூதாதிரி பிரபஞ்சங்கட்கும் மூலகாரணாகிய நான் எனது பாததரிசனூர்த்தமாக முன்னே யென்னைப் பலகாலும் பக்தியோக தவங்களாகிய உத்தம கைங்கரியங்களால் திருத்திசெய்துவந்த மெய்யன்பர்கட்கு அநுக்கிரகஞ் செய்ப வேண்டியெடுத்த மனிதருபமுதல் பலவகை ரூபங்களையு முள்ள படியுணராத சாதாரண மனிதர்கள் பிறந்ததுபோலவே நாமும் பிறந்ததாகவும், அவர்களிறப்பதுபோலவே நாமுமிறப்பதாகவும் அவர்கள் இன்பதுன்பங்கட் கேதுவாக கன்மங்கள் செய்வது போலவே நாமும் செய்துவருவதாகவும் இன்னும் பலவாறுகவுந் தோன்றியவண்ணம் பிதற்றித்திரியும் அஞ்ஞானப் பேய்த்தன முடையார். எங்ஙனம் எமது மெய் ஞானத்திடுமேனியைக்கண்டு மேன்மையுறத் தரிசிக்கப்போகிறார்கள். ஒருபோதுமில்லை. 11

அருச்சுன ! மற்றும் நம்மினும் வேறாயுள்ள அநேக அகரத் தேவதைகளை வழிபாடுசெய் துபாசிக்கின் இஷ்டகாமியார்த்த போக பலன்களையெல்லாம் எதேஷ்டமாக வடையலாமென் றெண்ணமுடையவர்களாய் அநேக துர்வினியோக பதார்த்தங் களை யெல்லாஞ் சமர்ப்பித்து அநித்திய போகங்களையேயடையப் பிரார்த்தித்தவர்களாயும், பின்னுஞ் சிலர் உண்மைநெறியுணராத விவேக ரூன்யர்களாய்க் கேவலமாய சாமானிய தேவதைகளை அநாசாரமாய் பரிபாசிப்பவர்களாயும், வேறு சிலர், செய்யத்தகாத மந்திர கிரியாபூர்வ விரோதமாயுள்ள இழிந்த சில்லரைத்தேவோ பாசனையைச் செய்பவர்களாயும், இன்னுஞ்சிலர், சத்துவகுணப் பிரதிபிம்பமாகிய மாயையையடைந்து சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து அதன் ரூசனமாயுள்ள துட்பங்களைத் தெரிந்து தார்க் கீகர்களாய், இயல்பாக பக்திசெய்துவருகின்ற சர்வசாதாரண

மானவர்களுடைய விவேகத்தையும் கெடுப்பதே தொழிலாக
யுடையவர்களாயும், பின்னுஞ்சிலர், இரகோருண சம்பன்னர்க
ளான துட்டப்பிரகிருதியின் வசத்தர்களாய் அநங்காரத்திற்
கடிமைபூண்டு வீணான ஆடம்பராதி டம்பமுதலான அநேக
பிராந்திவசத்தை யுடையவர்களா யேனையோர்க்குத் துன்ப
மான காரியத்தைச் செய்வதிலேயே திருஷ்டியுள்ளவர்களாயும்,
சிலர், தாமதகுணவசமுடையவர்களாய் இராக்ஷதப் பிரகிருதியை
யடைந்து பிறரை வஞ்சிப்பதுமன்றி யவர்கட்குப் பலவிதகொடிய
துன்பமே செய்துவருபவர்களாயுமுள்ள இவ்வாறான முடாத்
மாக்கள் என்னையெவ்வாறு உபாசனைசெய்வார்கள். 12

சுவாமின் ! மற் றும் உபாசிப்பார் இன்னொரென்பதைத் தெரி
விக்கவேண்டுகிறேன். அருச்சுன ! காமக்குரோதாநியைவகளைக்
கட்டோடே விட்டவர்களாயும் தெய்வீகமாயுள்ள சத்தவப்பிர
கிருதியினுடைய விசேடமான குணங்களோடும்கூடிய நல்லசித்த
விர்த்தியையுந்கொண்ட மகான்கள், சர்வபூத சாக்ஷியாயும் அதி
ருக்ஷமமான வடிவாயுமுள்ள என்னைத் தானேயென்றறிந்திருக்
கிற நிரதிசயாநந்த மேலீட்டினாலே அநந்தர்முகமாகவறிந்து பகர்
முகமாகக்கண்டுள்ள எல்லாப் பண்டுபதார்த்தங்களையும் எனக்கன்
வரியமல்லவென்று மனவாக்குக காயங்களினாலே பக்திசெய்து
கொண்டு வருவார்கள். 13

அருச்சுன ! இன்னும்பலர், என்னையன்றி வேறென்றும்
அன்னியமில்லையெனக்கண்ட வுண்மையினாலே சித்தந் திடவை
ராக்கியமுற்று எப்போதும் எனக்கு அதியானந்தத்தை விளைவித்
தக்கூடியதான என்னுடைய மகிமாப்பிரதாப கீர்த்தனங்களால்
தோத்திரித்து நானே பரவாசுதேவனென்று சித்தாந்தித்து
எனதுபாதத்தில் நமஸ்காராநிய வழிபாடுகள் பலசெய்தும், விஸ்
வருபமாயுள்ளவனும் நானேயன்றி மற்றையோரல்லவென்றும்,
நானே சர்வசுத்திரமுடையவனன்றிப் பரதந்திரியானவனல்ல
வென்று முணர்ந்த உத்தமமான தங்களுடைய மனசினாலே
யெனக்கே பக்திசெயுத்திக்கொண்டும் வருவார்கள். 14

அருச்சுன ! வேறுசிலர், ஞானமயமான ஓமங்களினாலே
யுபாசிப்பார்கள். பலர், லோகவர்க்கங்களுெல்லாம் சாக்ஷாத் வாசு
தேவமயமேயன்றி வேறன்றென்றும், அதனால் தன்னையும் அவ
ராகவே யுபாசிப்பார்கள். சிலர் அப்பரவாசுதேவனே தனது

அத்தியந்தபக்தர்களைக் காக்கும்பொருட்டு இங்ஙனம் அவதரித்
துள்ளாரென்ற உண்மைதெரிந்து நம்மையே வழிபடுவார்கள்.
பலர் அந்தவாசுதேவனுக்குத்தான் முக்கியமான தாசனாகவேண்டு
மென்று யெப்போதுந் தாசப்பணிகளையே செய்து கொண்ட
வருவார்கள். மற்றுஞ்சிலர் அவ்வாசுதேவரே சிருட்டிதிதி சம்
ஹாரமென்னு முத்தொழிலைபுஞ் செய்யவேண்டி பிரமவிட்டுணு
ருத்திரனென்னு முவுருவந் தாங்கினரென் றுபாசிப்பார்கள்.
ஆகவே இவர்கள் நமக்கு அத்தியந்த பக்தர்களாவார்களென்றறிக.

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவிதமன்றி மற்றும் காத் தற் குரி
மைகொண்ட அவசரத்தில் எவ்விதமா யமையீர்களைப்பதை
யறிவிக்கவும். அருச்சுன! காணப்படு பொருளைத்தும் நாமே
யாகியும், நாமில்லாது செகத்திலையென்றும் நாம் உனக்குப் பல
வாறாக பலமுறை யெடுத்துக்கூறினோம், நீயோ யின்னமுந் தடுத்
துக்கேட்கிறாய்; ஆயினுமின்னுஞ் சிலவிசேஷமானவைகளையுங்
கூறுவோங் கேட்பாய். ஒப்பற்ற தேவப்பிரிதியாகச்செய்யும்
யாகாதிகளும், அந்தயாகாதிகளில் உச்சரிக்கப்படும் மகாமந்தி
ரங்களும், அந்த மந்திராநீனமாயுள்ள அநிதேவதைகளும், அந்த
தேவதைகளுக்காக ஆகுதிகொடுக்கின்ற பதார்த்தங்களும், மற்று
முள்ள ஓமத்திரவியங்களும், ஓமாக்கினி, நெய் முதலியயாவும்
நாமாகவே யிருப்பதாயெண்ணி யுபாசித்துவருவார்கள். 16

அருச்சுன! இன்னுங்கேட்பாய்: எல்லாவற்றையு மகாபரி
சுத்தஞ் செய்யக்கூடியதான ஒப்பற்ற யேகாக்ஷரமாகிய ஒங்கார
மும் நாமேயென்றும், எவைகட்கும் நன்மையேசெய்கிற தத்துவ
மும் நாமேயென்றும், யாவரும் பெறுதற்குரிய பிரயோசனங்க
ளைத்தரத்தக்க தயாசொருபமான அன்னையும் நாமேயென்றும்,
சர்வசிருட்டிகளத்தரான சதுர்முகதேவனும் நாமேயென்றும்,
அச்சிருட்டி சேவர்களனைவரும் தாந்தாம் பூர்வசென்மங்களிற்
செய்யப்பட்டதான கிளைக்கிடாக முடிவுகாலத்தில் பலனளிக்கக்
கூடியவனும் நாமேயென்றும், கட்டிலனுக்குத் தோற்றப்படுகிற
விஷயாதியவையும் நாமேயென்றும், இருக்கு, எசுர், சாமம்,
அதர்வணம் ஆகியயிர்த சதுர்வேதங்களும் நாமேயென்று முபா
சிப்பார்கள். 17

அருச்சுன! சரியையிரியாயோக ஞான மார்க்கங்களிலுள்ள
எல்லச் சன்மார்க்கச் சுத்தாந்மாக்களும் பெறுப்பயனையளிக்

கும் விசேடமானஸ்தானமும் நாமேயென்றும், காவற்கடவுளா யிருப்பவனும் நாமேயென்றும், எவைகட்கும் தலைமையுண்ட வஸ்துவும் நாமேயென்றும், இன்பதுன்பங்கட்குச் சாக்ஷிபூதனா யுள்ளவனும் நாமேயென்றும், போகானுபவங்கட்கு யேதுவான கருவிகரணங்களாயுள்ளவனும் நாமேயென்றும், எல்லாச்சராசர பேதங்களுந்தோன்றிக் காக்கப்பட்டபிறகு ஒடுங்கப்படுவதற்கு ஸ்தானமாகிய பிரகிருதிக்கு ஆஸ்பதமானதும், தோற்றப்பொருள் களை மீண்டும் காத்தற்பொருட்டு யேதுவாயிருக்கிற பிரஜாகூரமும் நாமேயென்றும், ஆய்ந்தறிந்த மகான்கள் நம்மையுபாசிப்பார்க ளென்றறிக.

18

அருச்சுன! இன்னும், உஷ்ணத்தினாலும் பிரகாசத்தின லும் உலகத்தை விளங்கச்செய்கின்ற ஆதித்தமூர்த்தியும் நாமே யென்றும், காலாகாலங்களுக்குத் தக்கபடியறிந்து மழைபெய்யுந் படியும் பெய்யாமற் செய்யும்படியாயும் நடத்துவதும் நாமே யென்றும், அறித்தியமான துலபூதங்களும் அதற்காதாரமா யுள்ள நித்தியமான சூக்ஷுமபூதங்களும் நாமேயென்றும், எவை களும் நிலைபெறச்செய்கின்ற சத்தியும் நாமேயென்றும், இன்னு முண்டான மற்றவைகளாயிருப்பதும் நாமேயென்று முபாசிப் பார்களாதலால் அவ்வாறே நீயுமுபாசிப்பாயாக.

19

சுவாமின்! தேவரீர் மேற்கூறிய பற்பல அம்சங்களாய் விளங்கியிருக்கிறபோது ஏன் அனைவரும் அறிந்துபாசியாதிருக் கிறார்கள்? அருச்சுன! பொன்னுலகமென்கிற தேவலோகவாசிக ளான இந்திராதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் திருப்தி யடைதற்கு யோக்கியமான அரியவேள்வியைச்செய்து தேவ போகங்களை யனுபவிக்கலாமென்று யிச்சைகொண்டவர்களாய் அதனால் அந்தயிந்திரன் முதலாகிய தேவகூட்டங்களுக்கும் நாம் அதிதேவனாயிருக்கிறதை மறந்தவர்களாகியும், நாம்வேறு அவர் கள்வேறென்கிற புத்தியுடனே வேதங்களிற் கூறுகின்ற காமிய பலன்களைப் பெறக்கருதி சாஸ்திரரீதியாக யாகாதிருத்தியங்க ளைச்செய்து சோமபானத்தால் பாவங்களினைத்தையும் நீங்கப் பெற்றவர்களாகி சொர்க்கபிரார்த்தனைசெய்து புண்ணியமயமாய் விளங்கும் தேவேந்திரலோகத்தையடைந்து மகோன்னதமா யிருக்கின்றதேவபோகாதியவைகளை யனுபவிக்கிறதே மகாவிசேட மென்றெண்ணி யனுபவிப்பவர்களாயுள்ளவர்கள் எவ்வாறென்னை யுபாசிப்பார்கள்?

20

அருச்சுன ! பின்னுங்கேட்பாய் : மேற்கூறிய யாகபோக விவேகிகளாவார் தாங்கள்செய்த யாகாதிபண்ணியத்துக்குரிய காலமெவ்வளவோ அதுபரியந்தம் அந்தத்தேவபோகங்களை யனுபவித்து அதுமுடிந்தவாறே இப்பூமண்டலத்திலேவந்தவதரித்து மீண்டும் அதேபோன்ற சத்கர்மானுட்டானங்களைச் செய்து கொண்டும் அதன்பலனையனுபவிக்க மீண்டும் அங்கேபோய்ப்பிறந்தும் இவ்வாறாக மேலேபோகிறதும் கீழாய்வந்து பிறக்கிறது மாகிய சனனமரணங்களை யடைவார்களேயன்றி, நம்மைத்தரிசித்து நமக்குரிய பக்தியோகங்களைச்செய்து உபாசிப்பவர்களைப் போல பிறந்திறவாத பேரின்பமென்கிற முத்தியையடையமாட்டார்களென்க.

21

சுவாமின் ! தேவரீரைத்தரிசித்து பத்திசெய்தவர்கட்குமட்டும் எதனாற் சனனமரணங்களில்லை? அருச்சுன ! என்னைப் போற்றிப்பணிந் துபாசிக்கும் எனது பிரிய பக்தர்களாவார் என்னைவிட்டு மற்றோர்தெய்வத்தை யுபாசியென்று பொருள் கொடுத்து வற்புறுத்தினும் அவ்வாறு ஒருதேவதையைக் கனவினும் நினையாராகிய யெல்லாதெய்வங்கட்கும் நானே அதிதேவதையென்னுந் தீர்க்கமான யெண்ணக்கொண்டும், நான்வேறு தான் வேறு என்னும் பேதபாவையின்றி யேகைகபாவனை கொண்டு என்னையேதொழுது உபாசித்துப் பார்க்கப்படுகிற யெப்பொருளும் யானாகவேயிருப்பதாகவும் பாவித்து பத்திசெய்து வருகிறவர்களானதால் இவர்களுக்கு சனனமரணமே கிடையாதென்பது தீர்மானமென்க. இன்னும் எவைகளைப் பார்ப்பார்களோ அவைகளையெல்லாந் தன்னைப்போன்றே பார்க்கிறதும், தன்னையுந் தன்தலைவனையுமே தரிசிப்பவர்களுமாயிருக்கிற இவர்களுக்கு சூக்ஷ்மகாரண சரீரங்கள் அழியுமாயினும் அதையெவ்வாறு காத்தற்கூடுமெனச் சந்தேகம்பிறக்கினும் கூறுவோங்கேட்பாய் : இவர்கள் தானாக யென்னையடைவதே யோகமாகும் ; அதற்குப் பிரதிபந்தங்கள் உண்டாகாமல் சம்ரக்ஷணை செய்கிறதேக்ஷேமமாகும் ; இவ்வாறாயுள்ளவர்களது யோகக்ஷேமத்தைப்பற்றி நாமே வகிக்கின்றதுமன்றி அவர்களுடைய தேகசம்ரக்ஷணை முதலானவைகட்கு வேண்டிய வுபகரணங்களையும் பலவந்தத்திற்கொடுத்து நாமே யிரக்ஷிப்போமென்றறிக.

22

சுவாமின் ! பார்க்கும்போது தேவரீர் மேற்கூறியபிரகாரம் தேவர்களும் மனிதர்களும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சராசரங்களும்

தங்களது அம்சங்களாகவே யிருக்கும்போது தேவேந்திராதி
களை யுபாசித்தாலும் அது தேவரீமையு முபாசித்ததாக யேன்
ஆசமாட்டாது? அருச்சுன! நீ கூறியபடி சகலதேவதைகளையு
முத்தேசித்து உபாசிப்பவர்களும் நம்மையுபாசிப்பதாகவே யாகு
மாயினும், எங்கும் நிறைந்தவனாயும் யாத்தொன்றாலும் நாசமடை
யப்பெறாத நித்தியனாயும் விளங்காநின்ற யெம்மையுள்ளபடி
யுணர்ந்து மோக்ஷாபேகையோடு வேதசாஸ்திரவிதிப்படி உபாசி
யாமல் அந்தத்தேவதைகளுக்குத் திருப்திசெய்வதே மிகமேலாய
தென காமியபக்திகொண்டு உபாசிப்பதால் அதற்குரிய அநித்திய
போகங்களையெனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலேபிறந் துழல்வர்.

அருச்சுன! இன்னும், வேதசம்மந்தமான யாகங்கள் பலவற்
றிற்குந் தலைமைத்தெய்வமெனவும், அவ்விதவேள்விகளுக்குரிய
பலன்களையெல்லா மீந்தநுளு மகர்தேவனெனவும், மற்றதேவ
தைகளுக்கெல்லாம் அந்தரியாமியெனவும், எவைகட்கு மேலா
னவெனெனவும் விதிப்படி யெண்ணையறிந்து உபாசியாமல் சாதாரண
மான தேவதைகளை யுபாசித்துப் பயனடைவோமென்றெண்ணி
அதற்கான எக்கியங்களைச் செய்து அந்தலோகத்தையடைந்து
தேவபோகங்களை யனுபவித்தபின் பூமியிற் பிறக்க யேதுவாகின்
றார்கள்.

24

அருச்சுன! இதில் இன்னுமோர் விவரத்தையுங் கேட்பாய்:
எவன் எந்ததேவதையை யுபாசித்தானோ அவன் அந்ததேவதை
யினது லோகத்தையேயடைவன். பிதூர்க்கட்கு யுபாசிப்பவன்
பிதூரலோகத்தையே யடைவன். விநாயகர் முதலான பூதகணங்
களை யுபாசிப்பவன் அதற்குரியலோகத்தையடைவன். நம்மை
யுபாசிப்பவன் நிலவரமாயுள்ள பரமானந்த சொருபத்தையே
யடைவென்றறிக.

25

சுவாமின்! “விசேஷமான நிராக்ஷயங்களைச் சம்பாதித்து
அதைக்கொண்டு பலவித உபகரணப் பொருள்களைத்தேடி அதி
கப் பிரயாசையோடு கிரத்தாபத்தி கொண்டு வேதவிதிப்படி
வேள்விமுதலிய தேவாராதனைசெய்கின்றவர்கள் அடையப்படும்
லோகமும் பலனும் அழிந்தபோகும்போது, நித்தியமாயும் பர
மானந்த சொருபமாயுள்ள தேவரீரது பாதத்தையடைய
வேண்டுமானால் ஏராளமான நிராக்ஷயங்களும் அநேக உபகரணப்
பொருள்களும் அதிகமான பிரயாசையும் வேண்டும்போல

தோன்றுவதால் தேவரீரது பதத்தைபடைவது சுலபசாத்தியமாகா” நெனக்கூறிய அருச்சுனனோர்க்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமாதானங்கூறுகின்றார்:— அருச்சுன! மட்டற்ற திரவிய சாதனங்களைக்கொண்டு யாதொரு பிற தெய்வங்களை யாராதப்பதை விட யென்னை யுபாசிக்குறவர்கட்கு அஸ்வளவு திரவியமும் பிரயாசையும் வேண்டுவதில்லை. மிகச்சுலபமா யுபாசிக்கலாம்; ஆனால் சுலபமா யுபாசிக்கலா மென்றதனாலே பலனும் சொப்பமாயிருக்குமோவென ஐயமுதலாம், அப்படியில்ல; மகத்தாகிய நித்தியமான பலமேயாகும்; அஃதெவ்வாறெனில் அநேகதிரவியங்களைக்கொண்டு அநேக உபகரணப்பொருள்களைச் சம்பாதித்து மிகப்பிரயாசையோடு என்னைக்கண்டமாகப் பாவித்துக் காமியமாகச் சிரத்தாபத்தியோடு துராதனை செய்பவர்களைவிட, சக்தியானுசாரம் பத்திரபுஷ்பமேனும் பழமேனும் சலமேனும் கொண்டு யென்னைபின்று யன்னியமில்லையென்று யிடையறாத்திடபத்தியோடும் அந்தக்கரண சத்தியோடும் நிகர்காமியமாயெனக்குச் சமர்ப்பிப்பார்க்களாயின் அவைகளை நாம் மிகப்பிரியத்துவமார்க்கொண்டு அவர்கட்குச் சால்வதமான நமமுடையசாரூப பதத்தைக் கொடுப்போம்.

26

அருச்சுன! இன்னும் என்னையுபாசிப்பதற்காகப் பத்திரபுஷ்ப சம்பாத்தியஞ்செய்வதும் பிரயாசையாகத் தோன்றுமே யாயின் அதைவிடச் சுலபமான மார்க்கத்தையுங் கூறுவோம் கேட்பாய்: நீ உன்சரீராவயங்கவினாலே செய்யப்படுகிற எந்த கன்மங்களையும், மற்றும் நின்னால் புசிக்கப்படுவன, தேவதாப் பிரீதியாக லுமஞ்செய்யப்படுவன, புண்ணியார்த்தமாகத் தானங் கொடுக்கப்படுவன இன்னும் மோக்ஷார்த்தமாகத் தவஞ்செய்யப்படுவன ஆகிய இவைகளையெல்லாம் உள்ளன்போடும் சிரத்தாபத்தியோடும் நமக்கே அர்ப்பணஞ் செய்வாயாயின் அதனால் நாமிகத் திருப்தியடைவோம்.

27

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு செய்யப்படுகிற எல்லாக் கன்மங்களின்பயனையும் தேவரீர்க்கே அர்ப்பணமாகவேண்டுமெனச் செய்வேனானால் அதனாலடையும் பலன் யாவை? அருச்சுன! கூறியவண்ணம் எல்லாக் கன்மபலன்களையும் எமக்கேயர்ப்பணஞ் செய்வாயாயின், நின்னுற்செய்யப்பட்ட காமியமான சர்வசங்கற்ப விகற்பங்களுக்கிடாக அடையப்பெறும்

சனனமரணமாகிய கன்மபந்தங்களிநின்றும் நீங்கி யென்னிலும் வேறான தொன்றில்லையென்றும், அதுவே நீயென்னும் பேசைக பாவனையுடையவனுய்ச் சரீரத்தினிறுதிவரையில் மனவாக்குக் காயங்களினாலே காமியமின்றிப் புண்ணிய கன்மங்களேசெய்து முடிவில் என்சாட்சாத்தாரத்தைச் சார்வாய். 28

சுவாமின் ! தேவரீரே கதியென் றுபாசிப்பவர்கட்கு மோக்ஷத்தையளிப்பதிற் பிரியமும், அங்ஙனம் உபாசியாதவர்களைப் பந்தசாகரத்திற் தள்ளுவதாலு முண்டாகிற் வெறுப்பும் தேவரீரிடத்துண்டாகிற்போது தேவரீர்க்கு இராகத்துவேஷாதிக ளிருப்பதாகத் தெரிகிறதே? அருச்சுன ! சர்வான்மகோடிகளை யெல்லாம் நான் சமமாய்ப்பார்க்கிறதினாலே எனக்குவேண்டியவ னென்று பிரியமும், வேண்டாதவனென்று வெறுப்பும் என்னி டத்துண்டாகிற்தில்லை. தவிர, அந்தகாரத்தையும் குளிரையும் நீக்குவதற்காக அக்கினியை யனுசரிப்பதுபோலவும், அபேகை யானவைகளைப் பெறவேண்டியவர்கள் கற்பகவிருக்ஷத்தை யனு சரிப்பதுபோலவும் நித்தியமான மோக்ஷ சுகத்தைப் பெறவேண் டியவர்கள் என்னையடைந்து ஆராதனைசெய்து என்னையே சதா தியானித்து மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். அன்றியும் என்னை அவர்கள் சதா சிந்தைசெய்வதால் யானும் அவர்களை யென்றாப சத்தில் வைத்திருப்பதாலும் ஏகைகபாலமாயிருப்பதால் அவர் களுக்கும் எனக்கும் பேதமேயில்லையாம். இதுதிற்க; தேவ லோகத்தையடைந்து தேவபோகங்களை யனுபவிக்க யாகாதிகள் செய்து ஆரதிப்பவர்கள் அந்தலோக போகங்னை யனுபவித்துத் திரும்பவும் பூமியில் சனனமாகிறார்கள். ஆகவே எவனெவன் எந்தெந்தபலனை யுத்தேசித்து எந்தெந்த கன்மங்களைச் செய் கிறானோ அந்தவிதமாகவே அவ்வப் பலன்களையடைகிறான். கற் பகவிருக்ஷத்துக் கொப்பாகவுள்ள என்னிடத்து பக்ஷபாதமுமில்லை; அதனுற்பந்தமுமில்லை. 29

சுவாமின் ! மேற்கூறிய நிஷ்காமியதேவாராதனையைச்சீலத் துவமுள்ள மெய்ப்பண்பர்களாற்செய்து பலனடைவதேபோல, அவ்வாறு சீலத்துவமில்லாத சாமானிய அநாசாரிகள் செய்வார் களாயின் அவர்கள் ஏதுங் கதியடைவரோயென்னுஞ் சந்தேகம் பிறக்கின்றதே? அருச்சுன ! மேலான சதாசாரத்தோடு கூடிய வர்களாய் என்னை யேகருப பாவனைசெய்து பந்திசெய்பவர்களை

கிட் பாவகிருத்தியங்களில்லாத துராசாரிகளாயினும், அவர்கள் மற்றோர் தெய்வப்பற்றுதலின்றி யென்னையே யெங்குமுள்ளவனாகப் பாவனைசெய்து யெனக்கும் உலகத்துக்கும் யாதொரு பேதமு மில்லையெனத்தெரிந்து அகண்டாகார சொருதியாயிருக்கிற என்னையறிந்து அநயோன்யபக்தி செய்துவருவார்களாயின் அவர்களை உத்தமர்களென்றும், மோக்ஷபூமிக் காக்கியானவர்களென்றும் கூறப்படும். எதனாலெனின், எத்தெய்வத்தினு மெய்த் தெய்வத்தையறிந்து உள்ளன்போடு முபாசனை செய்து வருவதால் அவர்கள் சிலாக்கியமானவர்களென்றும், மோக்ஷமே யடைவார்களென்றும் கூறலாயிற்று.

30

சுவாமின்! எப்போது ஒருவன் துராசாரனாய்விட்டானோ அவன் சிரேஷ்டனென்ற தெனுகொண்டோவறிநதிலன்? அருச்சுன! உலகத்திலுள்ள பற்பல தேவகாரியெல்லாம் கேவல மசத்தென்றுவிதி என்னையே உத்தமதெய்வமாக்கொண்டு அநதரங்க பூர்வமாய்ப் பததிசெய்து வருபவன் துராசாரியாயினும் என்னிடத்து முதிர்ந்த பக்திசெய்த விசேஷத்தினால் பூர்வகன்ம பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு நாமோத்திருஷ்டனாகி நித்தியமான மோக்ஷதையேயடைவன். ஆனா ித்தியாயம் உலகநதோர்க் கொவவுமோவெனத் தோன்றுபாயின், ஸ்வயம்; எவ்வாறெனில், அனாசாரியாவான் பாவகிருத்தியத்தைச்செய்யாது பகவத்பக்தியைமட்டும் செய்வவருவானேல் நரகததையையப் பெறுவது மோக்ஷமே யெய்வவெனன்று மானாளான பிரம நிஷ்டாபரர்களும் கல்வியறிவாற் சிறந்தனள்ள மகாபண்டித சிசாமணிகளுஞ்சேர்ந்து வேதசாஸ்திர சாரங்கனாகக் கூறியிருக்கிற பிரபந்தங்களுையே போற்றமான சாஸ்தித் தவாமாகக் கொள்ளக்கடவர். அன்றி இவ்வித நியதியைப்பற்றி அறிஞா டட்டங்கள் நிறைந்துள்ள சபையின்கண் விசாரஞ்செய்யினும். ஆண்டுள்ள எல்லாராலும் கொள்ளப்படுமேயன்றி தள்ளப்படவேமாட்டா.

31

இக்கருத்திற்கேற்க பிற்காலத்துப் பிரமபாண பிள்ளைப்பெருமானையவகா ரவாகனகூறிய பெருங்காப்பியதபுள்ள தர்சன யுட்டுணுக்கை யீணடுகாணக

பாதியா யமுகியகால் கையரேனும் பழிதொழிலு மிழிகுலமும் படைத்தாரேனும், ஆதியா யரவணையா யென்பாராகி லவர்கணடர்யாம் வணங்கு மடிகளாவா, சாதியா லெ ட்டுக்கததாற் தக்கோரேனுஞ்சதுர்

மறையால் வேழவியால் மிக்கோரேனும், போதினான் முகன்பணியப் பள்ளிகொள்ளும் பொன்னரங்கம் போற்றுதார் புலையர் தாமே.

அருச்சுன! இன்னும், அநாசாரிகளாவார் நம்மிடத்து பத்தி செய்துவரும்போது நாம் அவர்களது உள்ளத்தினுசாரத்துக்கே மெய்ச்சி முத்தியிற் சேர்ப்போமே யன்றித் தள்ள மனங்கொள்ளோம். ஆகவே அந்த அநாசாரியின் பத்தி அவனைக் கரையேற்றுமென்பதிற் சந்தேகம்வேண்டாம். கேவலமான சண்டாளகுலத்திற் பிறந்தவர்களாயினும் நம்மிடத்துண்டாகிய பக்தி விசேடத்தினாலே சம்சாரத்தைக்கடந்து மோக்ஷத்தையே யடைவார்களென்பதற்கு இன்னுஞ் சிலசொல்லுவோங் கேட்பாய் : பஞ்சமகாபாவங்களாற்பிறந்த சீசகுலததவரானாலும், வேதாத்தியயனமும் கன்மமுஞ்செய்தற் கருகரல்லாத யாதொரு பிராமணஸ்திரீகளானாலும், மேலான மூன்றுவருணங்கட்கும் ஊழியக்காரரான சூத்திரர்களானாலும், மற்றும் உழுதுபயிர்செய்கிற வைசியர்களானாலும் வேதசாஸ்திர விதிவழாமல் என்னிடத்தில் பத்தி செய்துவருவார்களாயின் நாம் அவர்களை யெவ்விதத்தும் மோக்ஷமே யடைவிப்போம் என்க.

32

அருச்சுன! உலகத்துள்ள ஆன்மகோடிகளிற் பெரும் பாலார் தந்தேகத்தையே தானெனவும் பிரபஞ்சத்தை நித்திய மெனவுங்கொண்டு அறித்தியமாகிய விஷயபோகங்களில் மோகத் தால்மூழ்கி யெப்போதுந் துக்கா கிராந்தியர்களான சாமானிய புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் அநாசாரிகளும் கெட்ட குலோத்பன்னர்களும் என்னிடத்துண்டாகிய பக்திவிசேடத்தால் மோக்ஷ மடைவார்களாயின், நல்லகுலத்திற்பிறந்த உத்தமசீலர்களாய் பத்திசெய்துவருகின்ற உண்மையான வேதியாகட்கும் இராஜ சிஷிகட்கும் மோக்ஷம் கிடைப்பதற்குஞ் சந்தேகமுண்டோ? ஈ அருச்சுன! உனது தேகம் சிலையற்றதாயும் சுகவீனமாயுமிருப்பதாலும், இனிக்காலந்தாழ்ந்தாது அறித்தியமாயுள்ள போகங்களிலாசையைத்துறந்து நித்தியமாயும் மங்காகரமாயுமுள்ள நம்மையடைதற்கேதுவான பத்திசெய்து வருவாயாக.

33

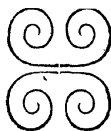
சுவாமின்! உலகத்திற் காணப்படுகிற சீவாசீவ பேதங்களெல்லாம் தாமேயென்ற அபேதபாவனையாக பத்திசெய்யும்படியறிவித்துப் பிறகு யுத்தஞ்செய்யும்படியாகவும் அநுக்கிரகஞ் செய்கிறான்; இப்போது நான் பத்திசெய்யவேண்டிய விதிகளை

விவரமாயெனக் கோதுவீர்களாக. அருச்சுன ! இனி நீ நமக்கு அத்தியந்த விசுவாசியாகி யெதைப் பூசித்தாலும் நம்மையே பூசித்தபாவனையோடு பூசைசெய்யவேண்டும். அன்றி பார்க்கப்பட்டவைகளெல்லாம் என்னிலும் வேறுகப்பாராமல் என் பாவனையே செய்யவேண்டும் ; எவைகட்கு நமஸ்காரஞ் செய்வினும் நமக்கே நமஸ்கரித்த பாவனையாகவே செய்யவேண்டும். மற்றும் நாமெவ்விடத்து முள்ளோமென்றும், நம்மையடைவதே பரமானந்த கைவல்யமென்றும் அந்தர்முகமாக யெப்போதுந் திடஞ்செய்து வெளிமுகமாக நினது சொந்தமாகிய குலவிர்த்தியை நிஷ்காமியமாய்த் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்து வருவாயாகில் நிரதிசயானந்த சொரூபனாகிய நம்மையேயடைவாய். 34.

இராச குய்யயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 9-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-372.

* பத்தாவது அத்தியாயம்

விபூதி விஸ்தார யோகம்.

அவதாரிகை : ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சென்ற 7, 8, 9 அத்தியாயங்களிலே தமது விபூதிகளைச் சுருக்கமாகக்கூறி அவையனைத்துந் தாமேயென்று அநேகதிருஷ்டாந்த பூர்வமாயுபதேசித்துத் தம்மையே பத்திசெய்யுமாறு ஆக்ஞாபித்தார். இப்போது அதியிரகசியமாயுள்ள விபூதிகளைப்பற்றி மிகவிரிவாய்த் தெரிவிக்க எண்ணன்கொண்டும் அவைகளுந்தானேயென்று பத்திசெய்யவேண்டிய அபிப்பிராயமுடையவராய் இந்த 10-ம் அத்தியாயத்தில் 42-சுலோகபூர்வமாக உபதேசிக்கத்தொடங்குகின்றார்: அருச்சுன! இதற்குமுன் கூறிவந்த 3-அத்தியாயங்களால் நாம் உபதேசித்துவந்த நம்முடைய விபூதிகளையறிந்து சந்தோஷமுற்ற உனக்கு இன்னும் நீ யோகசேமத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற கருத்துடையவனாய் மிகவிரிவாயிருக்கிற நம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படி யுபதேசிப்பதைக் கேட்பாய் :

1

அருச்சுன! - நாம் நினக்கிப்போது உபதேசிக்கத்தொடங்கும் நமது மகிமாவிபூதிகளை யெவருமறிவ தருமையாகும். எங்ஙனமெனில், பொன்னுலகவாசிகளான முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், கைலாசவாசிகளாகிய நாற்பத்தெண்ணாயிர முனீசுரர்களும் மற்றுமுள்ள சித்தர் வித்தியாதராதியர்களாலேயுமறிதல் அசாத்தியமென்போம். ஆயினும் நம்மிடத்துப் பத்திசெய்து நமது கிருபானோக்கம் பெற்றவர்களாலே மட்டுமறிதல் மிகவெளிதாமென்க.

2

சுவாமின்! தேவரீரது அருமையான * விபூதிகளைப்பற்றியறிந்தாலேதும் பலனுண்டாமோ? அருச்சுன! சர்வலோக சரண்யனாயும், நித்திய நின்மலனாயும், சர்வேசுரனாயுமுள்ள யெம்மையுள்ளபடியறிவார் யாவரோ அத்தகையோரே உத்தமராவார். அவர்கள் நம்மையுணர்ந்த திடத்தினாலே எல்லாப் பாவங்களையும் எல்லாப் பிராந்திகளையுமொழித்து ஈற்றில் நம்பதமேயெய்துவர்.

* விபூதி - ஈண்டு விசேஷகரம்.

அருச்சுன! இன்னும், நம்முடைய விபூதியினாலே உலகமெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற விவரத்தையுங்கூறக் கேட்பாய் : நன்மைதீமைகளைப் பகுத்தறியும் விவேகமும், எல்லாமாயல்லதுமாயிருக்கின்றோமென்பதை யறியுமறிவும், நாமன்றித் தானில்லையென்கிற நிச்சயவுணர்வும், ஒருவரால் செய்யப்படுகிற தீங்குகளினின்றும், குரோதமுண்டாகாததங்கும் பொருமையும், எதுவரினும் எதுபோகினும் யாரெது வசனிக்கினும் அதனெல்லாம் அகங்கரியாது சமாதானமாயிருக்கிற பேரறிவும், என்ன மிடிவரினும் அசத்தியபின்றிச் சத்தியநெறிநிற்கும் உத்தமகுணமும், பஞ்சேந்திரியங்களையுந் தூர்விஷபங்களிற் செல்லவொட்டாதடக்குதலாகிய நிக்கிரகவுணர்வும், பிறசிந்தனையின்றி அந்தர்முகமாக பகவத் தியானஞ்செய்கிற ஞானேந்திரிய நிக்கிரகவுணர்வும், சிதோஷ்ணாதிகளின் சமத்துவவுணர்வும், பிறத்தற்கும் சாதற்குமேதுவான காரியகன்மஞ்செய்யாதுவிடுகின்ற மகாவிவேகமும், எவற்றினும் நிர்ப்பயமாயிருக்கிற திடவீரமும். 4

காமக்குரோதமற்றிருக்கிற சமத்துவவுணர்வும், சீவகாருண்யமும், சந்தோஷம் தவம் தானம் பிரதாபம் அபரீகந்தி இவை முதலான அநேக குணகுண விசேஷங்கள் யாவும் நம்மாலேயே எல்லாச் சீவர்களுக்கு முண்டாகிறதென் றறியக்கடவை. சர்வசாக்ஷி பூதமாயும், அரூபமாயுமிருக்கிற நம்மால் மேற்கூறியவைகளெல்லாம் எவ்வாறுண்டாகுமென்னில், மேற்கூறிய குணகுணங்களை யுடைத்தான மானிடர்களாவார் தாங்கள் பூர்வ சென்ம கன்ம விசேஷத்தாலே அவரவர்களது பாவனாபிமானத்தால் நமது பிரகிருதியான மாயையினது சம்மானமாகப் பெற்றிருக்கிறதை நம்மாலேற்பட்டதாகக் கூறுவதேதவிர, நாமாகவொன்றும் வழங்குவதில்லையென்றறிவாய். 5

அருச்சுன! முஷ்டிபங்கவராகிய பிராகுமுதலான சப்தரிஷிகளும், ஞானவான்களான சனகசனந்தன சனாதன சனற்குமாரரென்னும் நால்வர்களும், மதுமுதலாகிய பதினாட்வரும், மகாபிரம்மாண்டஸ்தூலதேகியாகிய இரண்யகர்ப்பமென்பவனுமாகிய இன்றோரெல்லாம் எனது சுதந்தரப் பிரகிருதியின் மனோசங்கற்பத்தால் தோன்றினர். ஆயினுமிவர்களெல்லாம் எனது அம் சமானவர்களே. இவர்கள் மூலமாகவே பிரபஞ்சங்களெல்லாம் விருத்தியாயின. சிலர், பிரமதேவனுலே இச்சராசரங்களை யெல்

லாம் சிருட்டிசெய்யப்பட்டதாகக் கலாவினோதத்திற் காணப்படுகிறதேயென்கலாம்; ஆனால் அந்தப்பிரமதேவனும் முதலில் என்சங்கல்பத்தாலேயேதோன்றிப் பிறகு அவன் மனோசங்கற்பத்தாலே சிருட்டித்தான் என்பதும் உண்மையே. இனி அந்தபிரமசிருட்டியும் நின் மனோசங்கற்பத்தா லுண்டானதாகவுந்தெரியவரும். எப்போதெனில், நாம் நியாகும்போது அறியப்படுமென்க. 6

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியபடி யாவும் தேவரீரது விபூதியினாலே வினைந்தென்பதைத் தெரிந்துகொண்டதனாலையும் பலன் என்ன? அருச்சுன! எனதுவிபூதியைப்பற்றியும் யோகமகத்துவத்தைப்பற்றியும் எவன் உள்ளபடி யறியவல்லவனோ அவன் எம்மிடத்தில் தியானயோகத்தைப்பெறுவன். 7

சுவாமின்! தேவரீரது விபூதியையறிந்ததனாலே தியானயோகத்தை யடைவதெப்படி? அருச்சுன! விராட்டுருவமாய் விளங்கும் பிரபஞ்சங்கள் உற்பத்தியாகும்பொருட்டும், மீண்டும் அவைகள் விருத்திமுகத்தால் விவகரிக்கப்படுகிறதற்கும் காரணம் நாமேயென்றும், நம்மையன்றி அனுப்பிரமாணமு மசைவுருதென்றும் நமது விபூதிமகிமையையறிந்த விவேகிகளான பக்தர்கள் உள்ளன்போடு நம்மையே புராசிப்பார்கள். 8

அருச்சுன! இன்னும், அந்தபத்தர்களாவார் என்மீது இடையறுச்சித்தம்வைத்துப் பகிர்முகப்பூசையுஞ் செய்வார்கள். இன்னும் நமது திவ்பசரிதப்பிரபாவத்தையும் மகத்துவத்தையும் சமயம் நேர்ந்துழிவாய்கொண்டு வசனித்து வருவதுமன்றித்தான் உபதேசிக்கத்தக்கவர்கட்குப் போதித்துக்கொண்டும், உள்ளபடியான அந்த மகிமாபிரசங்கமாகிய ஆந்ததசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் மிருப்பார்கள். அத்தகைய உத்தமமான நமது பத்தர்கட்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து சனன்மரண துக்காஸ்பத சம்சாரபந்தத்திநின்றும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தையடையும்படிச் செய்வோமென்க. 9

சுவாமின்! சொரூபமில்லாது அரூபமாயிருக்கின்ற தேவரீர் ஞானோபதேசஞ்செய்வதெப்படியோ வதைச்செப்பிடவேண்டுவன். அருச்சுன! நம்பாலன்பால் சகாதியானப்பிரிய முடையவர்களாய் நம்மையே பத்திசெய்பவர்கள் எந்த புத்தி விர்த்தி

யைக்கொண்டு எம்மையடைவார்களோ அந்த புத்திக்குள் நாம் வித்தாயிருந்து முத்தியிற் சேர்ப்போமென்றுணர்க. 10

சுவாமின்! தேவரீர் அவ்வாறு புத்திக்குள் வித்தாயிருந்துமுத்தியைக்கொடுப்பதெத்தாலென்பதைத்தெரியவிரும்புகிறேன். அருச்சுன! நமது மெய்யன்பர்களுக்கு அனுகூலிப்பான்வேண்டி அவர்கள் புத்திக்கு நாம் சாக்ஷிபூதமாகவும் அந்தர்யாமியாகவு மிருப்பதால் அந்த புத்திஸ்தானத்திலிருந்து * சோதகம் செய்துகொண்டிருப்போம். அந்தச் சோதகத்தினாலே பிரகாசரூபமாகிய ஞானமென்னுந் திபந்தோன்றி அஞ்ஞானஸ்பத சம்சாராந்தகாரத்தைப் போக்கடித்து நமது நிரதிசயாந்த சொரூபத்தைத் தரிசிக்கும்படியிஞ் செய்விப்போம். 11

அவதாரிகை:—7, 8, 9, இந்த மூன்று அத்தியாயங்களால் உபதேசஞ்செய்த விசேடமான விபூதிகளை யுள்ளபடி பார்க்கும் போது பகவானேத்தவிர வேறோர் அன்னிய மில்லையென்றும், அத்தகைய விபூதியையுடைய பகவானைச் சாதாரண புருஷனை விட யேகதேசமாயொரு விசேஷ புருஷனாகவே யெண்ணிச் சம்பாஷித்தது புத்திரினமென்றும், அந்த பகவத் சொரூபத்துக்கு ஆதிபந்த மிராதென்றும் தனது புத்தியிற் சந்தேகமின்றி நிச்சயமவந்தபடியால் பகவானேநோக்கி அருச்சுனன் தோத்திரஞ்செய்யத் தொடங்குவானாயினன்: சுவாமின் தேவதேவ மகாதேவனாகிய தேவரீரைப் பரம்பிரம்ம சொரூபராயும், பாவமாகிய கடலிங்கிடங் தண்பவிதனுப் பரதரிக்கும் பாமரானை அப்பாவத்தி நின்றுந் நீக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்யத்தக்கவராயும், சர்வான்மாக்களுஞ் சார்ந்துய்தற்கு ஆதாரபூதனாயும், மகாதிரேட்டராயும், சுயம்பிரகாச சொரூபியாயும், பரம நித்தியராயும், திவ்ய கல்யாணகுண நிரராயும், தேவாதி தேவராயும், சர்வவியாபகராயும், சன்ன மரண ரகிதராயும், எல்லாம்பரிபவராயும், கருணா சொரூபியாயும், தற்பரகிற்பரனாயும், சச்சிதானந்தராயும், சாஸ்வத சர்வ சாக்ஷியாயும், சர்வலோக சரண்யராயும், சர்வகாரண சர்வோந்தராயும், சர்வஞ்ஞசாந்த சர்வேசுரராயுமுள்ள தேவரீரது திவ்யப்ரபாவ மிப்போதே தெரிந்தேன். 12

அருச்சுன! இதுகாறும் எம்மைப் பலவாறாகப் பாவித்துச் சந்தேகித்திருந்த நீ இப்போது ஓந்நிதமாகப் போற்றித்

* சோதகம் நதிச்செய்தல் அல்லது பிரகாசிப்பிக்கச்செய்தல்

துதிப்ப தெதனாலோ? சுவாமின்! சப்தரிஷிகளும், தெய்வீக ரிஷியாகிய நாரதமகாமுனியும், அசிதன் தேவலன் வியாசமுனிந் திரன் முதலான மகான்களைவரும் நான் இப்போது உள்ளபடியுணர்ந்துபோற்றிய நிச்சயமாகவே துதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தேவரீரும் இவ்வாறான விசேட விபூத்களையெல்லாம் எனக்கனுக்கிரகஞ் செய்துள்ளீர்கள். அதனைக் கேட்டறிந்ததனாலும், தேவரீரது அநேக விபூதி மகிமைகளை நேரே பார்த்தறிவதாலும் இப்போது என்விவேகத்திலெனக்குத்தெரியாமலே இங்ஙனங்கூற வேதுவாயிற்று.

13

சுவாமின்! தேவரீர் என்மீது கிருபைகூர்ந்து எனக்குப் தேசித்துவந்த எல்லாத் தத்துவ நியாயார்த்தங்களையும் இன்றே யுள்ளபடியாக வறிந்தனன். ஷட்குண ஐஸ்வரிய சம்பன்ன! தேவரீரது அசுரர் மானிடர்முதலான எவர்களாலும் தேவரீரது சுத்தஞான சொரூபத்தை யறிதலரிதாகும்.

14

சுவாமின்! மற்றும் அறிபவர் யாவரெனின், சத்தவகுணத் தோடுகூடி இரகசிக்கிறதையும், இராசத குணத்தோடுங்கூடி சிருட்டிசெய்கிறதையும், தமோகுணத்தோடுங்கூடிச் சங்கரிக் கிறதையும் செய்வித்துத் தான் சர்வேசுரனாகவிருந்து அவரவர்களுடைய கன்மனுகுணமாகப் பலனளித்து ஆதித்தியாதி பிரகாசங்களுக்கெல்லாம், பிரகாச ரூபமாயிருந்து பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு மகாபுருஷோத்தமராயுமினங்காநின்ற தேவரீருடைய நிர்வாணநந்த சொரூபத்தைத் தேவரீரேயன்றி மற்றியாவராலும் அறிதல் அசாத்தியமேயாம்.

15

சுவாமின்! இந்த பிரமாண்டலோகங்களெங்கும் எந்தவிபூதி விசேஷத்தினாலே வியாபித்திருக்கிறீர்களோ அவ்வித ஆச்சரிய சர்வோத்தமமான தேவரீருடைய மகிமைகளைச் சிருட்டியேற்பட்டபின் உற்பவமானவர்களாலே தெரிந்துகொள்ள யேதுவில்லை. ஆகையால் அந்த அநியற்புத மகிமாச்சர்யங்களை யெல்லாம் கூறத்தக்கவர் தேவரீரேயாகும். எல்லாம் எல்லாமாயிருக்கிற பொருளுக்கே யிசையுமன்றோ.

16

யோகீசுரர்களுக்கெல்லாம் மூலாந்தரங்க யோகீசுரராகிய ஏ! மூழுமுதற்பொருளே! இனி இச்சிறுநாயினேன் தேவரீரது திவ்யதிருவடி தரிசனார்த்தம் சிந்தனைசெய்யவேண்டிய கிராமமும், எவ்வாறுகத் துதிசெய்யவேண்டுமோ அதனை யிவ்வாறென்றும்,

எந்தெந்த மகிமாப்பரபாவங்களைத் தமதாக நான்சுந்திக்கிறதற்கு
யோக்கியமாயிருக்குமோ அவைகளையெல்லா மறியாதவனாய்
மிருக்கின்றேன்.

17

ஜனார்த்தனா! ஆகையால் தேவாதி தேவராகிய தங்களது
தீவ்யயோகப் பிரபாவங்களையும் மகிமாவிசேஷங்களையும் எந்
தெந்தவன் துக்கனில் எவ்வெவ்விதமாகத் தேவாரைச் சிந்தனை
செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக
இன்னும் அது நிரூபிக்கவேண்டும். தேவாரது தீவ்யமிராத பிர
பாவரசத்தை யெவ்வளவுகொள்ளினும் திகட டாததும் திருப்தி
யாகாததுமாயிருக்கிறது.

18

அருச்சுன! நீ விரும்பியவாறு நமதுமகிமைகளினத்தையும்
கூறுவதென்றோ லசாத்தியமாம். ஆகையால் தெய்வீகமாயுள்ள
தீவ்யசொருப விபூதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றைமட்டும் விவர
மாகக்கூறுவேன் கேட்பாய்: நீ இவைகளை ஆராய்ந்தறியுங்கால்
இதனுள்ளே மற்ற மகதைஸ்வரியம் அநதர்ப்பூதமாயிருப்பதை
யறிவதோடும், எல்லாவற்றையுமறிநால் என்னபலன் கிடைக்
குமோ அந்தபலன் இவைகளினாலேயேயுண்டாம். இப்போது
கூறிவரும் விபூதிகளிற் சில என்சொரூபமாயே பாவனைசெய்ய
வும் வேண்டும். ஏனெனில் சிலவற்றில் மாயாகாரியமான சட
மய வஸ்துக்களும் நாமரூபங்களுங் கலந்துள்ளனவாதலால்
அவைகளேநீக்கி நம்மைச் சைதன்யமாத்திரமாகப் பாவனைசெய்
தல்வேண்டும்.

19

அருச்சுன! காணப்படும் எல்லாப்பூத பிராணிகளுடைய
இருதயஸ்தானத்தில் அந்தரியாமியாகவிருக்கும் பரமாத்மசொரு
பம் நாமே * சரம, † அசரமாகிய பிரபஞ்சந்தோன்றுதற்கும்,
அவைகள் காக்கப்படுவதற்கும், பிறகு லயப்படுவதற்கும் காரண
மாயிருக்கின்றதெதுவோ அந்தப்பழம்பொருளும் நாமே. இவை
களினால் எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாயினும் அந்தவுண்மையை
அந்தரங்கத்தில் நிறுத்தி வெளிமுகமாகப் பத்திசெய்யவேண்டி
முக்கியமான மகதைஸ்வரியத்தையும் கேட்டுக்கொண்டவாறுகூறு
வோங் கேட்பாயாக.

. 20

* சரம - அசையப்படுபொருள்

† அசரம - அசைவிலாபொருள்.

அருச்சுன ! ஆதித்தர்கள் பன்னிருவருள்ளே விட்டுனு
நாமம்பெற்ற ஆதித்தன் நாமே. பிரகாசங்களுள்ளே கிரியப்
பிரகாசமும், சப்தவாயுக்களில் மரீசியென்னும் வாயுயும், நகூத்
திரங்களுள்ளே சந்திரனும் நாமே. வேதங்களுள்ளே ஞானோப
தேசவாக்கியார்த்தங்களைக் கூறுகின்ற சாமவேதமும், முப்பத்து
முக்கோடி தேவதைகளுக்குள்ளே தேவேந்திரனும், ஞானேந்
திரியங்களுக்குள்ளே மனசும், எல்லாப் பூதப்பொருள்களிலு
முள்ளவிலேகமும், * ஏகாதசருத்திரர்களுள்ளே. 21, 22, 23, 24

இன்னும், நாற்பத்தெண்ணாயிர மகரிஷிகளுக்குள்ளேபிருகு
மகாரிஷியும், மந்திரங்கள் பலவற்றுள்ளே யேகாகூர பென்கிற
பிரணவமந்திரமும், எக்கியங்களுள்ளே செபயெங்கியமும், அசை
விலாதவைகளும் இமயபர்வதமும், வீரகூங்களுள்ளே ‡ அசு
வத்த வீரகூழும், தேவரிஷிகளுள்ளே நாரதரும், காந்தருவர்க
ளுள்ளே சித்திரகத்தேவனும், சித்தர்களுள்ளே கபிலமுனியும்
நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 25, 26

அசுவங்களுள்ளே, வேளாளரது தசாங்கத்துளொன்றாகிய
உச்சைச்சிரவக்குதிரையும், யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமென்
கிற வெள்ளையானையும், மணிதர்களுக்குள்ளே மணிமுடி தாங்கிய
மன்னனும், ஆயுதங்களுள்ளே வச்சிராயுதமும், பகைகளுள்ளே
காமதேனுவும், பிரஜோற்பத்திகளுள்ளே மன்மதனும், சர்ப்பங்
களுள்ளே வாசுகியும், விஷமந்தநாயிருக்கிற நாகசர்ப்பங்களுள்
ஆதிசேடனும், ஆலவாசிகளுள்ளே வருணனும், பிறர்க்களுள்ளே
அரியமன் என்பானும், நீதியாதத்தண்டிப்பவருள்ளே இயதர்ம
ராசனும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 27, 28, 29,

அசுரர்கட்குள்ளே பிரகலாதனும், நிமிடமுதற் கணக்கு
செய்யக்கூடிய சாலமும், மிருகங்களுள்ளே சிங்கமும், பகைக
ளுள்ளே கருடனும், வேதங்களுக்குள்ளே வாயுவேகமும், வில்

* ஏகாதசருத்திரர் - பதினொருவிதருத்திரர்கள். அவர்கள், மாநேவன், அரன்,
உருத்திரன், சங்கரன், நிலலோகிதன், சசன், வசன், வீமதேவன், பவோற்ப
வன், காபாலி, செனமிபன் என்பன.

சுகந்தைத்தரக்கூடிய சங்கரனும், யகூதராகூதர்களுள்ளே ருபேனும், அட்ட
வசுக்களுள்ளே பாவகனும், மலைகளுள்ளே மகாமேருபருவதமும், புரோகிதர்
களுள்ளே வசேஷமான பிரகஸ்பதியும், சோனாதிபங்களுள்ளே சுப்பிரமணியரும், நதி
களுக்குள்ளே கங்காநதியும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம்.

‡ அசுவத்தம் - அசுமரம்.

வித்தைபயின்றவர்களுள்ளே இரகுபதியும், மச்சங்களுள்ளே முதன்மைபெற்ற மகரமச்சமும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். 31

அருச்சுன! சர்வாத்ம பூதபேதங்களை யெல்லாம் சிருட்டி செய்கின்ற காரியமும், சிருட்டியின்றபிறகு காதல்செய்கின்ற காரியமும், பிறகு அழித்தற்காரியமும் நாமேயாகும். வித்தைகள் பலவற்றுள்ளும் அத்யாத்மமென்னும் பிரமவித்தையும் நானே. உலகத்திலே யாதொரு விவகாரத்தையுமுன்னிட்டு வாதம்பேசுபவர்களில் சிலர் தன்மனோரதபிரகாரமும், தன்வாதமேவெற்றி பெறும்பொருட்டும், நியாயமாயினும் அநியாயமாயினும் ஒரே பிடிவாதமாகப்பேசுவர். தன்பிரயோசனத்தைக் கருதாது எதிரிக்குமட்டும் நஷ்டகஷ்டம் விளைத்தலைக்கருதி எனென்ன இடை யூறுகள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் சிலர்செய்து வருவார்கள். ஆத்மஞானத்தைப்பற்றிச் சமமானவர்களாவது அல்லது சாதாரணரான முழுமூலங்களாவது ஒருவருக்கொருவர் செய்கின்றவாதமே கிரமமானவாதமென்று சொல்லத்தகும். இந்தமுனித வாதங்களிலும் முன்னிரண்டுவாதங்களாகிய இரசோ குண தமோகுண விவாதங்களிலும் நாம் சம்மந்தப்படுவதின்றும். மூன்றாவதான சத்துவகுணவாதமே நாமாயிருக்கின்றோம். 32

அருச்சுன! எந்த அக்ஷரங்களையும் பொருந்தி உச்சரியா நின்ற தலைமையக்ஷரமாகிய அக்ஷரம் என்றமுதலான நாமே. சமத்துவம் என்கிறவிஷயத்தில் ஸ்ரீ இராமனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமும் எப்படியோ அவ்வாதேபோன்று விளங்கும் சமத்துவங்களும் நாமே. காலங்களுள்ளே சிருட்டித்த சம்ஹாரம் என்னும் முத்தொழிலும் நடைபெறும்போது கடவாநின்ற காலமெதுவோ அந்த காலம் நாமேயாகும். கன்பங்களள்ளும் சர்வசிவர்களுடைய கன்மானு குணத்துக்குத் தக்கவாறு பயனளிக்கின்ற கன்மமெதுவோ அந்தகன்மமே நாமாகும். 33

எல்லாவற்றையும் அழிக்குந்தன்மையில் மிருத்திவு நாமே. பூதங்களெல்லாவற்றையும் அவ்வப்பிரகாரம் தோற்றுவிக்கின்ற சத்தியும் நாமே. ஸ்திரீகளுக்குள்ள விசேஷ தர்மங்களாகிற நல்லிரத்தியும், லக்ஷிக்கரமும் எதிர்கால காரியத்திலே யுதிக்கிற தன்மையும், எர்க்கனவே நடந்துள்ள காரியங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிற சித்தமும், தைரியகுணமும் பொருமையும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் நாமே. 34

அருச்சுன! தேவதிருப்திகரமான உத்தம யாகாதிகளில் உச்சரிக்கின்ற மந்திரங்களுள் தேவேந்திரனைக் குறித்துச் சர்வ தேவதா த்மகமாக உச்சரிக்கின்ற சாமவேதமந்திரமும்; சந்தஸ்களுள் காயத்திரிசந்தஸும், மாசங்களுள்ளே, தேவாலயங்களில் லெல்லாம் விசேஷமாக பூசைசெய்துகொண்டாடுகின்ற மார்கழி மாதமும், இருதுக்களுள்ளே ஆலயங்களில் உற்சவாதிகளும் பிரஸுசுளுள் விவாகாதியனவும் நடைபெறும் சித்திரை வைகாசி மாதமாகிய வசந்தருதுவும் நாமேயாம். 35

வஞ்சகமானதுள்ளே சொக்கட்டாடாட்டத்துள் ஆட்டக் காரர்களிஷ்டப்பிரகாரம் பகடைகள் விழும்படியாகச் செய்கின்ற சத்தியும், தேயிசுகளுள்ளே தேவாலய பிரமாலய முதலானவை களை யுண்டுபண்ணுகின்ற கீர்த்தியென்கிற தேயிசும், யார்யார் எந்தெந்த விஷயங்களில் ஜெயமடைகின்றார்களோ அந்த வெற்றியும், அநேகவிதமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பலர்களால் முயற் சிக்கின்ற பலவிதமுயற்சியும், சாத்வீகர்களுள் அன்னியசங்கற்ப மில்லாதிருக்கிற சாந்தமும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 36

அருச்சுன! யாதவகுலதிலகரான வசுதேவரிடத்திற்பவித்து இப்போது பிரசன்னமாக நினக்குபதேசஞ் செய்துவருகின்ற வாசுதேவரும், பாண்டவர்களிலே தனஞ்சயன் என்கிற ரீயும், முனிபுங்கவருள் ஷியாசமகாரிஷியும் திரிகாலவர்த்தமானிகளுள் சிறந்த சுக்கிரனும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 37

அருச்சுன! தண்டனை பலவகையுள் யெவரையும் வசஞ் செய்கின்ற தண்டனையும், நீதிகளுள்ளே செயங்கொள்ளவேண்டியவர்களுக்குப் போதனைசெய்வதில் அவர்களால் ஒப்புக்கொள்கின்ற நீதியும், இரகசியங்களுள்ளே பிறசங்கற்பமின்றி தன்மட்டோடேயிருக்கின்ற மவுனரகசியமும், சீவர்களுடைய ஞானங்களுள் தத்துவசம்பந்தமான ஞானவான்களுடைய ஞானமும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 38

அருச்சுன! எல்லாவிதமான பூதபேதங்களுடைய சிருட்டி-திதி சம்ஹாரம் என்னு முவிகிருத்தியங்கட்கும் ஏதுவான பிஜமு, இச்சராசரபேதமாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையாவும் நம்மையன்றி அணுப்பிரமானமேனும் வேறானதொன்றில்லை. ஆகவே நாமே மேற்கூறியனவும் பிறவுமாயிருக்கின்றோமென்ற விபூதியைத் திடமாகப் புத்தியிற் பதிப்பாயாக. 39

அருச்சுன ! நமது மகோன்னதமான விபூதிகளுக்குப் பிரமாணத்தார் கணித்தற்கியலாவாம். இத்தகைய அதிவிசேடமான அநேகவிபூதிகளிலே உன்னு விவேகத்துக் கெட்டுமவைகளெவ்வளவோ அவ்வளவுமட்டும் முக்கியமான விபூதிகளைச் சங்கிரகமாகக் கூறினோம். 40

அருச்சுன! இதுகாறும் நம்மாழ்வார்வந்த விபூதிகளுமன்றி மற்றுமுள்ள விபூதிகளையுங் கேட்கப் பிரியமிருப்பின் பொதுவகையாற் கூறுவதையுங் கேட்பாய்: எத்தலோகங்களிலும் எந்தஸ்தலங்களிலும் எந்தவஸ்துக்களிடத்துங் காணப்படும் ஐஸ்வரியங்களும் மகிமைகளும், பிரகாசங்களும் மற்றுமுள்ள விசேஷ பலன்களும் நம்முடைய முந்தியமான விபூதிகளென்றும், நமது அம்சத்தினுண்டான தென்று மறிவாயாக. 41

அருச்சுன ! நீ அந்தர்முக விசாரம் நீங்கப் பகிர்முகப்பட்டு இனி பத்திசெய்ய வேண்டுமென்கிற பிரியத்தோடு நேர்ந்த அவசரத்தினாலே நம்முடைய அநேகவிதமான விபூதிகளைப்பற்றி வினாகல் செய்தின்பொருட்டு மிக்க ஆவலோடு தையையோடு முக்கியமாயுள்ள விபூதிகளைச் சங்கிரகமாகக் கூறினோம், அவ்வித விபூதிகளைப்பட்டும் தனித்தனியாய்ப் பத்திசெய்ததால் பூரணானதையும் பலனையு மடையமாட்டாய். எதனாலெனின் நாம், பிரபஞ்சாதிகளெவ்விடத்தும் என்றும் நமது ஒரே அம்சத்தினால் வியாபித்து விளங்குவதால் நீ தனித்தனியே செய்யும் பத்தியானது விபசாரபத்தியாய் முடியுமேயன்றி சுத்தபத்தியாகாவாம். ஆகையால் எல்லாப் பிரபஞ்சங்களாகிய சமஸ்தவஸ்துக்களிலும் நாமோடுருப்பதாகவும், நம்மையன்றி அன்னியமாக ஒருபதார்த்தமு மில்லையென்றும் திடப்பத்தியோடு அவிபசாரபத்திசெய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்வாயேயாயின் பூரணபலமாகிய கைவல்யத்தையடைதற் கதிகாரியாவாய். 42

இதனால் “சர்வம் விஷ்ணுமயம்ஜேகத்” என்ற ஆப்தவாக்கியம் சித்தாந்தமுற்றது பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியாகச் சித்தம் பகிர்முகப்பட்டால் பார்க்கப்படுகிற பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் பகலத் சொருபமாகவே பாவனை செய்பவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராய முடையவராதலால் இந்த பத்தாமத்தியாயத்திலே எங்குமுள்ள விசேஷகரமான எல்லா விபூதிப் பொருள்களையுஞ்சுட்டி அங்கங்குந்தன் னம்சமேயமர்ந்ததாகக் கூறினோனாக.

விபூதி விஸ்தாரயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 10-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-414.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்

வி சுவ ரூ ப ம்.

அவதாரிகை:— முந்திய பத்தாமத்தியாயத்திலே பரவான் தமது விபூதி மகிமைகளையெல்லாம் அநுக்கிரகஞ் செய்ததால் அருச்சுனன் அந்த விபூதிசகித விசுவரூபத்தைத் தரிக்கவேண்டுமென்று அபேஷித்தநிமித்தம் தம்முடைய விசுவரூபத்தைக் காட்டியதைப்பற்றி இந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகிறது.

முற்கூறிய விபூதி விஸ்தாரமாயாக அத்தியாயத்தின் முடிவிலே ‘பிரபஞ்சங்களெங்கும் பரிபூரணம்சமாக விளங்கியிருக்கின்றோ’ மென்றனுக்கிரகஞ்செய்த பரவானோர்க்கு அவ்வாறு வியாபகமாயிருக்கிற விசுவரூபத்தைத் தான் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிக்கவேண்டுமென்று இச்சைகொண்ட அருச்சுனன், “சுவாமின்! அடியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்து இரஷிங்கவேண்டிய நிமித்தமாக அதிபிரகசியமாகிய சொருபஞானத்தை யுபதேசித்ததால் என்னிடமிருந்த டோகப்பிராந்தியான அஞ்ஞானம் நீட்டபாயின” என்றனன். 1

சேந்தாமரை யிதழினைப்பழித்த நேத்திராலங்காரச்சீதர! தேவிரிடமாக எல்லாப்பூத பரிணாமங்களுந் தோன்றிக் காக்கப் பெற்றுப் பின்முடிவடையுந் தன்மையையும், சூன்ருத மகத்துவமும் அநுக்கிரகஞ் செய்ததனால் பரமசந்தோஷமடைந்தேன். 2

ஸ்ரீவைகுண்டநாத! தேவரீர் விசுவரூபத்தை யெவ்வாறு அநுக்ரகஞ் செய்தீர்களோ அவைகள் யாவும் உண்மையே. அவைகளிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமேயில்லை. ஆயினும், ஞானம் ஐஸ்வரியம் சத்தியம் பலம் தைரியம் தேயச ஆகிய இவைகளோடுங் கூடிய தேவரீரது ஈகரசொருபத்தைப்பார்க்க மிக்க ஆவலுடையவனாயிருக்கின்றேன். 3

“யாதவகுலோற்பன்னமாதவ! தேவரீரது நிவ்யசொருபத்தைப் பார்க்கிறதற்கு நான் அருகனோ அருகனல்லாதவனோ அது தேவரீர்க்கேதெரியவரும். அவ்வாறு அருகனுனால் மகாவியாபகமாயிருக்கின்றதேவரீரதுவிசுவரூபக்காஷியைத் தந்தருளவேண்டு” மென்று அருச்சுனன் பிரார்த்தித்து, பரவான் கருணை

கொண்டு தமது விசுவரூபத்தைப்பெறு நிமித்தம் “மிகச்சாவ
நானமாகப் பார்க்கவேண்டு” மென்று ஆக்கியாபிக்கின்றார். 4

அருச்சுன! அநேகமாயிரமாயிரமாகவும், அநேகவிதபேதா
பேதங்களாகவும், பற்பல விசித்திரங்களாகவும், நானாவிதவர்ண
ரூபங்களாகவும், அநேகவிதமான சொரூப விசேஷங்களோடுங்
கூடியிருக்கின்ற நம்முடைய விசுவசொரூபத்தைப் பார்ப்பா
யென்றும். 5

இன்னும், பனிரெண்டுவித சூரியர்களையும், அட்டவசுக்களையும்,
பத்ரெருவித உருத்திரமூர்த்திகளையும், அசுவினிதேவதைகள்,
மருத்துவதேவதைகள் எழுவகையாயுக்கள் ஆகிய இவர்களை
யெல்லாம் பார்ப்பீர் : தவிர, முன் பராதனவும் கேளாதனவுமாயுள்ளவைகளையும்,
அதியாச்சரியகரமாயுள்ளவைகளையும் நம்
விசுவரூபத்திலே பார்ப்பாயாக. 6

அருச்சுன! சராசரபேதங்க ளெவ்வளவோ அவ்வளவையு
ம் நம்மிடமிருக்கிறதைப்பாப்பாய் ; இன்னும் பார்க்கவேண்டு
மென்று இச்சையோடு நிச்சயங்கொண்ட தெனவகளோ அவை
களையெல்லாம் இப்போதே பாப்பாய். 7

அருச்சுன! “உனது ஊனநேத்திரத்தாலே, விசாலமான
தும் அதியாச்சரியமானதுமான நம்முடைய விசுவரூபத்தைப்
பார்க்க வல்லவனல்ல. உத்தமமான ஞான நேத்திரத் தருகின்
றோம், அதனாலே நமது யோகமாயையின் பிரபாவத்தையுடைய
விசுவரூபத்தைப்பாரும்” என்று பகவான் அநுக்கிரகஞ்செய்த
வாறு திருதராட்டிரனுக்குச் சஞ்சயர் ஆறு சுலோக பூர்வமாகக்
கூறுகின்றார் : 8

திருதராட்டிரமகாராஜ! மகத்துக்களான மகாயோகியர்
களுக்கெல்லாம் யோகசுரராய் விளங்காநின்ற பூரீ கிருஷ்ணபக
வான் அருச்சுனனேநோக்கிக் கருணையோடு சிரோட்டமாயுள்ள
தமது விசுவரூபத்தைக் காண்பித்தனர். அதன் அதியாச்சரிய
விநோதத்தை நாம் என்னென்றுகூறி என்னென்றுதுதிப்போம் !
ஆயினும் ஞாபகமுள்ளதைக் கூடுமானவரையில் சொல்லிவரு
வோம் : அநேகமுதங்களும், அநேக கண்களும், அநேகனேக
* கரசரணதிகளும், அதிவிநோத ஞோவிதமான ஆபரணதி

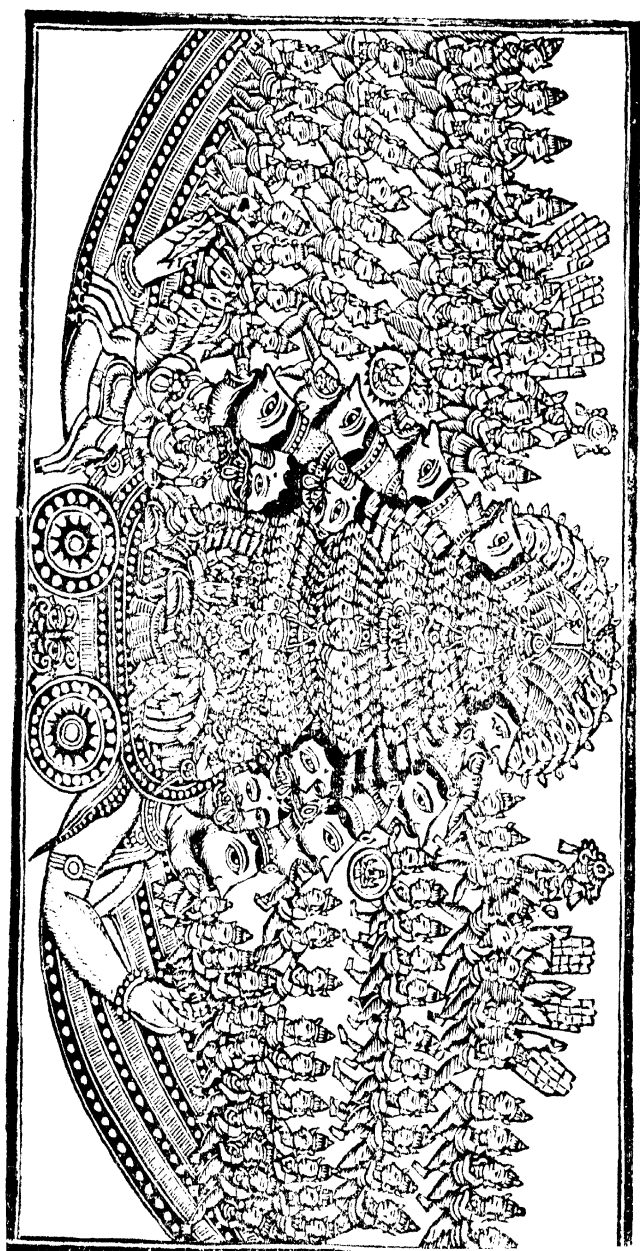
களுர், அநேகவிதங்களான ஆயுதங்களும், மனதைக் கவரத்தக்க ளிசித்திரமான புஷ்ப மாலாலங்கிருதங்களும், அநேகவித வர்ண பேதாலங்கார பீதாம்பராதியனவும், பற்பல நறுமண திலகாதி களும்விளங்கி அளவற்ற ஆச்சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்ததோடுங் கூடிய காஷிதந்தருளினார். இன்னும் ஏ ராஜாதிராஜ! இவ்வா ருய நானுவித அலங்காரங்களேடுந் தோன்றின விசுவரூப மானது, அநேக ஆதித்தர்கள் ஏககாலத்தி லொன்றுக்கூடிப் பிரகாசித்த லெவ்வாறு தெகசேநியாகக் காணக் கண்கூசுமோ அவ்வாறு கிரணப் பிரகாசத்தையும் ஒப்பிடவொண்ணாதான மகாவிசுவரூபத்தோடு அருச்சுனனுக்குக் காஷிதந்தருளினார்.

ஏ இராஜமகிப! இன்னும் அத்தகைய விசுவரூபத்திலே பற் பலவிதங்களாயுள்ள பிரபஞ்சாதியனவும், தேவர்கட்குத் தேவ னான ஸ்ரீநிருஷ்ணபகவானது திவ்யசரீராகாயத்திலே காணப் பட்ட அற்புத சொரூபங்களை அருச்சுனன்பார்த்து மகா ஆச்சரி யத்தையும் அடங்காத சந்தோஷத்தையும் அடைந்துள்ளான்.

மகாராஜ! இவ்விதமான ஆச்சரியத்தினும் ஆச்சரியமும், காஷிள்ளில் ஒப்பற்றதுமான திவ்யவிநோதத் திருக்கோலக்காஷி யினை தனது ஞான ஆகழியினுற் தரிசித்தமாத்திரத்தே தேகத் தில் மயிர்க்குச்செரியப் புளகாங்கிதங்கொண்டு அன்புமீதுற பக வானோக்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து சிரசின்மீது கை குவித்துப் பதினேழு சுலோகபூர்வமாகத் தோத்திரஞ் செய் கின்றான் :

11

சுவாமின்! தேவரீர் இப்போதென்மீது கிருபைகூர்ந்து செய்வித்த ஒப்பற்ற பெருங் காஷியின் மகத்துவத்தை என் னொரு நாவால் என்னென்று துறிப்பேன்! தேவரீரது திவ்ய விசுவரூபத்திலே இதுகாறும் யான் கண்டரியாததும் கேட்டறி யாதனவுமாகிய ஆதித்தனாதிய தேவதைகளையும், முனீசுவரீ களையும் நான்குவித பிரஜைகளையும் மேருளிலுள்ள பிரமநுத்தி ராதியரையும் வசிட்டர்முதலான மகான்களையும் தக்ஷாதி சர்ப் பங்களையும் கண்டுளேன். அரவணைச்செல்வ! இன்னும் பற்பல ஆயுதங்கள்பிடித்த கரங்களோடும்பரந்து நிறந்த அநேக முகங் களோடும் அழகிய நேத்திரங்களோடுங்கூடிய அளவிடக்கூடாத நானுவித ரூபபேதங்களையுடைய தேவரீரது திவ்ய விசுவரூபத் தைத் தரிசனஞ்செய்தேன் மிகப் பெருமைவாய்ந்த தெய்வீக

விசுவாசப்பிரகாச திருமேனியையுடைய தேவரீரது அடி நடு முடியைத் தரிசிப்பதென்றால் யாரால்தாம்! எவராலுங்கூடாத தாகும். என்பாக்கியமே பாக்கியம்; இன்னும் நான்கண்ட அற்புதக்காஷியிலே நவநவஜோலிதமான அநேக மணிமுடிகளும், கதைகள் சக்கரங்களைத்தரித்தும், தேஜஸ்களுக்கெல்லாம் பிறப் பிடமாயும், எவ்விடத்தும் பிரகாசத்தோடுங்கூடியவராயும், எவராலுங் காணற்கரியராயும், பிரகாசிக்கின்ற அக்கினி ஆதித்த சந்திராதிபவைகட்கெல்லாம் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கின்ற சுவம் பிரகாசனுயிருக்கின்ற தேவரீரது திவ்யதேசோன்மய விசுவ சொரூபத்தைத் தரிசித்தேன். 17

ஏ இராஜகெம்பிர! மீண்டும் அருச்சுனன் தோத்திரித்த ஞையுங் கேட்பிராக. நித்திய நின்மல நிராகார நிரஞ்சனரான பரப்ரம்மசொரூபராயும், தேவரீருடைய திவ்யதிருவடிகளே கதியெனநம்பி வழிபாடுசெய்துவரும் முழுக்கூக்களா லறியப்படு கிறவராயும், விசுவத்துக்காதார விசுவராயும், சர்வான்மகாரண ராயும், நிலவரமான தர்மரக்ஷகராயும், பழமைக்குப் பழமைய ராயும், மோக்ஷபேக்ஷகர்கட்கு மோக்ஷமே தானாகியுமுள்ளவர் தேவரீரேயெனத் தெரிந்தேன். 18

மற்றும், ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியராயும், மகிமாநந்த மார்த்தாண்டராயும், சூரியசந்திர நேத்திரராயும், அண்டிஞ்ஞையாதிரிக்கும் அபயாஸ்தமுடையராயும், கருணை ததும்புங் கண்களோடுங்கூடிய பிரகாசமான வதனவத்சலராயும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய சுயம்பிரகாசத்தினாலே பிரபஞ் சங்கனியாவும் தாபமடையும்படியான சொரூபத்தைத் தரிசித் தேன். இன்னும், ஆகாயம் பூமிமுதலிய தசதிக்குகளெங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்ற தேவரீரது அதியாச்சரியகரமாயும் உக் கிரமாயிருக்கின்ற சொரூபத்தேநோக்கித் திரிலோகாதியர் களும் மிகப்பயந்தவர்களாயு மிருக்கின்றார்கள். 19, 20

இன்னுஞ்சில தேவதைகளெல்லாம் பயத்தோடு தேவரீரே கதியெனச் சரண்புகுகின்றார்கள். சிலர் மருண்டவர்களாகி அஞ் சலிசெய்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நிற் கின்றார்கள். மகரிஷிகளும் சித்தர்குழாத்தினரும் கபங்களை யுடையவேண்டித் தேவரீரை விஸ்தாரமாகவும் பத்திமையாகவுந் தோத்திரஞ்செய்து வருகின்றார்கள். பின்னும் பதினொரு ருத்

திரர்களும், துவாதசாதித்தர், அஷ்டவசுக்கள், சாத்தியர், திசை தேவர்கள், அசுவனிதேவதைகள், மருத்துவர், பிதூத்தேவதைகள், கந்தருவர், எக்ஸ்ராஷ்ட அசுரர்கள், சித்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் ஆச்சரியமடைந்து திகைத்து நிற்கின்றார்கள்.

இன்னுஞ்சிலர், பலவித வந்தனவழிபாடுடையவர்களாய்த் தரிசித்துப்போகிறார்கள். அந்தசொருபமோ, அனேக ஆயிரக் கணக்கான முகங்களும், அநேகநேத்திரங்களும், அநேகநேக கைகளும், அநேக துடைகளோடும், அநேக கால்களோடும் அநேக உதரங்களும், அநேக வாய்களும், அநேக தந்தங்களும் கூடிய ஆச்சரியமாய்த் தோன்றப்படுகிற தேவரீரது சொருபத்தைக்கண்டு அடியேனும் பயமெய்துகின்றேன். இப்படியே உலகத்தார்யாவரும் பீதியடைகின்றார்கள். 23

பிரமணைப்பெரியோய்! இன்னும் பூமிமுதல் ஆகாயமளாவிய பிரகாசமாயும், அநேகருப பேதங்களும், கோரமான வதனங்களும், திரண்டிருண்டு விழித்திருக்கின்ற நெருப்பெனவெரிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நேத்திரங்களை யுமுடைய தேவரீரது விசுவரூபத்தைப்பார்த்துப் பிரமையோடுக்கூடியசித்தமுடையேனாயிருக்கின்றேன். பின்னுங் கோரமாகக் காணப்படுகின்ற பல்வரிசைகளைப்பார்த்துப் பிரளயகாலாக்கினிக்கொப்பான பயத்தையுடைத்தானதாயுமுள்ள தேவரீரது திருமுகநோக்கஞ் செய்தவுடனே திக்குத்தெரியாமலும் சுகமறியாமலும் பரவசப்பட்டவனாகிய என்னுடையபயத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஏ லெகதீசா! தேவாதி தேவா! அதிசேக்கிரமாகப் பூர்வசொருபத்தைப்போலவே விளங்கவேண்டும். இன்னும் திருதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய துரியோதனாதியர்களும், அவர்களோடும் கூடியுள்ள இராஜர்கள் தங்கடங்கள் சேனைகளோடும், வீட்டுமர் துரோணர் கன்னன் முதலானவர்களும், நம்முடைய சேனைகளில் திருஷ்டத்தூய்மன் முதலான மன்னர்களும் அவர்களது சேனைகளும் அதிவேகத்தோடுங் கூடியவர்களாகி, கோரதந்தங்களுடன் பயங்கரமாயிருக்கின்ற தேவரீருடையவாய்க்குள் நுழைகின்றார்கள். சிலர் பல்களின் துனியிலே சிக்கிக்கொண்டு சரீராதியவைகளெல்லாம் நசுக்குண்டு ஆலையிலகப்பட்ட கரும்புபோலாகின்றதாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இன்னும் அநேகவித நதிகளெல்லாம் சமுத்திரசங்கமமாகிறதுபோலத் தேவரீரது முகத்

துவாரத்தில் பதினெட்டக்குரோணி சேனைகளும் பிரவேசிக்கின்றன. 24, 25, 26, 27, 28

ஏ, ஸ்ரீநிவாச! விட்டில்பூச்சியானது தீபச்சுடரைத் தனக்கினிய ஆகாரமெனக்கருதி அதிலேவீழ்ந்துமடிவதுபோலத்தேவரீரது மகிமையையறியாது இந்தயுத்தங்களத்திலே விளங்காவின்ற சேனாசனியங்களெல்லாம் மடிந்துவிடுவோமென்றறியாராய்த் தேவரீரது வாய்வழியே பிரவேசிக்கின்றார்கள். வாசுதேவ! இந்த இராஜ இராஜாக்களனைவரும் அவரவர்களுடைய சேனைகளோடு காலாக்கினிக்குச் சமானமாய் ஜொலிக்கின்ற தேவரீரது வாயினிடமாக அகப்பட்டிருக்கின்ற யாவர்களையும் தேவரீரே பகலிக்கிறதாகத் தெரிகிறது. தேவரீரது அடியுக்கிரமான தேஜஸானதுபிரபஞ்சங்களையெல்லாம்தகிக்கும்படியாகச்செய்கிறதே! ஏ, கவுஸ்துவமணிமார்ப! சர்வதேவசரண்ய! தீனதயாளோ! இவ்வாறு அதிகரே உக்கிரபயங்கரமாயிருக்கின்ற தேவரீரைஇன்னொரு என்று எளியேற்கு அதுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுகிறேன்; நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். மகா அற்புதமாகவும், அதியாச்சரியமாயிருக்கின்ற தேவரீரை இன்னொருவரெனத் தெரிந்துகொள்ளுமிகப் பிரீதியுள்ள எனக்குப் பூர்வசொருபமாயே யமர்ந்தருளவேண்டுகிறேன். இந்தச்சொருபமெடுத்த அவசரமுமின்னதன்பொருட்டென்பதைத் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். 29, 30, 31

இங்ஙனம் பலவாகப்பிரார்த்தித்ததைக் கேட்டருளியலோகநாதன், ஏ அருச்சுன! எல்லா உலகங்களையும் சம்ஹரிக்கின்ற காலன் நானே இவ்விதசேனைகளிலே உன்னைத்தவிர யாவரையுஞ்சங்கரிப்பான் வேண்டியே இந்தச்சொருபமெடுத்தோம். இவர்களையெல்லாம் நீ சம்ஹரியாவிடினும் நம்மாலே நாசமடையப்படுவார்களென்பது நிச்சயமே. ஆகையால் இப்போது நீயெழுந்து யுத்தசன்னத்தனாய்ப் போர்புரிந்து சத்துருக்களை யெல்லாஞ்செயங்கொண்டு வீட்டுமராதியர்களை யெல்லாம் அருச்சுனன் ஜெயங்கொண்டானென்கிற கீர்த்தியைப்பெற்று அந்தராச்சியங்களையெல்லா மாளக்கடவை. இத்தியாதி சேனைகளெல்லாமுன்னேயே நம்மால் கொலையுண்டன. ஆகையால் “நாம் வெற்றி பெறுவோமோ அல்லது அபஜெயப்படுவோமோ” என்று சந்தேகமுறவேண்டாம்; நீ நிமித்தகாரணமேயன்றி மற்றன்று.

அருச்சுன! நான்குதிசைகளிலுமுள்ள அரசர்களும் வீட்டுமர் துரோணாசாரியர் கர்னன் ஆகிய இவர்களும் முன்னமே நம்

மால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆகவே அவர்களையும் நீ நிமித்த
காரணனாய்க் கொல்வாய். இனிபயமென்பது சிறிதுமின்றி யுத்
தஞ்செய்வாயானால் சத்துருக்களையெல்லாம் அதுஞ்செய்து நீயே
ஜெயங்கொள்ளப்போகியும். என்று கிருஷ்ணபகவான் கூற,
ஏ மகாராஜ! அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்ட அருச்சுனனுக்குத்
தேகமெங்கும் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகி நடுநடுங்கி வாய்குழறி ஒரு
பால் சந்தோஷமும் மற்ரோர்பால் பயத்தையுமுடையவனாய்த்
தன்னிருகரங்களை யுஞ் சீரசின்மேல்குவித்துப் பகவானது மகிமா
பிரபாவத்தை யுத்தேசித்து அடிக்கடி கீழேவிழுந்து நமஸ்கரித்
துத் தோத்திரிக்கின்றான்.

34, 35

திரிதராட்டிரராஜனே! பின்னும் அருச்சுனன் பகவானை
நோக்கி ஏரிஷிகேசா! தேவரிஷிகளெல்லாம் தேவரீரது மகத்
துவத்தை யுற்றுநோக்கி அநேகவிதமான தோத்திரங்கள்செய்து
பரமசந்தோஷத்தையடைந்து பிண்டிமிண்டித் தேவரீரது சொரு
பத்தையே ஆவலோடு பார்க்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். இன்
னும் இராகுத கணங்களெல்லாம் பிதிகொண்டவர்களாய் தக்
கெட்டுமோடித் திகைக்கின்றார்கள். சித்தர்கணங்க ளனைவரும்
பத்திவிசுவாசத்தோடு பணிகின்றார்கள். இன்னுஞ் செகத்துக்
கெல்லாம் காரணபூதரும் ஆதாரமுமானவரே! துஷ்டநிக்கிரக
சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்கின்ற தேவதேவே! தேவதைகளுக்கெல்
லாம் பரவாகுதேவனும் மோக்ஷரூபனாயுமிருக்கிற முரஹரியே!
சுருட்டிசெய் பிரமணச்சுருட்டிசெய் பரமனே! சத்துருநாச
மித்துருநாச உத்தமர்தாசராயும் அக்ஷராம்சராயுமுள்ள பரப்ரம்ம
சொருபா தேவர்க்கு யார்தான் நமஸ்கரியாதிருப்பார்கள்.

இன்னும், ஆதிக்காதியாயும், புருஷருக்கெல்லம்பரமபுருஷ
ராயும், விசுவப்பிரகாச விநோதராயும், மற்றும் எல்லா மறிபவ
ராயும், சர்வரூபத்தராயும், எல்லாம் வல்லவராயும், மோக்ஷாஸ்
தானராயுமிருக்கின்ற தேவரீரே விசுவப்பிரதேசமெங்கும் அநேக
ரூபங்களாக வியாபித்திருக்கின்றீர்கள். பின்னும் சூயசந்திரர்
களும் இயமன் அக்கினி வாயு வருணன் ஆகிய இவர்களும் பிரம
தேவரது பிதாவாகிய பின்னேகேள்வனும் தேவரீரேயாகையால்
அநந்த நமஸ்காரம்! நமஸ்காரமென்று நமஸ்கரித்தும், இன்னும்
பிரபஞ்சாதியவெல்லாம் தாமாகவே விளங்கிவருவதால் சர்வமும்
தேவரீரையன்றி வேறாகக் காண்கிலேனாகையால் அதிபராக்கிரம

ராயும், அந்த மங்கள குணையராயும் விளங்காநின்ற தேவரீரது திவ்யசொருபத்தின் எப்பக்கங்களினும் நமஸ்காரம் நமஸ்காரமென்று நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்ற அருச்சுனன் மிகப்பத்தி சிரத்தையோடும் வாய்பொத்திக் கைகட்டி திவ்யசொருபத்தின் எதிர்நின்று, ஏ உலகளந்த வுத்தம பத்மலோசன! இதற்கு முன்னே தேவரீரைச் சிநேகமுறைகொண்டு ஏ கிருஷ்ண! ஏ யாதவா! ஏ மைத்துன! ஏ மித்திரா! என்றும் இன்னும் பலவாறுகத் தேவரீரது மகிமாவீசேஷங்ளை யெல்லா மறியாது பிராந்திகொண்ட மனத்தினனாய் சகசமாக என்னென்ன பேசியிருந்தேனோ அவைகளை யெல்லா மன்னித்தும், மற்றும் விவகார காலங்களிலே படுக்கையிலிருக்கும்போதும், வீரையாடும்போதும், சமத்துவமாயிருந்தபோதும், போசனஞ்செய்தபோதும், சபைகளிலிருந்தபோதும் எனது மனோவாக்குக் காயங்களினாலே செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் தயாசொருபியாகிய தேவரீர் பொருத்துக்கொண்டு மதலைவாய் மொழியென மனக்களிப்புற்று அதுக்கிரகிக்கவேண்டுமென் ஆண்டவா! யென்று பன்முறையுந் தண்டஞ்சமர்ப்பித்துப் பின்னும் அப்பரவாசுதேவனையே துதிக்கின்றான்.

38, 39, 40, 41, 42

ஏ மகாராஜனே! ஆதிசேடனாலும் அளவிடவொண்ணாத தேவரீரது பிரபாவமனைத்தையும் யானேமதித்துக்கூறவல்லன்! சராசரபேதங்களாகக் காணப்பட்ட இவ்வுலகத்துக்குத் தந்தையுந்தாயும் குருவுந் தலைவனும் ரீபேயன்றி திரிலோகங்களிலேயும் யாரைச்சொல்லமுடியும்? தேவரீர்க்குச் சமானஸ்தர் ஒருவரு மில்லையெனின் வேறோர் தெய்வமு முண்டென்று யெவராற் சொல்லத்தரம்? ஆகையால், எவ்வுலகுக்கு மிறைவராயுள்ள யெம்பெருமானே! தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன் ஐகத்கர்த்தராயும், தோத்திரங்கட்குத்தக்க பாத்திரராயுமுள்ள தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்றனன். புத்திரன்பிழையைப் பிதாவும், மித்திரன் பிழையை மித்திரனும், தர்மபத்திரியாகிய மனையாள்செய்த பிழையை நாயகனும் மன்னித்துச் சுகித்துக்கொள்வதுபோலத் தேவரீரும், அறியாமையே * ஆகிர்தியாகவுடைய யெனியேன் பிழைகளையெல்லாம், பொறுமையை யருமையான பூஷணமாக் கொண்ட புண்ணியசொருபனுதால் பொறுத்தருளவேண்டும்.

* ஆகிர்தி - சொருபம்.

இதற்குமுன் என்றும்பாராத விசுவமகா சொரூபத்தைப் பார்த் தானந்தித்துக் கிருதார்த்தனயினேன். ஆயினும் என் மனம் பீதியடைந்து வியாகூலத்தையடைகின்றேன். ஆகையால் இப்போது நானடைந்துள்ள பயத்தைநீக்கிச் சந்தோஷப்படும் படியாகப் பூர்வசொரூபத்தையே பெற்றருளவேண்டுகிறேன். புஜபல பராக்கிரமங்களிற் சிறந்த விசுவமே ஆகிருதியாகவுடைய புனிதமேலோய்! கெதாயுதத்தோடுங் கிரீடகுண்டலங்கள் தரித்துச் + செளமியமான சதுர்ப்புயங்களமைந்த பூர்வசொரூபத்தையே பெற்றருளவேண்டும்.

45, 46

அவதாரிகை:— அத்தியந்த பக்தனாகிய அருச்சுனனுக்குத் தற்பத வாச்சியார்த்தங்களைத்துந் தன்னையன்றி யன்னியமில்லை பென்றும் விவேகமுண்டாகவேண்டுமென இந்த விசுவரூப தரிசனஞ் செய்வித்தமையால் அதன்பெருமையை மூன்றுசுலோகங்களால் கூறுவாராயினர். அருச்சுன! எனதுமகாயோக மகத்துவத்தாலும், உன்மீது நமக்குள்ள கருணையினாலும் இப்போது பிரசன்னமாயிருக்கின்ற உத்தமமான சொரூபத்தை நீ தரிசிக்கும்படியாகப்பெற்றுள்ளேம். இந்தத் தேசோமய விசுவசொரூபத்தை விதுகாறும் பார்த்தவர்களொருவருமில்லை. நீயே யிப்போதுபார்த்தாய்; இதனாலே பெற்றுகரிய பேறுபெற்றவனும் நீயேயாம்.

47

மற்றும், வேதோப திடதார்த்தங்களை யெல்லாம் சந்தேக விபரீதமறக்கற்ற பண்டித மணிகளானாலும், யாகாதிகள் செய்தவர்களானாலும், அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்தவர்களானாலும், விசேஷமான தானதருமங்கள் செய்தவர்களானாலும், அதிகநெருத்தவம் புரிந்தவர்களானாலும், மற்றும் பலவித கன்மங்கள் செய்தவர்களானாலும் பெறுதற்கரிய பலவித விநோதாச்சரியமான விசுவ சொரூபத்தை யிம்மண்ணுலகத்திலே உன்னைத்தவிர வேறொருவரும் பார்ப்பதற்கு நாமு முடன்படமாட்டோம். அருச்சுன! ஆகையினாலே நீ நம்மிடம் ஆழ்ந்த சத்துவகுண பத்திசெய்து வந்தமையால் இனி நீயெப்போதுந் தியானஞ் செய்யவேண்டுமென்றே இந்த சொரூபந்தாங்கினோம். இதைப் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமும் வியாகூலமுமாயிருக்குமாயின் அவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டி நமது பூர்வசொரூபத்தைப் பார்ப்பாயென்று பஞ்சவர்க்குத் தூதனான பகவான் பழய கிருஷ்ண மூர்த்தி சொரூபத்தையே காண்பித்தனர்.

48, 49

ஏ மகாராஜ ! வாசுதேவர் இவ்வாறாக பயமுற்றிருந்த அருச்சுனனைநோக்கி இனிமையான மதுரவாக்கியங்களால் சமாதானஞ் செய்து மீண்டும் தமது பூர்வரூபமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி சொரூபத்தைக் கொண்டனரென்க.

50

இத்தகைய சாந்தமான சொரூபத்தைத்தரிசித்த அருச்சுனன் என்னகூறுகின்றனெனின், சனூர்த்தன ! தேவரீருடைய சாந்தமானரீந்த மனித ரூபத்தைப்பார்த்த யிப்போதே பழமையான சாந்தசித்தமுடையவனுபினைன் என்றுகூற, பகவான் :

அருச்சுன ! எவராலும் பார்த்தற்கமையாத நமது ஈசர சொரூபமாகிய விசுவரூபத்தைப்பார்த்தாய் ; தேவர்முதல் யாவரும் இதுகாறும் கண்டவர்களேயல்ல ; ஆனால் இந்த விசுவரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று எப்போதும் கோரிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் ; அதற்கைய ரூபத்தை நீ தியானஞ் செய்யவேண்டுமென்றே காண்பித்தோம்.

52

அருச்சுன ! காண்டற்கரிய காரணம யாதோவெனின், இப்போது நீதரிசித்த நமது விசுவரூபத்தை யதார்த்தமாயறிந்து அன்போடு பத்திசெய்வதாலன்றி வேதபாராயணஞ் செய்வதனாலும், தவஞ்செய்வதாலும், தானங் கொடுத்தவருவதாலும், யாகஞ்செய்வதாலும் நம்மைக்காண்ப தரிதாசும்.

53

சத்துருவை ஜெயங்கொள்ளும் அருச்சுன ! மற்றியாதான் இந்தரூபங் காண்பாரென்றால், மற்றோ தெய்வத்தையுபாசியாது யெண்ணையன்றி யன்னியமில்லையென்று திடமாகயென்னையே பத்திசெய்வா ரெவாகளோ அவாகளே சாஸ்திரவாயிலாகக் காணப்படுவதன்றி பரிசுத்தமான மனசையுடையவர்கட்குங் காணப்படுவேன். இவ்வாறாய நானேயவர்களென்று தெரிந்தனுபவிக்குமபடியாகவு முடன்பட்டுள்ளேன்.

54

அருச்சுன ! நாம் நினக்குச் சகலசாஸ்திரங்களினது சாரமாகியதும், பரம இரகசியார்த்தமானது மெதுவோ அதைச் சுருக்கமாகக்கூறுவோம் கேட்பாய் : நம்மையுத்தேசித்து உள்ளன்போடுங்கூட நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்கிறவர்களும், நம்மையே பரம புருஷார்த்தமாகக் கொள்கின்றவர்களும், ஈஷணத்திரயங்களைவிட்டு நம்மிடத்தே அநயோநயபதிகிசெய்பவர்களும்,

பெவரிடமும் விரோதம் பாராட்டாதிருப்பவர்களுமாகிய இத்
தகைய விசேஷகரம்பொருந்திய குணசீலர்களான மகாயோகி
களே நமது சொரூபத்தை யறிவார்களென்றறிவாயாக. 55

இதனால் தேவர்முதல் யாவராலும் மானுதற் கரிதான
விசுவ ரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமாயின் பத்தியோகமின்றி
யாதொன்றுனு மாகாதென்பது வெள்ளிடைமலைப்பால் விளங்கிற்
றென்க. சுபம்.

விசுவரூப அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 11-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-469.

பஸ்ரிர்ணா டாவது அத்தியாயம்

பத்தி யோகம்.

அவதாரிகை:— நிற்குண உபாசனை சகுண உபாசனை யென்று மிருவித உபாசனைகளில், சரீராபிமானத்தோடுங்கூடிய வொருவன் நிற்குண உபாசனை செய்வதைவிட சகுணோபாசனை செய்வதே மிகமேலாயதென்று இந்த அத்தியாயத்தில் கூறி வருகின்றார்.

சுவாமின் ! சகுணத்துவம் நிறைந்த விசுவரூபத்தையுடைய வரும், சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய குணங்களோடு கூடியவருமாகிய தேவரீரையடைந்து தேவரீரிடத்திலேயே மனதைப்பதித்து உபாசியாநின்ற பக்தர்களே தேவரீரையடையப் பெறுவார்களென்று சென்ற அத்தியாயத்தில் உபதேசித்துவந்தீர்கள். சிலர், அக்ஷரமயமாயும் ரூக்ஷமமாயு மிருக்கின்றன. நிற்குணமான பரப்ரம்ம சொரூபத்தை யுபாசனைசெய்வார்களென்று உபதேசித்தீர்கள். இவ்விருவித உபாசகருள்ளே சிரேஷ்டமான உபாசகரினனாரென்று தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். 1

அருச்சுன ! சர்வஞ்ஞாதி குணத்துவம் நிறைந்த தேவ தேவனுகிய நம்பால் யாதொருவன் அன்பால் மனதைப்பதித்து எப்போதும் தியானபந்தியோடும் நிஷ்காம கன்மங்கடையுஞ் செய்துகொண்டு உண்மையான சிரத்தையோடு சகுணமாக நம்மைத் தரிசிப்பானோ அவனே சிரேஷ்டனாவன். 2

சுவாமின் ! நிற்குண உபாஸ்தி செய்கின்றவன் எதனால் சிரேஷ்டனல்லவென்றீர்கள்? அருச்சுன ! அவ்வாறெண்ணற்க; என்னெனில், அக்ஷரமமாய் இத்தன்மையதென்று கூறவொண்ணாததாயும், பெயரும் உருவமுமில்லாததாயும், நித்தியமாயும், சர்வ வியாபகத்துவமாயும், தியானத்திற் கெட்டாததாயும், மாயைக்குக் காரணமாயும், மற்றும் யாதொரு விகார சலனமு மற்றதாயும், சைதன்னியமாயும் விளங்குகின்ற நம்சொரூபத்தை, சர்வேந்திரிய நிச்சிரகஞ்செய்தவர்களாய் எவைகளிலுஞ் சம புத்தியோடு எவர்க்கும் தீயதைக்கி நல்லனசெய்பவர்களாயுபாசிப்பவர்களுஞ் சிரேஷ்டர்களேயாவர். அவர்களும் நம்மையே

யடைவார்கள். இதனால் மேற்கூறிய தன்மையானவஸ்து நாமே
யென்று நீயறிவாயாக. 3

பாரத ! நிர்க்குணோபாசனையே சிலாக்கியமெனினும் அதனை
அதுட்டானாதி உபாசனையால் தியானித்தற்கு நீ அநுகனல்லாத
தாலும், சகுணோபாசனை செய்தபிறகே நிர்க்குணோபாசனைக்
குச் சாதகமாயும் அநுகனாயுமாதலை யுத்தேசித்தே ஆண்டு அத
னைச் சிலாக்கிய மன்றெனக்கூறியதேயன்றி மற்றன்று. இன்னும்,
சூக்ஷ்மமானதும், பரப்ரம்மமாயும், குணங்குறியற்றதாயுமுள்ள
வஸ்துவை யுபாசிப்பது மிகமேன்மையே யெனினும், அதனை
யுபாசித்துப் பெறவேண்டியவன் சர்வான்மாக்களிடத்துந் தயவே
பாராட்டிச் சிந்தமுதலான கரணங்களைச் சமாதானநிலமைய
தாக்கி தேகத்தைத் தானென்றகங்கரியாது விஷயாதிகளையும்
பொருளாதிகளையும் தனதெனும் மமதாங்காரங் கொள்ளாது
நிவர்த்தித்தும், ககதுக்காணுபவங்களைச் சமத்துவமாயெண்ணி
அதுட்டானத்தில் திடம்பெற்றபிறகே சூக்ஷ்மமாயறியத்தக்க
பிரம்மசொருபத்தை யடைதற்கு அக்தியந்த விருப்பமுள்ளவ
னாய் நிர்க்குணோபாசனை செய்தல்வேண்டும். அவ்வித பக்குவத்
தக்கவராகா ஏனைச் சகுணோபாசகர் (அதாவது தேகாதி பிர
பஞ்சாபிமானிகள்) நிர்க்குணோபாசனை செய்யப்படுவாராயின்
அதனால் அதுட்டானகாலத்தில் அநிலேசமுற்று உபாசனை
முற்றுப்பெறா இரண்டுங் கெட்டதாய்முடியும். அதுகொண்டே
சகுணோபாசனையே பிரதமமும் சிலாக்கியமுமென்று கூறப்
பட்டது. ஆதல்கொண்டே நமது விசுவரூபதரிசனமாகிய சகு
ணோபாசனையை விசேடமென்றோம். இன்னும் அச்சகுணத்
தைப்பார்க்கிலும், சன்னமரணத்துக் கேதுவான சங்கற்ப விகற்
பத்தையுடைய மனமுதலான ஞானேந்திரியாதிகள் சாந்த நில
மைக்கு யோக்கியமாமாறு செய்துவரும் சத்கன்மோபாசனையே
தகுதியாகுமென்றறிவாயாக. 4, 5

அநுச்சன ! மேற்கூறிய நிர்க்குணோபாசனை நம்மடியவர்
கட்கு மிக்ககஷ்டத்தை விளைக்குமென்றே சுலபசாத்தியமான
கர்மபலத்தியாகத்தின் விசேஷத்தைக் கூறிவருவோங் கேட்க.
வேறு தேவோபாசனையின்றி பெவராயினும் எல்லாங்கர்மங்களை
யும் விதிப்படி நம்பால் அர்ப்பணஞ்செய்து நம்மையே பரமபுரு
ஷார்த்தமாகவேண்ணி வேறு எவ்வித சிந்தையுமின்றி நிர்ச்சிந்

தையாய்ப் பத்தியோகத்தால் தியானஞ்செய்து வருவார்களாயின் நம்சொருபத்தையே யடைவார்களென்று நிச்சயமாயுணர்க. 6

சுவாமின் ! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கன்மதியானக் களாலே தேவரீராகிய அந்தசொருபத்தையெவ்வாறடையலாம் ? அருச்சுன ! சித்தநிர்பலஞ்செய்து அவ்விடத்தே நம்மை நிறுத்தித் தியானஞ்செய்துவரும் பக்தர்களைச் சன்னமரணஸ்பத சம்சாரசாகரத்தில் கிடந்து தத்தளிப்பதினின்றி மீட்டுக் கரையேற்றக் கைகொடுப்போமென்க. ஆகையால் ஏ அருச்சுன ! நீயும் நம்மிடத்தில் மனதைப்பதித்துச் சதாநர்முடைய விசுவரூபத் தியானத்தையே செய்துகொண்டு வருவாயாயின் நம் அதுக்கிரகத்தால் ஞானோதயமாகி தேகாந்திய காலத்திலே சாயுச்சிய மென்கிற நமது சொருபத்தையே யடையப்பெறுவாய். இதற் சற்றுஞ் சம்சயம்வேண்டாம். 7, 8.

* அருச்சுன ! மேற்கூறியவாறு மனதைச்சத்திகரித்து ஸ்திர்மாக நம்மிடம் பதிந்த தியானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாவிடினும் எவ்விதமாயேனும் நம்மையடையவேண்டுமெனப் புத்தியில் நிச்சயித்து வெளிமுகமாக நமக்குரிய தான நிஷ்காமகன்மங்களைச் செய்துகொண்டு மேற்கூறியவாறு யோகாப்பியாசத்தால் நம்மைத்தியானஞ்செய்து வருவாயாயின் மனதின் குற்றங்களெல்லாம் நானடைவில் தாமேவிடுபட்டு அதன்மேல் ஞானத்துவாரா நம்மையடைவாய். 9

அருச்சுன ! இன்னும் இந்த தியான யோகாப்பிபாசமுஞ் செய்யச் சக்தியில்லையாயின் எனக்குகந்ததாயிருக்கின்ற யேகாதசியுபவாசமுதலான விரதானுட்டானங்களும் நமது நாமகீர்த்தன பஜனமுதலாகிய சத்கன்மங்களையுஞ் செய்துவருவையே யாயின் அதனாலுந் தாமதமாக மோகாமேயடைவாய். 10

அருச்சுன ! இன்னுங்கேட்பாய் : இவ்வாறு செய்துவருதற்கும் சக்தியில்லையாயின் சர்வத்திற்கும் என்னையே கதியென நம்பி யெனக்கே சரண்புகுந்து நின்னால் செய்யப்படுகிற எல்லாக் கன்மங்களும் அவைகளின் பயன்களையும் மனோநிக்கிரகத்துடனே யெனக்கே யர்ப்பணஞ்செய்து யெல்லாபாரத்தையும் நம்பொறுப்பாய் செய்வாயாயின் அதனால் நம்மனுக்கிரகம்பெற்றுக் கிருதார்த்தனாவாய். 11

அருச்சுன ! நம்மை யேகதேசமாக ஞானமின்றி யுபாசிப் பதைவிட பரோகூ ஞானத்தைப்பெறுவது சிலாக்கியமாம். அப ரோகூ ஞானத்தைவிட விசுவரூபத்தைத் தியானஞ்செய்வது சிரேஷ்டமாம். அவ்விசுவரூபதியானத்தைவிட சத்தகன்மங்கள் செய்து அதன்பலனை அர்ப்பணஞ்செய்து வருவது மிகவுஞ் சிரேஷ்டமாம். அக்கன்மபல அர்ப்பணத்தால் சங்கற்ப விகற் பங்களும் சன்னமரண சுகதுக்கங்களெல்லாம் சாந்தமடைந்து நம் சொரூபமாகிய மோகூடெய்துவர்.

12

சுவாமீன் ! தேவரீரிடத்து பக்திசெய்துவரும் மெய்யன்பர் கள் தேகார்தியகாலத்தில் நிச்சயமாக மோகூடெய்துவதைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவர்கள் தேகத்தோடி ருக்கும்போதே எவ்விதமான விசேஷ குணங்களோடாவது கூடியிருப்பார்களா? அருச்சுன ! நீகேட்டதற்கு உத்தரமாக எட்டுச்சுலோகங்களாற் கூறுவோம் கேட்பாய் : உலகத்துள்ள எல்லாப்புகாத்துமாக்க ளிடத்தும் துவேஷமின்றியிருப்பன். தம்போன்றிரிடத்துச் சமத்துவமாகச் சிநேகஞ்செய்வன். ஏழ்மையானவர்கலிடத்துக் காருண்யம் பாராட்டுவன். தன்பெண்டு பிள்ளைகளிடத்தில் அந் யோந்யம் பாராட்டாமலுமிருப்பன். தேகத்தையே தானென் கிற மமகாரமற்றுச் சுகதுக்கம் வந்தபோது சமாநமான புத்தி யோடும், பூமிதேவியையொத்த பொறுமையுடையவனாய் மிருப் பம். இவனும் நமக்குப் பக்தனேயாவன்.

13

இன்னும், சதா சந்தோஷசித்தனாயும், எனக்கன்னியமில்லை யென்பதில் திடஸ்தனாயும், ஆத்மஞானம்பெறவேண்டிய நிமித் தம் மனதையும் புத்தியையும் நம்மிடமே அர்ப்பணஞ்செய்தவ னாயுமிருப்பன். இவனும் நமக்குப் பிரியனேயாம்.

14

அருச்சுன ! இன்னும் உலகத்திலுள்ள எந்த சீவனுக்கும் இவனிடம் பயமில்லை. இவனுக்கும் எந்தச் சீவர்களாலும் பய மில்லை. அன்றியும் நன்மை சம்பவிக்குமாயின் அதனாற் சந் தோஷமும், பிறர்க்குவரும் ஊதியத்திற் பொறுமையற்றும் மற் றுங் குரோத மனமயக்க முதலிய இவைவெல்லாம் எவனுக்கில் லையோ அவனும் நமக்குரிய பக்தனேயாவன்.

15

அருச்சுன ! இன்னுந்தானாக யாதொருவஸ்துவையும் விரும் பாமலும், தானாக ஏர்ப்படும் விஷயங்களில் இச்சையின்றி யிருப் போனும், சோம்பலும் பிதையுமின்றி அகத்தும்புறத்துஞ் சுகி

யுடையவனாயும், வினையபுத்தியோடு பக்தபாத மில்லாதவனும், மனோவிசாரமற்றவனும், நம்மையடைவதற்கான காரியத்தை யன்றி மற்ற முயற்சிகளையெல்லா மொழித்தவனும் நம்பத்தனையாவன்.

14

அருச்சுன ! மற்றும் தனக்கிச்சையுண்டாகக்கூடிய வேறு யாதாமொரு சிலாக்கியவிஷயங்கள் நேர்படினும் அதிற்சிறிதும் மனப்பற்றின்றியும், வெறுப்பெய்தும் நியவிஷயங்கள் நேரு மாயின் அதில் மனோவியாகூலமடையாமலும், தன்னுரிமையும் இச்சையும் வாய்ந்த வாஸ்துவானது கெடுமாயின் அநனும் கிலே சப்படாமலும், வெள்ளிபர்வதமாகிய கைலாசத்தையும் பொன் மலையாகிய மேருவையும் விருர்பினால் எவ்வாறு மிடைக்கமாட் டாதோ அதுபோல வாராதவொன்றை விருர்பாமலும் சுகதுக்க யேதுவான புண்ணியபாவங்களை யொழித்துப் பத்திசெய்பவனே நம்பத்தனாவான்.

17

அருச்சுன ! இன்னும் விரோதியாவாரையும் நட்புள்ள ரையும் சமமாகபாராட்டியும், மானுவமானங்களிலே சிறிதும் அபிமானமின்றி இவை தேகத்திற்சேயன்றி நாமாகிய ஆன்மா வுக்கு இல்லையெனக் கண்டுகழித்தும், குளிர்ச்சிவெப்பங்களிடத் தும் சுகதுக்காதிகளிடத்தும் உரிமைவையாது கேவலமித்தை யென பிராகரித்து ஈசரசபத்தியில்லாத ஏனைச்சாமானியர்களது கூட்டத்தைச்சாராமலும் சித்தசமாதானஞ் செய்துகொண்டிருப் பவனே நமக்கு மெய்யன்பனாவான். பின்னுங்கேட்பா யருச்சுன ! எக்காலத்துந் தான் தனித்திருக்கவேண்டுமென் றிச்சை கொண் டெதிநோக்கமா யிருப்பவனும், தனக்கெனதான் விரும் பாது இயல்பாகவே ஈசரசங்கற்பமாகத் தன்னனுபவத்துக்கு வருமவைகளில்வெறுப்பின்றி விருப்போடுகொள்பவனும், வாராத வொன்றிலே வருந்தி யெதிர்பாராமலிருப்பவனும், இது நல் லஸ்தானமானதால் நாமிக்கிருக்கலாம் ; இதுகூட்டஸ்தானமான தால் நாமிக்கிருக்கலாகாதென்னும் நிச்சயஞ்செய்யாது காலங் கழிப்பவனும், தூஷிப்பாரிடத்தும் பூஷிப்பாரிடத்தும்சமபாவனை பாராட்டி என்றும் நம்மிடத்து மனவாக்குக் காயங்களினாலே இயன்றவாறு பத்திசெய்துவருபவர்களும் நமக்கின்றியமையாத அடியவராவார்கள்.

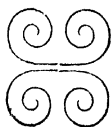
18, 19

அருச்சுன ! முன்னே “மோக்ஷத்தை யடைபவர்களை ஏதுங் குணங்குறிகளா லறியலாமோ” வெனக் கேட்டாயல்லவா ? அவ்வாறு மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தி லிச்சைக்கொண்டுள்ளோர், மேற்கூறிய பலவாறான சித்தசமாதானத்தோடிருந்து ஈசரகைங்கரிய வந்தரையு மிருந்திருப்பதைக்கொண்டேயறிவாயாக. இன்னும் பக்திசிரத்தையே தனக்கினிய அத்தியந்த காரியமாக்கொண்டு தானடையவேண்டிய பரமபுருஷார்த்தம் யாவும் நாமேயென நம்மையேயடைந்து நம்மாற் கூறப்பட்ட மேற்கூறிய மோக்ஷசாதகமான உத்தம அதுட்டானாதிகளை யெப்போதும் ஒரேநிலையாயனுட்டித்து வருவார்களாயின் அவ்வாறாய பெய்யன்பர்கள்மீது நமக்குப் பூரணமான விசுவாசமுண்டாகும். அவ்வாறு அவர் சளுக்கு நம்மால் கருணையுண்டாகவே அவர்கள் பிரகிருதிபுருஷனையும், க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானஞெயத்தையும் பிரித்தறியுமாறு நாம் ஞானேதயஞ்செய்வித்து சிரேட்டமான நம்சொருபத்தையு மடையும்படிசெய்வோம். ஆகவே நிர்க்கு ணோபாசனைசெய்வது மிகப்பிரயாசமென்பதை யறிவித்து சுலப சாத்தியமாயதும் மோக்ஷபெய்தற் கேதுவானதுமான சகுணோபாசனையே நன்றென ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மன் அதுக்கிரகித்தவாறு திரிதராட்டிரவரசனுக்குச் சஞ்சயர் கூறினாரென்க. சுபம்.

பத்தியோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 12-க்கு-சுவோகப் பொழிப்பு-489.

பதினமூன்றாவது அத்தியாயம் பிரகிருதிபுருஷயோகம்.

அவதாரிகை :--சென்ற அத்தியாயத்திலே தன்னையடைந்துள்ள மெய்யன்பர்களைச் சம்சார சாகரத்தின்றுப் பிரகற்கலபமாய்க் கரையேற்றுவோமெனப் பத்திவினையங்களைப் பற்றிச் சவிஸ்தாரமாகக்கூறிய பூகண்ணன், தாம் கூறிவந்த பத்தி சித்திக்கவேண்டி இவ்வத்தியாயத்திலே தத்துவ ஞானோபதேசஞ் செய்கின்றார் :--எ பக்தப்பிரிய! சென்ற பத்தியோக அத்தியாயத்தினின்றுதிக்கண் “பிரகிருதி புருஷன் முகலியவைகளைப் பற்றி விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு ஞானசாதனங் செய்கின்ற மோகூ பிசாப்தமாகப் பாவித்தாந்ளவோ” மென்று அநுக்கிரகித்தீர்கள். அவ்வாறாய * பிரகிருதி, † புருஷன், ‡ கேதத்திரம், § கேதத்திரக்ஞன், ¶ ஞானம், 0 ஞேயம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் அடியேனறிந்துய்யுமாறு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுகின்றேன்.

அருச்சுன! பூர்வசெனனத்திலே ஒருவன்செய்த பாவபுண்ணியாதிகளை யனுபவித்தற் கேதுவாகப் பெற்றுள்ள சரீரத்துக்கே கேதத்திரமென்றும், அந்த கேதத்திரத்தைத் தனதாகப் பாவித்து அதிலே வாசஞ்செய்து வருபவனையே கேதத்திரக்ஞனென்றுங் கூறப்படும். இதனால் எ அருச்சுன! சர்வான்மாக்களிடத்தும் அந்தர்யாமியாயிருக்கின்ற கேதத்திரக்ஞன் நாமேயன்றி மற்றன்று. இதனை நீ திடமாயறிவாய். இவ்வாறாய கேதத்திரக்ஞன் கேதத்திரமென்னும் இவைகளின் பாகுபாட்டைப்பற்றி ஆய்ந்தறியக்கூடிய விவேகத்துக்கே ஞானமென்று சொல்லத்தகும். அந்த ஞானத்தாலேயே திடபெய்தியீற்றில் மோகூ பிசாப்தமாகும். இவ்வாறாயாராய்ந்தறிந்த ஞானத்தால் மோகூமடைய சாந்தியமாமேயன்றி மற்றொன்றித ஞானபார்க்

* பிரகிருதி - மலமாயை.

† புருஷன் - மெய்யறிவுடைய ஆன்மா.

‡ கேதத்திரம் - சரீரம்.

§ கேதத்திரக்ஞன் - சரீரத்தில் வசிப்பவன்.

¶ ஞானம் - ஆத்மதரிசுனைத்தையுற்றி விசாரித்தறியும் அறிவேயாம்.

0 ஞேயம் - அறியப்படுவது.

கங்களாலும் கிட்டாது பாசபந்தங்களை யெய்திவித்திசெய்து பாழ்படுத்தி விடுமென்றறிக. ஆகையால் மேற்கூறியவாறு நன்கு ஆராய்ந்தறிந்தவரையே ஞானியென்றும் பிரபுவென்றுங் கொள்ளப்படும். எமக்கும் இவ்விதஞானத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களே அன்பராகுனரன்றி மற்றையோரன்று. 3

அருச்சுன ! மேலேகூறிய ஷேத்திரக்ஞான இன்னவென்றும் இவ்வித சபாஸத்தோடு முள்ளவென்றும், அந்த ஷேத்திர மித்தன்மைத்தென்றும், இன்னின்ன காரியங்களில் பற்றுள்ளதென்றும், இன்னின்ன விகாரத்தன்மையுடையதென்றும், இன்ன காரணத்தாலே தோன்றினதென்றும், இவ்வித பேசுவாதனையோடு பொருந்தியுள்ளதென்றும் விவகரித்தறியவேண்டி இதன் வீரத்தார்த்தங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதை நன்கறிவாயாக. சர்வாதாரமாயுள்ள சதுர்வேதங்களிலே இத்தியாதிஷ்டயங்களைக் குறித்துப் பற்பலவேதங்களால் அநேக ஞான தர்மங்களை யுந் தனித்தனியே ஸ்வவோரிடங்கரிலும் விரித்துஞ் சுருக்கமாகவுங் கூறப்பட்டுள்ளன. பிறகு வசிட்டாதி ரிஷிபுங்கவர்கள் அவைகளைக் கரிசறவோதியுணர்ந்த திடத்தினால் நாம்மனோர் அறிந்து கடைத்தேறுமாறு உபநிடதங்களாகவுங் கூறியுள்ளார்கள். ஆகையால் நான் நமபக்தகோடிகள் எளிதிலுணர்ந் திய்யுமாறு நின்மூலமாக வெளியிட்டருள முன்வந்திருப்பதால் நீயும் அவ்வேதாந்த பிரம்ம சூத்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் சாங்கோ பாங்கமாயறிந்து நிச்சய புத்திகொண்டு பத்திசெய்ய வேண்டுமென்றே கூறுவதைச் சிரத்தையோடும் சாவதானமாகக் கேட்பாய். 4, 5

அருச்சுன ! இந்த மானிட சரீரம் 96-தத்துவங்களோடுங் கூடினதாகக் கூறப்படுமன்றோ? அவைகளுள் முக்கியமான 24-ஆன்மதத்துவங்களைப் பற்றிப் பிரதமமாகக் கூறுவோங் கேட்பாய்: பிருதவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் ஸ்தூலபூதங்கள் 5 - வகைப்படும். இதில் பெய்வாய் கண் மூர்க்குச் செவியென்னும் ஐந்தையும் ஞானேந்திரியமாகச் சொல்லப்படும். இவ்வைந்தின் விஷயமாக சப்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த மென்னுந் தன்மாத்திரைகள் ஐவகைப்படும். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்துங் கண்மேந்திரியங்க ளென்னப்படும். மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் சூக்ஷ்ம

அந்தக்கரணங்கள் நான்காம். ஆ இருபத்துநான்கு தத்துவங்
களுக்கும் ஆன்மதத்துவங்களென்று சொல்லப்பெறும் மற்றும்
மனோவிருத்திகளாகிய இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், விஷய
ஞானம், தைரியமுதலாக நான்பிறந்தேன், நான்வளர்ந்தேன்,
நான்சாகிறேன் என்னுமிவைமுதலான விகாரங்களோடுங் கூடிய
தாயும், சுகதுக்கமென்கிற போகங்களை யனுபவிக்கிறதற் கேது
வானஸ்தானமாயும், சடமாயும், அநித்தியமாயுமுள்ள சரீர
மெனப்படும். இந்தச் சரீரத்தையே முன்னேநாம் கேஷத்திர
மென்றது. ஆகையால் இந்தச் சரீரதர்மங்களின்னதென்றும்
அச்செயல்களை யபிமானித்து நடப்பவன் இன்னவெனவனவும்
அறியு மாற்றலுடையவரையே கேஷத்திரக்குணென்று கூறப்
பட்டது.

6, 7

அருச்சுன! இதன்மேல் ஞானஞெயங்களைப்பற்றி விவரிப்
போம். ஞான ஞெயங்களென்னு மிரண்டனும் ஞானமென்ப
தியாதெனில், கேஷத்திரகாரிய மின்னதெனவும் அந்தகேஷத்தி
ரக்குணுடைய காரியமின்னதென்றும் வெவ்வேறாகவறிகிற விவே
கத்துக்கே ஞானமென்று சொல்லப்படும். இந்த ஞானத்தை
ஒருவன் பெறவேண்டுமானால் இப்போது நீயெப்படி விசாரிக்
கிறாயோ அவ்வாறே சாஸ்திரங்களைக் குருமுகமாக விசாரஞ்
செய்வதாலுண்டாகும் அறிவாகிய குணவிசேஷமாம். இவ்வித
சத்சாஸ்திர விசாரத்தாலேயே நம் பூர்வ பக்த்கோடிகளெல்லாம்
சம்பூர்ண ஞானத்தைப்பெற்று யென்றுமழியாத மோகூத்தை
யும் நம்மையுமடைந்துள்ளார். ஆகையால் ஏ அருச்சுன! அந்த
ஆன்மதத்துவ ஞானசாஸ்திர விசாரத்தைக்கொண்டு நள்ளடை
வில் சாதனைசெய்து வருவையேயாயின் அந்த ஞானவாயிலாக
ஞெய மின்னதெனத்தெரிந்து பிறகு நஞ்சொருபத்திலே சாயுச்
சியமாகலாம். இனிக் கூறிவருகிற சாதனவிவரங்களையுங் கேட்
பாய்: முதன்மையாக உலகத்தாரால் தன்னை பெருமான சம்மா
னாதிகளசெய்து கொண்டாட வேண்டுமென்று சிறிதும் நினையாத
சித்தமாகச் சுத்திகரித்த மனசுக்கே அமானித்துவமென்று
சொல்வதுண்டு. தவிர, மேற்கூறிய பூஷித விசேஷங்கள் இயல்
பாகவே யாரானுங் கிடைக்குமாயினும் அதனால் சந்தோஷாபி
மான முதலான யாதொரு பற்றுமின்றி யிருப்பதோடு பிறஜீவ
இம்சைக்குக் காரணமாகாமலும் பெருமைப்பாடில்லாமலு யிருத்
தல்வேண்டும். இன்னும் “வஞ்சவார்த்தையாடின அதனை நமக்

குள்ளுறையும் தின்மலனார்கண்டு ஞானமார்க்கத்திற்செல்லவொட்டாது தடுத்து கிஞ்சிக்குன்னென்று புறக்கணித்துவிடுவார்” எனக் கருதி மெய்யுரையே பயில்வேண்டும். மற்றும் ஞானசிரியருக்குகந்த பணிபொளவையோ அவைகளைச் சிறிதந் தாழ்க்காது செய்தலும், சரீரவஸ்திராதிகள் சுத்தமாயிருப்பதுபோல அசுத்திலும் அந்தக்கரணஞ் சுத்தமா யிருத்தல்வேண்டும். மேற்கூறிய புறச்சுத்தியினும் அகச்சுத்தியே மிகமேலாயதாம். எக்காரணங்களாலும் எவர்பாலும் வெகுண்டவாற்றையினிற் யின் சொல்லே வசனித்து பொருமையிற் பூமிதேவியை நிகர்த்து விளங்கவேண்டும். ஆசாரியர் உபதேசித்தவாக்கியங்களின் அர்த்தங்களை மிகச்சுரத்தையோடுங் கேட்டுவருதல்வேண்டும். அநித்திய மாயா சரீரத்தை நானென்னும் பிரம்மையற் றிருத்தல் வேண்டும்.

8

அருச்சுன! பின்னும் எந்த விஷயானுபவங்க ளோற்படினும் அவைகளிற் சிறிதும் அசை வையாது நிராசையாகவே அந்ந பதித்தல் வேண்டும். மற்றும் விஷய நிராசையை “நாமன்ஜோ பெற்றி நுக்கன்றோ” மென்று தனக்குள்ளேயும் அகங்காராதி யில்லாதிருத்தல் வேண்டும். சனனம் மரணம் வியோதிகம் வியாதி யிவைகளாலேற்படும் துக்கதோஷங்களை விசாரித்து நிதானத்தில் வைத்தல் வேண்டும். இதன்றி யெல்லாப்பிராணிக ளிடத்தும் தயவானநடவடிக்கையுடையவனாதிருத்தல்வேண்டும். புத்திரமித்திர களத்திர கிரக முதலானவைகளில் வாஞ்சையற் றும், நன்மை நினைகள் ஏற்படும்போதெல்லாம் அவைகளிலே சிறிதேனும் விருப்புவெறுப்பினிற் சமபாவனையாயிருத்தலுமவ சியமேயாம். அதன்றியும் பிறதெய்வ வழிபாட்டினைக் கனவிலும் நினைவாது நம்மையே தேவ தேவஞ்சுவெண்ணி நம்மையன்றி வேறொன்று பிள்ளையென்றும் நிர்சயங்கொண்டு பந்தசெய்து ஏகாந்தமா யுபாசித்த வகுநிலைபு பொதுணங்களிடந்துப் பிரி யத்துவழம் அவர்கள் கூட்டத்தில் நாட்டமன்றியு மிருத்தல் வேண்டும்.

9, 10, 11

அருச்சுன! இதுகாறுங் கூறிவந்த ஞான சாதனங்களுக்கு விரோதமானதும் அஞ்ஞான வொழுக்கமாயதுமான அபிமானம் இடம்பம் என்னும் இவைகளைக் கட்டோடேவிட்டு ஆத்மதரிசன விசாரத்திலேயே அழுந்தியவனாய் தத்துவ விசாரத்தினால்

ஞானோதயமாகப்பெற்று மோக்ஷமடைதற்குச் சாதனங்களெவையோ அவைகளுையெல்லாம் சிறிதும் வழுவாது சாதித்து வருதல்வேண்டும். இம்மட்டும் ஞானத்தால் ஞேயத்தையறிதற்குச் சாதகமேயாம். மகா முனிபுங்கவர்சளான இருடியர்களும் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள். 12

அருச்சுன! நாம் கினக்குபதேசித்துவந்த நானாவித சாதனங்களைத்தெரிந்து இன்னும் தெளிவுற வேண்டுவனவுங் கூறுவோம்: இத்தியாதி சாதனைரினாலே முக்கியமாய்ப் பெறுவது ஞானமேயாம். இந்த ஞானத்தாற் சீவத்துவம் நீங்கப்பெற்றுப் பதித்துவமென்கிற ஆத்மதரிசனஞ் சித்தியாகும். அவ்வாறு சிந்திப்பெற்ற தத்துவசொருபமே பரமாத்மாவாகும். அப்பரமாத்ம சொருபத்தையே ஆதியுமந்தமு மில்லாத அரும்பெருஞ் சோதி சொருபமென்றுங் கூறுவர் மேலோர். அந்த வஸ்துவையே சத்தசத்தென்றும் ஞானஞ் ஞானமென்றுஞ் சொல்லவொண்ணா பெரிய பொருளாயுங் கூறப்படும். மற்றுங் குருசிவிய சமுகத்தில் பரப்ரம்ம சொருபமென்றும், அநாவசாக்ஷியென்றும், மனவாக்குக்கெட்டாத அகோசரமென்றும், அநாதி நித்தியமென்றும், அகண்டாகார சொருபமென்றும், பரிபூரண வஸ்துவென்றும், ஒப்புவமையற்ற வொருவெனன்றும் இன்னும் அவ்வத் தேச பாகைகளாற் பற்பலவாறு அப்பரமார்த்த வஸ்துவையேவழங்கிவருவார்கள். இத்தகைய உத்தீமோத்தம முத்தி முத்தலை முற்கூறிய ஞான யேதுவாலன்றி வேறெவ்வித மார்க்கத்தாலும் காணக்கிடைப்ப தரிதாகும். ஞேயமென்று கூறுவது மிதனையேயென்க. 13

அருச்சுன! இன்னும் அப்பரமாத்மாவானது எவ்வெவ்விடங்களிலுமுள்ள எல்லாவித ஆன்ம சரீராவயங்களிலும் பொருந்தியிருப்பதோடு யுத்திவாதத்தால் “பொன்னன்றி ஆபரணங்க ளெப்படியில்லையோ அதேபோல” அவ்வாத்மாவையன்றி மேப்பிராணியு மில்லையென்று யேற்பட்டது. இதனாலேயே எங்கும் நிறைந்த பரிபூரணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. மற்றும் எல்லாத் தேகங்களிலும் பொருந்தியுள்ள இந்திரியங்கள்முதலான சத்துவ ராசத தமோகுணங்களையும் விளக்கும்படி செய்விப்பதாயும், சர்வாதாரமாய் வகித்துள்ளதாயு மமைந்தும், அவைகட்கண்ணியமாயும் யாதொன்றினும்பற்றாமலும், வேறென்றினுங் கட்டுப்படாதும், ஆகாயவெளியைப்போன்று யாதொரு

தொடர்புமின்றி விளங்குவதாகவுங் காணப்படுவதால் இதனை
ஞேயமென் றழைக்கப்பெற்றது. 14, 15

சுவாமின்! என்றுமுள்ளதாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயுமுள்ள
இந்த ஆன்மதத்துவ சொரூபத்தை யாவரும் பார்க்கமுடியாத
தென்னே? அருச்சுன! இந்த பரமான்மா அதிருக்ஷும் சொ
ரூபமாக எல்லாப்பிராணிகளின் அகப்புற மிரண்டிடத்தும் வியா
பித்துச் சர்வசராசரமயமாய்த் தானேதானாகியிருப்பதால் அஞ்
ஞானசொரூபர்களான சீவர்களாலே ஒருபோதும் காணப்படாத
தாகும். இன்னும் ஓர்பாத்திரத்திலுள்ளபாலை ஓர்பால்யனுக்குக்
காண்பிவித்து இந்தப் பாலில் வெண்ணெயிருக்கிறதா பார்த்துக்
கூறுவாய் என்று கேட்கில் அவன் அதைப்பார்த்து அதில் வெண்
னெயில்லையென்றே கூறுவனன்றோ? மற்றும் அப்பாலையே வே
றோர் விவேகியினிடங் காண்பித்துக் கேட்கின் பாலைப் பார்க்
காமலே வெண்ணெயிருப்பதாகத் திடமாய்க்கூறுவன். இவ்விரு
வர்களில் விவேகியைப்போன்று அநுபவவிவேகம் பால்யனுக்கு
விளக்கமின்மையால் பாலின் வெண்ணெயைத் தெரிந்துகொள்ள
வியலாததுபோல அஞ்ஞானவசத்தர்களானோர்க்கு அந்த ஆன்ம
சொரூபம் இலேசாகக் காண வியலாவாம். முற்கூறிய ஞான
சாதனங்களைச் சாதித்தவர்களோ வெகு சுலப நிச்சயத்தா லறி
வார்களென்பது திண்ணம். 16

இன்னும் அப்பரமாத்மா சர்வபிரபஞ்சாதியபொருள்களெல்
லாம் காரண காரியமென்னும் இருவித பாகுபாடுள்ள தாகலான்
அந்தந்த சரீரகரணத்திற் கபின்னமாய் விளங்கியும், காரியமான
சரீராதிய பொருள்களின் பின்னமாயுங் காணப்படும். நிற்க;
மற்றுஞ் சீவர்களை காத்தற்றொழில் புரியுங்கால் யாவையுங் காப்ப
தாகக் காணப்பட்டு பிரளயகாலத்தி லழிப்பதாகிப் படைத்தல்
செய்யும்போது காரியமேயாகவுங் காணப்படுமென்க. 17

மீண்டும் அவ்வஸ்து ஞானவான்களுக்கு ஞானமயமாகியறி
யப்படுபொருளாயுங் காணப்படும். அஞ்ஞானியர்கட்கோ இரு
ளிடையிட்ட பொருளைப்போல அறியப்படாநிற்கும். ஆதித்த
சந்திராதியர்கட்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துத் தானும் அப்
பிரகாசமயமாயுங் காணப்படும். மற்றும் மாயைக்குப் பரமாயும்,
சாதனைகளாளைடைந்த ஞானனுபவத்தால் அடையப்படுகிறதாயும்
ஞானஞேயங்களாயுமிருந்து சரீராதிய பிரபஞ்சமுதலாகிய எல்

லாந்தானேயாகி அப்பிரபஞ்சாதிய சீவர்களின் புத்திக்குச்சாஷி
பூதமாயுமிருக்கு மியல்புடைத்தாம். இவ்வாறாய் பரம்பொரு
ளையே ரூபமென்றும் பிரம்மமென்றுங் கூறுநிற்பர். 18

அருச்சுன! வசிட்டராதிய தவசிகாமணிகன்பால் கேட்
டறிந்தவாறு சுருக்கியும் விளக்கியும் வந்தயிர்த ஆன்மதத் துவம்
24-லோடுங்கூடி ஷேத்திரத்தையும் அதற்கிலக்கணமாகிய ஷேத்
திரக்ஞனையும் இன்னதென்றும், அவைசகோ முறையே விவரமா
யறிந்தொழுக ஞானமும், அந்நஞானம் சித்திப்பதற்கானசாதன
மென்கிற அமானித்தவாதி குணங்களை யுங்கூற்றோம். அதோடு
நில்லாது இக்குணாதி அநுபவ விசேஷணாதிகளா லறியக்கூடிய
ரூபத்தையுங் கூறினோம். இவைகளுள்ளாவற்றையும் நம்
மிடம் உள்ளன்போடு பக்திசெய்துவரும் மெய்யன்பர்களறிந்து
மோகாமெய்தப் படுவரென்க. 19

சுவாமின்! இவ்வாறாக விருக்கும்போது துக்க ஏதுவான
சனனமரண சம்சாரத்தில்கிடந்து ஏன்வினோ அலக்கழிகின் றுர்
கள்? அருச்சுன! இதுகாறும் நினக்குத்தோன்றிய சந்தேக விப
ரீதங்களான சங்கைகளில் நான்குவிஷயங்களுக்கும் உத்தரங் கூறி
னோம். மற்ற இரண்டுவிஷயங்கட்கும் விவரணங் கேட்பாயேல்
மேற்சந்தேகந் தெளிவுற விளங்கக்கிடக்கும். அஃதாவது பிர
கிருதியும்புருஷனும் அநாதிரித்தியர்களேயன்றி கேவலம் அரித்
தியர்களல்ல; இவையிரண்டில் பிரகிருதியின் குணங்களான சத்
துவ ரஜஸ் தமசென்னு முன்றினாலே தேகேந்திரியாதியவெல்
லாம் தோன்றியதேயன்றி புருஷனால் யாதொரு காரிய காரணமு
மில்லையென்றும், சர்வசாஷியாயுள்ளவென்னென்றும், விகாராதி
யாதொன்று மவனுக்கில்லையென்றும் அறிதல்வேண்டும். இப்
புருடனென்பவனையே ஆன்மாவென்றறிக. 20

அருச்சுன! இவ்வாறாக தேவாதிதத்துவங்கட்கும் ஆன்மா
வுக்கும் யாதொருசம்பந்தமு மில்லாதபோது பிரபஞ்சதோற்
றத்திற் கேதுவான மூலப்பிரகிருதியின் விசேடணத்தாற் சத்து
வாதியகுணங்களிற் கர்த்தத்துவ போக்த்தத்துவமுதலிய சரீரா
திய விவகாரங்களை விகாரயினமானபுருடன் தன்னதெனப்பிரமை
கொண்டு அநுபவித்து வருதலால் சனனமரண துக்கத்துக்கு ஏது
வான சீவபாவனையைப்பெற்றானென்றறிக. 21

கவாமின்! சரீராதிகரணங்களின் சாஷியாயும், யாதொரு விசாராதிகரண மில்லாதவனாயுமுள்ள ஆன்மபுருடன் முக்குண வயப்பட்டு சிவபாவனையடைவதென்பனம்? அருச்சுன! புருடனாவான் மூலமாயாசகிதம் முக்குணவயப்பட்டுச் சுகதுக்காதியவைகளிலே அபிமானங்கொண்டு இராகதக்ஷவேஷாதி யவைகளைப் பெற்று அதனையே நிலவரமானதெனக்கருதி யனுபவிப்பதால் அவ்வான்மா சிவத்துவமுற்றுத் தேவமானிடாம்சங்களுக் கேதுவாய்ப் பந்ததொத்தமடைகின்றான். இவ்வாறாயத்யவேண்டிய விசார ஞானத்தை யுணரும் வகையில் அந்த ஆன்மாவுக்குத் தேகானுபவத்திலுண்டான பிரமையொழியாயாம். இன்னும் ஆன்மா யிவ்வண்ணென்னும், இன்னுனென்றுத் தெரிந்திகொள்ளும் விவேகம் விளக்கமானபோதே புருஷன் தனித்தவனேயன்றிச் சரீரசம்பந்த விசாரமற்றவனென்று நன்குபுலப்படுமென்க.

அருச்சுன! பின்னும் இப்புருடன் முக்குணசகிதமாயுள்ள மூலமாயாகாரியமாயிருந்த சரீரசம்பந்தப்பட்டுத் தேகியாயிருப்பினும் அவைகளோடு சிறிதும் சம்பந்தப்பாது சாஷமாத்திரமாய் நின்று பிரகிருதிகுணங்களையும் இந்திரியதிகையையும் தூண்டிக் கொண்டு கர்த்தவசியத்தை யடைந்து சமயம் கோர்த்துழி பரிணமித்துச் சரீராதி யிந்திரியங்களன்னத்தும் ஈசத்துவமடைந்த அக்கணமே தான், மகேசுரனாவும் ஆன்மதத்துவம் 21-க்கும் தலைமையெய்தியபோது பரப்ரம்மமென்றுக்கூறுதல் மரபாம். 23

அருச்சுன! இத்தகைய பரமபுருஷனெனப்படும் ஆன்மாவே பரமசுரேட்டமானவரென்றும், பரமாத்மாவென்றுத் தெரிந்து கொள்ளும்போதே பிரகிருத்யாத்ய குணங்களனைத்தும் பிரமமேயென்று நிச்சயமாகத் தெரியக்கிடக்குமேயன்றிச் சாதாரண பாகச் சரீரசம்பந்தபிராந்தி நீங்கவேமாட்டாதென்க. இதனால் மாயாசம்பந்த முக்குணமும் சாஷுள்ள சரீராவச்சின்னங்களும், அதற்கிலக்ஷணமாகிய ஆன்மாவையும் பிரித்துணரக்கூடிய பரம புருடனெவனோ அந்தபரமஞானியே அநுபவகாலத்திற்றான்விதி விலக்கின்றி நடந்தானேனும் அதனாற் சிறிதும் பாவபுண்ணியங்களையும் அவைகளுக் கேதுவான சரீரசனன மரணங்களையும் பெறுது கைவல்யசித்தியே யடைவனென்க. 24

கவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறு சரீரத்தையும் ஆன்மாவையும் பிரித்தறிவதைக் காட்டிலும் சாதாரணமாயறிதற்கேதும்

வழியுண்டாயின்கூறுக. அருச்சுன ! சிலர் சீவாத்மாவைப் பரமாத்மாவோடு ஐக்கியஞ்செய்யும் யோகத்தினாலேயறிவர். சிலர் நிகழ்காம கன்ம யோகானுபவங்களாலுமறிவார்கள். மற்றுஞ் சிலர் தன் அந்தரங்க பூர்வமான தியானயோகத்தால் தன் சரீரத்தினுள்ளேயே யறிவர்கள். வேறுசிலர் மாயையையும் ஆன்மாவையும் பிரித்தறியும் தத்துவவிசாரணையினாலேயு மறிவர்கள். ஆகவே இன்னோர் யாவரும் நமது சொருபத்தையடைவது நிச்சயமேயாம்.

25

சுவாமின் ! பற்பலர் பற்பலவாறாய யோகசித்திகளாலேயறியும் சூக்ஷ்மமார்க்கப் பயிர்ச்சியற்றவர்களுக்கு மோக்ஷபேஷை மட்டு மிருக்குமாயின் அவர்கட்குத்தக்க இதரயேதுக்களுளவாயின் தையசெய்தருள்க. அருச்சுன ! யாம்பூர்வமுபதேசித்து வந்த தியானம் யோகம் முதலியவைகளாலடையச் சக்தியற்ற தாமதகுணத்தினர், சற்குருவையடைந்து அவர்களுக்கான பணிகளரியற்றி வேதாந்த சிரவணஞ்செய்து அம்முறைகொண்டு பக்தி சிரக்தையோடு அதுதினமுமறுட்டித் தவநுவர்களாரின், அந்த உத்தமசிரியன் கிருபாவிசேடத்தாலும் சிரவணதிடத்தாலும் நானுக்குநான் பக்திஞான சம்பன்னுமாகி ரிற்றில் மோக்ஷமெய்துவார்கள்.

26

அருச்சுன ! முலமாயந்தரங்க முக்குணங்களுடன் சம்பந்தித்துள்ள சரீர இலக்ஷணத்தைக் கூறியதோடு விலக்ஷணபயமான தேறியென்கிற பரமாத்மபிஞ்ஞான ஜயல்பையும் பன்னாராயந்தறியாதவரையில் இவ்விரண்டும் தன்னுபட்ட நிலைமையில் சராசரபூதங்களின் தோற்றமும் அவைகள் மீண்டும் அழிவதுபோல வந்தோற்றப்படும். ஆகையால் துக்கமயமாகிய சம்ஸாரசாகரத்தைக்கடத்தத் தேவனான ஆன்ம ஞானோதேசஞ் செய்வதைக் கவனமாய் கேட்டுணர்க.

27

அருச்சுன ! சர்வசாமானியமாய் காணப்படும் சராசரபூதப்பரிணாமங்க ளொன்றொன்றையும் பரமாத்மநுகஞ்சொருபியாகிய பகவானே வியாபித்துள்ளவரன்றித் தானேதோன்றும் தற்பவம் அவைகட்குல்லையென்க. ஆனால் அப்பூதப்பரிணாமங்களைத்தாம் நசிக்கும்போது அவர் நசியாரென்றும், அந்தவஸ்துவைத்தானாக ஐயந்திரிபற அறிந்தவர்களே நன்காராய்த்த உத்தமஞானிக ளென்று கொள்ளப்படும்.

28

அருச்சுன ! மேலே விவகரித்தபடி எல்லாப்பூத பரிணாமங்களிடத்தும் விளங்குமாத்மாவே நாமெனவறிந்து தன்னையாவது மற்றெந்தப் பிராணிகளையாவது வதைசெய்து அவைகள் துன்புறச்சகியாத தயாகுணஞ்ஞன் தனது திடச்சித்தத்தினாலே “எக்காலத்துந் தனிமையாகவேயுள்ளேம், மற்றுமிச் சரீராவச்சின்னங்களோடு ஒப்புறவறியோம்” என்று தத்தமனவாக்குக் காயங்கனினாலே இயன்றவாறு சுயகன்மதன்மங்களைக் காரியமின்றிச் செய்துவருவானாயின் தவறாது மோக்ஷத்திலாக்ஷிசெய்வனென்க.

சுவாமின் ! சர்வபூதாத்மாக்களும் தத்தம் மனோபீஷ்டப் பிரகாரம் கன்மங்களைப் பற்பலவாறுகச் செய்துவருவதினாலே சீவேசுரன் எங்கும் சமநிலையாய் நிற்பதெங்ஙனம்? அருச்சுன ! மாயையின் சேடிப்பால் குணத்திரயங்களைக்கொண்டு சரீராதி கரணங்களாலேயே கன்மங்களெல்லாம் செய்யப்படுகிறதேயன்றி ஆன்மா யாதொரு கன்மத்தையுஞ் செய்யவாவது அல்லது செய்யும்படி எவுதற் கர்த்தாவாகவாவது முன்வாராது அவ்வான்மாவன்றிச் சடமான கரணங்களெவ்வாறுசெய்யுமெனின், பிரகிருதி சம்பந்த சத்துவாதிகுண முதலாகிய தேகேந்திரியங்களை யபிமானித்ததாலேயே அவ்வான்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் அதுபவத்துவமும் ஏற்பட்டதேதவிர உள்ளபடியின்றென்று அறிதலே தத்துவ ஆராய்ச்சிசெய்யும் முற்றிய ஞானிகட்கு இலக்ஷணமாதலின் அவ்வாறு ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு அறிந்துள்ள திடமானவனையே ஞானியென்றுபசரிக்கலாம். 30

சுவாமின் ! இவ்வான்மா தற்குத்தரமாக சரீராதிய அந்தக் கரணங்களை அபிமானங்கொண்டு விஷயங்களிற் புகும்போது சமமாயேபிறுப்பதாகக் கூறுவதெப்படி? அருச்சுன ! மாயையின் காரியமாயுள்ள சரீராதி இந்திரியங்களால் நடைபெறும் கன்மங்களுக்கும், எங்கும் நிறைந்தும் எகவஸ்துவாயுமுள்ள ஆத்ம சொருபத்திற்கும் ஈவுத்தேனுஞ் சம்பந்தமேயில்லை. ஓரறிவுவிரிமுதல் பற்பலபேதங்களாகக் காணப்படும் பிரபஞ்சங்களையாவும் நம்பிரகிருதியினிடத்தே பிரளயகாலத்திலேயொடுங்குகின்ற பண்டுந் தோன்றும்போது அம்மாயையினிடமிருந்தே தோன்றப்படும். ஆகவே அம்மாயைக்கு அதிட்டான கர்த்தனாகிய பரமாத்மன் சமத்துவமாயும் சாக்ஷிபூதமாயு மிருக்கின்றதேயன்றி இந்திரியசம்பந்த மாயகன்மங்கட் குடன்படுவதே யில்லையென்க.

இவ்வாறுள்ளன உள்ளபடியறிந்து தேகாதி கன்மங்கள் தேகிக் கில்லையெனக் காணும் திடமே ஞானதிடமென்க.

31.

சுவாமின்! சர்வசீவகோடிகளின் அகப்புறமிரண்டிடத்தும் வியாபித்துச் சமநிலையாயும் பரிபூரணமாயும் நிறைந்துள்ள பரமான்மா தேகசம்பந்தப்பட்டு கன்மங்களோடுமட்டும் சம்பந்தியாதென்றோ? அருச்சுன! எந்த சீவபூதத்துக்கு ஆநியேற்பட்டதோ அதற்கு அந்தமுண்டென்பதற் சந்தேகமில்லை. சதூர் முகனாரால் சகந் தேகந் தோன்றிற்றென்றாவது அல்லது மூலப் பிரகிருதியென்கிற மாயையினிடமாகத் தோன்றியதென்றாவது சொல்லப்படுகிறபோது, தோன்றிய தழியுமென்னும் யுத்தியால் எல்லாம் அழியப்படுவது நிச்சயமேயாம்; அங்ஙனம் அழியுந் தரத்தினராகுஞ் சீவர்களால்செய்யப்படுகிற பலவேறுவகையான கன்மங்கள் எங்ஙனம் அழியாநிற்கும்? ஆகவே பிராணிகளும் அப்பிராணிகளாற் செய்யப்படுகிற கன்மங்களையாவும் அரித்தியமென்பது நிச்சயமாயிற்று. இனி அரித்தியமான கன்மத்திலே நித்தியமாகியவத்துவுக்குச் சம்பந்தமின்றி தனித்துள்ளதென்று மேற்பட்டது. இங்ஙனம் ஒன்றினும்பற்றின்றித் தனித்த நித்தியவத்துவுக்கு அரித்திய சரீரத்தில் கன்ம பலன்களை யேற்றல் ஒவ்வாதே! ஓர்சமயந் தேகமழியினும் கன்மமழியாது ஆத்மாவோடு மீண்டுந் தோன்றுவதற் காதாரமாயிருக்காதோ வென்னின், அதுவுங்கூடாது. எவ்வாறெனில், கற்கண்டழிந்தபோது அதன்குணமாகிய மதுரம் எவ்வாறழியாநிற்கும்! நில்லாது; அதுபோலவே நித்தியமாயும் நிரஞ்சனமாயும் நிர்விகாரமாயுமுள்ள பரமான்மா சரீரத்தோ டொன்றுபட்டிருப்பினும் சரீர பலன்கள் எவையும் அவ்வான்மாவைப் பற்றாதுதொழியுமென்பது சத்தியமேயென்றுணர்க.

32

அருச்சுன! இன்னும் ஆகாயமானது சர்வாண்ட புலனங்கவினது அகம்புறம் என்னும் இரண்டிடத்தும் வியாபித்திருப்பினும் எந்தப்பொருளிடத்தும் எவ்வாறு ஓட்டாமலிருக்குமோ அதுபோலவே பரமான்மாவும் எந்தச் சீவனிடத்தும் வியாபித்திருப்பினும் அவ்வச்சரீரகன்மங்களைச் சிறிதும் அவாவி நில்லாதென்க.

33

அருச்சுன! இதுகாறும் ஆன்மாவுக்குத் தேகானுபவத்தில் பற்றில்லையென்பதற்கு ஆகாயதிருட்டாந்தங் கூறினதுமன்றி

ஆதித்த திருட்டாந்தமுங் கூறக் கேட்பாய் : தேகாதி திருசய பிரபஞ்சங்களிபாவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதாலே அவருக்குப் பற்றுதலில்லைபென்பதற்கு சாக்ஷியாக சூரியன் ஆகாயத்தி நின்றும் எங்கும் பிரகாசித்து உலகங்களை யெல்லாம் விளங்கும் படிச்செய்யினும் தான் அந்தவுலகத்திலே பற்றிநில்லாமல் சுற்றி வருகிறதுபோல பரமான்மாவானது எல்லாதேகேந்திரியாதிகளையும் பொருந்தி பிரகாசிக்கும்படிச்செய்யினும் அவைகளிலே அவ்வான்மா சிறிதும் பற்றுதலுடையதன்று.

34

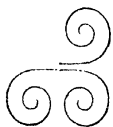
அருச்சுன ! முன்னதாகக் கேஷத்திரம், கேஷத்திரக்குன், பிரகிருதி, புருடன் ஆக நான்கையும்பற்றிக்கூறி அதன்பின் தூன ரோயங்களின்னதெனவுஞ் சுருதியுத்தி யனுபவங்களால் விவரித்தோம். இவைகளில் சரீராதிய கரணங்களின் தர்மமான கன்ம விகாரங்கள் யாவும் மாயாசம்பந்த சத்தாவாதிய குணத்திரயங்களால் செய்யப்படுகிறதேயன்றி கேஷத்திரக்குனான ஆன்மாவிலால் யாதொருகருமமுஞ் செய்யத்தக்கதல்லவென்றும், அவ்வான்மா ஒன்றினும் ஒனகுத சாக்ஷிபூதமென்றும் கூறினோம். இவ்வாறாகக் காரணாகாய விவரணங்களாலும் சுருதியாதி யனுபவங்களாலும் பிரித்தநீயும் பேரறிவாளனே சர்வகாரணமாகிய பிரகிருதியினின்றும் நீங்கப் பரிசுத்தனாய் மோக்ஷமெய்து வனென்பது நிச்சயம்.

35

பிரகிருதி பருஷயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 13-க்கு-சுலோகம் பொழிப்பு-52A.

பதினாங்காவது அத்தியாயம்

குணத்திரயயோகம்.

அவதாரிகை:-- சென்ற அத்தியாயத்தில் ஷேத்திரானு பரமான்மா ஷேத்திரமான சரீராத்யவற்றின் விஷபானுபவங்களாகிய சுகதுக்காதியவைகளில் பாத்தியமின்றி யாவும் மாயா விசேட சத்துவாதி குணத்திரயங்களா லாக்கப்படுகிறதென்று கூறிவந்ததிமிந்தம் பண்டும் அக்குணத்திரயங்களையும் அதன் இலக்ஷணங்களையும் விரிவாய் இந்த அத்தியாயத்திற் கூறிவருகிறார்.

சுவாமின் ! சென்ற பிரகிருதி புருடயோக அத்தியாயத்தில் ஷேத்திராந்துணென்னும் பரமாத்மன் நிர்விகாரியானவென்னும், மாயாசம்பந்தமாயுள்ள முக்குணங்களாலேயே எல்லாக்கன்மங்களும் அக்கன்ம சுகதுக்கங்களும் சரீரத்திற்கேயென்றும், அந்தச் சரீரகுணத்திரயங்களால் நடக்கின்ற விஷயங்களெல்லாம் ஆன்மாவானது பிரம்மமயால் அந்யோந்யபாவத்தால் ஒப்புக்கொண்டு பிறப்பதுபோலும் இறப்பதுபோலும் சஞ்சலமடைகின்றதென்றும் உபதேசித்ததுண்மையென்றே யென்னிவுக்கெட்டியது. ஆயினும் அநேகசெனனப்பழங்கவாசனையால் தேகியாகிய ஆன்மாவே கர்த்தாவாயிருந்து எல்லாக்கன்மங்களையும் தூண்டிப்பின் தானும் அக்கன்மபயமாகிய சுகதுக்காதியவைகளை யனுபவிக்கிறதாகத் திடப்பட்டிருக்கிற பிராந்தியானது இந்த சனனத்திலும் வந்து தொந்திர்த்திருப்பதால் அந்தபிராந்தியை யெவ்வாறு துலைப்பித்து மோக்ஷமடையலாமென யென்னிதயம் எண்ணிமெலிகின்றது. ஆகையால் இந்தபிராந்தியை யெவ்வாறு ஒழிக்கவேண்டுமோ அதைத் தயை கூர்ந் தனுக்கிரகஞ்செய்யப் ப்ரார்த்திக்கிறேன். அருச்சுன ! முன்னமே நாம் முக்குண விசேஷத்தாலேயே யெல்லாம் நடந்தேறுகிறதென்றும் ஆன்மாவினால் நடப்பதொன்றுமில்லையென்றுங் கூறினோம். நீ அதனை நன்கறி யாய்போனும் ; ஆனாலும் அகங்காரத்தினாலே தேகியேசெய்கிறதுபோலத் தோற்றப்படுகிறதென்று தெரிவிக்கிற வுண்மையறிவைக்கொண்டே அந்த சந்தேகபிராந்தியை யொழிக்கவேண்டுமே யன்றி மற்றொன்றில்லை. ஆகவே அவ்வாறுதோற்றியது தோற்ற

மேயன்றி உண்மையல்லவென்றறிந்த அறிவே ஞானமாகக் கொண்டு பூர்வதேபோதனர்களான இருடியர்களெல்லாஞ் சந்தேக விபீதமறந்தெளிந்தனுட்டித்ததால் அவர்கள் சன்னமரண சம்சாரத்தினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷமெய்தியதாக யேற்படுகிறது இனி அந்த ஞானத்தையுங் கூறுவோங்கேட்பாய் : 1

அருச்சுன ! அந்த ஞானமார்க்கத்தைப்பற்றி உனக்கு மிகச் சுலபமாக உபதேசிப்பதைக் கவனமாய்க் கேட்டறிந்து அந்தபிரகாரம் அனுட்டிப்பாயேயாயின் நீயெவ்விதத்தும் பந்தம் நீங்கி முத்தியையடைவாய். திரும்ப படைப்பின் துவக்கத்தில் பிறக்கவும் பிரளயகாலத்தில் மரணமடையவுமாட்டாய். நிச்சயம். பார்த்தனே ! நாம் நினக்கு ஆதரிப்பதேசித்தபடியே நின்னால் செய்யப்படுகிற நிஷ்காம கன்மங்களினால் சித்தசத்தியாகி அதன் மேல் சற்குருவையடைந்து அவர்க்கானபணிகளெல்லாஞ்செய்து அவர்பால் கேட்டுத்தெளிந்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்க ளெல்லா முறையே செய்துவருகிறபோது தேகாதி திரிசிய பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாம் தான்சம்பந்தியாத சாக்ஷிபூதமானவனென்றும், விகாரியல்லவென்றும், தன்னையன்றி யன்னியமில்லாதவனென்றுத் தெரிந்துகொண்டஞானமே உண்மைஞானமாகும். அந்த ஞானத்தைக்கொண்டே அகங்காரப்பிராந்தியை யொழித்துச் சுகவாழ்வெய்துவாயாக. 2

சுவாமின் ! தேவரீர் எனக்குப் பற்பலவாறு பிரபலமான சுருதியுத்தி யனுபவங்களாலே யதிக்கடுக்காயெடுத்த துபதேசிக்கும்போது எனக்கு உண்மையும் அறிவுக்கினிமையுமாகக் காணப் படினும் தேவரீரைவிட்டு நீங்கியவுடனே அந்தஞானங்களெல்லா வற்றையும் என்மனதின் சம்பந்தமிருந்தகொண்டு மாற்றிவருகிறதுபோலக் காணப்படுகிறதே ! அருச்சுன ! அவ்வாறுகாணப்படுகிற தோற்றமும் நாமன்றி யன்னியமில்லையென ஒரேதிடமாகக் கூறுவதைக் கேட்பாய் : எப்பொருட்டு மிறைவாகிய நம்மிடத்தில் சங்கற்பம் என்னு மாயெய்ண்டு. அந்தமாயையே பிரளயகாலத்தில் சர்வசிவர்களது கன்மவாசனையைப்பற்றி நம்பா லொடுங்கிதற்கும். பிறகு சிருட்டியினூரம்பத்தில் அந்தமாயையி னிடமிருந்து பிரம்மதேவன் முதலாயுள்ள சர்வபூதாத்மப் பிரபஞ்சங்களெல்லாந் தோன்றப்படும். 3

63

அருச்சுன! இவ்வாறு உயர்திணைச் சிருட்டிமுதல் அந்நிணைச் சிருட்டி யீராகவுடைய எல்லாப்பிராணிகட்கும் அந்தமாயையே பிறப்பிடமாகக் கூறப்படும். அம்மாயையினிடமேநாமும் வியாபித்திருப்பதினாலே அதற்குநாமே ஆதாரமின்றி வேறில்லாததால் அதற்கும் நாமேபிறப்பிடமு மாயினேம். இங்ஙனம் பகவதானிமிருக்கிறமாயையினாலே பூதங்களனைத்தும் தோன்றியொடுங்குவதாலே அவைகளும் நாமன்றி அன்வியமில்லையென்று பார்ப்பாயாயின் அப்போது நானுவிதமாகத் தோன்றக்காரணமேயில்லை. இந்த முறையாகப்பாராது மாயைவசப்பட்டு அதனுண்டாகு முக்குணவயத்தனாய் விஷயாதிகளி விச்சையுடையவனாயின் அதனால் உண்மையில்லாததான அகங்காரமானது நீங்காமற் பிராந்தியினால் சன்னமரண சம்சாரத்தையே யடைவன்.

சுவாமின்! எதார்த்தமற்றதான சத்துவாதிகுண காரியங்களால் ஏற்பட்டதாயிருக்கிற விவரங்களைப்பற்றிச் சிறிது எனக்குபதேசிக்க வேண்டுகிறேன். அருச்சுன! சாத்துவீதம் இராசதம் தாமத மென்னு மூன்றுகுணங்களும் மூலப்பிரகிருதியினிடத்தே தோன்றி அவ்வியத்தனாகிய ஆன்மாவைப்பந்தித்துக் கொண்டு பிரகிருதியின் காரியமான சரீரகன்மங்களை யெல்லாம் அவ்வான்மா தானேசெய்வதாக அபிமானிக்கச் செய்துவிடுகிறது. இவ்வாறு அபிமானத்துவம் வந்ததான பாவணையை யுண்மையென்றே சத்துவாதிய முக்குணங்கள் சுகதுக்காதிய அநுபவங்களிற் சம்யோகித்துப் பந்தத்தைச் சொந்தப்படுத்தி அவ்வான்மாவே சர்வவினையின் கர்த்தாவென்னும் பட்டமுங்கட்டி விடுகிறதேயன்றி உண்மையாக ஆன்மாவுக்கு யாதொருசுகதுக்காதிய பந்தமோக்ஷமில்லையென்றே நிச்சயமாயறிவாய்.

சுவாமின்! இவ்வாறான தாந்திரீகசபாவமாயுள்ள முக்குணங்களையும் அதன் விவகாரங்களையும் வியத்தமாகத் தெளிவுறும்படி யெனக்கோதியருள்க. அருச்சுன! மேற்கூறிய மூன்று குணங்களிலே முதற்குணமாகிய உத்தம சத்துவ குணமானது, (பாற்கடலில் மூதேவியும் காலவிடமுந் தோன்றியதோடு இலக்குமிதேவியும் பிறந்ததன்ன) இராசத தாமதங்களோடு தோன்றினும் அவைகளின் வாசனையின்றிப் பரிசுத்தமாயிருந்துகொண்டு ஆன்மாவானது நிர்மலமான சுயம்பிரகாசியென்றும், பற்றொன்றில்லாப் பரிபூரணச் சுத்தனென்றும், நிர்விகார நித்தனென்றும்

இன்னும் பலவாறான தத்துவஞானத்தைச் சரீரிலே உணரும் படிச்செய்வித்த எப்போதும் சத்தானுபவத்திலேயே சித்தத்தைச் சேர்ப்பித்து முடிவில் அவன் இன்றியமையா மோகப் பதவியு மடையுள்படிச் சத்விஷயங்களிலேயே கைகாட்டி விடுமென்க.

6

அருச்சுன ! மேற்கூறிய இரண்டாவதான இரசோகுணமானது இராகசொருபமாய்த் தோன்றித் தன்னிருப்பிடமாகிய சீவனுக்குச் சதாயெப்பொருளினிடத்தும் இச்சையுண்டாகச்செய்து கொண்டு மேனமேலும் ஸ்வ்வொன்றையும் பெறுதற்கே அவாவச்செய்து அவனை நீங்காத ஆகைக்கடவிலாழ்த்திப் பந்தமோ கங்களைச் சொந்தமாயடையவுஞ் செய்துவிடுமென்க.

7

அருச்சுன ! இன்னும் முன்றுவதான தாமதகுணமானது அவிவேகத்தன்மையாய்த் தோன்றித் தன்னிருப்பிடமாகிய சரீரிலே பிளந்தவசத்தனாகச்செய்து அற்பமானதும் பிரயோசனமற்றதுமான விஷயங்களிலே பிரவிர்த்திக்கவும், சோம்பல் தூர்க்குணமுதலிய அசேஷங்களிலே ஆழிசெய்வித்தும் யென்றும் பந்தசாகரத்திலேயே படிந்திருக்கவுஞ் செய்துவிடுமென்க.

அருச்சுன ! இதனால் ஆன்மகோடிகளாவார் மேற்கூறிய முன்றுகுணங்களையும் முடையவரானாய் அக்குண விசேடத்தாலேயே பரிணமித்த எக்கருமங்களையுஞ்செய்து வருவார்களென்கிற விவரத்தையுங் கூறக்கேட்பாய். சீவனாவான் முதற்குணமான சத்துவகுணத்தின் வயப்பட்டபோது அசத்தைவிட்டுச் சத்தாயிருக்கிற புண்ணியகன்மங்களில் ஆசக்தியுடையவனாய் அஞ்ஞான காரியங்களை அடியோடுவிதித்துச் சுககரமாயேயிருப்பன். இரண்டாவதான இரசோகுணவயப்பட்டபோது தனக்குத்தோன்றிய கன்மங்களைச் செய்துகொண்டு இன்பதுன்பங்களுக்கேதுவான விஷயாதீமோகனாய் அனைத்துந் தானே செய்வதான புத்தியோடு வீண்காலங் கழித்துவருவன். முன்றுவதான தாமதகுணத்தின் வயப்பட்டபோது அந்நிருத்தியங்களையே செய்துகொண்டும் சிலபோது நல்லனவாகிய யெந்தவிஷயங்களிலும் * ஈஷத்தும் பிரவிர்த்திக்காது ஞானமென்பது சிறிதுமின்றி அஞ்ஞானமாய் அகாரியங்களையே பூரணநிருத்தியோடு செய்துகொண்டு சதா துன்பானுபவியாய்க்கிடப்பன்.

9

அருச்சுன ! இவ்வித விசேஷங்களேடுங்கூடிய முச்சுருணங்களும் ஒருவனிடத்தில் ஏககாலத்தில் விசேடிப்பதும்ன்றி ஒரு குணமே விசேடித்திருப்பதில்லை எவ்வாறென்பதில், ராசமயம் சுந்தரகுணந்தனித்தும் மற்றோர்சமயம் இரேசோருணந்தனித்தும் பின்னுமோர்சமயம் தமோகுணந்தனித்தும் இவ்வாறு பரிமாறி யெவ்வொன்றாகச் சேடித்துக்கொண்டே அவைகளின் கன்மங்களை நடத்திவருமென்க.

10

அருச்சுன ! இந்தவிதமாதா ிவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற முச்சுருணங்களுந் தனித்தனியாக விசேடித்துக் கன்மங்களைச் செய்கிறபோது இப்போதின்னகுணம் விசேடித்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் விவரமுங் கூறிவருகின்றேன் : யாதொரு விஷயங்களிலும் விருப்பமின்றி மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னும ஞானேந்திரியங்களாலும் சன்மேந்திரியங்களாலும் பகவத்பிரீதியான புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்து கொண்டு சதா பகவத்குணாபவ விசாராதிய ஞானவிர்த்தியு முண்டாய்க்கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயம் சாத்துவிக குணம் சேடித்திருக்கிறதென்று அறிதல் வேண்டும்.

11

அருச்சுன ! கேவலவிஷயானுபவங்களி விசேசரொண்ட னுபவிப்பதும், அடர்ச்சமின்றி எவற்றினும் நிதமீறுதலாகிய பிரஸித்தியும், எந்தகாரியங்களையும் உலோபத்தனமாய் நடத்திவருதலும், தானென்கிற அகங்காரஞ்சேடித்து அறிற்ற ஞானாகிய இத்தன்மையாய் விளங்கும்போது இராசதகுணஞ் சேடித்திருக்கிறதென்றறியவேண்டும்.

12

அருச்சுன ! யாதொரு காரியங்களிலும் பரமசிந்தையோ அல்லது பக்திசிரத்தையோ இவைகளொன்றுபின்றி போகாதேதுவாயுள்ள நல்லறியுந் துலங்காது போவல்லமான ஓதந்த காரியங்களை விசேடமாகச் செய்கொண்டு பிராந்தியோடுங்கூடிய சித்ததவிர்த்தியுடையவனாயிமமை மறுமையின்பமென்பன நிறிதுமின்றி மெளடிகார்த்தகாரியாய் விளங்கும்போது தாமதகுணஞ் சேடித்ததென வறிதல் வேண்டும்.

13

அருச்சுன !! இந்த முச்சுருணங்களிலே தனித்தனி யொவ்வொரு குணங்களை யுடையதானபோது நேரவியோகமாவன்க ளடையும் பலனையுந் கூறுவோம். முதலாவது சாத்துவிககுணம்

சேடித்திருக்கும்போது மரணமடைந்தவன் சன்மார்க்குகளையும் புண்ணிய லோகத்திலே போய்ப்பிறப்பன்.

அருச்சுன ! இராசதகுணஞ் சேடித்திருக்கும்போது நேரங்கப்பெற்றவன் சீவனவிர்த்தியான கன்மங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பவனிடத்தே போய்ப்பிறப்பன். தாமதகுணஞ் சேடித்திருக்கும்போது இறந்தவன் குதிரை, எருமை, கழுதை பெருமாடு முதலான மிருகாதிகளினிடமாகப் பிறப்பனென்க.

அருச்சுன ! மேற்கூறியவாறு பற்பலவிடங்களிற் பிறந்துள்ள அம்முக்குணத்தவர்களும் அவ்வக்குணவிசேடமான பலனடைவதையுங் கூறுவோம் கேட்பாய். சத்துவகுணத்தேடிற்றத்தன்பலனாக மேலான சத்கன்மவிருத்தியும் நுக நிவாத்தியான சந்தோஷமும் விவேகவிர்த்தியுமுண்டாய் விளங்குவன். இராசதகுணத்தோடிற்றத்தன்பலனாக உலோபித்தனமும துக்கமும் சமத்துவமாயு முண்டாய் விளங்குவன். தாமதகுணத்தோடிற்றத்தன்பலனாக சதாவிசாரமும் மூடசுவாவமு முண்டாய் விளங்குவனென்க.

16.

அருச்சுன ! சத்துவகுணத்தாலடைவது ஞானயேதுவான ஸ்ரீலலிவும் சந்தோடமுமாம். இராசதகுணத்தாலடைவது உலோபித்தன்மையும் சுகதுக்க சமத்துவமுமாகும். தாமதகுணத்தாலடைவது அசாத்தியமான பிராந்தியும் விசாரமுமாம்.

17

அருச்சுன ! இவ்வாறான விசேஷங்களோடு எவ்விடத்தே பிறப்பரெனின், சத்துவகுணைத்தமன் மேலுலகத்திலும், இராசதகுணத்தவன் இந்த மனிதர்க்குள் வாழும் பூவுலகின்கண்ணும், தாமதகுணத்தவன் நரகலோகத்தையுமடைவன். இம்முக்குண சம்பந்தத்தாலேயே மனிதர்களுக்குச் சம்சாரம் விரிந்ததாம். 18

அருச்சுன ! ஆகையாற்றான் சர்வேந்திரியாதி சரீரமாக விருத்திபெற்ற இடமுன்று குணங்களினாலே எல்லாக்கன்மங்களுஞ் செய்யப்படுகிறதேயன்றி, யாதொன்றினும் பற்றாது பரிசுத்தமாயிருக்கிறதும் சாக்ஷிபூதமுமாகிய யதார்த்த ஆன்மசொருபத்தாலல்லவென்றறிந்த மகாபுருடனே நம்மை யடைவதுமன்றி முகபூணரகிதனென்றும் சொல்லப்பெறுவன். ஆகவே எவர்களும தத்தம் சொந்தகன்மங்களைச் செய்துவருவதால் சித்தம் விபலமாகி அதனால் ஞானமுண்டாகப்பெற்று மோக்ஷலோகத்

இலே ஆகியெய்ய ஏதுவாயிருந்ததால் உனக்குச் சுதந்தர
நாழிலாயுள்ள யுத்தவிததியையே செய்யக்கடவாயென்று
றினோம்.

19

சுவாமின் ! மேற்கூறிய மூவகைகுணங்களால் கன்மங்க
ளைத் தம செய்யப்படுகிறதென்று, அக்கன்மானுபவங்களுக்கு
ஆன்மா சாநியெய் ரம உபதேசித்து வந்தாகன். அப்போது
தேவீரது சொருபத்தையடைவதெப்படி ? அருச்சுன் ! கேட்க
கிரப நான் அல்லது தேகி அல்லது ஆன்மாவானவன் சரீரத்துக்
கேதுவாயுள்ள முக்குணங்களையும் அதன் காரியமான சன்னம
மரணம் வயோதிகம் துக்க முதலானவைகளினின்றும் விலகியும்,
அக்காரிபங்களுக்குச் சாநிபூதனெனவுந், தானே யனைத்துமா
யுள்ளதென் றம் உறுதிப்பாடாய் இவ்வேகததோடு கூடிவாழ்கது
வருத்திலேயும் இப்பிறவியின்கண்ணே இவன் முத்தனாகிற
னெனக.

20

சுவாமின் ! முனிதகுணங்களையுஞ் சாராபுவிவங்கும் சாவ
சாக்ஷாதகார ஆன்மாயுக்குக் காரணசரீரம் சூக்ஷ்மசரீரமாகிய
சுருதி ஆகாபியங்கள் மலினமெய்திடிலும், தூலசரீரமாகிய
பிராரத்தமுள்ளவையும் முக்குண காரியாதிகளிற்கிரிதம் சம்பந்
தியாது எவயித் தமக்க காரியாதிகளோடிருந்து யெத்தன்மை
யான பத்திவினையங்களைச் செய்துவருவானன் ? தேவீர் கிருபை
கூறாதருள்வீரகளாக. என்று பணிந்துநின்று அருச்சுனனை
நோக்கி பகவான் கூறுகின்றார் :

21

அருச்சுன் ! சாத்துவீககுண விசேஷமாகிய சத்கன்மா
னுட்டா னுதி சுகானுபவங்களென்ன, இரசோகுண விசேஷமான
சிவனவிததி சுகதுக்கங்களென்ன, தாமதகுண விசேஷிதமாகிய
துகமயநகங்களென்ன இவைகளனைத்தும் தனக்குண்டாய
போது யாதொரு விசாரததையும், நிவித்தியானபோது சந
தோஷததையும் குணாதனையினங்கும் புருஷோத்தமன் கிரி
தம் அடையப்பெறன். எதனெனின், அப்பரமபுருஷனுக்கு
மேற்கூறிய சுகதுக்காதியவனைத்தும் பிரகிருதிசம்பநத முக்குண
காரியமேயன்றி மற்றன்றென்று தான் சாநித்துவமாயிருக்கிற
திடத்தினுலே எச்சமபவங்களையும் சமத்துவமாயே யெண்ணி
யிருப்பனென்க.

22

அருச்சுன! பின்னும் அப்பரமபுருஷர்கள் மற்றும் யாதோநு காரியாதிகளையும் ஓர் பொருட்டாயெண்ணுது ஆன்மதரிசனமே தனக்கின்றியமையாத பெரும்பேறெனக் கருதித் திரிகுண காரியாதிகளை யுதாசினஞ்செய்து இராகத்துவேஷாதிய விஷயானு பவங்களிற்சென்ற மனசினால் தான்சலிப்பெய்தாது தனித்தும், கருவிகரணங்களால் எய்தப்பெறும் யோகாதியவனைத்தும் முக குண கோலாகலமேயென வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதிற் றெரிந்துள்ள திடத்தமனத்தினால் தான் தன்னந் தனிமையான யேகவஸ்துவெனவும் மேற்கூறிய குணசேட்டைகளில் நாட்டம் வைப்பது கேவலம் அவித்தையேயென யேர்க்கனவே தெரிந்து தெளிந்த திடவிவேகத்தால் சிந்தேனுஞ் சலிப்பெய்தா திருப் பர்களென்க.

23

அருச்சுன! மகாதிட வீரசிகாமணிகளாவார் தங்கள் பார் வையிற்பட்டது அதியுன்னத வஸ்துவாயினும் அல்லது கேவல வஸ்துவாயினும் அவைகளைக் கொஞ்சமேனும் விருப்புவெறுப் பாய்ப் பாராது சர்வசாமானியமாயே யெண்ணியும், மற்றும் பூஷிதநூஷிதங்களில் விருப்புவெறுப் பில்லாமலும் ஒரேதிடப் புத்தியாயேயிருப்பார்கள்.

24

இன்னும் எந்தக்காரியங்களிலும் அபிமானமின்றிச் சத் துருமித்துருவானோரிடத்தும் சமத்துவம் பாராட்டிப் பிறராலடையப்பெறும் மானாவமானங்களால் சலிப்பெய்தாது சமாதான சித்தவிர்த்தியோடு சர்வதா குணவிசேடிதங்கட் கன்னியமாயேயிருப்பார்கள்.

25

சுவாமின்! தேவரீர்கூறியதிடச்சித்தம்வாய்ந்த மகாபுருஷர்களுக்குள்ள கரணவொழுக்கங்களை யனுசரிப்பதென்றால் மிகவுங்கஷ்டமாகக் காணப்படுகிறபடியால் வேறு எவ்விதமாயாவது எனது அந்தக்கரணங்கள் குணத்திரயங்களின்வழி செல்லாது தனித்திருக்கவேண்டிய உத்தம சூக்ஷ்மமார்க்கமிருப்பின் தயை செய்தருள்வீர்களாக. அருச்சுன! நீகேட்ட மனோதிடத்திற்கான சூக்ஷ்மமார்க்கம் நாம் மேலே கூறுவதைத் தவிர்த்து வேறொன்றுமில்லை. அதாவது: சர்வவிபுவாயிருக்கிற யெம்மையே ஒரேபடித்தான மனத்திடத்தால் பக்திசெய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நாளடைவில் பக்திபுரிந்த சத்துவகுண விசே

டத்தால் ஞானமுண்டாகப்பெற்று அதனால் திரிகுணாகிதனாய்
மோக்ஷமெய்தும் யோக்கியனாவாய். 26

அருச்சுன! மேலேகூறியபடி பத்திபுரியின் முத்திபெறுத
லெங்குனமென்னில், சர்வாண்ட புவனங்களுக்கும், மோக்ஷசாம்
பிராச்சியத்திற்கும், அந்த மோக்ஷயேதுவான சாத்துவித கன்ம
தன்மங்களுக்கும் யானேஆதாரபூதனாயிருப்பதோடு அவைகட்கு
ஆஸ்தானமாயு மிருத்தலால் எவ்விதத்தும் எம்மையே யடைவ
னென்க. 27

குணத்திரய யோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 14-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-551.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம் புருஷோத்தம யோகம்.

அவதாரிகை:—சென்ற குணத்திரய யோக அத்தியாயத் தின் முடிபாக பகவத்பத்தியாலன்றி ஞானமெய்த வியலாதென் றும், அந்த ஞானத்தாலன்றி மோக்ஷம் லிக்கமாட்டாதெனவுங் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றும் அவ்வித பத்திஞானங்களைப் பெறு தற்கு வைராக்கியம் அவசியமென்றும், அவ்வித வைராக்கியம் வருதற்குச் சகத்தை மெய்யெனக்கருதாது கேவலம் அசத்தெ னவேயறிந்து வெறுத்தல் வேண்டுமெனவுங்கூறி அவ்வசத்தான வுலகம் அரித்தியத்தினு மனித்தியமா யதாவரங்களிற் கிரேட்ட மான அசுவத்த விருக்ஷத்தை யொத்திருக்கிறதெனவுங் கூறிய தன்றி ஒப்பற்று ஒரேபொருளாய் விளங்கும் பரமகருணா நிலய மாகிய பெம்பரமபதியொருவரேநித்தியரெனவுப், அப்பரமபதியி னிலக்ஷணங்களைப்பற்றியும் இனிக்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு ஆன் மாக்கள் ஞான மோக்ஷங்களை யடையவேண்டுமாயின் அதற்கேது வாகப் பத்தியொன்றே அத்தியாவசிய மென்றீர்கள்; பெறுதற் கரிதாகிய மோக்ஷத்தை புரிதற்கெளிதாகிய பத்தியினாலே யாவரு மிகச்சலபமாயடையலாமே—; அங்ஙனமிருக்க என் அனைவரும் அப்பத்திரெறியில் நில்லாது வீணே அவலம்பிக்கின்றார்கள்? அருச்சுன! அதற்குக்காரணம் இதுகாறும் நீயறிந்திலையோ! கூறுவோம் கேள்: இந்திரஜால் கோலாகலமாய்க் காணப்படுகிற இந்தவுலகவாழ்வை மெய்யெனக்கருதி யழுந்தியிருக்கும் வரை யில் பத்திமார்க்கஞ் சித்தியாவாம. ஆகவே உலகவிருக்ஷங்களைப் போலாது மேற்பக்கம் வேரும் கீழ்ப்பக்கம் கொம்புமுதலான வைகளோடுமிருக்கிற இந்த லோகானுபவசம்சாரமாகிய விருக்ஷம் புவனமூன்றினும் அதற்கப்பாலும் விரிந்துநிற்கும். இவ்வாறு உண்மைபோன்றே யெங்கும் வியாபித்துள்ளது தோற்றமாத் திரமேயன்றி உண்மையாக பொய்ப்பொருளுன்றே மகான் னளால் கூறப்பட்டுள்ள சுருதிப்பிரமாணங்களால் நன்கு விளங் கப்படும்: அன்றி அவ்வித அசுவத்தமென்கிற சம்சாரவிருக்ஷத் துக்கு வேதங்கள் இலைகளையொக்குமென்றும், அதனை நன்றூ

யுள்ளபடியறிபவனே வேதசாராம்சத்தை நன்கறிந்தவனாவான் என்றும், சம்சாகரக்கரை கடந்தவனெனவும் கொள்ளப்படும்.

அருச்சுன ! மேற்கூறிய அசுவத்தவிருஷத்தின் இலக்ஷணத்தைக் கூறுவோம் கேட்பாய் : அவ்விருஷத்திற்கு ஆதாரமாகிய சலம் இங்கே சத்துவாதிய முக்குணங்களாம். அந்த முக்குணநீரைப்பருகியே சதுர்முகஞர்முதல் சராசரங்கள் யாவும் கொம்புகளும் இலைகளுமாக யெப்புறத்தும் விளங்கிச் செழிக்கின்றது. அந்தவிருஷத்திலுள்ள விஷயங்களாகிற கொழுந்திலைகளை இம்மண்ணுலகமார்தரிச்சித்துப் புண்ணியபாவமென்னும் கர்ம அனுபவிகளாய்ப் பந்தமெய்தினர்கள். அவ்வாறெய்தப்பட்டுள்ள கர்ம பந்தத்துக்கேதுவாக பூர்வவாசனையென்னும் வேர்களானவை சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்கிற எப்பக்கங்களினும் வியாபித்து ஒங்கிநிற்கின்றது.

2

அருச்சுன ! மாயாசம்பந்தமாயேவிளங்கும் மானிடராவாரெவரும் இதனை மித்தகையதென வய்த்துணரமாட்டார்கள். இவ்விருஷம் மற்றைய விருஷங்களைப்போன்று அகலநீள்வ கண்டறியப்படாததும், எவராலும் கண்டிதஞ் செய்யவொண்ணாததும், துக்காஸ்பதமாயும், சன்னமரண மற்றதாயும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வித சம்ஸார விருஷத்தை வைராக்கியமாகிறவான் கொண்டு வேறுத்துச்சாய்க்கிற புண்ணியசீலர்களே யாதொன்றினும் பற்றுதலின்றித் தத்துவ ஞானம் பெற யெத்தனிப்பார்களாதலால் நீயும் அவ்வாறே அறுட்டிப்பாயாக வென்றருளிச்செய்த பரமாத்மனே நோக்கிவசுவசிபோ ! மேலே கூறிவந்த பிரமாண்டமான சம்சாரசாகர அசுவத்தவிருஷத்தைச் சேதித்தற் கேதுவையும், அவ்வாறு வெட்டிவீழ்த்தியபின் யானடையும் பலப்ராப்தமு மின்னதெனத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

3

அருச்சுன ! மட்டற்றவர்களோடுங் கிளைகளோடும் அடரவிழுது வீழ்ந்து விரிந்திருக்கிற சம்சாரமென்கிற விருஷத்தைச் சேதித்து வீழ்த்தவேண்டுமானால், தானுந் தன்தேகாதிய வனுபவங்களு மெய்யெனமோகித்த அஞ்ஞான ஸங்காரங்கழன்று ஈஷணத்திரயங்களை விவேகமெனும் வாளாற் பற்றறத்தறித்து எஞ்சிய வைராக்கிய ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு ஒப்பற்ற பரப்ரம்ம வஸ்துவையடைதல் வேண்டும். அந்த நிர்க்குண வஸ்துவை

யும் விசாரித்தடைத லெவ்வாறெனின், எந்தமுலப்பிரகிருதியாஸ் இவ்வுலகமாகிய சராசரபேதங்கள் விரிந்தனவோ அந்த மகா மாயையை யதிட்டித்துள்ள யாதொரு பரவாசுதேவனாகிய நம்மை அதிதீவிர பக்குவத்தோடு அன்புமீதுறப் பாதம்பணிந்து பக்தி பூர்வமாகிய கைங்கரியவந்தனாயிருப்பின் பிரம சைதன்யத்திற் பேதமறக் கலத்தலாகிய சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுவது சத்தியமேயாம். 4

அருச்சுன! இவ்வாறடையப்பெறும் பாக்கியவான்களின் குணதிரயத்தையுஞ் சிறிது கூறுவோம் கேட்பாய்: தேகமே தான், போகமே மோக்ஷமெனும் அஞ்ஞானவஸ்தை நீங்கப்பெற்றவர்களாய் பிரபஞ்சாதிய அநுபவங்களை யுள்ளபடி மித்தையெனக் கண்டறிந்து மாடுமனை பெண்டு பிள்ளைகளிடத்து வாஞ்சையற்றும், விஷயானுபவங்களிற் சிறிதும் இச்சையில்லாதவர்களாகியும், மாயாபந்த ரகிதர்களாயும், ஆன்மவிசாரத்திற்கேறிய வுணர்வுடையவர்களாயும், இராகத்துவேஷாதிய கரணசேட்டையற்று என்று மழிதலில்லா ஆத்மாநந்த மொன்றினிடத்தேயே நீங்காத விசாரசிந்தனை கொண்டவர்களாயிருப்பர். இத்தகைய உத்தமபுருஷர்களே மீண்டுந் தோன்றுதலில்லாது பரமாத்ம சொரூபத்திலே லயப்படுவார்களென்க. 5

சுவாமின்! இப்போது கூறிவந்த இலக்ஷண மகாபுருஷர்கள் மீண்டும் பிறவாதிருத்தற்கு யேது யாதோவறிந்திலன்? அருச்சுன! முச்சுடரென்கிற சோமசூரியாக்கினி யென்பவை தன் முற்பட்ட எல்லாப் பதார்த்தங்கட்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துத் தானும் பிரகாச விளக்கமாக விளங்கப்படுமேயன்றி இயல்பாகவே தன்னைத்தானே பிரகாசிப்பிக்க வலியிலதாயிருக்கின்றது. இதனால் அவைகட்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்திருக்கின்ற சுவயம்பிரகாசமாகிய சத்துப்பொருளே அவைகளை விளக்கக் கூடியதெனவேற்பட்டது. அவ்விதம் அருட்பெருஞ் சோதியின் வயப்பட்ட மகான்கள் யாரோ அவர்களே மீண்டும் இம்மண்ணிலகிற் பிறந்திறவார்களென்க. அந்தவொப்பற்ற மெய்ப்பெருஞ் சுடராகிய பரமான்மாவென்பதும் நாமேயாம். நம்மையடைதலேயே மோக்ஷமடைதலென்றுஞ் சொல்லப்பெறும். 6

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தன வறிந்துகொண்டேன்; இதனால் செகத்சர்வம் கேவல மித்தையென்னும் பொய்ப்

யதொருளெனவும், பரமான்மாவாகிய தேவரீரே ப்ரவஸ்து வென்றுந் தெள்ளிதின் விளங்குகின்றது. இவ்வாறாக, சீவான் மாவுக்குச் சம்சாரபந்தத்தால் சுகதுக்கமேற்பட்டு ஓர்சமயம் உயர்வும் மற்றோர்சமயம் இழிவும் வருதற்கேதுவென்றோ வறி விக்கவும்? கேட்பாயருச்சுன! நீ கூறிய சீவான்மாவானது, யா தொன்றினும் பற்றுதலின்றித் தனித்தும், ஏனையொருள் களுக்குத் தானே முதன்மையானதாயும், என்றுமுள்ள நித்திய வஸ்துவாயுமுள்ள நம்முடைய அம்சப்பொருளேயாம். அத் தகைய உத்தமவஸ்துவானது தான் அபிமானித்துள்ள மாயா சம்பந்த அஞ்ஞானபாச ஸ்தூலப்பொருளாகிய சரீரத்திலே அந் தக்கரணங்களான மனமாதி தத்துவங்களோடு சமயோகித்து இராகத்துவேஷத்தினாலே சுகதுக்கானுபவத்திற்சிக்கிப் பின் சத் துவ விவேகம்பிறக்க விவகார ஞானமயமாகிச் சாக்கிரகாலத்தில் பகர்முகப் பார்வைக்குமட்டும் பிறப்பிறப்புற்றதுபோன்ற தோற் றத்தினளவாக மேன்மை தாழ்மையை யடைகிறதாகக் காணப் படுகிறதேயன்றி உண்மையில் ஆன்மாவுக்கு உயர் விழிவென்பது சிறிதுமின்றும்.

7

சுவாமின்! இவ்வாறு யாதொரு தொடர்புமிலா ஆன்மா வுக்கு இந்திரிய நட்பும் அதனாற் சம்சாரபந்தமு முண்டாயதெவ் வாறு? அருச்சுன! மனமாதிரிந்திரியங்கள் 17-க்கும் ஆஸ்பத மாய் விளங்கும் சீவான்மா தான் சரீரத்தினின்றும் புறப்படுங் கால், (மந்தமாருதமானது மலரின் கந்தமானதைக் கிரகித்தேகு தல் போன்று) அந்த சென்மகன்ம வாசனையோடு பூர்வஞ்சூழ் மயிந்திரியாதிகூட்டங்கள் சகிதம் வினைத்திட்டபத்திற்கேற்ப மற்றோர் தேகத்தையடைந்து அதன்மூலமாக வினைப்பயனை யனு பவிக்குமென்க.

8

சுவாமின்! அவ்வான்மா மற்றுமோர் சரீரத்தையவாவி அதனை அடைதற்குக் காரணம் யாது? கேட்பாயருச்சுன! ஆன் மாவானது தனக்கென மத்தியதுணையா யேற்பட்ட விஷயானு பவ சபாவமாயுள்ள பஞ்சேந்திரியாதிகளுடனே சங்கற்பவிகற்ப மென்னு மிருவித காரியானுபவங்களோடுகூடிய மனமாதி அந் தக்கரணங்களுடன் விஷயபோகாதியில் மூழ்கிச் சுகதுக்கங் களைத் துந் தனதெனப்பாவித்துச் சம்சாரத்திலகப்பட்டுழல்வ தற்கு முக்கியமானது சரீரமாகலின் அவ்வான்மாவுக்குச் சரீரம் அவசியமாயிற்றென்க.

9

கவாமின்! இவ்வித பிராந்தியின் காரியமாகிய சரீரான பவத்தைச் சீவன் தனதாகப் போலியிப்பிராயங் கொண்ட தெனப் பெரும்பாலா ரறியப்படாமைக்குக் காரணம் யாது? அருச்சுன! மனிதப் பிறப்பினர்களுள்ளே மிகப்பலர் தாம்தாம் முந்திய கன்மவசத்தால் பந்தப்பட்டுவந்த சரீரத்தைச் சொந்த மாகவும் நித்தியமாசவுங்கருதி ஆவிலேகசுகாமணிகளாய் விளங்கி ஆன்மா சரீரத்தைத் துறத்தலும் பிறத்தலும் யிவ்வாறென்ப தையும், அந்தந்த தேகத்திலே ரூக்ஷமயிந்திரியாதிகளோடுகூடி வாழ்ந்த அநுபவத்தாழ்மையின் விசேஷத்தைச் சிறிதும் பரியா லோகியமல்லு முள்ள மந்ததரத்தினராயின் யெவ்வாறறிவர்? சத்துவகுளம் வாய்ந்தவரும் நிவிரதர விசேடிகளுமாகிய ஞான சீலர்களுக்கே ஆன்மலக்ஷண விவேகம் நன்கு விளங்கப்பெற்று அவர்களே சத்தியநெறிசின்ற மகாபுருடர்களாய்ச் சம்சாரா பாசச்சாகரத்தைக் கடந்தேறியவர்களாயும் கணிக்கப்படுவர். 10

கவாமின்! தேவரீர்கூறிய அன்னோர்மட்டு மறிவதென்னோ வறியேன்? அருச்சுன! மேற்கூறிய திடப்பிரக்ஞர்கள் தங்கள் காலத்தின் பெரும்பாகத்தைச் சத் சாஸ்திரா ராய்ச்சிவிலேயே போக்கிப் பின் உத்தமகுருவையடைந்து அவர்க்கினிய பணியாற் றித் தங்கட்குரிய சுந்தேக விபரிதங்களை யறத்தெளிந்து அதன் மேற் சாதனங்களை யெல்லாஞ் சாதித்துச் சடசீவலெக்ஷணங் களின் பாகுபாட்டை நன்கறித்தும், ஈற்றில் பரமாத்ம லெக்ஷணங் களையும் விசாரித்தறிந்து அதேயனுபவமாயிருப்பார்கள். மற்றும், சாமானியர்போன்று சரீராதிகளோடுகூடி விஷயனுபவங் களை யனுபவிப்பவர்போலக் காணப்படி னும் அவ்வனுபவமனைத் தும் பாங்கியமன்றி அந்தர்ப்பூதானுபவமாய் ஆத்மான்ந்தத்தையே யடைந்துகொண்டு தன்னந்தனிமையான சைதன்யத்திலேயே புத்தியை வைத்திருப்பதால் அவர்களறிந்திருப்பதுசகசமேயாம். இவர்களன்றிச் சித்தசுத்தியற்ற அஞ்ஞானத்தமாக்கள் எவ்வளவு காலம்வரைக்கற்றறிவாரேனும் அவ்வஞ்ஞானமறைப்பால் அவை களின் இரகசியார்த்தங்களை யறியாதும், தானுதி யெக்கியங்கள் பலவாகச்செய்யினும், மற்றுமுள்ள பற்பல தாந்திரீககன்டச் செய்கைகளைக்கொண்டும் ஆப்பரமான்மாவைத் தரிசித்தல் அரி தினுமிரிதாம். 11

அருச்சுன! யாம் முற்கூறிவந்த பரமாத்மனை அறிவாலறித் லென்றால் சாமானிய மல்லவென ஓரூக்கால் மீட்டலைப்பெய்தலா

மென்று எனக்குள் தோன்றுவதால் இன்னும் சுலபசாத்தியமான மார்க்கத்தையும் கூறக்கேட்பாய் : மேலேகுறித்த சோம சூரியாக்கினியாதிகளிடைத்தில் வியாபித்துச் சர்வலோகங்களையும் பிரகாசமாத்திரமாக விளக்கமுறச் செய்கின்றது எந்தஜோவிதாம்சமோ அவை நம்மிடமிருந்தே அனைகட் சேர்ப்பட்டதாக அறியக்கடவாய்.

12

இன்னும், யாமே இம்மண்ணுலக விராட்டுருவெய்தி அதன் மேல் மற்மெல்லப் பூதங்களையும் விதித்துக்கொண்டும், சீதளாமிர்த்ததைப்பொருந்திவிளங்கும் சந்திர அம்சமாய்த்தோன்றிச் சூரியனாலைடந்த வெப்பங்களின் சாந்தியாகப் பயிர்செடி கொடிமர முதலானவைகளை யெல்லாம் சீதளமெய்தித் தழைக்கும்படியுஞ் செய்துவருகின்றோம்.

13

பின்னுஞ் சர்வசீவான்மாக்களிடமும் உதராக்கினியாயிருந்து அவ்வான்மாக்களுண்ணும் அன்னமுதலான வஸ்துக்களின் இரசவர்க்கங்களை யெல்லாம் உண்டல் தின்றல் பருகல் முதலிய நான்குவகையினவாய்ப் புசித்துப் பிராணன் அபானன் என்னும் வாயுக்களோடுகூடிச் சரீரத்தை நாளுக்குநாள் புஷ்டிக்கவுஞ் செய்கின்றோம்.

14

அருச்சுன ! இன்னமுங்கேள் : எல்லாப்பிணிகளது இதயம்பரவெளியில் அந்தரியாயியாயிருந்தும், அவ்வப்பிராணிகளுக்கு ஞாபகவுணர்வும் அஃதின்மைக்குக் காரணமும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். இஃதன்றியும் ஒவ்வொரு சரீரத்தினிடமாக அந்தர்ப்பூதமா யிருந்துகொண்டு இது நன்று இதுநீது என்று விளங்கச்செய்கின்ற விவேகவிளக்கமென்பதும் நாமேயாம். வேதாகமாதிகளில் முழக்காதின்றதெப்பொருளோ அந்தவொப்பற்ற பரப்பொருளும், அத்தகைய உத்தமோத்தம சத்தியவத்துவை விளங்கச்செய்யும் வேதாந்த சாஸ்திராசிரியனும், அவ்வேத சாஸ்திரங்களின் சாராம்சங்களைக் கசடறவுணர்ந்தவனும் யாமேயாம்.

15

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறியனவனைத்தும் தாமேயென்பது விகசிதமாயிற்று அங்ஙனமாயின் அவ்வவற்றால் சமயம்நேர்த்துழி பாசவாசனை யேற்படுமே? அருச்சுன ! உண்மையாக நீ விசாரிப்பையேயானால் நாமன்றி யன்னியமான தொன்றுமில்லையென்று நன்றாய்விளங்கும். அவ்வாறாகவே நீ சீடனென்றுப் யாம் குரு

வென்றும் போதனாகிரவண திசையிலிருந்து நினக்காட்ச்சொல்ல வந்ததேயன்றி யென்றும் யெமக்கு யாதொன்றினும் பிரியப் பிரியமே யில்லையென்பது இதுவரையில் நாம் உபதேசித்துவந்த தால் நீ தெரிந்துகொள்ளாவிடினும் நான் இனி உனக்குபதேசிக்க விரும்பும் மூன்று சுலோகங்களால் நன்குவிளங்கும். அதாவது உலகத்தினிடத்தே காணப்படும் மனிதர்களை இரண்டுவகையாகப் பிரித்து பேசப்படும். எவ்வாறெனின், கூரபுருஷன் அக்ஷரபுருஷன் என இவ்விருபாலாருள்ளே மூலமாயந்தரங்க சம்பந்த தத்துவாதிகள் 24-லோடுங் கூடியவர்களெவரோ அவர்களை யெல்லாம் கூரமென்றும், அவ்வித தத்துவகூட்டச் சரீர்கள் நசிப்பினும் நசியாதிருக்கின்ற 25-வது தத்துவமென்னும் நித்தியகூடஸ்தரை அக்ஷரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த கூடஸ்தரையே சிவன் என்று பேசப்படுவதுமுண்டு.

16

அருச்சுன! சர்வ லோகங்களிலும் சர்வாந்தரியாபியா யிருந்து யெல்லாவற்றையுந் தமதாகவே பொறுத்துக்கொண்டும், தொம்பத வாட்சியார்த்தமாகிய 24-தத்துவங்கட்கும் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமாய் 25-வது தத்துவமான பிரத்தியேகாத்மாவின் அப்பாற்பட்டவரெனவும், அவரே உத்தமபுருஷன், பரமான்மா, ஈசரன் என்னும் இப்பெயர்தாங்கிய மூலபுருடன் யானேயென்றும் வேதாதிகள் விளம்பாறிற்கும், இத்தகைய யெம்மையோ பற்றுதல்வந்து பற்றுவது! நன்றாயோசிப்பாயாக. இதுநிற்க; அருச்சுன! யாமோ யென்றும் பொன்றுதலில்லா நித்தியவத்து வாய் கூரசரீராதியவைகட்கு அப்பாலாயுள்ளேம். இன்னும் எல்லாச் சரீரங்களிடத்தும் அக்ஷரமாய்த் தனித்துள்ள கூடஸ்த புருஷனுக்கு மப்பாலாகவினங்கி, மற்றும் அகம்புறம் எங்கும் வியாபித்திருப்பதாலேயே சர்வதராளாலும் வேதங்களாலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பெற்று மகாபுருஷோத்தமனைப் பெயரும்பெற்றுள்ளேம். சுவாமின்! தேவரீர் கூறியனகேட்டுத் திடம் பெற்றேன். ஆயினும் இவ்வாறுள்ள தேவிரைத் தெரிந்து கொண்டதால் யானடையுங்கூறி பென்னவோ?

17, 18

அருச்சுன! “இவ்வுலகின்கண்ணே நம்மால் பார்க்கப்படு வனவனைத்தும் ஸ்ரீவாசுதேவாச்சமே; அவ்வஸ்துவையன்றி மற்றொன்றையுங் காணே” மென்று உள்ளபடியுணர்ந்த உத்தமமான வரும் உருதிப்பாடாயுமுள்ள நிச்சய விவேகஸ்தராஸானோர் சர்வேஸ்வரனாய் விளங்கும் யெம்பையே பரவஸ்துவென வறிந்து

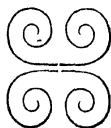
தெளிந்த ஞானஸ்தர்களாக விளங்குவர். அவர்களையே யெல்லா முணர்ந்தவரென்றும், சர்வவல்லபத்துவழம் பொருந்திய சாம் பிராச்சியரென்றுஞ் சொல்லபடுவதோடு அவர்கள் எல்லாப்படியாலும் யெம்மையே யிடையறாவுபாசனையால் அந்தர்முகப்பத்தி புரிந்து ஈற்றில் எம்முரு வெய்துவரென்பது நிச்சயமேயாம். 19

அருச்சுன! இதுகாறும் யாமுனக் குபதேசித்ததுபோலல்லாது இந்த அத்தியாயத்தால் கூறவொண்ணா அதிஞான இரகசியங்கடையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக வுபதேசித்தோம். இவ்வரிய ஞானசாரத்தை இம்மையிலறிந்தொழுகுவார் யாவரோ அவர்களே இம்மாயாவலகத்தை வென்ற மகா ஞானிகளாவர். ஆகையால் விவேகபானுவாய் விளங்கும் நீயும் மேலே கூறிவந்த அசுவத்தமாகிற சம்சார விருகத்தை அறிவெனும் ஆயுதத்தைக் கொண்டு அடியோடு தறித்தெறிந்து ஒப்புயர்வில்லாத தற்பரமாத்மனை யடையக்கடவாய். என்று இந்த அத்தியாயத்தை இதோடு முடிக்கின்றார். சுபம். 20

புருஷோத்தம யோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 15-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-571.

பதினாறுவது அத்தியாயம்

தெய்வ அசுர சம்பத்தி யோகம்,

அவதாரிகை :—முற்கூறிய அத்தியாயத்தின் வாயிலாகச் சம்சாரமென்பது அசுவத்த விருக்ஷத்துக்குச் சமமென்றும், அந்த சம்சாரவிருக்ஷத்தை * வித்யா விவேகமென்னும் வாளால் வீசியெறிந்து நித்தியமான மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தை யடைதல் வேண்டுமெனச்சொல்லி சித்தாந்தித்தாராயினும், அந்த மோக்ஷசித்தியென்பதும் ஞானம்சர்களான கடவுள் கிருபாபிரசாத கைவல்யர்களால் மட்டும் அடையக்கூடுமேயன்றி யேனைய அசுர சம்பத்தாகிய அஞ்ஞாபாச பாவகிருத்தியர்களாலே பெறுதலசாத்திய மெனவுங்கூறி அவர்கள் பெரும்பாலும் துக்காஸ்பதமான கேவலசன்னங்களையே பெறுவார்களென்றும் இந்த அத்தியாயத்தின் வாயிலாகக் கூறத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின் ! மேலே கூறியபிரகாரம் இவ்வுலகின்கண்ணே உத்தமோத்தமர்சனா யாவராலும் விசுவாசிக்கப்பட்டு வியந்து கொண்டாடப்படும் மகாவிவேகிகளாலும் அடையமுடியாதெனத் தோற்றுக்கிடந்தே ! அங்ஙனமாக மற்றைச்சாதாரணர்கட்கெங்கே கிடைக்கப்போகிறதெனச் சந்தேகிக்கின்றேன். அருச்சுன ! நீ கூறியவாறு அதுமிக அருமையான காரியமேயாம். ஆனால் அந்த சம்பத்தைப்பற்றி இருவகையாய்ப் பேசப்படும். அதாவது தெய்வசம்பத்து அசுரசம்பத்து என்பனவாம். இவற்றுள் தெய்வசம்பத்தைப் பெறுபவர் இவ்வுலகத்திலே அதி யபூர்வ மாய்க் காணப்படுவர். மற்றும் அசுரசம்பத்தைப் பெற்றவர்களோ மிகப்பலராயிருப்பர் ; இவர்களாலேயடைதலென்றுமில்லை. பின்னை யிவர்களடைவதுதான் யாதோவென்னில், நரகத்தைத் தவிர்த்து வேறுயாதுமில்லை ; இவர்களையே நீயுங்கூறியதென்க. ஆகவே இவ்விரு சம்பத்துகளைப்பற்றி உனக்கு யாமுபதேசிக்க வேண்டுமென தவசியமாதலின் ஈண்டு விரிவாய்க் கூறுவோங் கேட்பாய். அருச்சுன ! ஒருவன் தெய்வசம்பத்தை யுடைத்தாயிருத்தற் கடையாளமாக அவன் சுத்தமான சத்துவகுண விர்த்தியிலேயே புத்தியை பிரவிர்த்திக்கச்செய்து எவைகளினிடத்துஞ்

சிறிதும் பயமின்றியேயிருப்பன். உத்தமர்கட்குத் தம்மாலியன்ற வாறு உதவிபுரிவன். தனது பஞ்சேந்திரியங்களையும் தீயகாரியங்களிற் செல்லவொட்டாததக்கிப் புண்ணியகாரியங்களிலேயே செலுத்திவருவன். மாயாவசத்தனாகாது ஞானவசப்பட்டேயிருப்பன். மற்றும் எவர்பாலு மிதம்பேசுவன். ஐந்துவகையான யாகாதியனவுஞ் செய்வன். இன்னும் வேதசாஸ்திராராய்ச்சியுந் தியானாபிவிர்த்தியுமேனைத் தவமுஞ்செய்து வருவனென்க. 1

அருச்சுன! இன்னும் யாதொருநீவனுக்கும் தன்மனமாற இம்சைசெய்ய உடன்படவேமாட்டான். அன்றி அவனுக்குத் தீயவொழுக்கங்களென்றால் நஞ்செனத்தெரிந்து விலகிநிற்பன். என்றும் உத்தமமார்க்கானுபவமே மேலிட்டிக்கொண்டுவரும். மகாசாத்மீக விவேகமும் தானதரும சிந்தையுமாயிருப்பன். யாதொரு காரியாதிகளிலு மயங்கமாட்டான். அன்னியருடைய குணதோஷங்களை எள்ளளவுங்கருதான். ஆற்றியுயிர்முதல் ஓரறிவுயிர் பரியந்தம் இரக்கமுடையவனாயும், அவன் சித்தம் சுத்தமான ஜஸ்த்தைப்போன்று நிர்மலமாயிருக்கும். மற்றும் விஷயானுபவங்களி லழுந்திவிடாது சமாதானமாயும் சாவதானமாயு மிருந்து பாவகாரியங்களிலும், விசேடமில்லாத சாமானியங்களி லெல்லாந் தன்புத்தியைச்செலுத்த லெச்சைகொண்டு கிருபண குணமின்றியே விளங்கப்படுவன். 2

அருச்சுன! இவையன்றி யின்னும் யாதொருவருக்கும் எவ்விததுரோகமுஞ்செய்யாது எந்தவிஷயானுபவங்களிலும் அபிமானமின்றி அகப்புறச்சீலமும் குரோதாதியுமற்றுத் தைரியமனசும் சாந்தநிலையும் நல்ல உத்தமாம்சமும் பொருந்தியவனாய்க் காணப்படுவன். ஏ பார்த்தா! இவ்வாறாய பலவகைச் சத்தகுண கிருதியுண எம்பக்தனுக்கு எம்மிடத்துள்ள நீங்காதபத்தியினு லேயே மேற்கூறிய உத்தம சத்தாம்சங்களெல்லாம் பொருந்தினவென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? ஆகையால் இத்தகைய உத்தமமான விசேஷங்களோடு கூடியிருத்தற்கே தெய்வசம்பத் தென்று கூறுவார்கள். 3

அருச்சுன! மற்றும் அசுரசம்பத்தைப்பெற்று எக்காலத்து மீளாத சர்வசாமானியர்களுது இலக்ஷணமுங் கேட்பாய்: சத்துவ குணந்தங்கிய சாது சந்தியாசிகளைத் துரும்பெனமதித்து இகழ்ந்தும், காமக்குரோதாதியனவும், இடம்பம் படாடோபம், பயங்

கர ஆர்ப்பாடம், யாதினுமபிமானம், தானெனும் அகங்காராதி யன ஆகிய இத்தியாதி சிற்றினச்செய்கைகள் பெரிதும் நிரம்பித் தெய்வம், சுவர்க்கநரகம், பாவபுண்ணியம், நல்லார்பெரியார் முத ளிய இவைகளுண்டுன்கிற உணர்வே யில்லாதிருப்பர். ஆகவே இவ்வாறாய் அவிவேகச் சரக்குகளைப் பூரணமாய் நிரப்பியுள்ளவர் களையே அசுரசம்பத் துடையவர்களென்று அறியக்கடவாய். 4

அருச்சுன ! இதுகாறும் இருவித சம்பத்துகளின் விவரணங் களையுந்தொரிந்தாய் ; இனி இவைகளினால் அன்னவரடையும் பலன்களையுஞ் சிறிது கூறக்கேட்பாய் : மேற்கூறிய தெய்வ சம் பத்தைப் பெற்றுள்ளார் மோகூத்தை மிக எளிதாயும், அசுரசம் பத்தோடுங் கூடியவர்கள் நரகத்தை மிக எளிதாயும் அடையப் பெறுவார்களென்பது வேதசம்மதமாக யேற்பட்டுள்ளது. இவ் விருவகையுள் நீயோ மிகச்சிறந்ததாயுள்ள தெய்வசம்பத்தை யடைந்திருக்கிறாயாதலால் எவ்விதத்தும் உனக்கு யாதொரு சந் தேக கிலேசங்களையின்றி மோகூமே சான்னித்தியமாய்க் கிடைக்கு மெனவாய்க. 5

அருச்சுன ! இப்படி யிருவித பாகுபாடான சம்பத்துள் முதன்மையான தெய்வசம்பத்தைச் சாங்கோபாங்கமாக உனக் குபதேசித்தோம். பிறகு அசுரசம்பத்திக்குறினோம். ஆயினு மிதனைவிரிவாய்க் கூறுதுவிட்டோமாதலால் இனியுமதைப்பற்றிப் பெரிதுங் கூறக்கேட்பாய். 6

அருச்சுன ! மிகத்தாழ்வான அசுரசம்பத்துடையோர் அதர் மாதிகளிலே பெரிதும் பிரவேசித்தும், தர்மாதி சத்துவவிஷயங் களிலே சிறிதுஞ் சிந்தனையற்றவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள். மற்றுந் தற்குழந்த சீலான்மாக்களிடத்திற்றயவும் பொருமைபு மின்றிச் சீலத்துவம், உண்மைநெறிநிற்றலாதிய விசேஷகுணங்க ளற்றவர்களாயும் விளங்கத்தொரிருவாய். 7

அருச்சுன ! பின்னும் ஆன்மாக்கள் உய்யுநெறிநின்றொழுது மாறு கடவுள்கிருபையாலேற்பட்ட சட்டநிட்டங்களாகிற வேத சாஸ்திரங்களைக் கொஞ்சமேனும் மாராயந்தறியமாட்டார்கள். அதோடுநில்லாது அவைகளில் அசத்திய புத்தியுமுண்டாகும். காணப்பட்ட இப்பெரிய பூமண்டலாதியவைகளை வகுத்தற்கு ஓர் கடவுளிருக்கவேண்டுமென்றுணரும் உணர்ச்சியும், அக்கடவுளி டத்தே பத்திமையும் சிறிதுமற்றவர்களாயிருப்பர். இன்னும்

இருவினைப்பயன்களாகிய பாவபுண்ணிபங்க ஞண்டென்பதற் சந்தேகமுடையவர்களாய்ப் பிரஜாவிர்த்திக்குக் காரணம் ஆண்பால் பெண்பாலென்று மிருபாலாறது காமநுகர்ச்சியேயன்றிக் கடவுள் சிருட்டியன்மென்றும், நம்மாற் காணப்படும் உலகம் சத்தியமான தேயென்றும் இப்படி பலவாறாகத் தங்கடங்கள் அவிப்பிராயம் போனபடியெல்லாம் பிதற்றி யிவ்வுலகம்யல்பேயன்றி யெக்கடவுளாலும் படைக்கப்பட்ட தன்றெனவுங் கூறும் நாஸ்திகர்களாய் விளங்குவரென்க.

8

அருச்சுன! இவ்வாறாக அவரவர்களுக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் சாம்பிரதாயமாய்ப்பேசித் தங்கள் வாழ்நாளை வீணாகக்கழித்து மனிதநுள்ளை பதரென்று வெறுக்கத்தக்க யோக்கியர்களாய், மறுமைப்பயனுடைய பேரின்பப் பெருவாழ்வெய்தற்கு உரிமையான மெய்க்நெறியில்நில்லாது துராந்மாக்களாய் அபுத்தியூர்வமாக வினையாயும் பேயவதாரங்களாய் நிரூபிப்பர். இன்னும் யாவிரேனும் அபூர்வமாகச் சன்மார்க்கிகளாயிருப்பவர்களை யுந் தூஷித்துக் கெடுத்தாந் (தான்கெட்டதுமன்றிச் சந்திரபுஷ்கரணியையுங்கூடக் கெடுத்தான்) என்பதுபோல நல்லோரை நிந்தித்து அவர்களுக்குள்ள பிராரத்தசேட பாவங்களையும் விசேடமாய் மூட்டையெனச் சமந்து கடைசியாக எரிவாய் நரகத்தையே தனக்குச் சொந்தமாக ஆங்கேசென்று ஆக்ஷேபம்வர்கள். இன்னுஞ்சிலர், தங்கள் புண்ணியத்துக்கிடாகக் கிடைத்த சம்பத்தைக்கொண்டு திருப்தியடையாது பற்பல காரியாதியனுபவங்களிலெல்லாம் ஆசைகொண்டும், மேலும் மேலும் காசேகாசேயென்று ஆசாவேசங்கொண்டு அகிலமெங்கும் அலகையைப்போலச்சுற்றி அதர்மவழியில் பொருளைப்பலவாகச் சம்பாதித்துப் புண்ணியகாரியாதிகளிலே சிந்துஞ் சிலவுசெய்யாது வீணான அக்கிரமாதிய காரியங்களிலேயே அப்பொருளனைத்தையும் அழித்துத் தானத் தவம் விரதானுட்டான சசலத்துவமுமிழந்து உலகவிரோதமான காரியங்களைச் செய்து இருகான் மாடுனத் திரிந்துழன்று சனைமரணத்துக்கே யோக்கியராய்க் கிடப்பர்.

9

இன்னமுங்வேட்பா யருச்சுன! தங்கள் ஆயுள்காலம் வரையில் கேவலமாகிய தீபகாரியாதியையே மகாமோகக் சாதகம் போலச் செய்தும், உள்படி பகவதாராதனை செய்வதுபோல

எண்ணமாத் திரங்கொண்டு படாபோபடம்பாதி குரோதம் மதம்
என்பவைகளால் அறிவிழந்து, யாமும் விரதானுட்டானங்கள்
செய்கின்றோமென்று பிறரறிய போலியனுட்டானதிகளும் மற்
றும் துர்த்தேவதைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பேயாட்டத்திரு
வீழாவையுங் கொண்டாடிமகிழ்வார். இம்மகிழ்வு அறிவாரிகழ்
வுக்கே யேதுவாகுமெனவறிக. 10

சத்தியகுணோத்தம! இவைமட்டோ, இன்னுமோர் சார்
பார் தங்கட்குரிய விஷயங்களிலே காமியதுகர்ச்சியால் விருதா
வாக போதுபோக்கி அதுவே தங்கட்கின்றியமையாத மோக்ஷனு
பவமெனக்கொண்டும், காலமெல்லாம் அந்த கேவலானுபவத்துக்
கேதுவாகவேண்டிய திரவியாதிகளைத் தேட்டஞ்செய்வதே முக்
கியமான நாட்டமாக அதுவிஷயமான பிரவிர்த்தியிலேயே விருப்
பமுடையவர்களாயிருப்பார்கள். 11

அருச்சுன! இன்னும்பலர், நியாய நியாயின்றிப் பலவித
பாவமார்க்கங்களினாலே மிகச்சிரமத்தோடு பொருட்சம்பாதித்
துக் காமாதியறுவித குணங்களாகிய கயிறுகளாற் கட்டுண்டு மத
வீறி யிதமாறிச் செய்கருமங்க ளின்னதெனவுமோராது மேற்
கூறிய காமக்குரோதாதிய சம்பந்தமான பரமாபாச விஷயானு
பவங்களையே கொண்டாடிக் குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்து திண்
டாடிநிற்பர். 12

அருச்சுன! இத்துணைச்சீலத்துவ மகாபாசச் சிகாமணிக
ளாவார் தன்னைச் சூழ்ந்தாரிடத்தும் ஒத்தாரிடத்தும் மிகப்
பெருமைபாராட்டி நான் செய்துவரும் வியாபாரத்தில் இன்றள
யும் நின்ற இலாபத்துகை யிவ்வளவு; யேர்க்கனவே மூலதனமா
யுள்ள திவ்வளவு, இனிவரக்கூடிய திவ்வளவாகும். ஆக இம்
மூலவகையாலும் நம்பால் இம்மட்டு துறைக்கு யேற்பட்டுவிட்டது
இனி நாம் பிரபுவெனும் பேரும்பெறுவோம். நம்முடைய
யோகமேயோகம், நம்முடைய பெருமையே பெருமை, நம்
வாழ்வேவாழ்வு; இனி நமக்கென்னதாழ்வு, யாதொன்றுமில்லை;
நாம் நினைத்தவாறெல்லா மனுபவிக்கலாம்; என்னும் கெர்வித
வாகனாருடர்களாய் மெய்நெறியுணராது யிறுமாந்துழல்வர். 13

அருச்சுன! மேற்கூறிய சுகானுபூதிக்குரிய அகிவேசிக
ளது ஞானமோவென்றால், யெந்தவிஷயங்களிலும் தானே பிர
தானமாக முன்னின்று, தானையெல்லாச்சுகங்களையு மனுபவிப்ப

வன், என்சுகத்துக்குமுன்னே மற்றையர் சுகமெல்லாம் கிஞ்சுகமேயென்றும், நானே பலவான், என்பலத்துக்குமுன்னே மற்றையர் பலமெல்லாம் வீண்பலமேயென்றும், நானே சன்மார்க்கன், என்சன்மார்க்கத்தின்முன்னே மற்றையர் மார்க்கமெல்லாம் புன்மார்க்கமேயென்றும், நான் ஈசுரத்தன்மைவாய்ந்தவன், என் ஈசுரத்தன்மைக்குமுன்னே மற்றையர் தன்மையெல்லாம் சனீஸ்வரத்தன்மையே யென்றும், நானே சத்துருசங்காரன், என் சங்காரத்தின்முன்னே மற்றையர் சங்காரமெல்லாம் வெங்காரமேயென்றும் இவ்வாறுகத் தன்னையேபுகழ்ந்துத் தான்ரோன்றித் தம்பிரானாய் விளங்கி யெல்லாராலுமிகழப்படுவர். 14

அருச்சுன! இன்னும் அன்றோர் செல்வம் குலம் கோத்திரம் மாடுமனை பெண்டுபிள்ளை யெளவனம் அழகு முதலியவைகளில் எனக்குச் சமத்துவமுள்ளார் ஒருவருமில்லையென்றும், மற்றும் வேள்வி, கூத்தாடுவோன், பாடுவோன், கவிராயன், வித்வாட்சர்கள் ஆகிய இன்றோர்க்கெல்லாம் என்னிஷ்டம்போலச் சன்மானிப்பேன்; என்னைப்போலச் சன்மானிப்போர் இங்கு எவரையுங் காண்கிலேன் என்றும், யான் பலவிதபேரும் பெருமையும்பெற்று சந்தோஷமாகக் காலங்கழிக்கிறேன் என்றுங்கூறி அவிவேக பூரணப்பிரசங்கியா யகமகிழ்ந்திருப்பர். 15

அருச்சுன! கேட்டனையோ? இவ்வாறாய் மந்தமதியினர் பலவாறாய் பிராந்திக்குட்பட்டிக் காமாதுராலாய் மோகவலையிற் கட்டுண்டு பலவித போகானுபவிகளாய் நஞ்சினுங் கொடிய வஞ்சியரிடை நடுப்புழையிலே சதாமுற்றுவதே பெரும்பேறுகக் கொண்டு ரெளரவாதி நரகத்தையே யடைதற்குத் தயாராக விருக்கின்றனர். 16

வெற்றிகொள்விய! வேறுசிலர், தனக்குள்ள சொற்ப திரவியத்தைக்கொண்டே தன்னைப்பெரியதோர் கோடஸ்வரனை மதித்து யாவரையுந் தனிப்படுத்த யெண்ணமுடையவர்களாய் காம் இறுகாறும் பூலோகானுபவங்கள் யாவையுங் குழைவின்றியனுபவித்துவிட்டோம்; இனிதேவலோகத்திலேபோய்த்தேவர்களாகப்பிறந்து தேவபோகங்களை யனுபவிக்கவேண்டித் தேவதிருப்தியாகிய யாகங்கள் செய்வோமென்று கொடிகட்டி வீணடம்பரங்களைச்செய்து சாஸ்திரங்களை நன்கறியாத சாமானிய பிராமணர்களை யாகாதிய நடத்தும் ஆசிரியர்களாய் வைத்துக்

கொண்டு பசுபந்தயாகஞ் செய்வதாய்ப் பறைசாற்றி அஜமர்த்த னாதிய கர்மங்களெல்லாஞ் செய்து வீண் இடம்பத்தினள வாக அநேக பொருள்களைச் சிலவிட்டு சகையுமிரக்கமு மில்லாது தாகமென்பாரைத் தடிகொண்டுமாட்டும் தயாசொருபாளாகவு முள்ளார். 17

அருச்சுன ! உடலொடுபிறந்து உடலிலேவளர்ந்து உட லுக்கே * ஊறுசெய்யும் உடற்பகையாகிய காமக்குரோத லோப மோக மதமாற்சரியமென்கிற மூர்க்கச் சகோதரானைத் தனக் குச் சகாயர்களாய்க்கொண்டொழுகும் ஷெ அஞ்ஞானபிரபுக்க ளாவார், நாம் எந்தச் சரீரங்களிடத்தும் அந்தர்ப்பூதமாய்விளங் குவதை ஒருசிறிதுமுணராதவர்களாயும், நமது பகிர்முக நட வடிக்கைகளைக் கொண்டு நம்மைச் சர்வசாமானியமான மனிதப் பிறப்பினையென்றும், மற்றும் பலவாறு தூஷித்தும், நம்பி டத்தே நீங்காது பத்திசெய்துவரும் பாகவத சிகாமணிகளினது அப்தவாக்கியங்களைச் சிறிதுஞ் சிந்தித்தொழுகாதும், அதோடு நில்லாது அப்பரம பாகவதர்களை மனம்போனபடியெல்லாம் நிந் தித்துச் சமயம்நேரந்துழி யாகாதியனவுஞ்செய்வர்கள். ஆகவே இவர்கள் யாகம் மரணயோகமாய்க் கடைசியாக யெரிவாய் நர கமே யிருப்பிடமாவதனறி மற்றெதுவும்பெற அருகராகார். 18

சுவாமின் ! இவ்வித பரமஞான சூன்யர்கட்குக் கதியென் னவோ ? அருச்சுன ! எம்மையும் எமதருமைப் பக்தசிகாமணி களையுந் தூஷித்தபரமசண்டாளர்களுக்குக்கதியும் வேண்டுமோ ! இவாகட்கு நல்லகதியேகிடையாது. மனிதர்களுள்ளே பிறக்கி னும் கேவலம் மிலேச்சராகவும் மகாபாவகுரூரர்களாயும்பிறந்து பஞ்சமகாபாவத்துக்கு இருப்பிடமாயும்விளங்கி அனாசாரப்பொக் கிஷமாய்ச் சநாபிதந்திறந்துமுனும் சம்சாரசாகரத்திலே துக்க மென்னும் அலையால்எற்றுண்டு அகரசம்பத்தோடு கூடிவாழ்ந்து மீண்டும் மகாபாவிகளிடமாகப் போய்ப்பிறப்பார். 19

அருச்சுன ! இன்னும் அவர்களை எக்காலத்தும் நம்முடைய பாதசேவைக் காளாகாவண்ணம் மனிதப்பிறப்பின்கண்ணே பிற வாமற்செய்து கேவலம் மலை வன முதலான அதி கடின பிர தேசங்களிலே அசுரயோனியென்கிற கரடி புலி மலைப்பாம்பு

* ஊறுசெய்தல் - துன்பஞ்செய்தல்.

எறும்பு புழு முதலிய அதிகேவல சனனங்களினிடத்தே பிறக்
கச்செய்வோம். 20

சுவாமின் ! இதுகாறுந் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தனவற்றால்
அசுரசம்பத்தும் தேவசம்பத்து மின்னனவெனத்தெரிந்ததோடு
அவைகளையடைந்தாரடையும் பலாபலன்களும் தெரிந்துகொண்
டேன். இனிநான் அசுரசம்பத்தையடையாது தெய்வசம்பத்
தையே யடையும்படியானதும், அதனால் மோகமும் லபிக்கும்படி
யானதுமான சுலபமார்க்கத்தை யெனக்கணுக்கிரங்கிப் பிரார்த்
திக்கிறேன். அருச்சுன ! ஆன்மாக்கள் மோகமடையாது
கெடுத்து நாசஞ்செய்து அசுரசம்பத்தை யடையும்படிச் செய்
வது காமக்குரோத லோபம் என்னும் மூலதகுணங்களாம்.
இந்த முக்குணங்களைவிட்டவர்கள் மேலுலகத்திலே சென்று நித்
தியசுகத்தை யனுபவிப்பார்கள். இக்குணங்களைச் சார்ந்தொழு
குவார் நரகமே கதியெனப்பெறுவர் ஆகவே இந்தவுண்மையை
யிரிந்த சத்தியபுத்தியினர் இக்குணங்களோடு கூடிவாழாதுநிற்ப
ரென்க. 21

சுவாமின் ! இம்முன்றுகுணங்களின் வழிச்செல்லாதவர் எக்
கதியடைவர் ? அருச்சுன ! துக்கத்துக்கே ஆஸ்பதமாயிருக்கிற
தும், பின்பு நரகத்திற்றள்ளுவதுமான மேற்கூறிய குணங்களைச்
சுத்தமாக விட்டவர்கள் தத்துவசித்திசெய்து ஆத்மவிசாரணை
யான ஞானவியவகாரங்களைக்கொண்டு ஆத்ம தரிசனஞ்செய்ய
விருப்பமுடையவர்களா யிருத்தலால் அவர்கள் மகாபரிசுத்தா
ளாய்ச் சீவன்முத்தார்களென் றழைக்கப்பட்டு ஈற்றில் மோகந்
பதவியையே யடைவார்கள். 22

அருச்சுன ! யாம் மேலேகூறியபடி காமாதிய மூன்று
குணங்களையும் விடாது அதுசரித்துக்கொண்டு வேதசாஸ்திர
விரோதமாக நடந்துவருபவர்கள். அவிவேகத்தினாலே ஞான
சூன்யர்களாய் எக்காலத்தும் மோகந்சுகத்தை யடையவேமாட்
டார்கள். இதிற்கொஞ்சமுஞ் சந்தேகம் வேண்டாம். 23

ஆகையால் ஏ அருச்சுன ! ஞானமார்க்கத்தையும் அஞ்ஞான
மார்க்கத்தையும் மிகத்தெளிவாய்க் கூறத்தக்க சுருதிகளின்
சாராம்சங்களை நன்காராய்ந்தறிந்து இராசத தாமதகுண காரி
யங்களைப் பின்பற்றாது சத்துவகுண காரியாதிகளையே பிரதான
மாக்கொண்டொழுகி உனக்கு விருப்பமானபடி உன் சத்தர்மாக்

களைச் சிறிதுந் தாழ்க்காது சிரத்தையோடுஞ்செய்து வருவையே யானால் நின்மனம் நிர்மலத்துவமெய்தித் தெய்வசம்பத்தாகிய உத்தம சம்பவங்களை யெல்லாம் பெற்றுத் தத்துவஞானவாயிலாகச் சாபுச்சிய பதவியைப்பெறுவாய்.

24

இதனால் தேவசம்பத்து அசுரசம்பத்துகளின் இலக்ஷணமும், தெய்வ சம்பத்தையடைந்தவர்கள் சிரத்தாபத்தினாலே தத்துவ விசாரணைசெய்து சித்திபெற்று மோக்ஷபதவியைப் பெறுவர்களைன்பதுவுந் தோன்ற நின்றது. சுபம்.

தெய்வ அசுரசம்பத்தி யோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 16-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-595.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

சிரத்தாத்திரய யோகம்.

அவதாரிகை:—வேதசாஸ்திராதிகளில் விதித்தவாறு உள் ளும் புறமுமொத்து சாத்துவித சிரத்தாபத்தியோடே கன்மஞ் செய்தல் வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செய்துவருவோர் நிச் சயமாக மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தைப் பெறுவரென்றும் கூறப் பட்டுள்ளது. ஆனால் சாஸ்திரோக்தமாகச் செய்வதைவிட்டுப் பூர்வீக சாம்பிரதாயபிரகாரம் தங்கடங்களிஷ்டம்போல் பகவதா ராதனைமுதலிய உபாசனைகளைச் செய்து வருபவர்களுமுண்டே! அந்தச்சிரத்தாபத்தி யெத்தன்மையது? அதன் பிரயோசன மென்ன என்பதான அருச்சுனனது அபிப்பிராயந்தையறிந்த பூரீகண்ணபிரான் “மோக்ஷாபேக்ஷயுடையவர்கள் சாத்துவித கன் மத்தாலன்றித் தங்கள் பூர்வீக சாம்பிரதாயத்தா லுபாசிப்பார்க ளாயின் மோக்ஷம் லபிக்கமாட்டாதென்றும், அந்தப்பூர்வீக சிரந் தையும் மூலகைப்படுமென்றும் விவரமாக இந்த அத்தியாயத் தின்மூலமா யுபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! சென்ற அத்தியாயத்தின் சாரமாக வேதசான் திரங்களிலே விதித்தவண்ணமாக எவர்களுந் தத்தம் சுதர்மா சார கர்மங்களை யனுட்டித்து ஞானவந்தாளாய் மோக்ஷமடைதல் வேண்டும். அங்ஙனமின்றித் தங்கடங்கள் மனம்போனபோக் கிலே கன்மதன்மஞ்செய்வார் பிறந்துபிறந்து யிறந்திறந்துபேய்க் காற்றிலகப்பட்ட பஞ்செனப்பரப்பரென்று அருவியதருமையான தாகவேயறிந்தேன். மற்றும் அவ்வேதாகம விதிவழியைத் தவ றியவர்களாய் அவலமதிகொண்ட அலெக்சியத்தாலேனும் சோம் பராலேனும் தங்களுடைய பண்டைய வழக்கப்பிரகாரம் ஏதும் இஷ்டமான சில்லரைத்தெய்வங்களை மிகச் சிரத்தையோ பொ சித்து வருவார்களாயின் அவ்வுபாசனை முக்குணங்களில் எக்கு ணத்தைச் சார்ந்ததோவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்ப முடையேனாதலால் தயைசெய்தருளுக. 1

அருச்சுனனே! சுதர்முகனார் வாயிலாகவந்த சுதர்மறை விதிக்கொண் டோசனைசெய்து வருதலே சத்துவகுண சிரத்தை

யென்றும், அதுவே பரமபதிக்கு உகந்ததெனவும், அதனாலேயே கிடைத்தற்கரிய ஞான மோக்ஷங்களெல்லாம் கைவல்யமாமென்றும் சுருதியாதிகளின் கொள்கையாம். இன்னும் நவீன உலகியல் கொண்டாவது அல்லது பண்டையகாலப் பழக்க வழக்கமாயாவது கொண்டாடப்படும் உபாசனாகிரமங்களுையெல்லாம் ஆராயுங்கால் முக்குணத்தனவாகவே காணப்படும். இந்த சத்துவாதிய குணத்திரயங்களைத் தழுவி சிரத்தாபத்தியும் மூவகையாகப் பூர்வசென்ம வாசனையினாலேயே பிரிந்துதோன்றுமென்க. 2

அருச்சுன! பொதுமுறையாகப் பிராணிகளுக்கே பூர்வசென்ம கன்மவாசனையின் காரணமாகவே சத்துவாதி குணங்களமைந்துள்ளனவாயினும் ஒருவன் தன் முந்தியசென்னத்திலே அவன் புத்தியின் விர்த்தியானது எந்தகுணத்தைத் தழுவி யதாயிருந்ததோ அதேவாசனையால் இந்தசென்மத்திலும் சத்துவாதி சிரத்தையிலிருந்தால் சத்துவகுண சிரத்தையும், இராசதகுண சிரத்தையை யுடைத்தாயிருந்தால் இராசதச்சிரத்தையும் விசேடமாக அமைப்பெற்று விளங்குவன். 3

அருச்சுன! ஒருவனுக்கு உபாசனாசிரத்தைச் சத்துவகுணத்தைச் சார்ந்ததாயமைந்திருந்தாலும், சத்துவத்தில் இராசதம் சத்துவத்தில் தாமதம் எனச் சமயசந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கினவாறாக யேகதேசத்தில் கலந்துங்காணப்படும். அஃதெவ்வாறெனின், பூர்வசம்பிரதாயப்படியாவது அல்லது நவீன தேசாசாரப்படியாவது தேவபோகங்களை விரும்பி இந்திரன் முதலான தேவர்களை யுபாசனைசெய்து வருவார்களாயின் அந்தவுபாசனை சாத்துவீக சிரத்தையென்று கொள்ளவேண்டும். மற்றும் அத்தேவாம்சங்கட்கித்துள்ள இராக்ஷதாம்சங்களை யுபாசித்துப் பலனையெதிர் நோக்காகவுடைய சிரத்தைக்கு இராசதகுணச் சிரத்தையென்றும், கேவலமான அசுரசம்பத்தாகிய துரத்தேவதாபத்தியுபாசனையால் அற்பமான பலனையுத்தேசித்துச் செய்யப்படும் சிரத்தையெவையோ அவைகளைத் தமோகுணச் சிரத்தையெனவும் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இவ்வித இருவகைக்குண விசேடத்தாலாய சிரத்தையினால் கேவலமான அநித்திய போகாதிகள் லபிதமாய்ச் சனனமரண சம்சாராதிகள் விருத்தியாமேயொழிய ஞான மோக்ஷாதிய உயர்தரப் பதவிஃனானவை கிடைக்கமாட்டாவென்றும் நன்றுயுணரவேண்டும். 4

சுவாமின் ! சித்தியமான ஞானமோகங்களைத் தரத்தக்க சத்துவகுணச் சிரத்தையா லுபாசிப்பதை விட்டுச் சாமானிய அறித்திய போகாதிகளுக் கேதுவான சிற்றினச்சிரத்தையில் பிர விர்த்திப்பதெதனாலோ தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அருச்சுன ! மேலேகூறியதான மூன்றுவித குணத்தோடுஞ் செய்யப்படும் சிரத்தைகளில் மிகத்தாழ்ந்ததாயுள்ள கர்மசிரத்தையைக்கொண் டொழுக்குவோர் இத்தகையோரென்பதையுங் கேட்பாய் : அகங் கார விசேடமான சாமானிய காரியாதி பிடிவாதமும், எவர்களி னுந்நான் மிக்கபெருமையுடையானென விளங்கவேண்டுமென்று இடம்பாதிக்காரியமும், பின்னும் தனக்கு வேண்டியவாறு அது பவித்தம் கேதுவாக காமியநுகர்ச்சிப் பிரவிர்த்தியும் விசேடமா யமையப்பெற்றுள்ள விருப்ப பலவந்தர்கள் ஓவகாருண்யமின்றிச் சுருதிப்பிரமாணங்கட்கு மாறுபாடான அறித்திய பலப்ராப்த கர்ம சிரத்தையையே யனுட்டிப்பரென்க.

5

அருச்சுன ! நான் சீவகாருண்யமாகவே நமது சதுர்முகன் வாயிலாக வெளியிட்டருளிய வேதாகமசாஸ்திராதிகளில்விதித்த வாறு நிஷ்காம கன்மானுட்டானங்களால் நம்மைத் தரிசிக்க வேண்டுவது விதிமாயிருக்க, அங்ஙனஞ்செய்யாது வேதசிர வணதிகளில் அசிரத்தையுடையவர்களாய், வீணான விரதாதி களால் உடலைவாட்டி அவ்வுடலிலுரிமையாயுள்ள ஆன்மாவையும் வாட்டமுறச்செய்து, சரீராதிகடோறும் வியாபகமாயுள்ள நம் ஆக்ஞையைத் தவறியவர்களாய்த் தெய்வசம்பத்தையு மிழக்கப் பெற்று கேவலமான அசுரசம்பத்தைக்கொண்டே துக்கசாகரத்தி லாழ்ந்துவர்.

6

அருச்சுன ! இன்னும் இவ்வாறாய சாமானியர்களது போச னம். தானந்தவம் யாகாதிய கன்மங்களெல்லாத் தனித்தனியே மூவிதகுணத்தைப் பெருந்தியே நடைபெறுமென்க. இம்மு வகையுள்ளும் பின்னிரண்டு குணங்களைச்சாராது முதற்குண மாகிய சத்துவவிர்த்தியையே கடைப்பிடித் தொழுகல் வேண் டும். அவைகளின் பேதாபேதங்களையும் ஈண்டு விவரிக்கத் தெரிகுவாய்.

7

அருச்சுன ! முக்குணங்களினு முதற்குணமாய சாத்துவிக குணத்தவன் புசிப்பில் பால் நெய் முதலிய சத்துவகையோடு உருசிகரமான உன்னநவுணவுகளைச் சொற்பமாக வுண்பவனும்,

ஆரோக்கிய தேகபலம் சரீராகம் ஆயுள் உற்சாக முதலியவை களைத் தினேதினே கவனித்து அபிவிர்ந்திசெய்தும், மற்றும் பார்க்கப்பட்டபோதே விரும்பச்செய்கின்ற அதியுன்னத பரிமள உருசிகர ஆகாராதிய வனைத்தையும்விட்டு வேறுசாமானிய ஆகாராதிகளை விரும்புதல் செய்யான். அவ்வாறு கிடைத்தபோதும் தனக்கென ஆசைகொண்டருந்தாது தற்குழந்தார், பெரியோர் முதலானவர்களுக்கும் பங்கிட்டுப் பிறகு தானுந் தன் இஷ்டதேவ தார்ப்பணத்தோடு புசித்துவருவன். 8

அருச்சுன! இரண்டாவதான இரகோ குணக்குணுடைய ஆகார கிரமங்களையுஞ் சிறிதுகூறுவோம்: அதிகாரசாரமாகிய உப்புப்புளி கசப்பு கடுகு காரமுதலானவைகளோடும், வரகரிக் கேதுவான உஷ்ணாதியனவுமாகிய அசுர ஆகாராதிகளையே யெதேஷ்டமாக அடிக்கடியுந் தான்மட்டுமுண்ணும் எண்ணத் தோடுமுண்பன். அன்றி உண்ணுமுறையாக வுண்ணாது கொண்ட மட்டும் புசித்துப் பின் அதனால் பலவித துன்பத்துக்குள்ளாகி ரோகசம்பன்னையுச் சோக்மோகத்திலாழ்ந்தி வருந்தாநிற்பன்.

அருச்சுன! மூன்றாவதான தமஸ்என்கிற குணத்தையுடையோன் அதிதாக சோக ரோக மோகத்தையுங் கொடுக்கின்ற இரசவர்க்கங்களுடனே துர்நாற்றப் பதார்த்தங்களை நறுமணங் கமழ்வதுபோல விருப்பங்கொண்டு கெட்டுப்போனதும் நாட்பட்டதுமானவைகளையும், எச்சில் முதலிய ஈனசம்பந்தமுள்ளதாய் அபரிசுத்தாபாச வஸ்துக்களையும் மிகப்பிரியமாகவு முட்கொண்டுமுல்வன். 10

அருச்சுன! மற்றும் யாகாதிகளில் சாத்துவிக யெக்கிய மாவது: பலனை யெதிர்நோக்காதும், வேதசாஸ்திர விதிவழா தும், மிகச் சிரத்தாபத்தியோடு தேவதார்ப்பணமாகத் தீவிரதர மான அன்போடுஞ் செய்நுவருதலே உத்தமமான வேள்வியாகும். 11

அருச்சுன! தேவலோகானுபவப் பிரியத்தோடும், ஏனையோரால் மிகநன்குமதிப்பெய்தல் வேண்டுமென்ற யெண்ணத்தையாகத்தே கொண்டவர்களாய்ப் பகிர்முகமாக மகாபத்திரசித்தையோடுஞ் செய்வதுபோல வினையமாகக்காட்டி அகங்கார வதிகாராதிய டம்பப்பிரதி பிம்பாகீர்தியர்களாய்ச் செய்யப்படும் யாகத்துக்கே இராசதகுண வேள்வியென்று சொல்லத்தகும். 12

அருச்சுன ! இன்னும் தாமதயெகவிய மென்வாறெனில். வேதாகமவிதியைச் சிறிதுந்தழுவாது யேதோ கிடைத்த யாத திரவியங்களைக்கொண்டும், வேள்வியின் ஆசிரியர்களைக்கடுக்கித்து மந்திரலோபம் கிரியாலோபமாகப் பிராமண சமாராதனை முதலிய துகளையுங் குறைத்து யாமும் வேள்வியெய்த வியாபகனாகி விட்டோமென்னும் அஞ்ஞானாகங்கார சீலத்துவத்தோடுஞ் செய்யப்படும் வேள்வியே தாமதகுண வேள்வியென்பார்கள். 13

அருச்சுன ! வேள்வியின் பாசுபாடிவ்வாறாக, இனித்தப சின் இலக்ஷணத்தையுங்கேட்பாய் : தவமென்பது பகவத்பிரசாதத்தைக் குறித்ததோர் நன்முயற்சியாம். இத்தவமும் மூன்று வகையினவாகச் செய்யப்படும். அநாவது மனவாகுதக் காய மென்னும் மூன்றினாலும் சக்திபுத்தியானுசாரமாகச் செய்யு வருவார்கள். இவைகளுள் முக்கியமாகவுங் கூடுமானவரையினும் பிறவுயிர்களிடத்தே காருண்யம்பாராட்டல், போதகாசிரியர், சம யாசிரியர், ஞானாசிரியர் என்பாரிடத்தே உன்னபடி பக்திபூர்வமாகப் பணிசெய்தல், மிகவுஞ் சீலத்துவமாகப் பிரமசரிய ஆசிர மத்தைக்காத்தல், கடவுளிடத்தும், பிரமஞானியர்களிடத்தும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களிடத்தும் ஊன்றிய பக்திமூலமாக வழி பட்டு ஆராதனை முதலியனவுஞ் செய்தல் ஆகிய சத்துவகுண னுட்டானியாயிருப்பதே. இக்காயத்தினுற் செயப்படுத்தவமாகும்.

அருச்சுன ! இன்னும் வேதாகமபாராயணம், மந்திரசெபம், எவர்பாலும்பயம் கோரமுதலியவையின்றி யினியவசனங்களையே வசனித்தல், அதனிலும் உத்தமமான சத்தியவாசகங்கொகிற இதோபதேசங்களையே யெடுத்தோதல், அவ்வார்த்ததாளால் கேட்போரனைவர்க்கும் நன்மை பயப்பிப்பதா யிருத்தனாகிய இவையெல்லாம் புண்ணிய விசேடத்தால் வந்த நாவினால் பேசப் படும் வாக்கின் தவமென்று சொல்லப்படும். 15

அருச்சுன ! குற்றமற்ற பரிசுத்த விஷயங்களைக் கருது தலும், விவேகானந்தத்தி லாழ்தலும், சாந்தமே தனிக்கினிய சுபாவமாக்கொண்டு தன்னாசிரியர் கூறிய ஞானூர்த்த வுபதேச உண்மைகளைச் சிந்தித்துத் தெளிதலும், எந்த விஷயங்களைக் கேட்பினும் அவைகளில் சத்துவவிஷயங்களையே புத்தியிப்பதித் தலும், சமயம் நேர்ந்துழி பரமகருணாதிதயாகிய பரம்பொருளைத் தியானித்தலும், மற்றும் யாதொன்றையுங் கருதாது சித்தசுத்

தியா யிருத்தலுமாகிய இவைகளெல்லாம் மானஸ்தவமென்று சொல்லப்படும்.

16

அருச்சுன ! இவ்வாறாயதவங்களும் முக்குணமாறுபாட்டையனுசரித்தே செய்யப்படுவதால் மூன்றுவகையினவாய்ப் பேசப்படும். அதாவது மிகச்சாந்த நிலையிலிருந்துகொண்டு பலனையபேகிப்பாது ஒரேமனதாய்ப் பக்திசிரத்தையோடு செய்யப் படுந்தவமே சத்துவகுணதவமென்று மறைகள் சாற்றும்மன்க.

அருச்சுன ! இன்னும் இடம்பாலங்காரங்களோடு பிறர்பாலுள்ள நல்லவஸ்துக்களைத் தான்பெற விருப்பங்கொண்டும், தன்னைச் சண்மார்க்கன் என்று எல்லராலும் கொண்டாடவேண்டுமென்றும், எவருந் தன்னைக்கண்டமாத்திரத்தே யெழுந்துரின்று கைகட்டி வாய்பொத்தி * அஞ்சலி முதலியனவுஞ் செய்தல் வேண்டுமென்றும், மற்றுந் தன்னைப் பிறர் போஷிக்கவும் பூஷிக்கவும் செய்தல் வேண்டுமென்றுஞ் செய்யப்படு மித்தியாதி பொய்த் தவங்களியாவுந் துக்கையேதுவாயும் அசித்தியமாயு முடியுமாதலால் இதனை இராசதகுண தவமென் றிகழப்படும்.

18

அருச்சுன ! இன்னும் வஞ்சமே வடிவாய்த்தோன்றிப் பார்வைக்கு சைவப்பழம்போன்று கழுத்தில் தாழ்வட முதலியன பூண்டு பத்தியென்பதே யின்னதெனத் தெரிந்திலனாய்த் தீயகிரியாம்சங்களால் தன்தேகத்தையுங்கெடுத்து, எவர்க்கு மிதசத்துருவாகிப் பிறர்பொருளைக் கவரும் வஞ்சவிரதானுட்டானங்களெல்லாஞ் செய்துவரும் போலித்தவசினருமுண்டு. இவ்வித தவத்தையே தாமதகுண தவமென்று தள்ளப்பட்டு ஈற்றில் எரியாய் நரகத்தையே யெனதெனப்பெறுவர்.

19

அருச்சுன ! இதுகாறுந் தவத்தின் பாகுபாட்டைக் கூறினோம் ; இனிதான இலக்ஷணத்தையுங் கேட்பாயாக : தானமென்பது தன்பால்யாசிப்பவர் வேண்டுகோட்கிரங்கி அவர்கட் கன்போடு கொடுப்பதேயாம். இவ்வாறின்றி 'யாம் தசதானங்களை யுஞ் சம்பூர்ணமாகச்செய்து பெரும்புண்ணியத்துக்குப் பாத்திரவானாய்விட்டோம் ; நம்போன்று தானஞ்செய்தாரெவருமில்லை.' யென்று கொவிதமமதாபரணம்பூண்டு தான்செய்த தானங்களைப் பற்றிப் பிரகடனாதியனவுஞ் செய்து மறுமையிற் புண்ணிய போகங்களை யபேகித்தும், பிரதியுபகாரத்தை யெதிர் நோக்க

* அஞ்சலி கரங்குப்புதல், அதாவது குமபிதல்.

மாகக்கொண்டும் செய்யாது உத்தமவான்களுக்கு அன்போடு பக்பாதமின்றித் தீவிரதரத்தோடு கொடுத்தலே சத்துவகுண தானமெனச்சாற்றுவாம்.

20

அருச்சுன! இன்னும் தானபலனையபேகிதனாய், இந்தத் தானங்களை நாமன்றோ செய்முடித்தோம்: வேறே யாவர் செய்யவல்லார்! என்றும், தானம்பெறுவாரைக் கண்டமாத்திரத்தே வருத்தத்தோடும், 'இப்போது சாத்தியமின்று பிறகு வரலாம்' என்று சொல்லிப் பிறகுசெய்தல் ஆகிய இவ்விததானங்கள் இரசோகுண தானமெனப்பெயர்பெறும்.

21

அருச்சுன! இன்னும் தானமேற்றற்குச் சிறிதுந் தகுதியற்ற அபாத்திரனுக்கீதல், அநாசாரகாலத்தீதல், நிந்தித்தீதல், பெருமைக்கீதல், வெறுப்புடனீதல், விரும்பியதன்றி வேறென்றீதல், காலந்தாழ்த்தீதல் ஆகிய இவைமெல்லாம் தாமதகுண தானமெனப் பெயர்பெறும்.

22

சுவாமின்! தேவரீர் கூறிய தானலக்ஷணங்களை நன்கறிந்தான். ஆயினும் மேற்கூறிய சத்துவகுண தானமன்றி மற்றையிராசத தாமதகுண தானஞ்செய்தவர்களுக்கு ஏதும் பிராயச்சித்தமுளதாயின்கூறுக. அருச்சுன! நீகேட்ட தானங்கட்குப் பிராயச்சித்தமுமில்லை; அன்றிப் பலனுமில்லை. என்னெனில், எந்த சதுர்வேதங்களும் எந்தச் சதுர்முகன் வாயிலாகப் பிறந்ததோ அந்தவேதங்களிலே “ஓம் தத்ஸத்” என்று ஓர்வசனம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன்பொருளென்னவெனில், ஓம் தத்ஸத் என மூன்றுபதமாகப்பிரிந்து பிரம்மசொரூபத்தையே பொருளாகக்குறித்து விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் ஒரேபொருளைக் குறித்து மூன்றுபதங்க ளேற்படுவானேன் எனின், கூறுதும்; மேலேகூறிவந்தவேள்வி, தானம், தவும் என்னு மூன்றையு முறையே பிரமஞானியரான சீவன்முத்தர்களும், மோக்ஷபேகிதரான முழுக்ஷுக்களும், மற்றும் கிரகஸ்தாகிராசிகளும் தாங்கள் எக்கியதான தவமாதியன செய்யத்தொடங்குங்கால் முதற்கண் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருபதத்தை யுச்சரித்துப் பிரம்மஸ்வரூபத்தைத் தியானித்தே பின்பு மேற்கூறிய சத்கண்மாக்களைச்செய்தல் அவசியமும் வேதசம்மதமுடாதலால் அங்ஙனங்கூற நேர்ந்ததென்க.

அருச்சுன! அஃதெவ்வாறெனில், பிரமஞான கைவல்யர் சளான சீவன்முத்தராவார் உத்தமமான யாகாதி தானதவ முதலிய கர்மாக்களைச் செய்யத் தொடங்குங்கால் முதற்கண் ஏகாக்ஷரமாகிய ஓம் என்னும் பிரணவத்தை யுச்சரித்துச் சர்வமும் பிரம்ம சொரூப பாவனைகொண்டே செய்தல்வேண்டும். 24

இன்னும் மோக்ஷபேக்ஷகொண்ட முழுக்ஷுக்களென்பார் மேற்கூறிய சத்தகர்மாக்கள் செய்யத்தொடங்கும் பிரதமத்தில் பிரம்மபாவனையை யுத்தேசித்து தத் என்னும் பதத்தை யுச்சரித்தே செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்யப்படுவதான கர்மாக்களின் பலனையுந் தான்பெற விரும்பாமல் பரப்ரம்மத்துக்கே யாகும்படி யர்ப்பித்தன்முறையாம். 25

இன்னும் கிரகஸ்தாசுரமிகளான இல்லறம் நடாத்துவோர், நித்தியமாயும் சத்தாயுமுள்ள பரப்ரம்மவஸ்துவை முன்னிட்டுக் கொண்டு விவாகாதியதான தவங்கள் செய்யப்படும்போதெல்லாம் உத்தமமென்னும் பொருள் தருகின்ற ஸத் என்னும் பதத்தை யுச்சரித்தே செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு அதுட்டித்துவரும் கர்மங்கொல்லாம் செய்வது நாமல்ல: எல்லாம் அந்த ஒப்பற்ற பிரம்ம வஸ்துவினாலேயே நடைபெறுகின்றதென்றும், பலப்ராப்தியை விரும்பாது எல்லாம் அப்பிரம்மத்துக்கே யாகுகவென்று மனுட்டித்தல் வேண்டும். 26

அருச்சுன! இந்தசத்தென்னும் சப்தார்த்தமானது பிரம்ம வஸ்துவுக்காதலால் வேதபாராயண அதிகாரிகளாவார் எவர்களும் தாங்கள் சமயம் நேர்ந்துழிசெய்யப்படும் தானந் தவம் வேள்வி விவாகாதிய எல்லா உத்தமகாரியாதிகளின் துவக்கமாக ஆசிரயிப் பதாலே முனித பாகுபாடாய்ப்பிரிந்து ஒரேவஸ்துவைக்குறிக்கும் 'ஓம் தத் ஸத்' என்றவாக்கியம் இன்றியமையாததாய் மேற்கூறிய மூன்றாசிரமிகளுக்கும் பொதுமுறையாக வேதத்திற் கூறப்பட்டதாகவின் எவ்வாற்றானு மோக்ஷபித்தத்தையே யுண்டு பண்ணுமென்க. 27

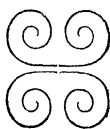
அருச்சுன! இதுகாறும் நம்மாற் கூறப்பட்டதான ஓம் தத் ஸத் என்னும் சப்தார்த்தப் பிரதிபிரயோசனங்களை நெந்த கன் மாக்களால் அடைய முயல்வார்களோ அந்தயாகாதி தானதவ விவாக கன்மங்களினைத்தும் சாஸ்திராதாரவிதிமாகச் செய்யப் படினும் அதனாற் யாதும் பிரயோசனமில்லாமற் போவதுமுண்டு.

எதனாலெனின், உத்தமமான சாத்துவித முறையைக்கொண்டு செய்யாது இராசத தாமதகுணமுரையை யாசிரியித்துச் செய்யப்படுவதாலேயாம். யாதொருபலனையும் பிரம்மத்துக்கே யர்ப்பணமாகவேண்டுமென்றெண்ணுது மறுமைக் கேதுவா யபேகித் தலாலும் அவ்வாறாகும். ஆகவே மேற்காட்டிய மூன்றுசிரமிகளும் யார்யார் எந்தபத்தைபுச்சரித்து நிஷ்காமியமாய்ச் செய்யப்படல் வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளதோ அவ்வாறே சாத்வீக சிரத்தையைக்கொண்டு செய்தன்முறையாம். அங்ஙனஞ் செய்வதனா லிம்மையிலே தத்துவஞான மெய்தப்பெற்றுமறுமையில் ஒப்பற்ற மோகசாம்பிராச்சியத்திலே நிராடங்கமாக ஆகி செய்வார்களாதலால் அவ்வாறே கடைப்பிடித்தொழுகி நீயும் உத்தமகதியைச் சேரக்கடவாபென் றனுக்கிரகித்தோம். சுபம்.

சிரத்தாத்திரய யோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் 17-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-23.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் சஞ் சேபயோகம்,

அவதாரிகை:—இதுகாறும் கூறிவந்த அத்தியாயங்கள் 17-யுங்கேட்ட அருச்சுனன், மீண்டும் ஸ்ரீகுருஷ்ண பரமாத்மனை நோக்கி ஏ உத்தமாசார்ய! தேவரீர் இந்ததினனாகிய என்மீது கருணைகூர்ந்தருளிய சதுர்வேத சாரங்களும் மிகத்தெளிவாய் விளங்கியதாயினும் சந்தியாச ஆசிரமாதிய பெருமையையும், மற்றும் உபநிடதார்த்த சாராம்சங்களையும் நன்குவிளக்கி மேற் கூறிவந்த தோத்தியாயங்களின் கருத்துகளைச் சங்கிரகமாகவும், முடிபுரையாகவு முபதேசித்தருளவேண்டுமென்று கேட்டதற் குத்தரமாக பசுவான் உபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! தேவரீர் மேலேகூறியதுணர்ந்தனன். ஆயினும் இன்னும் உத்தமமான தத்துவ நியதிகளையும் வேதமுடிவாய் விளங்கும் சந்தியாச ஆசிரமத்தின் இலக்ஷணங்களையும் மற்றும் தியாகமர்ம தர்மங்களையும் அடியேனுக்கிரங்கி அநுக்ரகஞ் செய்வீர்களாக. 1

அருச்சுன! யாதொரு அற்பபலனையுங்கருதாது செய்யப் படும் ஈசுரார்ப்பணமான கன்மங்களே சந்தியாசத்தின் முக்கியமான இலக்ஷியகாரியமாம். இதன்றி பிரதிதினமுஞ் செய்யப் படும் சந்தியாவந்தனாதி * நைமித்திய † பிராயச்சித்த கர்மங்களையும் பெருமைபாராட்டது முறையே ஈசுராதியானமாகச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்துவருங் கர்மாக்களின் பயனைத்தானடைய விரும்பாது சர்வமும் ஈசுரார்ப்பணமாகவே தியாகஞ்செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறுசெய்தலே முறையாமெனச் சர்வ முதறிஞர்களுங் கூறியுள்ளார். 2

உலகின்கண் உச்சீவிகாநின்ற சீவர்கள் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சார்பார் ஒவ்வொரு மதத்தினர்களாகவே விளங்குகின்றார்களல்லவா? அவ்வாறாய பற்பல மதத்தினர்களுள்ளே தத்துவபரிசீலர்களான ‡ சாங்கிய மதத்தினர்களும் மற்றுஞ் சமத்

* நைமித்தியம் - காமியகர்மங்கள்.

† பிராயச்சித்தம் - கர்மாக்களின் குற்றத்திற்காகச் செய்யப்படும் சாந்தி.

‡ சாங்கியமதத்தினர் - ஆத்மதத்துவஞானிபார்.

துவமான மதத்தினர்களும் அந்தந்த மதாசாரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறே கர்மாக்களையனுட்டித்து மோக்ஷரம்பிராச்சிய போகபோக்கியங்களை யனுபவித்துவருவார்கள். மீண்டும் இவ்வித போகக்ஷேமங்களுக்கு யேதுவான காமிய கன்மாக்களால் சன்னமரணம் லபிப்பதால் அவ்வித காமிய கன்மாக்களை விட்டு விடவேண்டுமென்று மெண்ணுவார்கள். மற்றுமோர் மதத்தினர் தானந்தவம் யாகாதி புண்ணிய கர்மங்களைச் சிரத்தையோடு செய்யின் அதற்கிடாக மேலுலகங்களிலே சென்று உத்தம போகங்களைப் பெறலாமென்றும் இவ்வாறு மதச்சார்பினர் பலரும் தாங்கள் எதையும்விடாமலே செய்துவருதவியல்பாம். 3

அருச்சுன : இன்னும் மூவகையான தியாகலக்ஷணங்களையும் விவரமாகச் சொல்லுவோங்கேட்பாய் ; ஏனெனில், இந்தந்தியாகத்தின் சாராம்சங்களை நன்றாக ஆராயாச்சிலர் தங்கடங்களுக்குக் குத்தோன்றியவாறு மனம்போனபடி விகல்பார்த்தங்கள் செய்து வருவார்கள். இப்படிச்செய்வதால் யாதும் பிரயோசனமின்றும். என்னெனில், கன்மஞ்செய்யும்போது “தான் செய்வதான யெண்ணத்தைச்” சுத்தமாக விட்டவர்களாய், அவ்வித கன்மபலனையுந் தானடைய விரும்பாமலும், (சர்வகர்ம சாதக திரவியங்களையும் நம்மையுங் கடவுளே படைத்தாராதலால் எல்லாப்பலனும் அவருடையதே, அன்றிச் செய்விப்பவரும் அவரே ;) யென்றும் எண்ணமுடையவர்களாயும், சாஸ்திரோக்தமான கன்மங்களைச் செய்துமுடித்து அதன்பயனை ஈசரார்ப்பணமாகச்செய்யவேண்டுமென்பதே எமது சித்தாந்தமாம். 4

அருச்சுன ! இவ்வாறுசெய்தவினாலே பிரயோசனமென்னவென உனக்குத்தோன்றும் ; அதற்கு உத்தரமுங்கூறக் கேட்பாய் ; தானமென்ன தவமென்னமற்றும்வேள்வியென்ன இவைகளனைத்தையும் நிஷித்தமென்று செய்யாமல் விடலாகாவாம். ஏனெனில், இவைகளைச் செய்துவருவதால் அறிவாளிகளுக்கு மேலும் மேலும் சித்தசுத்தியுண்டாகி ஞானமெய்தி முடிவில் மோக்ஷசித்தியும்பெறுவது நிச்சயமாதலாலென்க. 5

அருச்சுன ! மேற்கூறிய கன்மங்களைப் பலனபேகைப்பின்றி மகா பத்திசிரத்தையோடு செய்தல் வேண்டுமென்னுஞ் சுத்துவகுணச் சிரத்தையோடு செய்தும், அவ்வாறு செய்யும்போது ஐகர்மாவுக்குத் தன்னைக் கர்த்தாவாகக்கொள்ளாது ஈசரையே

சர்வகர்த்தாவாகயெண்ணிக்கொண்டு செய்தல்வேண்டுமென்பதே நம் கருத்தென்க. 6

இவ்வாறாக ஒவ்வொரு ஆசிரமிகளும் தங்கடங்கள் வருண சாரத்துக்கேற்றவாறு தத்தமக்குரிய நித்திய கன்மானுட்டானங்களை விதிப்படிச் சிரத்தையோடு சாத்தியமானவரையில் செய்வதே முறையாகும். அவ்வாறு செய்யாது யேதோ நாமும் கன்மங்களைச் செய்கின்றோமென்று பிறர் மதிப்புக்காகவே அலெக்சியமாயேனும் பெருமையைபுத்தேசித்தேனுஞ் செய்யப் படுகிறதினாலே இகபரமிரண்டினுக்கும் யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லாமற் போவதுமன்றித் தாமததியாகமெனவுந் தள்ளப்படும்.

அருச்சுன ! சரீராதியசிரமத்தை முன்னிட்டும், மேற்கூறிய உத்தம கர்மாக்களைச் செய்வது நுக்காஸ்பதமென்றும், செல்வச் செருக்கைக்கொண்டும், அஞ்ஞானத்தினாலும்செய்யாது விடுவார்களாயின் அவர்கள்செய்யுந் தியாகத்துக்கு இராசத்தியாகமென்று கொள்ளாது தள்ளப்படுதலோடு அவர்கள் மோக்ஷர்த்தத்துக்கு மாட்படமாட்டார்களென்க. 8

அருச்சுன ! மேலே கூறியபடியன்றி உண்மையானசத்துவ குணத்தோடுங் கூடியவனுய்ச் சிரத்தாபத்தியோடும், யாதொரு பற்றுமின்றிப் பலமுமபேக்சியாது சத்தியமான திடவிவேகத்தையுந் எல்லாவிஷயங்களுக்கும் தன்னைக்கர்த்தவ்யமாக்கொள்ளாது ஈசரணையே முன்னிட்டு செய்ப்படுந் தியாகமே சாத்துவீக தியாகமெனப்படும். அன்றி ஞானமோக்ஷங்களுக்கும் இவையே யேதுவாம். 9

சுவாமின் ! தேவரீர் இப்போது உபதேசித்துவந்த சாத்துவீகதியாகத்தைச் செய்யக்கூடிய உத்தமனது இலக்ஷணத்தைப் பற்றி யெடுத்தோதுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன். அருச்சுன ! சர்வசாஸ்திர ரீதியாகச் செய்துவந்த கன்மாக்களின் பலாபேகைப்பில்லாது ஈசரார்ப்பணமாகவே செய்துவந்த யாதொரு உத்தமனாவான், தான்செய்யும் யெவ்விதகாரியங்களும் சத்துவ குணத்தைத் தழுவியுந் யாதொரு கர்மாவிலுஞ் சந்தேக விபரீதமில்லாது திடமான மனமுடையவனுய்ச் செய்துவருதலோடும், குளிர்காலத்திலே உதயகாலத்திற் செய்யவேண்டிய ஸ்நான அநுட்டானாதிசுகரில்வெறுப்படைந்து, செய்யாதுவிடாதுமவெயில் காலங்களில் செய்யப்படும் ஸ்நானாதிசுகர்மாக்களினாலே சந்

தோஷியாமலும் எப்போதும் ஒரேபடித்தாய்ச்சமத்துவமாகவே செய்துவருவன். 10

சுவாமின்! யாதொரு பலனையும் விரும்பாது கன்மங்களைச் செய்வதைக்காட்டிலும், பஞ்சேந்திரியாதி பிரவிர்த்தியாகிய விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியாது கன்மங்களையுஞ் செய்யாவிடின் அதனால் சனன மரண சம்சாரபயமின்றி ஞானமோக்ஷங்கள் கிடைத்தல் மிகச்சுலபமாகத் தோற்றுகிறதே? அருச்சுன! நீ கூறியது ஒருவாறு நியாயமேயாயினும், ஒருவனுக்குத்தேகாபிமானமுள்ள ளரையில் வைதிக கன்மத்தாலன்றி யெவ்விதத்துஞ் சித்தம் நிர்மலத்துவத்தை யடையப்பெறுவாம். அவ்வாறுகச் சித்தம்சுத்தமாகாதுபோகவே ஞானவைராக்கியாதிகள் எய்தப்படமாட்டா. எப்போது ஞான வைராக்கிய மில்லையோ அவனுக்கு மோக்ஷ லபிதமே யில்லாமற் போமென்க. ஆகவே கன்மோத்திரஞ் சித்தநினால் பலனைத் தியாகஞ்செய்பவன் எவனோ அவனையே தியாகி யென்று கொள்ளப்படும். 11.

சுவாமின்! தேவரீர் விவரித்தபடியே கன்மவைச்செய்து அதன் பிரயோசனமாகிய பலனைத் தியாகஞ் செய்வானாயின் அதனாலவனடையும்பயன்யாது? அருச்சுன! வேதோத்திரஞ் சித்தமான சத்துவகுண கன்மங்களை அதாவது வேள்விமுதலிய காமிய கன்மங்களைச் செய்துவருவானாயின் அதனாலவன் ஒப்பற்ற சுவர்க்கானுபவங்களை யடைவான்.* இராசத குணயினமாகிய * மிசிர கன்மங்களைச் செய்துவருவானேல் அதனாலவன் இம்மண்ணுலகிற் பிறந்து சனனமரண சம்சாரசாகரத்திலுழன்று மீளவழிதெரியாது துன்பப்படுவன். தமோகுணத்தோடு கூடிய கேவலமான அசத்தர்மங்களைச் செய்வானாயின் அதனாலவன் மீளாத நரகத்தில் வீழ்ந்து பரதவிப்பன். ஆகையால் நாம்மேலே கூறிவந்தபிரகாரம் நித்திய நைமித்திய பிராயச்சித்தாதி உத்தம கர்மாக்களைப் பத்திசிரத்தையோடே விதிப்படிச்செய்துமுடித்து அதன் பிரயோசனமாய்க் கிடைத்த பலப்ராப்திகளை உள்ளபடி ஈசரத்தியாகஞ் செய்வானாயின் சித்தநிர்மலமெய்தி ஞானவைராக்கியங்களைப்பெற்று மூவுலக போகங்கட்கு மேலாய மோக்ஷாதி காரியாவனென்க. 12

சுவாமின்! தேவரீர்கூறிய தொருவாறு நியதியேயாயினும் என்மனம் குழப்பமடைகின்றது. என்னெனில், மேற்கூறிய

* மிசிரசனமம் - சத்தர்ம தூர்க்குறங்களைச் சம்பாசனமாய்ச்செய்தல்.

வாறு பலனைத்தியாகஞ்செய்து கன்மாக்கள் செய்யினும் அதனாற் பலனும், அப்பலத்தால் சன்னமும் ஏன் உண்டாகமாட்டா? அருச்சுன! நான் உபதேசிப்பதை அவ்வப்போது நன்றாய்ப் புத்தியிற் பதிப்பாயேல் ஒருபோதும் மனக்குழப்பம் வராது. எவ்வாறெனின், கன்மஞ்செய்யும்போது அதன்பலனை இச்சியாது செய்துவருவாயாயின் அந்தபலன் உன்னைச் சாரமாட்டா. அங்ஙனஞ் சாராமைக்குக் காரணம் எதுவாயிருந்ததெனின், அக்கன்மங்களைச் செய்பவன் நீயல்லவாதலாலும், நீ காரண கர்த்தாவேயன்றிக் காரியகர்த்தாவல்லவாதலாலுமேயாம். இன்னும் பஞ்சயேதுக்களால் ஷூக்ரமாக்கள் செய்யப்படுவதாலேயும், ஆன்மகேவலம் யாதொன்றினும் பற்றுதவனாதலாலும், ஆகையால் அவ்வான்மா கன்மபலபாத்திய மில்லாதவனென்று தத்துவசாத்திரவிகிதப்படி நினக்கெடுத்தோதினோம். இன்னும் அதைப் பற்றி விவரமாகக் கேட்பாயாக.

13

அருச்சுன! அக்கன்ம பலனை யெய்தக் காரணமாய் நின்ற தத்துவங்களைத்தையும் விவரிப்போம் கேட்பாய்: 1-சரீரம். 2-அகங்காராதிகள். 3-தசேந்திரியங்கள். 4-ஐவகைப்பிராணன்கள். 5-அதிட்டான தேவதைகள். ஆக இவைவந்துவகையான தத்துவக் கூட்டங்களே கன்மங்களினைத்துஞ் செய்துவருவதாயறிதல் முறையாம்.

14

அருச்சுன! ஸ்ருவன்செய்யுங் கன்மங்களை மனவாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப்படினும் அதற் காதாரமாய்நின்ற மேற்கூறிய ஐவகைத் தத்துவங்களே யேதுவானபடியால் சீவாத்மவுக்கு யாதொரு தொந்தபந்தமுமின்றி பரிசுத்தமாகவே தனிப் பொருளாயிருக்கிறதென்று நீ திடமாகயெண்ணக்கடவாய்.

அருச்சுன! இதனால் தர்மாதர்ம கர்மாக்களையெல்லாஞ் செய்வது மேற்கூறிய தத்துவக்கூட்டங்களையென்றுமுன்னத்தியாயங்களிற் கூறியதன்றியும் இன்னுங்கூறாவ கேட்பாய்:—சர்வகர்மாதிகட்குந் தத்துவங்களே யேதுவன்றி மற்றச் சீவான்மயாதுஞ் செய்வதே யில்லையெனத் தெளியாது யெல்லாம் ஆத்மாவே செய்கிறதாகவெண்ணும் மந்தமதியினன். தான் சற்குருவாயிலாகச் சாத்திரவிசாரணை செய்தானில்லையென்றும், துர்ச்செய்கையிலேயே தன் காலமெல்லாங்கழித்த ஆராத்மாவாகவும் அஞ்ஞானமே சொருபமாகவு முடையவனென்றறிந்து தள்ளப் படல்வேண்டும்.

16

அருச்சுன! இதனால், நல்லறிவோடுகூடிய சதாசார விசார சீலனாவானின்னானென்பதையும் கூறுவேன்கேட்பாய்: யாதொரு வனால் செய்யப்படுகிற கர்மாக்களைத் தான்செய்கிறதாயில்லாமல் எல்லாந் தத்துவாதிகளின் ஏவுதலே யாமெனவும், சரீராதியவைகளிற் சிறிதும் பற்றின்றி கன்மஞ்செய்வதால் அகங்காராதிகளில்லாது அனைத்துங் கருவிகரணங்களின் காரியமேயெனவறிந்தும், ஆன்மா தானாக வொன்றுஞ் செய்கிறவனல்ல, அதனால் அவ்வான்மாவுக்கு யாதொரு பழிபாவங்களும் வந்துறுதென்றும் அறிந்தவனே உத்தம அறிவாளியாவன். அன்றி அவனே சுதன்மாசாரத்தால் பலபேர்களை, (அகங்காரமும், தான்செய்வ தான யெண்ணத்தையும் விட்டு நியாயங் காரணமாக) வதைசெய்வானாயினும் அதனாலவன் ஒருபோதும் பழிபாவங்கட் காட்படா நென்க.

17

சுவாமின்! நியாயமாகவும் அகங்காராதியற்றும் சுதன்மமாக அநேகர்களை வதைசெய்வானாயின் அதனாலவன் பழிபாவங் கட்டுச்சிறிதும் ஆட்படாநென்பது என்னநியாயங்கொண்டோ? அருச்சுன! கன்மங்களுல்லாம் ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னுந் திரிபுடியில் கட்டுண்டதேயன்றி மற்றன்று. ஆகவே இத்திரிபுடிக்கு அகப்படாது அநீதப்பட்டும், யாதொரு தத்துவாதிகளோடும் பற்றற்றுமுள்ள ஆன்மாவோடுங் கூடியவனுக்குப் பாவபந்த மேற்படாதென்று மேலே நாம் கூறியது சத்திய வசனமேயாம். நீ அதனை நன்காலோசித்தாயில்லை. இனி அக் கன்மங்களுல்லாம் எங்ஙனந் திரிபுடிக்குள்ளாயதென்று யோசிக்கலாம். எந்த கர்மாக்களுஞ் செய்யத்துவக்கமாகும்போது அறிவென்பதாலே துவக்கிச் செய்யப்படுங் காரியாதிகள் “அறிவு, அறிந்தது, அறியப்படுபொருள்” எனமூன்றுவகையாயும், மீண்டுமிதனையே கர்த்தா, காரணம், கன்மமென்றும்மூவகையாயுங்கூறப்படுமென்றறியக்கடவாய்.

18

அருச்சுன! இப்போது கூறிவந்த திரிபுடியின் இலக்ஷணமாவது ஞானம் ஞாதுரு ஞேயமென மூன்றும் ஒவ்வோர்சமயம் * குணசம்யோகத்தால் ஒவ்வொன்றுந் தனித்தனியே மூவகையாய்த்திரியும். அவைகளின் விர்த்தாந்தங்களைப் பற்றித் தத்துவ

* குணசம்யோகம்-மூல்குணச்சேர்க்கை.

சாஸ்திரங்களில் மிகவிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளதை யெடுத்தோது
வோங் கேட்பாய். 19

அருச்சுன! இப்பிரபஞ்சத்திலே விளங்காநின்ற ஓரறிவுயிர்
முதல் ஆறறிவுயிர் பரியந்தமுள்ள சகலாத்மாக்களிடத்தும் பரி
பூரணமாய் நிறைந்து விளங்குவது ஒப்பற்ற ஒருபொருளாய பர
மாத்மாவேயென அறிந்ததெந்த பேரறிவோ அந்த விவேகத்
துக்கே சத்துவகுண விவேகமென்று சாற்றுவர் நூலோர். 20

அருச்சுன! மேற்கூறியபடி எல்லாப் பூதபௌதிகங்களிடத்
தும் பொருந்தியுள்ள பூதநாதனாகிய சர்வேசுரனைத் தெரிந்து
கொள்ளும் ஆற்றவில்லாச் சாமானியசிலர், ஒவ்வொருஸ்தலத்
திலுமுள்ள ஒவ்வொரு மூர்த்தியினிடமாக மட்டும் அப்பரம்
பொருள் வியாபித்திருப்பதாகவறிந்து அவைகளிடத்தே பத்தி
செய்தலான விவேகத்துக்கே இராசதகுண ஞானமெனக் கூறப்
படுமீ. 21

அருச்சுன! காணப்படுபொருளாய சராசரபேதங்களிலே
சற்றுங் கடவுள் தன்மை பொருந்தியிருப்பதன்று; எல்லாம்
இயர்க்கையிற் றேன்றியதாகும்; அன்றி தான்கண்ட ஒருரிலே
யுள்ள ஓராலயத்தின் மூர்த்தியே தெய்வம், வேறேதெய்வ
மென்ப தெங்குநில்லையெனச் சாதிக்கும் மௌனபுத்தியையே
தமோகுண ஞானமென்று சாற்றுவாம். 22

அருச்சுன! எவனொருவன் தனக்குரிய சுதன்மமான கன்
மங்களை இராகத்துவேஷமின்றி மிகச்சுரத்தையோடு பலனை
யபேகியாது யாதொரு பற்றுமின்றிச் சர்வ சாதாரணமாகச்
செய்துவருகிறானே அவ்வாறாய கன்மத்துக்குச் சத்துவகுண
கன்மமென்று கூறப்படும். 23

அருச்சுன! இன்னும் அகங்கார மமகாரத்தைக்கொண்டு
மிகப் பிரயாசையோடு பலனையும் எதிர்நோக்கமாகவுடைய ஒருவ
னால் செய்யப்படுகிற கன்மங்களெவையோ அக்கன்மங்களுக்கே
இராசதகுண கன்மமென்று சொல்லப்பெறும். 24

அருச்சுன! உள்ளபடி கர்மஞ்செய்ய வேண்டுமென் றெண்
னாது பெரியதோர் பலப்ராப்தியை யடையவேண்டுமென்று அவா
பித்துற மமதாங்காரத்தை முன்னிட்டு மிக்க பிராந்திவசத்தனாய்க்
கன்மத்துக்குத்தக்க பொருட்சிலவுஞ்செய்யாது உலோபித்தன்
மாகச் சிலவைச்சுருக்கி இதர பிரசைசனுக்குத் துன்பத்தையுங்

கொடுத்துப் பலரையுந் துவேஷித்துக்கொண்டு செய்ப்படுகிற கன்மத்துக்கே தமோருண கன்மமென்று தக்கோர்கூறுவர். 25

அருச்சுன ! இனி முக்குணத்தோடுங் கூடிய கன்மகர்த்தாக் களைப்பற்றிச் சிறிது விவரிப்போம். முக்குணங்களில் முதற் குணமாகிய சாத்துவிக்குண கர்த்தாவானவன் தான் கர்மஞ்செய்ததைப்பற்றி நான் செய்தேனென்று பகிரங்கஞ்செய்யாது அகர்த்தாவாயிருந்தும், அகங்காராதியனவொழித்துச் சாத்தீகமாய்ப்பற்றற்று மிகத்திடப்புத்தியோடு செய்துவருவான். அவ்வாறு செய்த கன்ம மினிது. முடிந்தாலும் அல்லது நிறைவேறாவிடனும் அதனாற்சிறிதும் சலிப்பும் சந்தோஷமுமடையாது சமர்தானமான மனதோடு செய்துவருவன். 26

அருச்சுன ! இரண்டாவதான இராசதகுணத்தோடுங் கர்மஞ்செய்யுங் கர்த்தாவானவன் முக்கியமாய்க் கர்மபலத்தை யபேக்ஷித்தும், பெண்டுபிள்ளைகளிடத்தில் மமதாங்காரம் பாராட்டலும், கன்மச்சிலவில் உலோபித்தனமாயும், அன்னியர்பொருளில் ஆசைகொண்டு பிறர்க்கிம்சைசெய்தும், 'அனாசாரியாயும், இலாபலோபங்களிலே லெக்ஷியம்வைத்துச்' சிரத்தைகுன்றி பேருக்குமட்டும் கன்மஞ்செய்துவருவன். 27

அருச்சுன ! மூன்றாவதான தமோருண கர்மகர்த்தாவானவன் தான்செய்யுங் கர்மத்திலே மிகச்சோம்பலோடுங்கூட சாவதானமாகவும், அன்னியரை அவமதிப்பவனாயும், வஞ்சகமான நெஞ்சுகத்தால் எவர்பாலும் தாழ்மைபாராட்டாது பெருமையே பாராட்டியும், அஞ்ஞான வசத்தனாயும், மிகச்சபலசித்த விர்த்தியினனாயும், எதனிலும் படபடப்பேயன்றிச் சாதாரணமில்லாதவனாயும் விளங்குவன். 28

அருச்சுன ! இனிச் சாத்துவிக யிராசத தாமதமென்னும் முக்குணங்களாகக் காணப்படுகிற பேத விவேகஸ்தர்களைப்பற்றியும் அவர்கள் குணவிசேடங்களைப்பற்றியும் கூறுவோங்கேட்பாயாக. 29

அருச்சுன ! தர்மகர்மத்தைச் செய்வதிலேயே சிந்தையும், அவ்வாறில்லாத வீண்காரியாதிகளிலே நிர்ச்சிந்தையுமுடையவனாய்த் தக்கனசெய்து தகாதனவொழித்தும், இதுநன்று இது தீதெனப்பகுத்தறிந்தும், இது பிரயோசனகாரியம், இது அப் பிரயோசனகாரியமென்றும், மற்றும்பந்தமோக்ஷங்களின்னின்ன

தெனவும் நன்காராய்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்த புத்தியெதுவோ
அதற்கே சத்துவகுணப் புத்தியெனப்படும். 30

அருச்சுன! இரசோ குணப்புத்தியைக்கேள் : இக்காரியம்
விகிதமாகச் செய்யத்தக்கன, இது செய்யத்தகாதனவென்றும்,
இதுநற்செயல் இதுதீர்ச்செயலென்றும், இதுதர்மமானது இது
அதர்மமானதென்றும், மற்றுமுள்ள காரியாதிகளை ஞானமின்றி
செய்யாதுவிட்டும், தீரவிசாரித்தறியாது தனக்குத்தானே முடி-
வுசெய்துள்ள புத்தியையே இராசத குணப்புத்தி யென்னப்-
படும். 31

அருச்சுன! மெய்யறிவு துலக்கமின்றி அவிவேகத்தால்
பிரார்த்தியடைந்து நற்கருமங்களை யெல்லாந் தீயகருமமென்றும்,
தீயனவெல்லாம் நற்கருமமெனக்கொண்டும், சத்தை அசத்தென்-
றும் அசத்தைச்சத்தென்றும், மற்றுமுண்டான காரியாகாரியங்-
களையெல்லாம் விகற்பமாகவெண்ணியும் நடவாநின்ற சூமார்க்கப்
புத்தியையே தாமதகுணப்புத்தியெனத் தள்ளப்படுமென்க. 32

அருச்சுன! மேற்கூறியவண்ணமே மனிதர்களின் தைரிய
மும் முக்குணங்களைத் தழுவியே விளங்குமென்க. அதாவது :
பஞ்சேந்திரியங்களென்ன ஞானேந்திரியங்களென்ன இவைகளை
விஷயாதிகளிற் செல்லவொட்டாதடக்கி வெற்றிபெற்ற தெந்த
விவேக வைராக்கிய தைரியமோ அந்ததைரியத்துக்கே சத்துவ
குணதைரியமெனப்படும். 33

அருச்சுன! புருஷார்த்தங்களான அறம்பொருளின்பமென்
பவைகளா லேற்படும் பயனை யடையவேண்டுமென்றும் அவாக்
கொண்டு அதற்கான நன்முயற்சிகளிலே பசுரங்கமாகப் பிரவிர்த்
தித்து முயற்சிப்பதாகிய தைரியத்தையே இரசோகுண தைரிய
மெனப்படும். 34

அருச்சுன! உத்தமபுத்தியே சுத்தமாயின்றி உலகோர்
வெறுப்படையுமாறு துர்ப்புத்திகொண்டு கெட்டகாரியாதிகளைச்
செய்துவருதலோடு மதமாற்சரியாதிகளின் சகாயத்தாலும்,
துக்கம், பீதி, சோக முதலானவைகளுக் காஸ்பதமான காரி-
யாதிகளைச் செய்யுந் தைரியத்துக்கே தமோகுண தைரியமெனச்
சாற்றுவர்மேலோர். 35

அருச்சுன! மேற்கூறியனபோன்று சுகமென்பதும் மூவகை
குணபேதங்களை யுடையதாம். அதாவது நல்லாசிரியரையடுத்து

உத்தம நூலாராய்ச்சியால் மெய்ஞ்ஞான மடையப்பெற்று பல வித சாதனைகளினாலே பரமானந்த சுகானுபவத்திலேயே தன் புத்தியை வைத்துக்கொண்டு சம்சாரதுக்க நிக்கிரகஞ்செய்து சதாநந்தசீலனுயிருக்கவேண்டுமதே சுருதிக்ஷமமதியாம். 36

அருச்சுன ! நிர்மல விவேக விர்த்தியினாலே சாதனை காலங்களில் மிகச்சாதாரணமாகச் சாதித்து மத்தியகாலத்தில் மகாதுக்காருடனாய் விசாரமடைந்து பிறகு சாதனையிற்றேறிச் சித்தியுறும்போது தேவாமிர்தம்போன்ற சுகோதயமாய்ச் சர்வதா பரஞானுபவச் சித்தியிலேயே புத்தியையயப்படுத்திய உத்தமமான திடவிவேகத்தால் உதயமாகுஞ் சுகத்துக்கே சத்துவ குணச்சுகமென்று சாற்றுவர் மேலோர். 37

அருச்சுன ! ஞான கர்மேந்திரியாதிகள் ஒருங்கே விஷயாதிகளில் பிரவிர்த்தித்தபோது முதன்முதல் மகா சுகாமிர்தமாகக் காணப்பட்டு பிறகு அவைகளிற்ின்றும் பிரிந்தகாலத்தில் அந்த அநுபவத்தைக் கேவலம் துச்சலமென நினைப்பெய்தக்கூடிய சுகத்துக்கே இரசோகுணச் சுகமெனக் கூறப்படும். 38

அருச்சுன ! அவிவேகசிகாமணியாய் வொருவன், உரக்கம் வரும்போதும், நித்திரைசெய்து மீண்டும் எழும்போதும் மயக்கங்காரணமாக மகா சுகத்தையடைந்ததுபோற் கருதியதெந்த சுகமோ அந்தசுகத்தையே பரமசுகமாக யெண்ணுவதுண்டு. இதையே முத்திக்குச் சற்றுநுவாய் தமோகுணமெனத் தன்வி விடுவர் கள்ளமிலாக் கலைஞானங்கற்ற மேலோர். 39

அருச்சுன ! இவ்வாறாய் மோகவசத்தர்கள், மாயையினது பிரேரணையின் காரியமான முக்குணசேடிப்பாற் றேன்றும் இவ்வனித்திய போகசுகங்களையே பரமசுகமெனவெண்ணித் தயங்குவரேயன்றிப் பரமஞானிகளாவார் சிறிதும் மயங்காராதலால் இவர்கட்குத் தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களையும் ஈடாகக் கூறவொண்ணாதென்க. 40

சுவாமின் ! தேவரீர்கூறியபடி சர்வத்ராளும் முக்குணத்திற் சிக்கியவர்களையானால் சாமானிய மனிதர்கள் எவ்வாறு முத்தி மோக்ஷாதிகளடைவது? கேட்பாயருச்சுன ! இம்மண்ணிலக மானிடஜனங்களை பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனச் சதுர்வருணமாகப் பூர்வாசிரியர்களால் பிரித்து அவரவர் கட்கான மனுதர்ம சாஸ்திரங்களுங் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

தல்லவா? அவ்வாறாய் நான்கு வகுப்பார்க்கு முறையே சத்துவாதிய குணத்துக்குத் தக்கவாறாகவே வருணசிரம தர்மங்களும் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்நால்வரும் தங்கடங்களது முந்திய செனனப்பழக்க வழக்க வாசனையை முன்னிட்டு அவரவர்களது சாதிமுறைமைக்கேற்ற கர்ம தர்மாக்களைச் செய்து கொண்டு ஈசுரபக்தியுஞ் செய்துவருவார்களானால் அவரவர்கட்கு அப்பரம்பொருளின் அதுக்கிரகத்தால் நாளுக்குநாள் மனமானது பரிசுத்தத்தையடைந்து ஞானமுண்டாகப்பெற்று ஈற்றில்மோகூமெய்துவதற் சிறிதுஞ் சந்தேகமேயில்லையென நீ சண்டிப்பாயறியக்கடவாய்.

41

சுவாமின்! தேவரீர் மேலே யெடுத்தோதிய நான்கு வருணத்தார்களுக்குமுரிய கர்மங்களையும், அக்தர்மத்தால்வரவர்களடையும் பலப்ராப்திகளையும் நன்கெடுத்தோதுவீர்களாக? அருச்சுன! முதற்சாதியரான பிராமணர்களுக்கு வேதசாஸ்திர விவகாரம், மோகூா பேகூையில் உண்மையான திடவிசாரணை பவம், சித்த நிரோத சாதனம், கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கடையடக்கல், உன்னும் புறமுஞ் சுத்தமாயிருத்தல், நிஷ்டாபராளாயிருத்தல், எக்கியாதி சாந்திசெய்தல், பிரத்தியகூானுபவம், பிராயச்சித்தாதி வைதிக கர்மங்களாகிய இவைகளெல்லாம் பிராமணர்க்குரிய முக்கியதருமமாம்.

42

அருச்சுன! 2-வதான கூத்திரியர்களுக்கு செளரிய வீரிய ஒளதாரிமுதலிய புஜபல பராக்கிரமங்கள், பிரபலகீர்த்தி, மகாதேரியம், இராசாங்க விஷயங்களை மிக நீதியாகவும் யுத்தியாகவும் நடத்துதல், போர்முகத்தில் முன்வைத்தகாலைப் பின்வாங்காதுநிற்றல், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்தில் கடவுளைப் போல கருணையோடு நடத்துதல், குடிகளுக்குத் தன்னாலும் பிறராலும் யாதொரு இடுக்கண்வாராதபடிப் பாதுகாத்தல், குடிகளிடத்தே 6-ல் ஓர் கடமைவாங்குதல் ஆகிய இவையெல்லாம் இராஜாக்களாகிய கூத்திரியர்க்குரிய கடமையாம்.

43

அருச்சுன! 3-வதான வைசியர்கட்கு வியாபாரஞ்செய்தல், வேளாண்மைசெய்தல், பசுக்களைக்காத்துவிாத்திசெய்தல், ஆகிய இவையேயாம். மற்றும் இம்முன்று வருணத்தார்க்கும் ஏவற்பணிசெய்து அவரவர்களாற்றரப்பட்ட கூலிகொண்டு சீவிப்பதே நான்காவதான சூத்திரர்கட்குச் சுதந்திர கன்மமென்க.

ஆகவே இந்நால்வரும் தங்கடங்கள் சுதந்தர கர்மாக்களைச் செய்
யும்போது யாதொரு பிரதிப் பிரயோசனத்தையும் கருதாது
நிட்காமியமாகவே செய்துவரல்வேண்டும். இவ்வாறு செய்வார்க
ளாயின் நாளடைவில் மனோசீலமெய்தி அதனால் ஞானமோக்ஷங்
களையடைவார்கள். 44

அருச்சுன! எவர்களாயினும் தங்கடங்களுக்குரிய சுதன்
மத்தைமட்டும் செய்துவருவதால் உத்தமமான பலனையே யடை
வார்கள். இதனால் வேறெவ்விதமான அபசவ்வியத்தையு மடைய
மாட்டார்கள். எவ்வாறெனில், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வரு
ணசிரமச் சுதன்மகாரியாதிகளில் பிரவிர்த்திக்கும்போதெல்லாம்
என்னையே முன்னிட்டும், உன்னும்புறமுமொத்த மனதோடும்,
எனக்கர்ப்பணமாகவே செய்துவருவதால் எவ்விதத்தும் எனக்
காராதனையாகிறது. ஆகவே அவர்கள் அபசவ்யமடையாது
சுப்பப்பிரயோசனத்தையே யடைவார்கள். ஆகையால் நீ யெவ்
விதத்தும் உனக்குச் சுதந்தரமாயுள்ள யுத்தவிர்த்தியை யாதொரு
நிராடங்கமாகவும் நிஷ்காமியமாகவும் செய்வாயாயின் தப்பாமல்
மோக்ஷசகத்துக் காளாவாயென்பது நிச்சயமேயாம். 45

அருச்சுன! மோக்ஷாபேஷிதன் எத்தெய்வத்தை யாராதிப்
படுதன உனக்கோர் சமயம் சந்தேகம் நிகழலாம். ஆதலின்
அதைப்பற்றியுஞ்சிறிது கூறக்கேட்பாய்: சர்வாண்டியுன சரா
சரங்கமையெல்லாம் படைத்துக் காத்தழித்து மீண்டும் அருங்கிர
காதியன செய்யவல்லவனும், மேற்கூறிய அண்டபுவனங்களைத்
தினும் மற்றும் எண்டிசையினும் எள்ளுக்குள்ளெண்ணெயென
வியாபித்துள்ளவனும், எகவஸ்துவாய் அனைத்தையும் பிரமப்
பிரளய காலத்தில் தனிப்பெருங்கருணையினாலே தனது கர்ப்பத்
தில் யைப்படுத்திக்கொள்ளும் பேராற்றலும் பெருங்கருணையு
முள்ள தனிப்பெருந்தலைமைத் தயாபரமூர்த்திக்கு ஆட்பட
வேண்டி யெவருந் தத்தமக்குரிய உத்தம கர்மதர்மங்களை அவர்க்
கர்ப்பணமாகவே செய்துவரின் அதவே அப்பரப்பொருளுக்குப்
பெரியதோர் ஆராதனையாம். ஆதலால் எவ்வெவரும் ஞான
மோக்ஷங்களைச் சிறிதும் ஐயப்பாடின்றி யடைவது நிச்சயமே
யென்க. 46

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியன கொண்டு நெளிந்தேன்.
ஆயினும், ஒவ்வொருவரும் தன் தன் சுதன்மத்தைக்காட்டிலும்

மேம்பாடான கன்மங்களைச் செய்வார்களாயின் அதனால் அவர்கள் மோக்ஷமடையார்களா? அருச்சுன! எவன் எந்தவருணமும் ஆசிரமமும் உடையவனாயிருக்கின்றானோ அவன் அந்த வருணசிரமத்துக்குரிய கர்மதர்மங்களையேயன்றி மேல்வருணத்தானது கர்மத்தைக் கீழ்வருணத்தானும், கீழ்வருணத்தானது கர்மத்தை மேல்வருணத்தானும் ஆசிரயித்தல் எவ்விதத்தும் பொருந்தாது. ஆதலால் அவனவன் சுதர்மத்தைச் செய்தலே சுருதிசம்மதி அங்ஙனமின்றிச் சுதன்மம் ஈனமெனத்தள்ளி அன்னிய வருணத்தாரது கன்மதன்மங்களைச் செய்யப்புகின் அதனாலவர்கள் பாவசாபங்களையே யெய்தப்பெறுவரென்க. 47

அருச்சுன! எவாகளும் தந்தம் சொந்தமான கர்மாவானது கேவலம் ஈனமானதாயினும் அக்கன்மம் மேல்வருணத்தார்க்கு மட்டும் ஈனமாய்த் தோன்றுமேயொழிய தன் ஜாதிக்குரிய சகச தொழிலேயாம். அத்தொழிலால் பழியும் பாவமு மிகழ்வுமின்மென்க. இதன்றி மேல்வருணத்தாரது கன்மாவைச் செய்தலில், நெருப்பை நீறுபூத்து மறைத்திருப்பதுபோல அக்கன்மங்களினுமுள்ள குணதோஷங்கள் மறைபட்டிருக்குமாதலால் அவைகளைச் செய்தலும் விசிதமன்றெனப்பட்டது. இதுநிற்க; இன்னும் அக்கன்மாவானது தனது சுதன்மத்துக்கு மேன்மையாதலின் அதனால் பெரும்பாலும் மமதாங்காரங்கள் தோன்றி நித்காமியமாகச்செய்யாது காமியமாயே செய்ய நேருமாதலால் தோஷமெய்திப் பாவத்துக் குள்ளாகிச் சன்ன மரணத்தையடைந்துகொண்டே வருவர்களென்க. 48

அருச்சுன! ஒருவன் தன் கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை அததன்வழியே செல்லவொட்டாததக்கி ஈஷணத்திரயங்களின் வாசனையற்றுச் சந்தேகவிபரீதமின்றி யேகமனதோடு நிராசையாகவே தனது வருணத்துக்கேற்ற கர்மதர்மங்களைச் சிறிதும் பழுதின்றி முறையே செய்துவருவானாயின் அதனாலவன் மனம் நிர்மலத்துவமெய்தி ஞானத்துவாரா பரப்ரம்ம சொருபத்திலே லயப்பட்டுப் பிறப்பென்னும் பெருஞ்சாகரத்திற் படிய மீண்டும் வாரானென்க. 49

சுவாமின்! தேவரீர் மேற்கூறியவண்ணத் தன் சாதிக்குரிய கன்மம் கேவலமானதாகக் காணப்பட்டபோது அதையனுட்டித் தவன் எவ்வாறு மோக்ஷானுபவத்துக்கருகுவன்? அருச்சுன!

தன்கர்மம் தன்குலத்துக் கீனமன்று; மேற்குலத்தார்க்குமட்டுந்
அங்ஙனங் கூறினோம். ஆகவே தன்சாதிக்கேற்ற கர்மாவைச்
சிறிதுந் தவறாது விதிப்படிச்செய்பவனுக்கு அதனால் முதற்பிர
யோசனமாகச் சித்தசத்தியுண்டாம். சித்தம் சத்தமாகவே
பிறகு ஞான நிட்டைக்கு யோக்கியனாவனென்க. 50

அருச்சுன! மேற்கூறியபடி ஞானநிட்டையைச் சாதித்
தவனே யோகியெனப்படுவான். அந்த ஞானயோகத்தால் சத்
துவகுண விசேஷிதனாய் தான்செய்யுஞ் சாதனாகர்மங்களை நிர்
மலமாயேசெய்து திடவிவேகத்தைக்கொண்டு மனோ நாசஞ்
செய்து ஷட சத்துவகுண சாதனங்களின்றுந் தேறியபின் அச்
சாதனையும்விட்டு விருப்புவெறுப்பற்றிருப்பனென்க. 51

இவ்வாறு இராகத்துவேஷமற்ற யோகியாவான் சாந்திரா
யணமுறையாக ஆகாராதிகளைக் குறைத்துண்டு தனியிடத்தே
யிருந்துகொண்டு வைராக்கிய திடத்தையுத்திரிகரணங்களானமன
வாக்குக் காயத்தைச் சுளாநீனஞ்செய்து பரப்ரம்மத்தியானத்தி
லேயே தன்கருத்தைப் பதித்திருப்பன். 52

அருச்சுன! இப்படிப் பக்குவப்பட்ட யாதொரு யோகி
யென்பான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரிய மாகிய
உடற்பகையை வேறுத்து அகங்காராதியன நீத்து மூவாசை
யையு முற்றத் துறந்து மகா சாத்மீக குணத்தோடுங் கூடிய
வனாய்ச் சதா பிரம்மதிருஷ்டியிலேயே பிரியத்துவவாய் நிற்பன்.

அருச்சுன! இவ்வாறாய் இலக்ஷண யோகியின் நடவடிக்கை
யெவ்வாறாக விருக்குமென நீ நினைக்கலாம். கூறுவேன் கேள் :
ஷட யோகி உலகத்திருந்தானேனும் உலகியற்சிறிதும் அவன்பா
லிலவாகும். என்னெனில் தன்னிடத்தே யார்யெதைச் செய்
யினும் அதனால் அந்தயோகி அகங்கரியாது சர்வத்ராஸிடத்தும்
சாந்தமேசெலுத்திச் சர்வசீவனையுஞ் சமத்துவ பாவனையாகப்
பார்ப்பதும், சென்றதைக் கருதாது சேர்வதை நினையாதும்,
வந்ததில் மகிழ்ச்சியும் வராமையிலிகழ்ச்சியுங் கொள்ளாதும் சர்
வம் பிரம்மமயமாயே பார்த்துவருவனென்க. 54

அருச்சுன! இத்தகைய உத்தமோத்தமயோகி தனது சத்
துவகுண பத்திவைராக்கிய திடத்தைக்கொண்டு சத்த சாட்
குணிய சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் நாமேயென்று தெளிந்து

உண்மையான நிலையில்நின்று நம்மையுள்ளபடியறிந்த ஞான திடத்தினாலே எவ்விதத்தும் நம்மைவந்தடைவனென்க. 55

சுவாமின்! தேவரீரது சச்சிநாதந்த் சொருபத்தையறிந்தற் காவது அல்லது அடைதற்காவது சாமானியமாகக் கெடக்கூறு போலக் காணப்படுகிறதே! இத்தற்கென்கையலாம்? அருச்சுன! நீ செய்ய வேண்டுவதைச் கேள்:--நீ யெவ்விதத்தும் நம்மையன்றி வேறெத்தெய்வத்தையும் போற்றாது என்னையே மிக மேலாய தெய்வமாக்கொண்டு நித்திய கர்மானுட்டானங்கள் செய்யும்போதும், மற்றுந் தவம் நிஷ்டை முதலான சாதனைகளி லெல்லாம் என்னையேகுறித்து யெனக்கே ஆராதனையுஞ்செய்து கொண்டு வருவாயானால் எமது கருணாபிரசாதத்தாலே சித்த சுத்தியெய்தி அதனால் ஞானோதயமாகப்பெற்று ஈழத்தில் நித்திய மான முத்தியின்பத்தைப் பெற்றுவாழ்வாய். 56

அருச்சுன! இனி நீ நம்முடைய தியான யோகமாகிய பக்தியோகானுட்டானங்களை மிகச்சிறத்தையோடும் விதிப்படி ஆசிரயித்தும், மனவாக்குக்காயங்க ளொருபித்தும், கன்மபலன் களையெல்லாம் நமக்கேயர்ப்பித்தும், என்னையே பரமபுருஷார்த்த சாதனமெனக்கொண்டும், நிச்சயமான திடவிவேகத்தால் எப் போதும் என்னிடத்திலேயே மனதைச்செலுத்தி வருவாயாக.

அருச்சுன! நாம் இப்போது கூறியபிரகாரம் நீ அருட் டித்து வருவையேயாயின் நாளடைவில் அவ்வனுட்டான விசே டத்தாலே நம்முடைய கிருபைக்குப் பாத்திரவானாகி கடத்தற் கருமையாகிய பிறப்பிறப்பென்றும் பெருஞ் சாகரத்தைக்கடந்து என்றும் அழிவிலாப் பேரானந்தப் பெருஞ்சமுகத்தோடொன்று படுவாய். இவ்வாறின்றி உன்மனம்போனவாறு நல்லது கெட்ட தென்பவைகளெல்லாம் நமக்குத்தெரிந்ததே! ஆயினும் பிறகு சமயம்நேர்த்துழி பார்ப்போம் என்று அகங்காராதியவைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இதுகாறும் நாம் கூறியவனைத்தையுங் குடங் கவிழ் நீரென போக்கிவிட்டு நம்முடைய உபதேசத்தை அல்லக்ஷி யப்படுத்திவிட்டால் பின்பு யாதொரு புருஷார்த்தங்களைச் சிறி தும் அடையப்பெறாது வீணேபிறந்த விழல்வாவாய். 58

அருச்சுன! நீ ஒருக்கால் கெர்விதத்தினாலே நாம்கூறிய தைப் புறக்கணித்து உனது சுதர்மமாகிய யுத்தவிர்த்தியைச் சிறி துங் கவனியாது விடுவாயாயின் அந்த அகங்காரயோசனை உன்

னைக் கெடுக்காவந்த அநுகூலவிரோதியான நீதினைத்துத் தள்ளி விடவேண்டும். எவ்விதத்தும் நின்குலவிர்த்தியானது இராசத குண நுபமாய்ப் பரிணமித்துள்ள மகாமாயையை மிகப்பலமாய்த் தோற்றிவித்து உன்னை யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கச் செய்யும். அப் போது உன் சாந்தயெண்ணம் ஒழிங்கி எவ்விதத்தும் யுத்தஞ் செய்யும் சந்தந்தனாவாயாதலாலென்க.

59

அருச்சுன ! பின்னும் நின்குலவிர்த்தியான கூத்திரிய தரு மத்துக்குரிய செளரிய வீரிய ஓளதாரியாதிகளெல்லாம் நின்னைப் பலமாய்க்கவிந்துள்ளன. நீயோ அதையறியாது நின்குல விர்த் தியாம் யுத்தத்தை யுத்தமெனக்கொண்டு செய்யாவிடினும் நீமற் றோர் சமயம் அந்நியர்வசத்தானு யுத்தஞ்செய்யும் சமயம்நேரும். ஆனால் அது உனக்கிப்போது விளங்கா ; நாம் அதை நன்றா யறிவோம்.

60

அருச்சுன ! “சுரிராதிகளிடத்தும் சம்சாராதிகளிடத்தும் அபிமானம் பாராட்டியுலவும் ஆன்மாக்களையெல்லாம் நாம் அவ ரவர்களுக்குரிய கர்மகாரியாதிகளையே செய்யும்படி நமது மாயை யால் செலுத்தும் ஏவுதற்குத்தாவாக விளங்குகின்றேமென்று உள்ளபடியறிந்து தத்துவசாஸ்திர முறையைத்தழுவி இவ்விவாத மானது நாம் செய்கிறதல்ல, மாயையின் காரிய விசேடமெனக் கருதி நின்குலதர்ம யுத்தவிர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இன் னும் நாம் சர்வான்மாக்களுடைய இருதயபீடத்திலே வியாபித் துள்ளேமென்பதையும் கருதுவாய்” என்றபரமாத்மாவேநோக்கி அருச்சுனன், கவாமின் ! என் குலவிர்த்தியான கன்மங்களை நான் எவ்வாறு செய்வது ? என்று மீண்டுங் கேட்பானாயினான்.

61

அருச்சுன ! உலகத்திலே பதுமையாட்டும் நாடகக்காறர்கள் ஒவ்வொரு பதுமைகளையும் அததற்குத் தனித்தனியே ஒவ் வொரு ரூக்கங்கயர்கொண்டு ஆட்டிவைப்பதை நீ நன்றாய்ப்பார்த் திருப்பாயல்லவா ? அதேபோல நாம் சர்வான்மாக்களையும், அவ ரவர்களது இருவினைகளையும் கயிருக்கொண்டு அவரவர்களுடைய இருதய கமலஸ்தானத்திலிருந்து தத்தம் கர்மங்களைச் செய்து வரும்படி ஆட்டிவருகிறோம். அவ்வாறாட்டிவிக்கும் கடவுளை நீநன்கறிந்து வழிபட்டு அவருத்திரவுபிரகாரம் நடப்பதால் உன் மனம் நிர்மலத்துவமெய்தி நிலைமையான அவருடைய சொரு

பத்தையே யடையப்பெறுவாய். இதுவே நீசெய்யவேண்டிய கருமமுறைமை.

62

அருச்சுன! கருணையே திருவுருவெனக்கோண்டு வெளி வந்த எம்மைச்சார்ந்ததால் நினக்கு நாம் செய்யவேண்டியவது இந்த கீதாசார இரகசியார்த்தங்களை யுபதேசித்ததேயாம். ஆகையால் நீ இதனை இன்னும் ஊன்றி ஊன்றி விசாரித்தறிவையே யானால் உண்மையான வோர்நிலை யுனக்கேதோன்றும். அங் னனந் தோன்றுவதைப்போலவே செய்யக்கடவாய்.

63

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறும் உபதேசித்துவந்த அம் மட்டும் நன்றாயாலோசித் தறியுமிடத்து எனக்குள் தோன்றுவ தொன்று. அதாவது, நாமரூபமான இந்தவுலகம் கேவலம் அநித்தியமானவையே! இதை நிலவரமாயெண்ணுவது பிராந்தி பென்னும் அஞ்ஞான மயக்கமேயாம். ஆகையால் தேவரீர் கூறியது சத்தியமே. அதிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் இவ்வித உண்மையான ஞானசாத்திரங்களை யொருமனதாயுணரும் திடமாகிய ஆற்றலற்று மற்றும் மோக்ஷாபேக்ஷமட்டு மிருக்குமானால் அவர்கள் எந்தவிதமாக முத்திபெறுவதென்ற மட்டும் எனக்குக் கிருபைசெய் துபதேசிக்கப் பிரார்த்திக் கிறேன்; அருச்சுன; நீ அத்தியந்தபக்தனும் பரமாதந்த சீடனுமானதுபற்றி நாமுபதேசிப்பதை மிகச்சிரத்தையோடு கேட்டு சிந்தித்துத் தெளிபவனாதலாலும் உனக்குபதேசிப்பதே தகுதி ஆகையால் இவ்விதமுக்கு நன்மையுண்டாகுமாறு மிகச்சுலபசாத் தியமான மார்க்கத்தைப்பற்றிக் கூறுவேன் கேட்பாய். ஆனாலது இதுவரையிலுங்கூறிவந்ததினும் மற்றும் உலகமர்மங்களினுமேலான அதியிரகசியமான விஷயமாகும். மிகக் கவனித்துக் கேட்பாயாக.

64

அருச்சுன! நீ யெந்தசமயத்திலும் யெந்தகாரிய துவக்கத் திலும் நம் நினைப்பை விட்டிராதே. நம்மையன்றி வேறெத் தெய்வத்தையுந் தொழாதிருப்பாயாக. நம்மை யொப்புவமையற்ற உத்தமகுருவாயடைந்து நம்வாக்கியாதிகளையே வேதமாக நம்புவாய். உன் வந்தன வழிபாடெல்லாம் நமக்கேயாகட்டும். இவ்விதமாக நீயென்றுமிடையறு தனுட்டிப்பாயாயின் நாளா விர்த்தியிலுனக்கு ஞானம் லப்தமாய் நம்முடைய கிருபாவிசே டத்தால் சாயுச்சியபதமாகிய நம்மையடைதலே சித்திக்குமாம்.

இந்தவுண்மையிற் சிறிதும் அவநம்புதல் வேண்டாம். உன்னுடைய உண்மையான அன்பும் உள்ளபடியான பக்தியுங்கண்டு நாம் உன்மீது அன்புற்று உனக்கிதனை யோதினோம். ஆகலின் நீயிதனைச் சத்தியவாசகமாய்க் கொள்ளுவாய். 65

இப்போது! இப்போதுங் கூறியதுந்தவிர இன்னுஞ் சில வுண்மையையுங் கேட்பாய்: இனி நீ சர்வசங்க பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு விபசாரப்பத்தியின்றி யெம்மையே பக்திசிரத்தை யோடு வணங்குதல் செய்வாய்; இதற்கு நான் பிரதிப்பிரயோசனமாக உன்னைப் பிறப்பிறப்புக்கு யோக்கியமர்ன சர்வ பாவ ஆஸ்பத சம்சாரத்தின்று மீட்டு முத்தியிற்சேர்ப்போம். இனி செய்யுங் கர்மங்களால் பாவமும், அப்பாவத்தால் நரகமும் வருமெனக்கருதுவதொழிக. 66

இன்னும், இத்தகைய அதிசூட்சுமமும் மகா இரகசியமுமான கீதாயிரகசியார்த்தங்களை நாமுனக்குபதேசித்தவண்ணம் நீயும் சமயம்நேர்ந்துழி எவர்க்கேனு முபதேசிக்கநேரும்; அங்ஙனம் நேரும்போது நீயிதனை யெவர்களுக்கு முபதேசித்தலாகாத. நாம் பக்தியிற்சிறந்த வுத்தமனானதா லுனக் குபதேசித்தது போலவேநீயும், எவன் தனக்குரியசுதன்மத்தில் பிரவிர்த்தியாது அன்னியசுருமத்தில் பிரவிர்த்தித்தவனாயிருப்பனோ அந்த ஞான சூனியனுக்கும், தவமிலா தவமாயுள்ள ஹைந்தடியனுக்கும், சர்வவல்லமையும்பொருந்திய நம்மிடத்தே அன்பின்றி நம்மைச் சாதாரண மனிதனென்றே நினைக்கும் உலுத்தனுக்கும், நம்மையுள்ளபடியுணர்ந்து பத்தியாய்ப் பணியாதவனுக்கும், உத்தமா சிரியரையடுத்து அவர்க்கான பணிசெய்யாத அதிமூடனுக்கும் சற்றுமுபதேசியா தொழிக. அன்றி யென் ஆணைமீறி யுபதேசிப்பாயாயின் நீ மீளாத நரகத்துக் காளாதல் நிச்சயமாம். 67

அருச்சுன! மேற்கூறிய குற்றமிலாவுத்தமர்கட் குபதேசிக்கும் அறிவாளிகளுக்குரிய பலனைக் கேட்பாயாக: ஒப்பற்றதான அதியுன்னத கீதாயிர்த்தத்தை நம்முடைய மெய்யடியார்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள் மெய்யுணர்வெய்தப்பெற்று நம்மையே வழிபட்டு நமக்கே தொண்டு முதலியனவுஞ்செய்து ஈற்றில் நமது வைகுண்டபதவியையே படைவரென்பதற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. 68

இன்னும் நாமுரைத்த இச்சத்தியவாசகமான நீதாசாரத்தை அன்பர்களுக் குபதேசிப்பானாயின் அவனே எமக்குப் பிரியபக்தனாவன். இவனைப்போன்று நமக்கு மெய்யடியவர்கள் முன்னுமில்லை இனி யேற்படப்போகிறதில்லையென்றும் நினைக்கின்றேன். இவ்வாறு உபதேசிப்பவனை யேன் விசேடிதமாகக்கொண்டேனென்றால், இத்தகைய வுபதேசமான சத்தைக்கரியத்தில் தலையிடுவதரிதினு மரிதானதால் இவ்வாறு வியந்துகூற நேர்ந்த தென்றற்கு.

69

அருச்சுன! இனியிந்த நீதார்த்தத்தை யெப்போதும் பாராயணஞ் செய்துவரும் மெய்யன்பர்களுக்குரிய பயனையுங் கூறுவேன் கேட்பாய்: நான் நின் வினாதுக்கிசைந்து உத்தரபூர்வமாகச் சொல்லிவந்த யிந்த கீதையைப் பாராயணஞ் செய்பவன் யோகியர்கட்கெல்லா மேலானதான ஞானவேள்வியிலே நம்மையர்ச்சித்ததாகவெண்ணி மிகவுமகிழ்வோம். மற்றும் இவன் நமக்கன்னியமான வேறொருவரைத் தியானித்தானேனும் அதற்கும் நாமே அவன்பால் முந்திச்சென்று பிரத்தியக்ஷ காக்கி கொடுப்போமென்க.

70

அருச்சுன! இந்த தோவாக்கியத்தை ஒருவர் வாசிக்குக் கேட்பவர், அப்படி கேட்பதில் சிறிதும் வேறுஞ்ரூபமில்லாது மிகச்சிரத்தையோடும் திருப்தியோடும் பக்திவினையமாகவுங் கேட்டல் முறையாம். இவ்வாறுசேட்கின் அதனால் கேட்டவர்கள் தாங்கள் முன்னேசெய்த பாவங்களிநின்றும் நீங்கி அஸ்வமேதயாகஞ் செய்தவர்க ளிடையும் தெய்வபோக போர்கியங்களையும்டைவார்களைன்க.

71

அருச்சுன! நீ இதுகாறும் நாமுபதேசித்த கீதையை ஒரே மனதாகச் சிரத்தையோடுங் கேட்டாயல்லவா? அவ்வாறு கேட்டதனால் நினக்கு இதுபரியந்தம் “தேகமே நாம், போகமே மோக்ஷம்” என்று தோற்றப்பட்டிருந்த அஞ்ஞானகிருதம் நீங்கியிருக்கலாமே? இல்லையென்றால் இன்னமும் உன்மனசுக்குத் தெளிவுறக் கூறுவோமென்று கிருபையோடுங்கேட்க.

72

அருச்சுனன்:- மிகத்தாழ்ந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்ற “அத்தயந்த மெய்யன்பர்களுக்கு ஒப்பற்ற ஞானமிர்தத்தைபூட்டு மகாதெய்வ சுகாமணியே? இயல்பாகவே பாசபந்தங்களிற் கிடந்துழலாவின்ப சிற்றேனது அடிமுட மன்றோடே

தலைந்து தேவரீரது கருணாநான்பிரவாகத்தைச் செவிமடுத்தப் பிரமஞ்ஞானியாயினேன்; சந்தேகப் பிசாசங்களெல்லாம் சந்தோடேபோயின. இனித் தேவரீரது ஆக்கையெவ்வாரோ அவ்வாறு நடக்கச் சித்தமொருமித்துள்ளேன்.” என்றிவ்வாறுகக் கூறிப் பரமாத்மனைத் தோத்திரிக்கின்றானென்று திரிதராட்டிரன்பால் சஞ்சயர் கூறுவாராயினார்.

73

ஏ மகாராஜ! அருச்சுனன் பரமாத்மனேனோக்கி எவ்வாறு தோத்திரிக்கின்றானென்றால், சர்வபுணிகர்த்தாவான என் ஆண்டவரே! என்னையினதும் பற்றியிருந்த அஞ்ஞானத்தாலன்றோ தேவரீரது மகிமையை பறியாதுபோயினேன்! ஆகெட்டேன்! அநேகமான என்வாழ்நாளை யெல்லாம் விஞ்ஞானகத்துலைத்த என் அவலமதித் கென்செய்வேன்! என்று பலவாறு தன்னைக்கடிந்து வருந்தின்று இன்றே தேவரீரது திவ்யதிருநோக்கினாலும் தயவாலும் தெரிந்துகொண்டேன் என்று பலவாறு பரவசமாயாகத் தங்கொண்டாடித் தோத்திரிக்கின்றான். இப்பிரபஞ்சத்தைமுடியுள்ள இருவினாலே ஆன்மாக்களுக்கு யாதந் தோற்றமின்றிப் பிறகு ஆதவனொளியால் சர்வமும் பரிஷ்காரமாய்த் துலங்குவது போலத் தேவரீரது கருணாபிரவாகத்தால் அடியேனது அஞ்ஞானவிருள்நீங்கி யென்னையின்னானெனத் தெரிந்தேன் என்றும், ஆகாயமானது யாதினுங்கலந்திருந்தும் பின்னே ஒன்றினும் பற்றாது தனித்தும், தான் அனைத்தினுக்குஞ் சகாயமாயிருப்பது போலவே தேவரீர் இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டிசெய்து காத்து அழிக்கினும் இவைகளோடுஞ் சிறிதும் ஒன்றுபடாது யெவற்றிற்கும் பெரியதோராதாவாய் நின்றலைச் சிறிது மறிந்தினை! யென்றும்.

74

உஷ்ணமும் தீயும் பேதமின்றி நேர்மையாயிருப்பது போலவே எந்த அந்தக்கரணங்களோடுங் கலந்துகின்று அக்கரணங்களுமறியாவண்ணம் அவைகட்குத்துணையாய் வினைகளைமுடித்து அந்தரியாமியாயுமிருந்து ஆத்ம சம்ரக்ஷணஞ்செய்வது இவ்வாறெனத் தெரியேனே! என்றுகூறுகின்றான்.

75

சுவாமின்! தேவரீரது மெய்யன்பர்களை அன்போடு காத்தருளும் பரமதயாளுவென யானிதகாறுமறியாது ஒதிபோன்று கின்றேனே! என் அவிவேகம் ஓர் உருவகமாய் எனக்குமுன்

காணப்படின அதையின்வ்வாறு செய்வெனப்பது தெரியக்
கிடக்குமே! 76

பல்வேறு வகையான விவேக திடத்தினாலு மறியவொண்
றாக ஏ கருணைக்கண்ணு! ஐம்புலக்கூட்டாற்றில் படிந்துலவும்
அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள் பிரிந்து நிற்கும்போது சிறிதும்
அவைகளோடுஞ் சேராதுரின்ற தேவரீரது பெருமையையும்
அருட்டிறமையையும் யாவறியவல்லார்! அத்தகைய தேவரீர்
அடியேனையும் ஓர்பொருட்டாகயெண்ணி இரகணூர்த்தம் இக்
கோலத் திருவுருவெடுத்தோ! என்று துதிசூறினன். 77

கண்ணாடியிலே பிரதிபலியாதபோது வேற்றுருவந்தோற்ற
மின்மைபோன்று கரணங்களைக் கலவாதபோது அறிபவனும்
அறியப்படுபொருளுயினியேகமாயிருத்தல் நின்னியல்பன்றோ?
ஏ ஸ்ரீராப்திவாச! என்றிவ்வாறுகத் தோத்திரித்தான். 78

ஒரேருரியன் பற்பல தடாகங்களிலும் அநேகவுருவங்களா
கத் தோன்றப்படுவதுபோலவே தேவரீரும் ஏகவஸ்துவாய்
விளங்கி அந்தக்கரணங்கள்தோறும் பேதமாய்க் காணப்படுகின்ற
மாயாவிசித்திர வல்லபமே வல்லபம்! தேவரீரது திவ்யசொரு
பத்தின் பிரமாண மிவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறுதற்குப்பழ
மறைகளாலு மாகாதென்றால் இங்கு யானோவறிவேன்! ஏ சொல்
லற்கடங்காத சோதிப்பிழம்போய்! என்றுந்தோத்திரித்தான்.

ரித்தியசுத்த நிர்மலாகிர்தியரான தேவரீர், சலனமிலாச்
சாலம்பரகிதனாயும், எங்கும் வியாபித்துள்ள பூரண சுக்ஷொலித
னாயுமுள்ள பரமாத்மனையென்பது நிச்சயம். ஆனாலும் ஆதித்
தனுமாகாயமும் ஜலத்தினிடமாகப் பிரதிபலித்து அந்த ஜல
மசையும்போது அதிற்படிந்து தோன்றும் ஆதித்த ஆகாயமும்
அசைந்தாடுவதுபோலவே சீவர்களது கருவி கரணங்களினெல்
லாம் பொருந்தியிருப்பினும் அக்கரணதிகள் பேதித்திருப்பது
போல்லாது அபேதமாய்ப் பிம்பம்போல் பிரகாசிக்கின்றீர்கள்.
இவ்வாறுவிளங்குந் திவ்யதகைமைசால் தேவரீரை, பழமறை
பயின்று சாஸ்திராதிகளில் மிகவல்லரான மூதறிஞர்களாலும்
நன்கறித லசாத்தியமாகக் காணப்படுகின்றதே! என்றிவ்வாறு
தோத்திரிக்கின்றான். 80

தெய்வீகபண்டகசாலையா மிந்தவுலகின்கண் காணப்படுகின்ற
பல்வேறு வகையான பொருள்களைத்தையும் கட்டிலனுக்குத்

தோற்றிவிப்பது ஆகாயத்துலவும் ஆதித்தனன்றோ? தேவரீர் அவ்வாதித்த மூர்த்தியைப்போன்றே சர்வான்மாக்களது நல்வினை தீவினைகளையெல்லா முள்ளபடியறிந்து அவரவர்களது ஒவ்வொரு பிறவிகட்கும் பயனுதவு முதவி நாயகனென்றறியுமாற்றலற்றுப் பிறற்றற்றுருத்தியாமிந்த பேயுடலையோம்பி நின்றேனே! இனித் தேவரீரது திவ்ய திருவடித்தாமரையின் பிரபாவமனைத்தையு மறிவதென்றகொலோவென்றுந் துதிக்கின்றான். 81

இன்னுஞ் சீவகோடிகட்கெல்லாங் கண்களிருந்தும் சூரியப் பிரகாசமில்லாவுழி யெங்ஙனம் பண்டங்கள் புலவுங் காணப்படுவதில்லையோ அதேபோல தேவரீர் எல்லா சீவகரணங்களிலுங்கலந்து அவைகளை யதனதன்றொழிவில் பிரவிர்த்திக்கச்செய்து நின்றாலும் தம்மைக்காண்பது அரிதாகின்றதே! ஆராயும்போது அக்கருவி கரணங்களுக் கெட்டாதவனென்றும், வேதத்துக் கெட்டா விழுப்பொருளுன்னவும் விளங்குகின்றதே! இத்தகைய தத்துவானன்னியனாய் தேவரீர் சீவ சிருட்டிக்கெனவெடுத்தருளிய திருவவதாரத்தைச் சர்வசாமானியமாய்க் கன்றுமேய்த்த கண்ணென்பதால் குறையொன்றில்லாக் குணக்கடலென்றறியுமறிவில்லையேயென் றிவ்வாறாகவும் போற்றுவானாயினன். 82

ககனப்பரப்பில் உலவும் மேகங்கள் அதற்கெவ்வளவோ வுயரத்தில் விளங்கும் சூரியசந்திராதிபர்களை மறைக்கின்றவாறு போலத் தேவரீரையாராய்ந்தறியுமாற்றவில்லாத ஊனக்கண்ணர்களுக்கு மறைந்திருப்பதாகவும், ஏதோ ஜனன மரணமானது போன்றும் விளங்குமன்றி மெய்யறிவுடையோரது மெஞ்ஞானத்தால் பார்க்கும்போது என்றும் பிறந்திறவாதபேரருளுருவாய் விளங்காநிற்கும் பரமயோகியும் நீரேயாகின்றீர் என்றிவ்வாறாகவுந் துதிக்கின்றான். 83

பஞ்சபூதங்களிலொன்றாய் ஆகாயவெளியானது தனக்குள் எல்லாப் பண்புபதார்த்தங்களையுமடக்கி யிடங்கொடுத்துக் கலந்து நிற்கின்றவாறுபோலவே சர்வாண்ட புவனங்களையு மும்மிடத்தே வைத்திருப்பினும் தேவரீர் அவைகளிலே சிறிதுஞ் சாராதிருக்குந் தந்திரமெப்படியோ தெரியேன்; இவ்வாறான தம்முடைய அருட்டிறமறியா யேனையோர் சிலர் தம்மைப் பசுமேய்த்தா னென்றாலும் கோபிகளைப் புல்லினுனென்றாலும் தேவரீர்க்குக் குணதோஷ மொன்றுங்காணாமே, என் இறையவனே! என் றிவ்வாறாக வாழ்த்துவானாயினன். 84.

சங்கற்ப விகற்பமென்பது சிறிதுரின்றி ஒப்பற்ற வொரு பொருளாய் விளங்குந் தேவரீர் இச்சேக சீவபரங்களைக் கலந்து கொண்டு அபேதனாய்க் காணப்படுகின்ற பரம சாமர்த்தியத்தை யாராயுமிடத்துச் சந்திராதியர்கள் தண்ணிரிற் பிரதிபலித் தசை வடிவோன்றும், கண்ணுடியிற்பொருந்திய பலவர்ண பேதங்க ளைப்போன்றும் அவைகளோடு ஒன்றுபட்டதுபோல ஆன்மாக்க ளுது கருவிகரணதிகளின் வாயிலாக அலைப்புண்டு அவைகட்கு முக்கியவேதவாயும் நின்ற ஏசக்கரதரா! தேவரீரது திவ்யா கிருதியாகிய அகண்டாகாரத் திருமேனியைக் காண்பானிந்த ஊனக்கண்ணிரண்டும் போராதே! அங்ஙனங்கண்டோமென்று கூறுவது மலடிமைநதனென்பதுபோலாம். என்றிவ்வாறுகவும் வாழ்த்துகின்றான்.

85

என்னை யின்னானென் றறியவொண்ணுது இயல்பாகவே மறைத்துள்ள மாயாந்தகாரத்தை அரிய ஞானபானுவைக்கொண் டோடி உண்மைப்பொரு ளின்னனதென்னத் தோற்றிவித்த உத் தமசற்குருவே! இப்போது தேவரீரித்தன்மையரென்றும், தமிழேனின்னானென்றுஞ் செவ்வனே யறிந்தேனாதலால் இனியெனக் கோர் தற்குதந்திரமு மின்றெனக்கண்டேன். எல்லாந் தேவரீ ரது ஆக்களுயேயாம். யானெனதறப் போதித்தருளிய ஞான சிரியரே! தேவரீரிதுகாறும் கூறியபடியே பற்றில்லாது எனது எதிரிகளாகிய துரியோதனாதியர்களோடும் போர் புரிவான் சித்த மொருமித்துள்ளேன், என்று அவரது ஆணைமேற்கொண்டு தனது ஒப்பற்ற காண்டபத்தைக் கையிலெடுத்து யுத்தசன்னத்தனு யிருக்கின்றான் என்று சஞ்சயர் கூறினரென்க.

86

இதனைச் செவிமடுத்த துரியோதன மகாராஜன் சஞ்சயரை நோக்கி முக்காலமுணர்ந்த ஏ முனிபுகவ! தேவரீர், அன்னோ ரிருவரும் சம்பாஷித்துவந்த சத்திய விர்த்தாந்தங்களினைத்தையு மெவ்வா முணர்ந்தீர்களென்னலும், சஞ்சயர், ஏ மகாராஜனே! எனது அத்யந்த ஞானசிரியர் வேதவியாசரன்றோ? அவரே யித்துணையும் சமயநேர்த்துழி யுபதேசித்தவண்ணம் யான் தங் கட்கோதலாயினேன். ஆனால் இவ்வரியசம்பாஷணையை மற் றியாருமறிந்திலர். என்கூறி அத்தியந்தானந்த வசத்தராய்த் துதிகூறுவாராயினர்.

87

ஏ திரிதராட்டிர மகாராஜ! மகாஞான சிகாமணியாய் விளங் கிய அருச்சுனனும், ப்ரீமந்நாராயணவதாரமாயே கிருஷ்ணமூர்த்

தியுமாகச் சம்பாவித்த சரியை கிரியீர் யோக ஞானனுபூதி விஷயங்களினைத்தையுங் கேட்டமாத்நிரத்தே ஞானமாதந்தசாகரத்தில் முழுதியவனுய்த் தேகம்புளகாங்கிதத்தோடு மெய்சிலிர்ப்ப அதியாச்சரியமடைந்து தங்கட்குரைப்பத் தலைப்பட்டேன். 88

அன்றியும், பரமயோகியும், ப்ரீமந்திரவதாரமுமாய் நந்தகோபாலமூர்த்தியார் அதிப்பரம யோகியாய் வுபதேசித்தருளிய இந்தவொப்பற்ற கன்மயோக ஞானகலையைச் சதுர்வேத சம்பன்னரான வியாசமகாரிஷியின் ஞானவாக யானுங் கேட்டானந்தசாகரத்திற் படிந்தேன். 89

ஏ மகாராஜ! சாலோக சாமீப சாருபாயுச்சிய முதலான சர்வபதவிகட்கு மேதுவாய் விளங்கிய அரிய பேரிய கிருஷ்ணர் சுகன் சம்வாத கீதையின் பிரபாவத்தையும், ஞானூர்த்த தத்துவார்த்தங்களின் இரகசியங்களை யுங்கேட்ட என்மனமும் அறிவும் அடிக்கடி அதனையே சிந்தித்துச் சிந்தித்துப் பேராந்தப் பெருங்கடலு ளாழ்கின்றன. 90

இதமட்டோ! ப்ரீபகவான் அருச்சுனனது வேண்டுகோட்கிசைந்து எடுத்தருளிய விசுவரூபக்காஷியின் விசேஷத்தையான் பார்த்ததுமுதல் என்மனம் எண்ணியெண்ணித் தேகபுளகிதமாய்ப் பரவசப்பட்டு என்னறிவு இன்பமயமாகின்றது. என்றுங் கூறுவாராயினர். 91

ஓய் சஞ்சயரே! இதறிங்க; இப்போது நீர் பார்த்தவரையில் இவ்விருதித்தாரும் யுத்தஞ்செய்வார்களாயின் ஜெயம் பெறுவார் யாவரெனக்கேட்ட திரிதராட்டிரனை நோக்கிச் சஞ்சயர், ஏ மகாராஜனே! தர்ம தேவதா சொரூபமாக ப்ரீகிருஷ்ண பகவானும், ஒப்பற்றகாண்டபத்தைக் கைப்பற்றுகின்ற யாதொரு அருச்சுனனும், மற்றும் தர்மநியாயமென்னு நீ திருநெறியும், இராஜ லெக்ஷுமிதேவியும் வாசஞ்செய்துள்ள தெந்தப்பக்கத்திலோ அவர்களே பூரணமாய் வெற்றிபெறுவார்களென்பது என்னறிவில் விளங்குகின்றது. ஆகவே தாம் துரியோதனனுள்பட யாவரும் யுத்தஞ்செய்வதை நிறுத்திவிடுதலே யுத்தமெனக்கொண்டு பகவானாய் விளங்கும் தேவகீசுமாரான ப்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சரணடைதலே நலமெனத்தோன்றுகின்றது. என்று சஞ்சயர் கூறிநிறுத்துகின்றார். சுபம்.

இவ்வாறு ஸ்ரீகிருஷ்ணபுவான் திருவாய் மலர்ந்தருளிப்
கருணாமீர்தமாகிய மோவாசகத்தை, யாதொரு விஜயவீரனான
அருச்சுனன் கேட்டதால் சர்வசௌபாக்கியங்களோடுங்கூடிய
வெற்றியையும் ஞானமோகூங்களையும் எவ்வாறுபெற்றுப் பெரு
வாழ்வெய்தினான் என்பதே போலவே ஞானமோகூஸ்பதமான இக்
கீதா நவரீதத்தினைச் சந்திரோர் கேட்டோர் பிரசங்கித்தோர் முத
லிய யாவரும்பெறுதற்கரிய ஞானமோகூங்களையெய்திப் பேரா
நந்த முறுவொன்பது சத்தியமேயாம். சுபம்.

சஞ்சேப அத்தியாய

முற்றிற்று.

உத்தரபாத்தியாயம் 18-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-716.

பகவத்கீதா நவரீத வசன

முற்றிற்று.

—

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரப்ரம்மணே நம :

